R65.6
M39

357
2-1887
1173
R65,6
M89
115197

கணபதிதுணை.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணாயபரப்பிரமணேநம:

கவற்கீதைவசனம்.

வடமொழிமூலத்திற்கியைய

ஸ்ரீ-சங்கரபாஷியார்த்தத்தை யனுசரித்து

முதறிஞரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

ரதக்ஷகத்தினுற் கிடைத்த ஏட்டுப்பிரதிகளிலுள்ளபடியே

ழுத்துச் சோர்வுகளை மட்டும் ஒருவாறு பரிசோதித்து

மாத்தூர்மடம்

ஜெ. சபாபதிபிள்ளை

வேண்டுகோளின்படி

தஞ்சைமாநகரம்

வீரபத்திரபிள்ளையால்

"தஞ்சை நாஷனல் அச்சுக்கூடத்தில்"

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விரோதிவரு சித்திரையீ.

Registered Copy-right

இதன் விலை ரூ. ௧வ.

357
2-89

1173

1173
294.592

115197

2-89.2

உ

வெண்பா

அடியேனை யாள வருண்மேனி சாத்திப்
படிமீது வந்த பரனே—கொடியேனென்
றெண்ணா திமைப்பளவி லிங்ஙனே வீடளித்த
கண்ணா கடைபோகக் கா.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	சுலோகம்.	வரி.	பிழை.		திருத்தம்.
௰௨	௮	௨	யுத்தத்தினாற்	...	யுத்தத்தினால்
௩௮	௨௬	௬	களிடத்திற்	...	களிடத்தில்
௬௧	௩௬	௭	தெனறு	...	தென்று
௬௬	௬௨	௮	அநத	...	அந்த
௬௮	௮	௬	அவிபிசார	...	அவிபசார
௫௫	௨௨	௨	நிதோஷட்	...	நிதோஷ்ட
௫௩	௩௩	௧	செகிற	...	செய்கிற
௭௧	௨௰	௭	லென்றாற்	...	லென்றால்
௭௮	௬	௭	இல்றல	...	இல்லற
௯௰	௬	௧௫	செய்யபட்ட	...	செய்யப்பட்ட
௯௩	௨	௫	கொணடிரு	...	கொண்டிரு
௯௫	௭	௨	யிருக்கிரீர்கள்	...	யிருக்கிறீர்கள்
௧௫௩	௩-௫	௰௫	சிரேஷடம்	...	சிரேஷ்டம்
௧௭௩	௬	௧௧	யாகசசெய்	...	யாகச்செய்
௧௮௫	௧௫	௫	தெறியத்தக்க	...	தெரியத்தக்க
௧௯௫	௯	௫	படிகாவது	...	படிக்காவது
௨௧௧	௬௩	௨	சநசனேறோ	...	சந்சனேறோ
௨௨௧	௮௨	௧	சூரியபிரகாச	...	சூரியப்பிரகாச

ஸ்ரீ கிருஷ்ணாயபரப்பிரம்மணேநம:

பகவத்கீதாமான்மியசங்கிரகம்.

சைவபுராணங்களுளொன்றாகிய வராகபுராணத்தில் ௯௦ சுலோகங்களினால் விரிவாகச்சொல்லப்படிருக்கிறதைச் சுருக்கிச்சொல்லுமாறு, சௌனகரென்னுமுனிவர் சூதமகாரிஷியைப்பார்த்து சுவாமின்! தேவரீர் வியாஸபகவானாற் கேட்டிருக்கிற பகவற்கீதாமான்மியத்தை யடியேனுக்கநுக்ரகம்பண்ணவேண்டுமென்றுவினவ சூதர்சொல்லுகிறார்.

வாரீர் ரிஷியே! நீர்கேட்ட கீதாமான்மியமானது பெருமையிற்சிறந்ததும் இரகசியமானதும் உத்தமமானதாயுமுள்ளது. அதன்பெருமையொருவராலு முரைத்தற்கரியதாயினும் நான்கேட்ட பிரகாரஞ்சிறிதுகூறுகிறேன்.

ஸ்ரீ பகவானால் அருச்சுனனுக்குபதேசித்த கீதையானது அமிர்தத்துக்கொப்பானதாயும் சம்சாரசமுத்திரத்தைத்தாண்ட வொருதெப்பமாயுமிருக்கிறது. இதைவிசுவசித்துக்கேளாதவன் ஊர்ப்பன்றிக்குச்சமானம். கீதையையே அத்தியயனஞ்செய்கிறவன் மோக்ஷத்தையடைவன். இதைப்பாராயணஞ்செய்கார் சகலவேதங்களுஞ் சாஸ்திரங்களும் படித்ததற்குச்சமானம். கீதையின் பாதிபடித்தாற் கோதானபலமும், மூன்றிலொருபங்குபடித்தாற் சோமயாகபலமும், ஆறிலொருபங்குபடித்தாற் கெங்காஸ்நானபலமும், தினம் இரண்டத்தியாயம்படித்தால் இந்திரலோகத்திற் கற்பகாலவாசமும், ஓரத்தியாயம்வாசிப்பவனுக்குச் சிவகணமாகி உருத்திரலோகத்தில் நெடுநாள்வாசமும், ஓரத்தியாயத்திற் பாதியல்லதுநாலிலொருபாகம்படித்தால் நீண்டகாட்சூரியலோகவாசமும், பத்தல்லது, ஏழு, ஐந்து, நான்கு, மூன்று, இரண்டு, ஒன்று, அரை

சுலோகங்களையாவது படிப்பவனுக்குப்பத்துக்கோடிவருஷஞ் சந்திரலோகவாசமுஞ் சித்திக்கும்.

மரணசமயத்திற் கீதா அர்த்தத்தைச் சிந்திப்பவர்களும் பாராயணசப்தத்தைக்கேட்டவர்களும் மோட்சமேயடைவார்கள். கிரியைகள் நடத்தும்போது பாராயணஞ்செய்தாற் சகலகுற்றமுநீங்கும். சிரார்த்தகாலத்திற் பிதிர்க்களையுத்தேசித்துப்படித்தாற் பிதிர்க்களுக்குங்கூட நரகவிமோசனமாம். கீதாபுத்தகங்களை யன்புடன் பிறருக்குத்தானஞ்செய்தாற் பலன் அளவிடக்கூடாததாயிருக்கும். மனிததேகத்தையடைந்த பிராமணாதி நான்குவருணத்திலும்பிறந்தவன் கீதையைச் சிரவணபடனஞ்செய்யாவிட்டால், அமிர்தத்தைவிட்டு விஷத்தைப்புசிப்பவனுக்குச்சமானமாவன்.

ஞானம் எங்கும்பூரணமானதால் அதைப்பிரிதிபாதிக்கிற கீதையு மெங்குஞ்சமமே. கீதையினும் கீதார்த்தத்திலும் அசூயையும், நிந்தையுஞ்செய்கிறவர்களுக்கு நரகமேபிராப்தி. சமீபஸ்தானங்களில்வாசிக்கிற கீதையை ஆதரவோடுகேளாதவன் நாய், பன்றி முதலிய அநேகயோனிகளிற் பிறப்பன். என்றிவ்விதமாக வெகுவிஸ்தாரமாகக் கூறியிருப்பதுந்தவிர,

பதினெண்புராணங்களுளொன்றாகிய

பத்மபுராணத்தில்

லெட்சுமிக்கு மகாவிஷ்ணு சொன்னதை பரமசிவம் பார்வதிக்குச்சொல்லியதாய் விரித்துரைத்திருப்பதில் சுருக்கிச்சிலமொழிகுதும்.

1. சுதன்மாவென்றொரு பிராமணன் பாபமேலீட்டாற் பலஜென்மமெடுத்துழன்று எருதாய்ப்பிறந்து இறக்குங்காலையில் ஒருதாசிகொடுத்தபுண்ணியபரிபாகத்தால் பூர்வஞானத்தோடுபிராமணனாய்ப்பிறந்து அவள் வளர்த்தகிளிவாக்கினால் கீதையின் முதலாவதத்தியாயம் பாராயணஞ்செய்யக்கேட்டு மோக்ஷமடைந்தானென்றும்,

2. கோதாவரி தீரத்தில் தேவசன்மாவென்றொரு பிராமணமுமுட்சுவானவன் ஆடும் புலியும் அன்னியோன்னியமாய் வாசஞ்செய்யுங்காட்டில் வசிக்கும் ஓர் இடையனால் அக்காட்டிலுள்ள பாறையில் கீதா இரண்டாமத்தியாயம் வரையப்பட்டிருக்கிற விபரமும் அதன்மகிமையுங்கேட்டு தானும் பாராயணஞ்செய்து மோக்ஷமடைந்தானென்றும்,

3. செனஸ்தானத்தில் சேட்டனென்னும் பிராமணன் வேடனால்வெட்டுண்டிறந்து பைசாசத்துவமடைந்து மரத்தின்கண்வசிக்குங்கால் அம்மரத்தினீழலில் வந்திருந்த தனதுபுத்திரனால் கீதாமூன்றாமத்தியாயம் பாராயணம்பண்ணக்கேட்டமாத்திரத்திற்றானுமோக்ஷமடைந்து, அவன் வாக்கியப்படி அதன்பாராயணத்துவாரா பிதிர்க்களும் நரகம்விட்டு சொர்க்கமடைந்தார்களென்றும்,

4. ஒருவருடைய தவசுக்கு விக்கினஞ்செய்த தேவஸ்திரீகளிருவர் இலந்தைமரமாய்நிற்கும்போது அங்குவந்த காசியின்கண்ணுள்ள வரதனென்னும் பிராமணர் வாக்கினால் கீதா நான்காமத்தியாயஞ் சொல்லக்கேட்டமாத்திரத்தில் மரஜென்மம்நீங்கி பிராமணஸ்திரீகளாய்ப் பின்புமந்த நான்காமத்தியாய உபதேசத்தினாலேயே மோக்ஷமடைந்தார்களென்றும்,

5. மத்துவதேசத்தில் மகாபாபிஷ்டனாய்த் திரிந்த ஒருபிராமணன் பருந்தாயும் அவன்ஸ்திரீ துர்நடத்தையால் கிளியாயும் பிறந்து இரண்டும் பூர்வ வைரத்தால் அடித்துக்கொண்டு ஒரு மண்டையோட்டு ஜலத்தில் விழுந்திறக்க, அது கீதா ஐந்தாமத்தியாயம் பாராயணம்பண்ணி ஞானமடைந்து சரீரநீங்

கிய ஒரு பிராமணன் மண்டையோடாதலால் அந்தப் புண்ணிய விசேஷத்தால் இருவருக்கும் விஷ்ணுலோகங் கிடைத்ததென்றும்,

6. கோதாவரி தீரத்தில் அபீஷ்டணிபுரத்திலேயிருந்த சானுசாரதியென்னும் ராஜாவானவர் அம்சங்களால் காஸ்மீரதேயத்தின்கண்ணுள்ளமணிபுரவாசியும் மகானுபாவருமாகிய ஸைக்முனிவரின் பிரவாகத்தைக்கேட்டு அவரைச் சரணமாக அடைந்து கீதையாறுமத்தியாய உபதேசத்தால் விதேகமுத்தியடைந்தாரென்றும்,

7. பாடலிபுரமென்னும் பட்டணத்தின் கண்ணுள்ள சங்குகர்ணனென்னும் பிராமணன் வியாபாரத்தினாற் பணந்தேடிப் புதைத்துவைத்துச் சர்ப்பந் தீண்டிப் பாம்பாய் ஜெனித்து மேற்படி புதையலைக் காத்திருக்கும்போது பிள்ளைகளுக்குச் சொப்பனஞ் சொல்லியபடி அவாள் கீதையேழாமத்தியாயம் பாராயணம் பண்ணிய பிராமணனுக் கன்னங்கொடுத்த புண்ணியத்தால் பாம்பாயிருந்த பிதாவுக்கு அந்தச் சென்மம் நீங்கிச் சொர்க்கமும் பிள்ளைகளுக்குப் பிதா காத்திருந்த புதையலுங் கிடைத்ததென்றும்,

8. தெக்ஷணத்தில் ஆமர்த்தன பட்டணவாசியாகிய பாபசன்மனென்ற பிராமணன் துர்ச்செய்கையால் பனைமரமாய் அவதரித்து நிற்குங்காலையில் அங்குவந்த பிரமராக்ஷத ஸ்திரீ புருஷாளுடைய சம்வாதத்தில் ஆத்மஞானமாவதென்ன அஞ்ஞான நிவிர்த்தியாவதென்னவென்று ஸ்திரீவினவியவாக்கியம் கீதா யெட்டாமத்தியாய முதற்சுலோகார்த்தமாதலால் அதன் சிரவணமாத்திரத்தால் அவனுக்கு அச்சென்மம் நீங்கிப்பிராமணனாய்ப் பிறந்து காசிக்ஷேத்திரத்தை யடைந்து அந்த வாக்கிய சந்ததியானத்தால் விஷ்ணு பிரசன்னனாய் மோக்ஷங் கொடுத்தாரென்றும்,

9. நர்மதாதீரத்தில் மாயிழமந்திரபுரத்தில் வசிக்கும்மாதவனென்கிற பிராமணன் யாகம் நடாத்த முயலுகையில் கீதா ஒன்பதாமத்தியாயப்பிரபாவத்தால் காலபுருஷனிடத்திருந்து முண்டான நீசபுருடனையும் ஸ்திரீயையும் அந்தத்தானம் வாங்கிய பிராமணன் செயித்த விபரமும் இராஜன் மோக்ஷமடைந்த சங்கதியும் யாகத்துக்காக கொண்டுவந்திருந்த ஆடு சொலத்தெரிந்து தானும் அந்த ஆடும் ஒன்பதா மத்தியாய பாராயணத்தால் மோக்ஷமடைந்தார்களென்றும்,

10. காசியில் தீரதியென்கிறபிராமணன் தீரஞானமுடைய ஜீவன்முத்தராய் ஒரு தினம் விசுவலிங்கத்தின்மீது கால்நீட்டி நித்திரை செய்வதையும் விசுவேசரவருக்குப் பணிவிடை செய்வதையும் பிரிங்குரிஷியானவர்கண்டு வினவப் பரமசிவன் வாக்கினாலேயே அன்னமொன்று சாபம்நீங்கினதும் கமலமுகியாயிருந்து துர்வாசர் சாபத்தால் ஐந்து பூவாகிய பத்மினியின் வாசனுகிரகணத்தால் அறுபதினாயிரம்பேர் விஷ்ணுசாயுச்சியமடைந்ததோடு அவள்சாபம் நீங்கினதும் தீரதியென்பவருக்கு இவ்வளவு மகிமைவந்ததும் ஆகிய அனைத்தும் கீதையின் தசமாத்தியாயத்தின் பாராயண மகத்துவமென்று விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்டதென்றும்,

11. பிரணிதீரம் மேதங்கிபட்டணம் ஆலயத்தில் வசிக்கும் சுனந்தனென்னும்பெயருடையவர் கீதாபதினோராமத்தியாயப் படனத்தால் ஜீவன் முத்தராய்ச் சரிக்குங்காலையில் எதிர்ப்பட்ட ராக்ஷதனும் அவனாலதுவரை விழுங்கப்பட்டிருந்தவர்களும் பதினோராமத்தியாய உபதேசத்தால் மோக்ஷமடைந்தார்களென்றும்,

12. தெக்ஷணத்தில் கோலவாபுரியென்னும்பட்டணத்தில் வசிக்கும் சித்தசமாதியென்கிற பிராமணர் கீதாபனிரெண்டாமத்தியாயபாராயணவிசேடத்தால் ஓர் இராஜகுமாரன் விரு

பெரியவாளால் அபகரிக்கப்பட்டயாகக்குதிரையுந்தருவித்து இறந்துபோன அவன் பிதாவையும் பிழைப்பித்து அவ்வுபதேசத்தினாலேயே மோக்ஷமடையச்செய்தாரென்றும்,

13. தெக்ஷணத்தில் அரியாண்பட்டணத்தில் துராசாரியென்ற ஒருஸ்திரீ வனத்திற்புலியாலடியுண்டிறந்து மீசஸ்திரியாய் ஜெனித்துச் சலிக்குங்காலையில் ஒருநாள் வாசுதேவனென்னும் பிராமணன் கீதையின் பதின்மூன்றாமத்தியாயம் பாராயணம்பண்ண அதிற்சிலகேட்டதுகொண்டே மோக்ஷமடைந்தாளென்றும்,

14. சிங்களதேசத்து இராசகுமாரன் வேட்டைக்குப்போனபொழுது பெரியவாள் பாதோதகசம்பந்த லேசத்தினால் மிருகாதிகளும் திவ்யதேகம்பெற்றமை கீதாசிரவணமான்மியமென்றுதெரிந்து தானும் கீதாபதினான்காவது அத்தியாயவுபதேசம்பெற்று மோக்ஷமடைந்தானென்றும்,

15. கௌடதேசத்தில் கிருபாலசாகிமன் என்னும் இராசன் வேட்டைக்குப்போனபொழுது கிடைத்த ஓரிலையிலெழுதிய கீதாவாக்கியத்தை யுறக்கப்படித்த விசேஷத்தால் தன்குதிரைமோக்ஷமடைந்ததைப்பார்த்து வியப்புற்று தானும் கீதாபதினைந்தாமத்தியாயத்தினைச் சுலோகமாகிய அதைப்பெரியவாளாலுபதேசிக்கப்பெற்று சந்தத்தியானத்தால் மோக்ஷமடைந்தானென்றும்,

16. உச்சரிதேசத்து கஷ்பாதனென்கிற அரசன் மதங்கொண்ட தனதுபட்டத்துயானைக்குச் சமீபமாய் வந்தவொருபிராமணனை அது உபத்திரிக்காதுவிட்டகாரணம் கீதையின் பதினாறாமத்தியாய சில சுலோகமனனவிசேடமென்றறிந்து அந்தவேதியரால் அரசனும் அவ்வாக்கிய உபதேசம்பெற்று நிவிர்த்தனாய் மோக்ஷமடைந்தானென்றும்,

17. மேற்படி கஷ்பாதன்பிள்ளை சுச்சியானன் களிற்றாற்கொல்லப்பட்டு யானையாய்ப்பிறந்து மரணசமயத்தில் வைத்தியஞ்செய்யவேண்டுவதில்லையென்றும் கீதாபதினேழாமத்தியாயம் படித்தவர்களையழைப்பித்துப்பாராயணஞ்செய்வது நலமென்றுசொல்ல அந்தப்படி அவனும் அரசனும் மோக்ஷமடைந்தார்களென்றும்,

18. கீதாபதினெட்டாமத்தியாயத்தில் ஆறுசுலோகம்படித்தவனுக்கு இந்திரப்பட்டங்கிடைத்தவிபரத்தைப் பூர்வஇந்திரனறிந்து தானுங்காலேசுரனென்னும் பிராமணர்முகமாகப்பதினெட்டாமத்தியாயவுபதேசம்பெற்று விஷ்ணுசாயுச்சியமடைந்தானென்றும், பத்மபுராணத்தில் விரிவாகக்கூறியிருப்பதோடு,

இந்தயுகத்திற் சிலநாட்களுக்குமுன் இராச்சியஞ்செய்த இதரமதஸ்தராகிய பாக்ஷாவொருவர் இகபரசாதனமான சாஸ்திரமெதுவென்று ஒருகால் உசாவ அக்காலத்தில் மகாபுத்திசாலியாயிருந்த அப்பாஜியவர்கள் பகவற்கீதையே யவர்கருதிய எண்ணத்துக்கியைந்ததென்று தெரிவிக்க அதைவிசுவசிக்கவொட்டாதுதடுத்தவர்களின் அயோக்கியதையும் நன்றாயறிந்து அப்பாஜியவர்கள் அபிப்பிராயப்படி நம்பிப்பிரதிதினமும் பகவற்கீதாபாராயணஞ்செய்து ஜீவன்முத்தரானாரென்றும்,

இவைகளையன்றி யேறக்குறைய நூறு வருஷங்களுக்குமுன் நடந்திருக்கிறதாய்த் தெரியவருகிற ஒரு ஆச்சரியகரமான அற்புதங்கூறுதும்.

அக்காலத்தில் இத்தேசத்துக்கதிபதியாகவும் கௌர்னர் ஜெனரலாகவும் கோர்ட்ஆப் டைரெக்டர்ஸ் அவர்களால்நேமிக்கப்பட்டு விஜயஞ்செய்திருந்த கனம்பொருந்திய (**Warren Hastings.**) உவாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் துரையவர்கள், இந்துமதாசாரமான வஞ்சைநூல்களின் எதார்த்தத்தை ஒருவாறு

ஆராய்ச்சிசெய்ததில் ஈஸ்வரபிரேரணையால்பகவத்கீதாகிரந்தமான பரமாகசியநூலே சர்வத்திலுஞ் சிறந்ததென்று புத்திக்குத்தோன்றி அதன் சாராம்சத்தை இந்துதேசத்தவர்களனுபவித்துச்சுகிப்பதுபோல ஐரோப்பியதேசத்தார்களனைவரும் அதன் பிரயோஜனத்தை யடையவேண்டுமென்ற அபிப்பிராயத்தால் இக்கிரந்தத்தை அங்கிலேயபாஷையிலும் மொழிபெயர்க்கவேண்டிய போதுமான பொருளுக்கு சாங்க்ஷன்செய்து அதற்குத்தக்க வல்லவராகிய ஒருவரை நேமுகஞ்செய்வதே கோர்ட்ஆப் டைரெக்டர்ஸ் அவர்களின் முக்கியகடமையாயிருக்கிறதென்று தெரிவிக்க, அவர்களும் இவர் கருத்துக்கிசைந்து, சகல சாஸ்திர சம்பன்னரும் மகாபுத்திசாலியுமாகிய ஒருவரை நேமிக்க அவருந்தக்க முயற்சிசெய்து கூடியமட்டும்பிரயாசையெடுத்து இவ்விடத்திய வித்துவான்களின் பேருதவியினால் அதன் சாராம்சத்தை நன்றாயறிந்து ஐரோப்பியர்களுக்கு பிரயோசனமாகத்தக்க இங்கிலீஷில் மொழிபெயர்த்திருக்கிறார். ஹீப்ரு, லத்தின் முதலிய பாஷைகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் இக்கிரந்த மான்மியத்தைக் குறித்துச்சொல்லிய விபரமாவன,

"என்னுடைய புத்திக்குத் தோன்றினமட்டும் இந்த பகவத்கீதையே யெந்த நூல்களிலுஞ் சிறந்தது. இதனாலேயே இந்துக்களுக்கு இவ்வளவு மகிமையுங்கிடைத்திருக்கிறது. இதன் அர்த்தத்தில் இந்துமத பிரபல சாஸ்திரிகளே மயங்குவார்களேயாகில் யானெப்படிக்கூற வல்லனாவேன்; ஆகையால் இதை வாசித்துப்பார்ப்பவர்களுக்கு ஏதேனுஞ்சிறிது குற்றங்கள் தோன்றுமாகிலும், அதுவும் என்னுடைய குற்றமாகவேகொள்ளவேண்டுமேதவிர, மகத்துவம் பொருந்திய இந்த நூலினிடத்துக் கிஞ்சித்தும் அருவை செனிக்கவேகூடாது."

என்றும், இன்னம் அனேக விதமாகக் குறிப்பித்திருப்பதாயவரது மொழிபெயர்ப்பைப் பார்த்த இங்கிலீஷிலும் தமி

திருந் தேர்ந்த மகாவித்துவான்களும் மெய்யன்பர்களுமானவர்களால் தெரியவருகிறது. இன்னம் இக்கீதையினது மான்மியத்தை விஸ்தாரமாச் சொல்லும் சரிதங்களனேகமாயிருப்பினும் இதுவரை கூடார்த்தமாய் வடமொழி, தென்மொழிகளில் வெளிப்பட்டிருப்பவைகளைப்போலல்லாது அமிர்தப்பிரவாகமாய்த் தோன்றியிருக்கிற இந்தக் கிரந்தத்தை விசுவசித்துப்பார்க்கும் முமூட்சுக்களுக்குத் தந்தம் மனதிலேயே இதன் மான்மியம் நன்றாய்த் தோன்றத்தக்கதாயிருத்தலின் ஏனையசரிதங்களை விரிக்காது இம்மட்டில் நிறுத்தியதென்றறிக.

நூலின் வரலாறு.

அன்புடன் பாராயணஞ் செய்யப்பட்டவர்களுக்கு அப்பிரதிபந்த சாக்ஷாத்காரஞானத்தை யவசியங்கொடுக்கத்தக்க இக்கீதா அமிர்தவசனமானது ஏறக்குறைய நூறுவருடத்திற்கு முற்பட்டகாலத்தில் தஞ்சையிராஜதானியிற் செங்கோல்நடத்திய சோழராஜாக்களிலொருவர் கீதையினிடத்தில் அத்தியந்த விசுவாசமுடையவராய்த் தினந்தோறும் நியமமாகப் பாராயணமும் அர்த்தவிசாரமுஞ்செய்து வருகிறதைக்கேட்டிருந்த அவரது பட்டமஸ்திரீ முதலானவர்களுக்குமதிற் சிரத்தையுண்டாய், ஸ்திரீஜென்மத்தையடைந்த யாங்கள் கீதாமூலம் பாராயணஞ்செய்ய அருகாளாகவில்லாததினாலே அதனர்த்தத்தைத் திராவிடபாஷையிற் செந்நடையாகத் தெளிந்தமதாங்களால் வெளிப்படுத்தும்படியான தயவு செய்யவேணுமென்று குறிப்பித்த அன்புடைய நாயகியின் ஆசைமேலீட்டையக்காலத்திற் ஞானடிமை பூண்டிருந்த மகான்களிடத்திற் றெரிவிக்க அவர்களுங்கிருபைகூர்ந்து சங்கரபாஷ்யத்தையே ஆதாரமாகக்கொண்டெழுதிய இவ்வரிய நூலானது அரண்ம

ளையிலிருந்து நாற்பதுவருஷங்களுக்குமுன் வெளிப்பட்டு பெரியோர்களாற் பிழையறவெழுதிச் சேமஞ்செய்யப்பட்டிருந்த இரண்டு ஏட்டுப்பிரதிகளிக்காலத்தில் ஈசுரபிரேரணையால் வெளிப்பட்டது.

இதுவரைபகவத்கீதையைப் பலவாறு பார்த்திருப்பவர்களுக்கும் இனிமேற்பார்ப்பவர்களுக்குமிக்காலத்திற் கீதா அர்த்தம் ஸ்பஷ்டமாய்த்தெரியாது மயங்கும் ஜீவர்களிடத்திலிரக்கத்தாற் சாட்சாத்பகவானே திருவுருக்கொண்டு திருவாய்மலர்ந்ததாயெளிதிற்புலப்படும்.

இக்கிரந்தமானது கற்றவர்களன்றி மற்றவர்களும் கீதா அர்த்தசம்பன்னராகவேணுமென்கிற கிருபையால் வெளிப்படுத்தப்பட்டதாயிருத்தலின், வாக்கியநடையாதிகளிற் சாமான்யவெழுத்துச்சோர்வுகளைமட்டுந் திருத்தியதைத்தவிர மற்றப்படியெவ்விதபேதமுஞ் செய்யாமையாலிதன் அர்த்தமானந்தவிர வியர்த்தமான குற்றங்களை அத்தியந்தம் நோக்காதொழிதற்பாலனவாயுமிருக்கிறது.

அருமையாகிய இக்கிரந்தத்தை யனுதினம் ஆசாரத்தோடியன்றஅளவுபாராயணஞ்செய்து அவாளவாளடையவேண்டியமோக்ஷலாபவுத்தேச ஆராதனஞ்செய்யும்பொழுது ஆதியிலிவ்வமிர்தத்தை வெளிப்படுத்திய மகானுபாவாளியாரோ அவாளுக்களவற்றவந்தனஞ் சமர்ப்பிவிப்பதோடு அதையிக்காலத்தில் வெளிப்படுத்தமுயன்ற அன்பர்களுக்கும் ஈஸ்வரப்பிரசாதத்தால் மோக்ஷலாபம் எவ்விதமுஞ் சித்திக்கவேணுமென்று பிரார்த்தித்தல் கடமையாகவுமிருக்கிறது.

உ

கணபதிதுணை.

சர்வம் சின்மயம்.

பகவற்கீதைவசனம்.

காப்பு.

பாதியோர் பெண்மையான் பரிந்து பெற்றதோர்
சோதியாங் களிற்றினைத் தூர மண்மையிற்
பேதியா துளம்பெறப் பேணிப் பாகவற்
கீதையான் மொழிகுவன் ஞானங் கிட்டவே.

ஒருபத மடித்தொரு பதம்பொற் றேர்மிதித்
தொருகையிற் குசைகசை யொருகை ஞானமாய்ப்
பொருகையில் விசயனைப் புரிந்து நோக்கிமெய்
தருபொரு ளுரைத்தவர் சரணம் போற்றுவாம். (க)

அரியயனோ டரனாகி யகிலந் தன்னை
யாக்கியளித் தழிக்கின்ற வவித்தைக் கென்றுங்
கரியதுவாய்க் காந்தத்தி னிரும்பு போலக்
கரணத்தின் சலனத்துக் கேதுவாகி
வரியமரு மரவணைமே னெளிய வேறி
வைகுண்டத் தினிதமரு மாயோன் மண்மேற்
பரிபுணரு மணிநெடுந்தேர் பார்த்தற் கூர்ந்த
பாண்டவர்கள் சாரதிநாம் பரவுந் தெய்வம். (உ)

ஐவகைப் பொருளு நான்கு கரணமுங் குணங்கண் மூன்றுஞ்
செய்வினை யிரண்டு மொன்றி யாவருந் திகைப்ப நின்ற
பொய்யிரு ளகல ஞானப் பொருட்கதிர் விரித்த புத்தேள்
கைவள ராழிச் செங்கட் கண்ணனைக் கருத்துள் வைப்பாம்.)

திருமடந்தைதன் காதலன் சிறந்ததாள் மலருங்
கருணையந்தடங் கண்களுநாபியங் கமலத்
தொருகுழந்தையு முடித்தபொன்னுடையுந் தொடுத்த
மருமலிந்தபைந் துளவுமென்மனத்துள்வா ழியவே (௪)

காப்பு முற்றிற்று.

உ

கீதாசங்கிரகம்.

முதலாவதாறத்தியாயமுங் கருமமும் இரண்டாவதாற த்தியாயமும் பத்தியும் மூன்றாவதாறத்தியாயமும் ஞானமுஞ் சொல்லப்பட்டதுமன்றி முதலாவதாறில், தொம்பத சோதனை செய்து வாச்சியார்த்தந்தள்ளி லட்சியார்த்தமும், இரண்டாவதாறில் தற்பதசோதனைசெய்து வாச்சியார்த்தந் தள்ளி லட்சியார்த்தமும் மூன்றாவதாறில், தொம்பதந்தற்பதமென்னப்பட்ட இரண்டுவாச்சியார்த்தங்களுந்தள்ளி லட்சியார்த்தங்களினுடைய அயிக்கமும் போதிக்கப்பட்டது. இதனால் இந்தக்கீதாசாஸ்திரத்தைக் குருமுகமாக வாசித்து அதிலுள்ளபொருளை விபரமாக எந்தப்புருஷனறிகிறானோ அவனெப்போதும் பரமாநந்தத்தையே யுடையவனாக இருப்பன்.

உ

ஸ்ரீகிருஷ்ணாயபரப்பிரமணேநமஃ

முதலாவது

சோக அத்தியாயம்.

தேரின்பேரிலொருபதமிதித்தும், ஒருபதமடித்தும், ஒருகை கசைதாங்கியும், ஒருகை ஞானமுத்திரையாகவுமிருந்து கொண்டு, யுத்தஞ்செய்யப்பட்ட தனுசைக் கையிலேபிடித்திருக்கிற, அருச்சுனனை யருட்கண்ணால்நோக்கி மெய்யைத்தரப்பட்ட பொருளையுரைத்த கிருஷ்ணசுவாமியினுடைய பாதாரவிந்தத்தை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

என்னுடைய புத்திக்குத்தோன்றும்படி ஸ்ரீ சங்கராசாரியசுவாமிகளாலே யநுக்கிரகம்பண்ணின அர்த்தத்தையாலோசித்துத் தமிழ்ப்படுத்திச் சிறிதுசொல்லுகிறேன்.

இந்தலோகத்திற் சர்வபூதங்களிடத்திலேயும் பரமதயாளுவாய்ப் பரிபூரணமாயிருக்கிற ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் பரமார்த்த ஞானமறியாமற் சோகமோகத்தையுடைத்தாய்ச் சமுசாரத்திலேயழுந்தி, அவிவேகத்தினாலே தன்னுடைய சத்திரியதருமத்தை விட்டுவிடப்பிரயத்தனித்த அருச்சுனனுக்குப்பரமார்த்தஞானத்தைப் பகவானுபதேசித்த அர்த்தத்தை யெழுநூறு சுலோகத்தினாலே வியாசர் பரமார்த்ததெரிசனமென்று பேருடைத்தாய்ப்பண்ணினார்; இப்படியநுக்கிரகித்தகிரந்தத்தையும் அதற் குள்ளீடான அர்த்தத்தையுந் திரிதராட்டிர மகாராஜாவுக்குச் சஞ்சயர் சொன்னவிபரப்படி தமிழினாற்சொல்லுகிறேன். சஞ்சயர் சொல்லுகிறதற்குக்காரணம் யாதெனில், தருமராஜாமுதலானவர்களுடைய சேனையுந் துரியோதனன் முதலானவர்களுடைய சேனையும் யுத்தத்துக்காயுத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறபோது திரிதராட்டிரமகாராஜாவானவர் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தார். அத்தருணத்தில் வேதவியாச மகாமுனியானவர்வந்து ஓபிரா

ஜாவே பகவானானவர் பூமிபாரந்தீர்க்கநிமித்தமாக அவதரித்துவந்திருக்கிறார். இந்தயுத்தத்தில்வந்திருக்கிற சேனைகளுக்கெல்லாங் காலங்கிட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆர்வேண்டாமென்றாலு மொருக்காலும் நீங்கமாட்டாது அதனால் நீரேன் சிந்திக்கிறீர், அன்றாடக நடக்கிறயுத்தம் உமக்குத்தெரியத்தக்கதாக நம்முடைய அநுக்கிரகத்தினாலே திரிகாலஞானியானசஞ்சயர் சொல்லுவாரென்று உத்தரவு கொடுத்துவிட்டு அவருடைய ஆச்சிரமத்துக் கெழுந்தருளினார். அப்பால், திரிதராட்டிரமகாராஜாவானவர் சஞ்சயரைப்பார்த்துத் தருமத்தைக்கொடுக்கிற குருக்ஷேத்திரத்திலே யுத்தஞ்செய்யக்கூடிவந்துநிற்கிற நம்முடைய துரியோதனாதிகளும் பாண்டவர்களும் என்னசெய்கிறார்களென்றுகேட்க. (க)

சஞ்சயர் சொல்லுகிறார், அணிவகுத்துநிற்கிற பாண்டவர்கள் சேனையைப்பார்த்துத் துரியோதனன் துரோணாசாரியரிடத்திற் சொல்லுகிற விபரத்தைக்கேளும். (உ)

சுவாமி, உம்முடைய சிஷ்யர்க்கு முன்னாலே யும்முடைய சிட்னான வீமசேனனாலே யணிவகுத்துநிற்கப்பட்ட பாண்டவாள் சேனையைப்பாரும் (ங)

இந்தச்சேனையிலே வீமார்ச்சுனர்களுக்குச் சமானமாயிருக்கிற சூராளும் வில்வித்தையிற்கைக்காரர்களுமாகிய உதானன், விராடன், துருபதன். (ச)

திருஷ்டகேதனன், செயிக்கிதானன், காசிராஜா, உருசித்தன், ருந்திபோசன், சைப்பியன். (ரு)

உதாமன்னியன், விக்கிராந்தன், யுத்தபோசன், அபிமன்னன், பிருதிவிந்தியாதி, திரோபதேயேபிரமுகாளான மகாரதிகாளிருக்கிறார்கள். (சு)

பிராமணோத்தமரே நம்முடைய சேனையிலே முக்கியமாயிருக்கிறபேர்களையுஞ் சொல்லுகிறேன் கேளும். (எ)

நீரும், வீட்டுமருநு, கன்னனும், கிருபனும், சமத்திஞ்சையனும், அசுவத்தாமாவும், விகர்னனும், சோமதத்தனும். (அ)

பின்னையுஞ் சூராளாயிருக்கிறபேர்க ளநேக ரென்னிமித்தமாகப் பிராணனைவிடுகிறோமென்று அநேகமான சஸ்திர அஸ்திர சம்பன்னாளா யுத்தத்திற் சமர்த்தாளா யநேகமான ரதிகாளிருக்கிறார்கள். (கூ)

ஆனாலும் வீட்டுமராலிரட்சிக்கப்படாநின்ற நம்முடைய பெலமிகவுந்தாழ்வாய்க்காணப்படுகிறது, வீமனாலிரட்சிக்கப்படாநின்ற பாண்டவாள் சேனை மகாகெம்பீரமாய்த்தோற்றப்படுகிறது. (ய)

இந்தக்காரணத்தினாலே யெல்லாத்திக்குகளிலும் நீங்களெல்லாருஞ் சாவதானமாகவிருந்துகொண்டு வீட்டுமரைத் தானே காத்துக்கொள்ளுங்களென்று துரியோதனன் சொன்னவார்த்தையைக்கேட்டு. (யக)

வீட்டுமரானவர் துரியோதனனுக்குச்சந்தோஷம்வரும்படியாக அட்டகாசம்பண்ணிச் சங்கத்தொனி பண்ணினவுடனே. (யஉ)

மற்றுதிகருஞ் சங்கத்தொனியும், பேரிகைவாத்தியங்களும் முழக்கினார்கள். அந்தச்சத்தங்கள் பூமியாகாயமெங்குநிறைந்தது. (யங)

வெள்ளைக்குதிரையோடுங் கூடின கனம்பொருந்தியமகாரதத்திலிருக்கப்படாநின்ற கிருஷ்ணமூர்த்தியும் அர்ச்சுனன் முதலானவர்களுந் திவ்யமாயிருக்கப்படாநின்ற சங்கத்தொனிசெய்தார்கள். (யச)

அந்தச்சங்கங்களுடைய பேர்களேதென்றால், ரிஷிகேசர்பாஞ்சசன்னியமும் தனஞ்செயன்தேவதத்தமும் பயங்கரமானவீமசேனன்பவுண்டரமும். (யரு)

தருமராஜா அனந்தவிஷயமும், நகுலசகாதேவாள் சுகோடகமுமணிபுட்பகமுங் கோஷித்தார்கள். (யசு)

பின்னையுங்காசிராஜாவும் மகாரதிகனான சிகண்டியும், துஷ்டத்தூய்மனும், விராடனும், சாத்தகியும். (யஎ)

அபிமன்னனும் துருபதனும் துரோபதையினுடைய குமாரர்களும் இன்னமுந்திக்குகளிலிருக்கப்பட்ட மகாரதிகாளும் அவாளவாள் சங்கத்தைக் கோஷித்தார்கள். (௰௮)

இந்தவிபரங்களெல்லாம் திரிதராட்டிரனைப் பார்த்துச் சஞ்சயர்சொன்னதற்கு மறுபடியென்னநடந்ததென்றுகேட்கச் சஞ்சயர்சொல்லுகிறார். (௰௯)

உயுத்தமுகத்தில் வந்திருக்கிற துரியோதனாதிகளைப்பார்த்துப் பாணங்கள் பிரயோகம்செய்வதற்கு நல்லசமயமென்றருச்சுனனினைத்து வில்லைநாணேற்றினான். (௨௰)

அப்பாற் கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து அச்சுதா, உபயசேனைமத்தியில் நம்முடையரதத்தைக்கொண்டுபோய் நிறுத்தவேண்டும். எதற்கென்றால். (௨௧)

இந்தரணகளத்தி லாரோடேநான்யுத்தம் பண்ணவேண்டுமோ அவர்களைப்பார்க்கவேண்டுமென்று அருச்சுனன்சொன்னதுமல்லாமல்..... (௨௨)

இன்னமுமிந்த யுத்தத்தில் துற்புத்தியாகிய துரியோதனனுக்குப் பிரியம்வரும்படியாகக் கூடியிருக்கப்பட்டவர்கள் யாரோ அவர்களையெல்லாம் பார்க்கவேண்டுமென்று சொன்ன. (௨௩)

அருச்சுனனாலே பிரேரிக்கப்பட்டு ரிஷிகேசரானவருபயசேனைமத்தியில் வீட்டுமர் துரோணர்முதலிய பிரமுகாளுக்குமுன்பாக ரதத்தைக்கொண்டுபோய்நிறுத்தி யருச்சுனா இதோ நிற்கப்பட்ட கவுரவர்களைப்பாரென்று சொல்லுமிடத்தில். (௨௪-௨௫)

அருச்சுனனானவன் யுத்தரங்கத்தில் வந்திருக்கப்பட்ட பிதாக்களையும் பாட்டன்மார்களையும் ஆசிரியர்களையும் ராசாக்களையும் தமையன்மார்களையும் பிள்ளைகள் பேரப்பிள்ளைகள் இஷ்டாள் முதலானவர்களையும். (௨௬)

இன்னமும் உபயசேனைமத்தியிலிருக்கப்பட்ட மாமன்மார்களையும் சுகிர்த்தாயிருக்கப்பட்டவர்களையும் பந்துசனங்

களையும் பார்த்து என்பொருட்டாகச் சீவனைத்திரணீகரித்து யுத்தத்தைத்துவக்கிவந்துநிற்கிறார்களென்கிற தாற்பரியத்தினாலே. (௨௭)

அருச்சுனனானவன் மிகவுந்தயவோடுங்கூடினவனாய்ப் பகவானைப்பார்த்து யுத்தஞ்செய்கிறதற்குச் சித்தமாய்வந்திருக்கிற இந்தச்சுசனாளாகிய இவர்களைப்பார்க்கும்போது என்னுடைய அவயவங்களெல்லாந்தடுமாறுகிறது வாயிலிருக்கிற ஜலமெல்லாம் உலர்ந்துபோகிறது, என்சரீரமுழுதிலும், நடுக்கலுமயிர்க்கூச்சலுமுண்டாகிறது. (௨௮-௨௯)

பின்னையிவர்களைப்பார்க்குந்தோறுங் காண்டீபமுங்கையிலிருந்துநழுவுகிறது தேகமெல்லாம் தாபத்தையடைகிறது. மனதானது ஒருவழியிலும் நில்லாமல் வியாகுலமடைகிறது. ரதத்திலிருந்து சண்டைசெய்ய நான்சக்தனல்ல. (௩௰)

சுவாமி-விபரீதங்களாகிய சகுனங்களோ வெகுவாய்க் காணப்படுகிறது ... யுத்தத்திலெனக்குரிமையாயிருக்கப்பட்ட ஆசிரியர்முதலானபந்துக்களைச் சங்காரஞ்செய்தால் அதனால் வரப்பட்ட ஐஸ்வரியமும் அதனால்வரப்பட்ட இன்பமுமெனக்குத்தேவையில்லை. (௩௧)

சுவாமி-இவர்களையெல்லாங் கொன்று ராச்சியத்தைச் செயித்து மதனால்வரப்பட்ட சுகத்தையடையவேண்டுமென்று நான் அபேட்சிக்கப்பட்டவனல்ல ஆனதாலிந்தராச்சியத்தினாலுண்டானபோகத்தை நான்பிராணனைவைத்துக்கொண்டனுபவிக்கிறதிலென்னபிரயோசனம் அதைவிட [illegible] என்பிராணன்போனாலும்போகட்டும் அந்தவிஷயத்திலெனக்கு நிரம்பவுந் திருப்தியாயிருக்கிறது. (௩௨)

சுவாமி-எவாள்நிமித்தமாக ராச்சியமும் போகங்களுஞ் சம்பாதிக்கவேண்டுமோ அப்படிப்பட்ட ஆசிரியர்முதலான சுற்றஜனங்கள் தனங்களுக்கபேட்சித்துப் பிராணனைவிட்டுவிடுகிறோமென்று இந்தயுத்தத்திற் றுணிந்துவந்துநிற்கிறார்கள். (௩௩)

சுவாமி-அவர்களெப்படிப்பட்டவர்களென்றால் நான்பூசைகள் செய்துவரப்பட்ட ஆசிரியர் பிதாமார்கள் பாட்டன்மார்கள் அம்மான்மார்கள் மைத்துனன்மார்களாயிருக்கிறதுமன்றி நான்பிரியஞ்செய்யும்படியான பிள்ளை பேரப்பிள்ளைகள் சம்பந்திகளான்பேர்களாகவல்லோ இருக்கிறார்கள். (௩௪)

சுவாமி-இப்படியாயிருக்கிறதினாலே யிவர்களை நான்சங்காரஞ்செய்வதைவிட அவர்களென்னைக்கொன்றாலும் நல்லதே இவர்களைச்சங்கரித்ததினாலே திரிலோகாதிபத்தியம் வந்தாலுமெனக்குவேண்டுவதில்லை யதனாலிவர்களை நான்சங்கரிக்கத்தக்கவனல்ல. அப்படியிருக்கச் சொற்பமான இந்தராச்சியலோபத்தைக்குறித்து எனக்குவேண்டுவதென்ன. (௩௫)

சனார்த்தனா-துரியோதனாதிகளைச் சம்மாரஞ்செய்தால் அதனால் நமக்கென்னசந்தோஷமாகத்தக்கது. *ஆததாயிகளாயிருந்தபோதிலும் பந்துசனங்களுடனே கூடியயிவர்களைக்கொன்றால் நம்மைப்பாபமடையாமற்போகுமா. (௩௬)

சுவாமி-இவ்விதமாயிருக்கிறபடியினாலே பந்துசனங்களுடனே கூட இந்தத்துரியோதனாதிகளை நான்கொல்ல எத்தனப்படுகிறது யுக்தமல்ல மாதவா. சுசனாளைக்கொன்றுபோட்டு எப்படிச்சுகத்தையடையத்தக்கவர்களாவோம். (௩௭)

சுவாமி-லோபகுணத்தினாலேயடிபட்ட மனதோடுங்கூடினவர்களாகிய இந்தக்கவுரவர்கள், மித்திரரை வதைசெய்வதிலும் அதனாற் குலட்சயமாவதிலும் பாவம்வருமென்று எண்ணத்தக்கவர்களல்ல, அப்படி நானெண்ணப்பட்டவனல்ல. ()

சனார்த்தனா-குலட்சயத்தினாலுண்டாகப்பட்ட தோஷங்களையாலோசித்துப் பார்க்கப்பட்ட நம்மாலேயிந்தப்பாபத்தைப்பரிகரிக்கிறதற்கு எந்தவுபாயமுமில்லாததினாலே நானெவ்விதமும் பாபத்தையேயடையவேண்டியவனாகிறேன். ()

* ஆததாயிகளாரெனில், தனத்தை யபகரித்தவன், தாரத்தை யபகரித்தவன், பூமியையபகரித்தவன், விஷமூட்டினவன், அக்கினியிட்டவன், கொல்ல ஆயுதத்தோடு வந்துநிற்பவன்.

சுவாமி-இந்தராஜாக்கள் முதலானவர்களுடைய குலமெல்லாநாசமாய்ப்போனாற் புராதனமாயிருக்கப்பட்ட குலதருமங்களெல்லாம் நாசத்தையடையும். அப்படிப்பட்ட தருமங்கள்நஷ்டமானாற் குலமெல்லாம் அதர்மத்திலேபிரவிர்த்திக்கும் அதனாலெவ்வளவுபாவமடையும் படியாகச்சம்பவிக்கும்.

சுவாமி-இப்படிப்பட்ட அதன்மத்தினாற் குலஸ்திரீகளெல்லாந்தூஷிக்கப்படுவார்கள். ஸ்திரீகள் துஷ்டாளாய்விட்டால்வர்ணசங்க்ரகமாகுமே. (௪௧)

அப்படிப்பட்டசங்க்ரகத்தினால் அவர்களுக்குநரகமுண்டாகிறதுமல்லாமல் அவர்களுடைய பிதுர்க்கணங்களும்பிண்டோதக்கிரியா ஈனாளாய் நரகத்தையடையும்படியாகச் சம்பவிக்குமே; இவைகளுக்கெல்லாங்காரணம் நானல்லோ ஆகவேண்டும். (௪௨)

சுவாமி-இன்னமுங் குலங்களைக்கெடுத்ததினாலே வர்ணசங்க்ரகமாய்க் குலதருமங்களுஞ் சாசுவதமாயிருக்கப்பட்ட சாதிதருமங்களும் கெடுதலாய்ப் போகிறதினாலே யெவ்வளவு பாபம்வந்தடையும். இதுபெரியவாளாயிருக்கிறவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்களா. (௪௩)

சனார்த்தனா-குலதருமங்கெட்டுப்போன மனிதர்களுக்கு நரகத்தில்வாசமென்பது நிச்சயமென்று சாஸ்திரபுராணங்களிற் சொல்லப்படுவதையநந்தவிடங்களில் நான்கேட்டிருக்கிறேன். அப்படியிருக்க அதைக்கெடும்படியாகச் செய்தவனுக்கு நரகம்விட்டுப்போகுமா. (௪௪)

தெய்வமே! ராச்சியலோபத்தினால் ஆசிரியர் முதலான சுசனாளைச்சம்மாரம்பண்ணி அவர்களுடைய செல்வத்தையிச்சித்துமகத்தானபாபம் வரப்பண்ணிக்கொள்ள எத்தனப்பட்டோமே அப்படிமுயற்சிக்கிறதைவிட. (௪௫)

சுவாமி-சஸ்திர அஸ்திரங்களுடன் இந்தயுத்தரங்கத்தில் வந்திருக்கிற துரியோதனாதிகள் கோபத்தோடுமென்னைக்கொ

ன்றாலும் யாதொருபதிலுஞ்செய்யாதவனாய்ப் பொறுத்துக்
கொண்டிருக்கிறதே நன்மையென்றென்புத்திக்குத்திட நிச்ச
யமாயிருக்கிறது. (௪௬)

இவ்விதமாய் அருச்சுனனானவன் பகவானிடத்தில் வி
ண்ணப்பஞ்செய்து பரிதாபத்தோடுங்கூடினவனாகியும் சோக
த்தினால் வியாகுலமனதையுடைத்தானவனாய்க்கண்ணீர்சோ
ரும்படி கையிலிருக்கிறவில்லைப்போட்டுவிட்டிருந்தானென்று
திரிதராட்டிரனுக்குச் சஞ்சயர்சொன்னார். (௪௭)

முதலாவது சோகஅத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணாயபரமகுருவேதுணை.

ஸ்ரீவாசுதேவாயநம:.

இரண்டாவது

சாங்கியயோக அத்தியாயம்.

அதற்குப்பின்னென்னநடந்ததென்று திரிதராட்டிரன்
கேட்கச் சஞ்சயர்சொல்லுகிறார். கண்ணீர்பெருகித்துக்கசமு
த்திரத்தில் முழுகியிருக்கப்பட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்து (௧)

மகாராசா-இந்தயுத்தரங்கத்தில் விசமத்தோடுங்கூடின
தாயுங் கேவலமானபுத்தியுடைத்தானவர்களாலே நடக்கப்ப
ட்டநடத்தையாயும் சொர்க்கவிரோதமாயும் அபகீர்த்தியையு
டைத்தான இந்தமோகமானது உன்னையெந்தக்காரணத்தினா
லடைந்தது,இம்மூதுனக்கெவ்வளவேனும்யோக்கியமல்லவே. ()

அருச்சுனா-பயமும் அதன்மூலமாகிய விசமபாவத்தைய
டையாதே; யிதுசத்திரியதருமத்துக்குத் தகுந்ததல்ல குறை
வான மனதையுடைத்தானவனாய் அதனாலுண்டாகப்பட்ட
துற்பெலத்தைவிட்டுவிட்டுச் சுதர்மமாயிருக்கப்பட்ட யுத்த
ஞ்செய்கிறதற்கெழுந்திருவென்று சொன்ன பகவானைப்பார்
த்து. (௩.)

அருச்சுனனானவன் வணக்கத்தோடுங்கூடி சுவாமி யி
ந்தயுத்தகளத்தில்வந்திருக்கிற என்னாற்செய்யப்பட்டபூசைக்
கு யோக்கியாளாகிய வீட்டுமர் துரோணர் முதலானவர்கள்
பேரில் நானெந்தவிதமாகத் தீட்சணமாயிருக்கப்பட்ட பாண
ங்களைப் பிரயோகஞ்செய்வேன். பாக்கியங்கள் சம்பாத்திய
ஞ்செய்து குருக்கள்மாருக்கும் தன்னுடைய இனத்தார்முத
லானவர்களுக்கும் உபயோகப்படுத்தவேண்டுவது தருமமா
யிருக்க அதைவிட்டுவிட்டு அவர்களைச்சங்கரித்துப் பின் அந்
தப்பாக்கியங்களைக்கொண்டு என்னசெய்கிறது அதனாலவர்
களுடன் யுத்தஞ்செய்யமாட்டேன். (௪)

சுவாமி-குருக்கள்மாராயும் மகானுபாவாளுமாகிய வீட்
டுமர் துரோணாதிகளைச் சங்கரித்து நரகத்தையடைகிறதைப்
பார்க்கினும் பிச்சைவாங்கியர்வது பிழைக்கலாம். அதுவே
வெகுநல்லது, அவர்களைச்சங்கரித்துப் பின் நான் அநுபவிக்
கப்பட்ட அர்த்தகாமமுதலாகிய போகங்களானது இகத்தில்
அவர்களுடைய இரத்தத்தைக்குழைத்துப் புசிப்பதற்குச்ச
மானமாகும். (௫)

ஆனதாற் சுவாமியெனக்கெதுவிகிதமோ அதையறியே
ன் ; இதுவுமன்றி நான்ஜெயிப்பேனோ அல்லது அவர்களே
ஜெயிப்பார்களோ எதிரேவந்துநிற்கிற குருக்கள் முதலான
இவர்களைச் சங்கரித்தாலல்லாதே நாம் பிழைக்கமாட்டோ
மோ எல்லாரும் யுத்தமுகத்திலொருமைப்பட்டுப் பிராணனு
க்குத்துணிந்து வந்துநிற்கிறார்களேயிவர்களுடன் யுத்தம்செ
ய்வதனாலெவ்வளவு ஐஸ்வரியம் வந்தபோதிலும் எனக்கவே
ண்டுவதில்லை ஆகையால்நான்யுத்தம் செய்யவேமாட்டேன்.(

சுவாமி-இது யிதமென்றும் இது அயிதமென்றும் அறிந்
து நடக்கத்தெரியாமலிருக்கிற என்னுடைய மூடமானசித்த
த்துக்கு எது சிரேசுகரமாயிருக்குமோ அந்த நிச்சயார்த்த
த்தைத் தெரியும்படி யநுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டும்; எதனா
லென்றாற் சுவாமிகளுக்கு நான்சிஷனாகவும் சுவாமிகளைத்த

விர எனக்கு வேறேகெதியில்லையென்று உங்களையே சரணமடைந்திருப்பதால் என்னை யெவ்விதமும் இரட்சிக்கவேண்டும். (௭)

சுவாமி-குருக்கள் முதலானபந்துக்களை நாசஞ்செய்யப்பட்ட யுத்தத்தினாற் திரிலோகாதிபத்தியங்கிடைத்தாலும் எனக்குவேண்டுவதில்லை வாயுலர்ந்துபோகிறது கண்களிருட்டிக்கொண்டுவருகிறது தேகமெல்லாம் வியர்வையுண்டாகிறது. இதனாற் கையிலிருக்கிறகாண்டீபமும் நழுவிவிழுந்துவிட்டது சுவாமிகள்சொல்லப்பட்ட வாக்கியங்கள் காதில்நுழைகுதில்லை மனதுச்சுவாதீனமில்லாமற் சோகத்தையடைந்திருக்கிறது. இந்திரியங்களெல்லாம் பலவிதமாய்ச் சோகத்தையடைந்திருப்பதினாலேயிவைகள் விலகும்படியான உபாயத்தையநுக்கிரகம்பண்ணவேண்டுமென்று சொல்லிப்போட்டு யுத்தஞ் செய்கிறதில்லையென்று அருச்சுனன் இருந்து விட்டான். (௮)

சஞ்சயர் திரிதராட்டிரரைப்பார்த்து அருச்சுனனானவன் பகவானைப்பார்த்திந்தப்பிரகாரஞ்சொன்னதற்கு அப்புறமென்ன நடந்ததென்றுகேட்கப் பகவானானவர் மறுபடியநுக்கிரகஞ்செய்த விபரத்தைச்சொல்லுகிறார். (௯)

அதன்பின்பு இரண்டுவகைச்சேனைக்கும் நடுவேநின்று துக்கப்படுகிற அருச்சுனனைப் பகவானானவர்பார்த்துக் குஞ்சிரிப்புக்கொண்டு என்ன உத்தரவுசொல்லுகிறாரென்றால் (௰)

அருச்சுனா-துக்கப்பட யோக்யாளாகாதபேரைக்குறித்து நீ துக்கப்படுகிறாய் சகலமுமறிந்தவன் போலவும், சொல்லுகிறாய், பிராணசகிதமாய் அனாத்ம தருமத்தோடுங்கூடிய தேகமானது மரிக்கப்படுகிறதைப்பற்றியும் நாசமின்றி நித்தியமாயிருக்கப்பட்ட ஆன்மதருமத்தோடுங்கூடியிருக்கிற பரமான்மாவைப்பற்றியும் பெரியோர்களெவ்வளவேனுந் துக்கப்படார்கள். (௰௧)

அருச்சுனா-துக்கப்பட யோக்கியாளல்லவென்பதற்குக் காரணம்யாதெனிற் பகவானாயிருக்கிற நானொருபோதுமில்லாதவனல்ல எப்போதும் நித்தியமாயிருப்பதுபோல நீயுமிந்தயுத்தமுகத்தில்வந்திருக்கிற சகலராசாக்கள் முதலானவர்களும் நித்தியாளாகவே யிருக்கிறீர்கள் இனிமேலும் நீங்களெல்லாரும் சாஸ்வதமாயிருக்கப்பட்டவர்களே எதனாலென்றால் எல்லாச்சிவாளும் நம்முடைய அம்சமானபடியினாலே யினிமேலும் பிறக்கிறோமென்கிற எண்ணமுந்தேவையில்லை. அருச்சுனா இவ்விதமாக நாமெல்லாரும் எப்போதுமிருக்கிறபேர்களாயிருக்கும்போது நீதுக்கப்படக்காரணமேயில்லை. ஆகையால் அஞ்ஞானத்தினாலுண்டாயிருக்கிறதுக்கத்தைவிட்டுவிட்டுச் சுதன்மமாயிருக்கிறயுத்தத்தைப் பண்ணென்றுசொன்னபகவானைப்பார்த்து. (௰௨)

பகவானாயிருக்கிற தேவரீருக்குமாத்திரம் ஜெனனமரணமில்லையென்பது சரியே சிவாளெல்லாருக்குங்கூட ஜெனனமரணமில்லாமலெப்படிப்போகும்? அருச்சுனா தேகத்துக்குப்பாலியம், கவுமாரம், யவ்வனம், சரைவந்தாலும்போனாலும், தேகியான ஆன்மாவுக்கெப்படி நாசமில்லையோ அப்படி வேறே தேகம்வந்தாலும் போனாலும் ஆன்மாவுக்கு நாசமில்லை. இந்த அர்த்தத்தில் புத்திமானாயிருக்கிறவனெவ்வளவும் மோகத்தையடையான். (௰௩)

சுவாமி-தேகத்துக்குள்ளிருக்கப்பட்ட ஆன்மாவைக்குறித்துத்துக்கப்படவில்லை நான் பூசைசெய்யும்படியானவர்கள் தேகத்தையிழந்துபோகும்படி சம்பவிக்கிறதைக்குறித்து எனக்குத்துக்கமுண்டாகிறது. அருச்சுனா தேகங்கள் மாயாகாரியமானதால் தோற்றுகிறதும் மறைகிறதுஞ் சுபாவமே, அதனுள்ளிருக்கும் நான் மட்டும் ஒருக்காலுஞ்சாகிறவனுமல்ல, பிறக்கிறவனுமல்லஇதனாலே துக்கப்படக்காரணமேயில்லை. ஆனாற் சுகதுக்கப்படுகிறது,எதென்றால் இந்திரியங்களானவை விஷயங்களைக் கிரகிக்குமிடத்திற் சீதோஷ்டணமுஞ் சுக

நுக்கீமுஞ் சம்பவித்ததுபோல் தோற்றுமேதவிர அவைகள் வாஸ்தவமேயல்லவென்று நீ நிச்சயிக்கவேண்டும். (௧௪)

சுவாமி-சுகதுக்கம் நிசமல்லவென்று தேவரீர் அநுக்கிரகம் செய்தபோதிலும் எனக்குமட்டுஞ் சத்தியம்போலவே தோற்றுகிறபடியால் அவைகள் வாராமற்செய்ய உபாயங்களில்லையா? அருச்சுனா வாராதபடிசெய்வதிலும் வந்ததைச்சகிக்கிறதே நல்லது, எதனாலெனில், புருஷாளுக்குள்ளே உத்தமனே சுகதுக்கங்களானது எந்தப்புருஷனை மகிழும்படி வாடும்படிசெய்விக்கமாட்டுதில்லையோ யாதொருதீரனானவன் சுகதுக்கங்களைச் சமமாகப்பார்க்கிறானோ அவனே மோட்சத்துக்கதிகாரியாவன். நீயும்மோட்சத்தையபேட்சிக்கிறபடியால் சுகதுக்கங்களைச்சமமாய் நினைத்துத் தீரனாயிருந்துகொண்டு யுத்தத்தைச்செய்வாயாகில் மோட்சத்துக்கருகனாவாய். (௧௫)

சுவாமி-சுகதுக்கங்களை யெப்படிச்சமனாய்ச்சகிக்கலாம் அருச்சுனா மண்ணைத்தவிரக்கடங்களில்லாததுபோலச் சுகதுக்கம் ஆத்மாவைத்தவிர இல்லையென்றும் அசத்தானதேகத்துக்கு ஒருக்காலும் நித்யத்துவமில்லை, சத்தான ஆத்மாவுக்கு ஒருக்காலும் அநித்யத்துவமில்லையென்றும் இல்லாததொருக்காலுமில்லை யிருக்கிறதொருக்காலும் போகாதென்றுந் தத்துவஞானிகளாயிருக்கிறபேர்கள் இந்த இரண்டு நிர்ணயமும் விசாரணையினாலே நிச்சயித்திருப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட புத்தியினாலே சகிக்கலாமேதவிர மற்றப்புத்திகளாற்கூடாது.

சுவாமி-இல்லாததுபோகட்டும், இருக்கிற ஆத்மாவுக்கு எப்போதும் நாசம்வரமாட்டாதென்கிறதற் கென்னபிரமாணம் அருச்சுனா. யாதொருபரமாத்மாவானவர் தேகேந்திரியாதிகளெல்லாம் வியாபிக்கப்பட்டு அவைகளை யெல்லாம் பிரகாசிக்கும்படி செய்வித்துக்கொண்டிருக்கப்பட்ட அந்த ஆத்மாவுக்கொருக்காலும் நாசமேகிடையாது. அப்படிநாசமில்லாத அந்தஆத்மாவுக்கு எவைகளாலும் நாசம்பண்ணிவைக்க யாதினாலுங்கூடாது; எதனாலெனில், பிரகிருதிகுணங்களினால் விளங்கும்படியான பதார்த்தம் குணங்களுக்கப்பாற்பட்டவரை யெப்படி நாசம்பண்ணிவைக்கும்

சுவாமி தேகமானது வருகிறதும் போகிறதும் சத்தியமாகவே தோற்றுகிறதே அருச்சுனா பிரகிருதியினாலுண்டானமனசு இந்திரியங்கள் முதலியவைகளால் அறியக்கூடாதவராயும், எப்போதும் ஒரேபடித்தாய் நித்தியராயும் நாசமில்லாதவராயும், எல்லையில்லாதவராயும், இன்னபடியென்று சொல்லப்போகாதவராயுமிருக்கிற சரீரியாகிய ஆத்மாவுக்குத்தேகமானது வருகிறாப்போலவும் போகிறாப்போலவுந் தோற்றுவதுமாத்திரமேயல்லாமல் அவைகள் நிசமேயல்ல இன்னமும் அந்த ஆத்மா எப்படிப்பட்டவரென்றால், புராதனமாயிருக்கப்பட்டவர், அவரொருக்காலும் நாசமடையப் பட்டவரேயல்ல. இவைகள் [illegible] தமென்று தத்துவஞானிகள் சொல்லுவார்கள். ஆகையால் அவருக்கு நாசமில்லை, சுகதுக்காதிகளுமில்லை யாகையால் அஞ்ஞானத்தினாலுண்டான சமுசயத்தையுந் துக்கத்தையும் விட்டுச் சுதன்மமாயிருக்கிறயுத்தத்தைப்பண்ணு (௧௭-௧௮)

சுவாமி-தேகாதிகளைக்குறித்துவந்ததுக்கம் போய்விட்டது, நான் கொல்லுகிறேனென்கிற துக்கம்போகவில்லை-அருச்சுனா-யாதொருவன் நான் கொல்லுகிறேனென்றும், இவனால் நான் கொல்லப்படுகிறேனென்றும், இவராற்கொன்றேனென்றும், இவராற்கொல்லப்பட்டேனென்றும், சொல்லுகிறானோ அவனெல்லாந் தத்துவசொரூபமாகிய ஆத்மாவை யதார்த்தமாயறிந்தவனேயல்ல, இவன் அறிவில்லாதவனே. நித்தியமான ஆத்மாவானவர் ஒருவனைக்கொல்லுகிறவருமல்ல, ஒருவனாலே கொல்லப்படுகிறவருமல்ல; ஆனதாற்கொல்லுகிறவனுமில்லை கொல்லப்படுகிறவனுமில்லை. (௧௯)

சுவாமி--கொல்லாமலும், கொல்லப்படாமலுமிருக்கிறதெப்படி அருச்சுனா-ஆத்மாசட்பாவவிகாரமின்றி யிருப்பவர் ஆகையாற்செனிக்கவுமில்லை மரிக்கவுமில்லை, முன்னொருகாலத்திற்பிறந்திருந்தாரென்பதுமில்லை யினி யிறக்கப்போகிற

ரென்பதுமில்லை. ஜென்மாதிரகிதராயும், சாஸ்வதராயும், நித்யராயும், புராணராயுமிருக்கப்பட்ட ஆத்மாவானவர் சரீரங்கள் மரிக்கப்பட்டாலும் மரிக்கப்படாதவர் ஆதலாலவரையொருவர்கொல்வாருமில்லை, அவரொருவரைக் கொல்லவுங்காரணமில்லை. (௨௰)

அருச்சுனா-ஆத்மாவுண்டானாரென்பதும் வளர்ந்தாரென்பதுமின்றி நாசமில்லாதவரென்றும், நித்தியரென்றும், குறைவில்லாதவரென்றும் சமுசயமின்றி எவனறிகிறானோ அவனெவனைக்கொல்லப்போகிறான், எவனவனைக்கொல்லப்போகிறான்; ஆகையாற்கொல்லுகிறவனுமில்லை, கொல்லப்படுகிறவனுமில்லையென்றுசொன்னதுண்மையே. (௨௧)

சுவாமி-ஆத்மாவுக்கு நாசமில்லாமற்போனாலும் அவர்களுடையசரீரத்துக்கு நாசம்வரும்போது அவர்களுக்குண்டாகியதுக்கத்தைப்பற்றி யெனக்குத்துக்கமுண்டாகிறது-அருச்சுனா-விவேகத்தையுடையபுருஷன் ஜீரணமான வஸ்திரத்தை லட்சியமின்றியெறிந்துவிட்டுச் சந்தோஷமாய் நூதனமான வஸ்திரத்தை யெவ்விதமாய்த்தரித்துக்கொள்வானோ அப்படியிந்தஜீவனானவன் ஜீரணமாய்ப்போன சரீரங்களை விட்டுவிட்டு நூதனமான சரீரத்தைக்கிரகிக்கிறது சுபாவமாகையால் அந்த விஷயத்திலும் விவேகியானவன் துக்கப்படக்காரணமேயில்லை. (௨௨)

சுவாமி-ஆத்மாவானவர் ஒன்றினாலும் பாதிக்கப்படாததற்கென்னகாரணம் அருச்சுனா ஆத்மாவை அம்புகள்பேதிக்கமாட்டாது, ஆயுதங்களும் வெட்டமாட்டாது, அக்கினியுந்தகிக்கமாட்டாது, ஜலமும் நனைக்கமாட்டாது, வாயுவும், உலர்த்தமாட்டாது. (௨௩)

ஜீவனானவனைவெட்டவுந் தகிக்கவும், நனைக்கவும், சோஷிக்கவுங்கூடாததேதனாலெனில்;எப்போதும் நாசமின்றி நித்தியமாயும், சர்வவியாபகமாயும், திரமாயும், அசலமாயும், புரா

ணாயும், வேறொருரூபத்தையடையாததாயும், நன்மைகுறாததாயும், ஆதியந்தமின்றியிருக்கிறதாயும். (௨௪)

அவ்யக்தமாயும், மனதால்நினைக்கக்கூடாததாயும், சட்ாவவிகாரங்களில்லாததாயும், கைகளினாலெடுக்கவைக்கக்கூடாததாயும்,கண்களினாற்பார்க்கக்கூடாததாயுமிருக்கிறதா அவரை யெந்தப்பதார்த்தங்களைக்கொண்டு எவ்விதமாய் நாசஞ்செய்யக்கூடும்; அதனாலொன்றினாலும் பாதிக்கப்படுகிறவரல்லவென்று வேதங்கள்முதலானது கோஷிக்கிறதுந்த ர மகானுபாவாளாயிருக்கிறபெரியோருமிப்படியே சொல்வார்கள். ஆகையாலப்படிப்பட்ட ஆத்மாவைக்குறித்து சோகத்தையடைய யெவ்வளவுங்காரணமேயில்லை. (௨௫)

அருச்சுனா- ஆத்மாவுக்குச்ஜனனமரணமில்லாததால் துக்கமில்லையென்றுசொன்னோம், இப்போது தேகத்தோடே டினஜீவனுக்குக்கூடத் துக்கமில்லையென்கிறதைச்சொல்லுகிறேன்கேள், ஆத்மாவாகிய ஜீவனானவர் எப்போதும்பிறக்கிறவரெப்போதும்மரிக்கிறவரென்பாயாகில் அப்போதுமதைப்பற்றி மகானுபாவனாயிருக்கிற நீ சோகமடையக் காரணமில்லை. (௨௬)

அருச்சுனா-எப்படியெனில் பிறந்தபோதேமரணம் நிச்சயம், மரித்தவனுக்குச்ஜனனம நிச்சயம்; இந்த அர்த்தத்தை பரிகரிக்கக்கூடாததால் துக்கத்துக்கிடமேகாணோம், தேகங்களுடைய சுபாவத்தையாலோசித்தால் அப்போதுஞ்சோகப்படத்தேவையில்லை. (௨௭)

அருச்சுனா-இன்னமுஞ்சகலஜீவாளும்ஆதியில் பிரகிருதியிடத்திலீனமாயிருந்தார்கள். அப்போதும் யாதொன்றுந்தெரியமாட்டாது. மரணகாலத்திலுமப்படியே ஒன்றுந்தெரியாதே மத்தியகாலத்தில் மாத்திரம் சொப்பனம்போல இருக்கிறாப்போலவும் போகிறாப்போலவும், நானென்றும், அவனென்றும், சுகமென்றுந்துக்கமென்றும், இவைகளையநுபவிக்கிறோமென்றும் பிரமையையுடையதாயிருக்கும் மாயாசம்பந்த

மானதால் அவிவேகிகளுக்குமட்டுஞ்சத்தியமாகவும் ஆசையுடைத்தானதாகவுமிருக்கும். இப்படியிருக்கிற விபரங்களை நீயறியாமல் சொப்பனத்திற்கண்ட இதமானபந்துக்களை விழித்தபின்காணேமென்று துக்கப்படுகிறவனைப்போல இந்தச் சரீரங்களைக்குறித்து நீதுக்கப்படுகிறாய். (உஅ)

சுவாமி-அடியேனுக்கு வேண்டுமானால் துக்கமுண்டாயிருக்கலாம் விவேகிகளாயிருக்கிற மகாபண்டிதாள்கூடத் துக்கப்படுகிறார்களே அது எதனால்? அருச்சுன ஆத்மாவை யதார்த்தமாயறியாததால் அவர்களுந்துக்கமேயடைவார்கள். அறிந்தாற்போல் வசனிக்கிறார்களேயெனில் ஆத்மாவைக் குருவாலுஞ் சாஸ்திரங்களாலும் பரோட்சமாயறிந்திருக்கப்பட்ட பரோட்சஞானிகள் ஆத்மாவினிடத்தில் ஆநந்தாதிகுணங்களுண்டாயிருப்பதுபோலச் சொல்லுவார்கள். சிலரவரை யோகமார்க்கமாய்த் தரிசனஞ்செய்ததுபோல யோகிகள் வசனித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். இன்னுஞ் சிலபக்தாளவரிடத்திலநந்தமகிமைகளு மநந்தகல்யாண குணங்களுமுண்டாயிருப்பதுபோலக் கொண்டாடிக் கொண்டிருப்பார்கள். கருமிகள் வைகுண்டாதி தலங்களிற் பகவானிருக்கிறானென்று பரோட்சமாய்ச் சாஸ்திரபுராணங்களிற்கேட்டு விசுவாசத்துடன் பூசைமுதலிய கருமங்கள்செய்துகொண்டு வருவார்கள். இவர்களெல்லாம் ஆத்மாவை யதார்த்தமாயும் நன்றாயுமறிந்தவர்களேயல்ல அறியாமற்போவதற்கென்னகாரணமெனில் குருவினிடத்திற் கேட்டாலுஞ் சாஸ்திரங்கள் விஸ்தாரமாய்வாசித்திருந்தாலும் அப்படியேயந்த அர்த்தங்களைப்பிறருக்கு விபரமாகப்போதிக்கும்படியான சக்தியிருந்தாலும் அவர்களுக்குமட்டுஞ்சமுசயபாவனை, யசம்பாவனை, விபரீதபாவனைபோகாமலிருப்பதினாலேயும் தேகமேதானென்றும், ஜெகத்திற்சத்திய புத்தியுண்டாயிருப்பதினாலேயும் ஆத்மாவையறியக்கூடாது. பின்னையறிவதுதானாரெனில், இவர்களுக்கெல்லாம் சிரேஷ்டமாயு மிகவும் அதிசூட்சுமமான புத்தியுடையவர்க

ளாயுமிருக்கிற புருஷாளாரோ அவர்களாலறியலாமேதவிர மற்றஎல்லாராலும் அறியலாமென்றெண்ணவேண்டாம். ()

ஆகையால்-அருச்சுன எல்லாருடைய சரீரத்திலுமிருக்கிற சீவனானவனை யொருவராலுங் கொல்லக்கூடாததால் எல்லாச்சீவர்களைக்குறித்தும் நீ துக்கப்படவேண்டியதில்லையென்றுசொன்னதற்கு. (௩௰)

சுவாமி-அநேகவிதமாய்ப் போதித்தாலும் யுத்தம்செய்கிறவிஷயத்திற்பயமாய்ச்சரீரம்நடுங்குகிறதே அருச்சுன தருமத்தைக்குறித்து எப்போதும் பயப்படவேண்டுவதில்லை, அதர்மமாயிருந்தால் நீசொன்னபடிபயப்படவேண்டுவதுவிகிதமே. க்ஷத்திரியனுக்குத் தருமத்தைக் கொடுக்கிறயுத்தத்தைவிட வேறேகாரியங்கிடையாது மகத்தாயிருக்கிற நன்மையானது; தானேவந்தால் அந்தவிஷயத்திற் பயப்படக்காரணமேயில்லையே. (௩௧)

அருச்சுன-சுவர்க்கத்தை யடையும்பொருட்டுத் தெய்வாதீனமாய்ச்சம்பவித்திருக்கிறயுத்தத்தைப் பாக்கியவான்களாயிருக்கிற க்ஷத்திரியாளடையவேவேண்டும், அப்படியிருக்கயுத்தஞ்செய்யாமற் போனாலதனாலுண்டான தோஷங்களைச்சொல்லுகிறோம். (௩௨)

தருமத்தைக்கொடுக்கிற யுத்தத்தைப்பண்ணாவிட்டால் சுதன்மத்தையுமிழந்து அபகீர்த்தியுமுண்டாய்ப் பாவத்தையுமடைவாய் இதுமாத்திரமல்ல. (௩௩)

எல்லாரும்வெகுநாளைக்கபகீர்த்தியும் சொல்லுவார்கள். வெகுமானத்துடன் கூடியிருக்கிறபுருஷனுக்கு அபகீர்த்தியானது மரணத்தைக்காட்டிலும் அதிகம். (௩௪)

அருச்சுன-பயத்தினாலே யுத்தஞ்செய்யாமற்போனானென்று வீட்டுமராதியானபேர்களெல்லாங்கேவலமாக எண்ணுவார்கள் யாரொருவர் உன்னை வெகுமானமாக எண்ணினார்களோ அவர்களெல்லாரும் அவமானமாக எண்ணுவார்கள். அது க்ஷத்திரியதருமத்துக்குச்சரியல்ல. (௩௫)

அருச்சுன-உனக்குச்சத்துருக்களாயிருக்கிற பேர்கள் உன்னுடையசாமர்த்தியத்தை நிந்தித்துச், சொல்லத்தகாத வார்த்தைகளைச்சொல்வார்கள் இதைவிடவேறேதுக்கமேது. ()

சுவாமி-செயிப்பேனோ செயிக்கமாட்டேனோ அதுவுந் தெரியவில்லை அருச்சுன யுத்தத்தில் மரித்தாலுஞ்சுவர்க்கமுண்டு செயித்தாலும் பூமியும் கீர்த்தியுமுண்டு. ஆகையாற் க்ஷத்திரியதருமமாகிய யுத்தஞ்செய்யவேண்டுமென்னும் நிச்சயத்தோடேகூட எழுந்திரு. (௩௭)

சுவாமி-பாவம்வருமென்று பயமாயிருக்கிறதே அருச்சுன ஆத்மஞானமுண்டானவனுக்குச் சுகதுக்கம் லாபசேதம், செயாபசெய மிவைகளைச்சமமாய்நினைத்துக்கொண்டு யுத்தஞ்செய்வாயாகிற் பாபத்தையடையமாட்டாய். (௩௮)

அருச்சுன-இந்தயுத்தமானது சுதன்மமென்று புத்தியினாலே திடம்பண்ணிக்கொண்டு செய்வாயாகில் ஜனனமரணத்தைவிட்டு நீங்கிப் பரமபதத்தையேயடைவாய். இதுவரையிலும் ஞானயோகத்தைக்குறித்துச் சாங்கியசாஸ்திரத்திற்சொல்லப்பட்டிருக்கிறதத்துவத்தின் பிரகாரம் உபதேசித்தேன். அது உனக்குத்தெரியாமல் மயங்கியிருக்கிறாயாதலால் அந்தக்கரணசுத்திவரவேண்டும், அதுவரும்படி பகவான்பிரீதியாகக்கன்மங்கள் செய்தால் அந்தப்பகவானுடைய அநுக்கிரகத்தினாலே சித்தசுத்தித்துவாரா ஞானம்வந்து மோட்சத்தையடைவாய்; அதனாலேகருமயோகத்தைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்ட யுத்தியைக்கேட்டு நல்லபுத்தியையுடைத்தானவனாய்க் கன்மபந்தங்களிலிருந்தும் விடுபடுவாயோ அவைகளைச் சொல்லுகிறேன். (௩௯)

சுவாமி-பயிர்ச்செய்கையைப்போலக்கன்மங்களிலே விக்கினங்கள் மிகவுமுண்டாயிருக்கும்போதுபலபெறுவதும் குறைந்தாற்றோஷமுண்டே யப்படியிருக்கக் கருமங்களெப்படிச்செய்கிறது? அருச்சுன பகவத்பிரீதியாகப்பண்ணுகிற கருமங்களுக்குக்கொஞ்சம் விக்கினம்வந்தாலுந் தோஷமில்லை

யிந்தக்கருமமானது துவக்கினமாத்திரத்தில் எவனெவன் எவ்வளவுஎவ்வளவு அனுஷ்டிக்கிறானோ, அவ்வளவுஅவ்வளவுக்குச்சம்சாரபயமின்றிரட்சிக்கும், காமியகருமம்போலே சற்றேகுறைந்தவுடனே பலமில்லாமற் போவதுபோலப் போகாது. (௪௰)

அதெப்படியெனிற், பகவானுக்குப்பிரீதியாகச் செய்கிறோமென்றெண்ணிப்பகவானுடைய பத்தியினாலே அவசியஞ்செய்யவேண்டுமென்று கருமஞ்செய்கிறவனுடைய புத்தியானது காமியமிட்டகருமங்கள் செய்யப்பட்டவர்களுடைய புத்திகளைக்காட்டிலும் அதிகமாயும் அநந்தங்களாயுமிருக்கும். (௪௧)

சுவாமி-ஜனனங்களையுந், துக்கங்களையுங்கொடுக்கப்பட்டகருமங்களைவிட்டுப்பகவான்பிரீதியாக,வேதங்கள்முதலானவைகளைப்படித்த வித்வாமிசாள்முதலானவர்களும் ஏன்பண்ணவில்லை அருச்சுன அர்த்தவாதங்களைச்சொல்லப்பட்ட வேதவாக்கியங்களில் ஆசையையுடையவர்களாயிதைக்காட்டிலுமதிகம்வேறொன்றுமில்லையென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற பேர்கள். (௪௨)

பலன்களிடத்தில்இச்சையோடுங்கூடினமனதையுடைத்தானவர்களாய்ச் சுவர்க்கமே புருஷார்த்தமென்றெண்ணிக்கொண்டிருக்கப்பட்ட அந்தவித்வாமிசாள் போகஐஸ்வரியங்களையுத்தேசித்துச்சென்மத்தையுங் கன்மத்தையுங்கொடுக்கப்பட்டதாயும் விஸ்தாரமான விசேடகன்மங்களையுடைத்தாய்ப் புஷ்பித்தகொடியைப்போல மனோகரமாகியவசனங்களைப்பேசிக்கொண்டிருப்பார்கள்; இதனாலேபகவானிடத்திற் பத்திவாராது. (௪௩)

அருச்சுன-இப்படிப்பட்டவசனங்களினாலே மனதைப்பறிகொடுத்தவராய்ப் போகங்களிடத்தில் மிகவுமிச்சையையுடையவர்களுக்குப் பகவானுடைய தியானஞ்செய்யவேண்டுமென்றும் அவரைப்பற்றி நிஷ்காமகருமங்கள் செய்யவேண்டு

மென்றும் புத்தியேயுண்டாகமாட்டாது. அதனாலவர்கள் சே
ய்யவில்லை. (சச)

சுவாமி-சுவர்க்காதிகள் பரமபதமாகாதேபோனால், வே
தங்களில் அந்தக்கருமங்கள் சொல்லுவானேன்? அருச்சுனா
திரிவிதகுணங்கட்குட்பட்டவேதத்தில் தேகமேதானென்று
ம் ஜெகத்துச்சத்தியமென்றுமெண்ணிக்காமங்களையுடையவர்
களுக்கு சுவர்க்கமுண்டென்றுசொல்லுகிறது, நீயோ, வேத
ங்களுக்கதீதமான குணாதீதனும் தேகவிலட்சணனுமாகப்
போகிறவனாகையாற் காமங்களின்றியேயிருந்து பாவபுண்ணி
யங்களினால்வரப்பட்டதுக்கசுகஞ்,சீதோஷ்ணாதிகளைப்பொ
றுத்துக்கொண்டு சமபுத்தியோடுஞ் சத்துவகுணப்பிரதான
னாய், வாராததைவரவேண்டுமென்கிறதையும் வந்ததில் ஆசக்
தியில்லாமலும்விட்டு ஞானவந்தனாயிரு. (சரு)

சுவாமி-வேதங்களிற்சொல்லுகிற கன்மங்களையும் பல
னையும்விட்டுவிட்டுப் பகவானுக்காகக் கன்மங்கள்செய்கிறது
பொல்லாதபுத்தியல்லவா? அருச்சுனா வெகுபிரயாசைகளோ
டுங்கூடிப் பலதீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானாதிகள்செய்து பலவித
மானபலன்கள் பெறுவதைப்பார்க்கிலும் அளவின்றிய சமுத்
திரத்தில் ஸ்நானாதிசெய்வானாகில் லெகுவானபிரயாசையும்
விசேடமானபலனும் கிடைப்பதுபோலவும் பலவிதமாயிருக்க
ப்பட்டவேதசாஸ்திரபுராணாதிகளையாராய்ந்து அந்தந்தப்படி
நடந்து பலன்களைப்பெறுவதைப்பார்க்கிலும் பிரமநிஷ்டாள்
முகமாகச்சிரவணஞ்செய்து அந்தப்படிநடக்கிறதினாலே லெகு
வான பிரயாசையும் விசேடமானபலனும் கிடைப்பதுபோல
வும் பலவிதமானதேவதைகளைக்குறித்துப்பலவித இச்சைக
ளோடும் காமியகருமங்களைச்செய்து பலவிதபலன்களையடை
கிறதைப்பார்க்கிலும் பகவானைக்குறித்து நிட்காமமாய்ச்செய்
யப்பட்டகன்மங்களினாலே அதிகபிரயாசையுமின்றிச் சித்
தசுத்தித்துவாரா லோகங்களிலதிகசிரேஷ்டமாயிருக்கப்பட்ட
பலமான ஞானத்தையடைந்து மோட்சமேபெறுவானானதா

ல் அவன்புத்திபொல்லாததல்ல, சத்துவகுணத்தோடுங்கூடி
ன சிரேஷ்டமானபுத்தியையுடையவனென்றுநீயறி. (சகூ)

சுவாமி- கன்மங்கள் பிரயாசைப்பட்டுச் செய்வானேன்
அவைகளைமறுபடியும் ஈசுரார்ப்பணமாகப் பண்ணுவானேன்
சித்தத்தையெந்நேரமும் பகவத்தியானத்திலேயே வைத்து
விட்டால் மோட்சங்கிடைக்காதா? அருச்சுனா நீ சொன்னது
சரியே அந்தப்பிரகாரம் பிரமநிஷ்டாள்யாரோ அவர்களாலம
ட்டும் நடக்குமேதவிர இதராளாலாகாது; அதுவுமன்றி, இந்
தவிஷயத்தில் க்ஷத்திரியனாகிய உனக்கு அதிகாரமேகிடையா
து அல்லது அந்தப்படிசாதிக்கலாமென்கிறபட்சத்திலுங்கூட
முதலாவதுனக்குச்சித்தசுத்தியேயில்லாததால் அது வரும்
பொருட்டு நிஷ்காமகருமமேசெய்யவேண்டும். அதற்கேயதி
காரியென்றெண்ணிச்செய்யவேண்டும். அப்படிச்செய்யாவி
ட்டால் தேகத்தைநானென்கிறதும் திரிசியத்திற்சத்தியத்து
வமும் விஷயங்களிலிச்சையும்போகாது. போகாததால் ஜன
னமரணமானபந்தத்தைக்கொடுக்குமானதால் அவசியம்மோ
ட்சத்துக்குச்சாதனமான நிஷ்காமகன்மத்தையே பண்ணவே
ண்டும். (சஎ)

சுவாமி-நிஷ்காமகன்மங்களைச் செய்தாற் பலன்வாராம
லெப்படிப்போகும் பலனையிச்சியாமலெப்படியிருக்கக்கூடும்?
அருச்சுனா மனதைப்பகவானிடத்தில்வைத்து எல்லாம் பக
வானாலேயேயுண்டாயிருக்கிறது அவரேபுத்திக்கந்தரியாமியா
யிருந்துகொண்டு எல்லாக்கருமங்களையுஞ் செய்யும்படி பிரே
ரகஞ்செய்விக்கிறாரென்றும் இந்தக்கருமம் நான் செய்கிறே
னென்றும், இந்தப்பலன்கள் என்னையடையுமென்னும், எண்
ணத்தையும்விட்டுப் பலனுண்டானாலுமில்லாமற்போனாலுஞ்
சமபுத்தியுடனேயிருக்கிறவனுக்குப் பலன்கள் வருவதற்கும்
இச்சிக்கிறதற்கும் எதுவில்லையே ஆனதால் நிஷ்காமகருமங்
களைத்தவிர மோட்சத்துக்குவேறே சாதனமில்லாததாற் பல

ன்களையுத்தேசித்துக்கன்மங்களைச் செய்யாதே செய்தாற்பலன்வருமென்று பண்ணுமலுமிராதே. (௪௮)

சுவாமி-பின்னை யான்யாது செய்யத்தக்கது? அருச்சுனா பகவானிடத்திலே யொருமைப்பட்டவனாய் நான்செய்கிறேனென்கிற அபிமானத்தையும்விட்டு நிஷ்காமகருமத்துக்குப்பலம் ஞானம்வருகிறபடியினாலே சுகதுக்கத்திற் சமமாயிருந்துகொண்டுபகவான் பிரீதியாகக்கன்மங்களைச்செய்; இப்படிச்செய்கிறவர்களையே பெரியவாளென்று சொல்லுவார்கள். ஞானத்துக்குச்சாதனமாயிருக்கிற நிஷ்காமகன்மத்தைக்காட்டிலுங் காமியகன்மமானது மிகவுந்தாழ்வாகையால் ஞானத்துக்கேதுவாயிருக்கிற கன்மத்தைப்பண்ணு. பலத்துக்காசைப்படுகிறவன் *கிருபணசித்தத்தையுடையவனே. (௪௯,

சுவாமி-நிஷ்காமகன்மஞ்செய்கிறவன் அதிகமா? அருச்சுனா சுவர்க்கத்தையும் நரகத்தையுங்கொடுக்கிற கருமங்களைச்செய்கிறபுருஷன் புண்ணியகருமங்களைச் செய்து பகவானுக்கற்பணஞ்செய்தால் இந்தச்சென்மத்திற்றானே பகவானுடைய அநுக்கிரகத்தினால் ஞானத்துவாராமோட்சமேயடைவன் ஆகையால் மோட்சத்தைக்கொடுக்கப்பட்ட நற்கருமங்களையேசெய். (௫௰

சுவாமி-இதுமோட்சத்தைக்கொடுக்குமா? அருச்சுனா க ன்மபலத்தைப் பகவான்பிரீதியாகச்செய்தபேர்கள் ஞானவானாளாகிச்சென்மமாகிறபந்தத்தைவிட்டு ஒருபத்திரவமுமின்றியிருக்கிற மோட்சமேயடைந்திருக்கிறார்கள். (௫௧

சுவாமி-இவ்விதங்களாயிருப்பதனாலே நானெப்போதந் மோட்சத்தையடைவேன்? அருச்சுனா சர்வமுமென்னைத் விர வேறேயாதொன்றுங்கிடையாதென்கிற திடபுத்தியினா தேகமேநானென்கிறமோகமானகாட்டை யெப்போது கட கிறாயோ நமக்கானபடியினாலே யிவ்வளவுந்தெரிந்திருக்கி

*கிருபணம்-உலோபம்.

தென்கிற அகங்காரத்தையும் இப்போதுநாம்சொன்ன அர்த்தத்திற்சமுசயம்வந்து இன்னமும் பிறரிடத்திற் கேட்கவேண்டுமென்பதிலும் உனக்கெப்போது நிராசைவருகிறதோ அப்போது கேட்டதற்குங் கேட்கவேண்டுவதற்கும் முடிவையடையப்போகிறாய். (௫௨)

அருச்சுனா-முன் நாநாவிதமாயிருக்கிற கேள்வியினாலே விட்சேபத்தையடைந்திருக்கிற உன்னுடைய புத்தியானது ஆத்மாவினிடத்திலேமக்கினமாகி விஷயங்களையடையாதிருக்கிறதோ அந்தஅப்பியாசத்தினாலே தத்துவஞானமுதயமாகி மோட்சத்தையேயடைவாயென்று அநுக்கிரகஞ் செய்த பகவானைப்பார்த்து. (௫௩)

அப்படிப்பட்ட ஞானவந்தாளுடைய லட்சணங்களெல்லாந்தேவரீருக்குத் தெரியுமானதால் அவர்களெப்படிப்பேசுவார்கள்? எவ்விதமாயிருப்பார்கள்? எவ்விதமாய் நடப்பார்கள்! அதைத்தெரிந்துகொள்ள இச்சையுடையவனாயிருப்பதால் அநுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டும். (௫௪)

அருச்சுனா-மனதிலேயாதோரிச்சையுமின்றிச் சகல இச்சைகளையுமெப்போது நன்றாய்விடுகிறானோ, பரமாநந்தசொரூபமாயிருக்கிற தன்னிடத்திலேதானே சந்தோஷத்தையுடையவனாயெப்போதாகிறானோ அவனைத்தான் ஞானியென்றுசொல்லப்படும். (௫௫)

அருச்சுனா-துக்கம்வந்தாற் கிலேசமுஞ் சுகம்வந்தாற் சந்தோஷமுமின்றி யெப்போதாகிறானோ, இராகம், பயம், குரோதம் இவைகளைச் சுத்தமாய்விட்டவனா யெப்போதிருப்பானோ அவனை அப்போதுதான் ஞானியென்று சொல்லப்படும்.

அருச்சுனா-பெண்சாதிபிள்ளை முதலானபேரிடத்திற் பிரியமின்றிப்பேசிக்கொண்டு பிராரத்தகன்மத்தினால் நல்லது வந்தாற்சந்தோஷப்படாமலும் பொல்லாததுவந்தாற்றுக்கப்படாமலும் இருக்கப்பட்டவனாரோ அவனைத்தான் ஞானியென்றுசொல்லப்படும். (௫௭)

அருச்சுனா-இன்னமுங்கேள், ஆமைக்குண்டான பஞ்ச அவயவங்களும் ஒன்றைப்பார்த்தவுடனே யெப்படிச்சங்கோஷித்துக்கொள்ளுகிறதோ அப்படிப் பஞ்சவிஷயங்களிலெவனுடைய இந்திரியங்களானது செல்லாமல் திடபுத்தியினால் நிறுத்துவானோ அவனைத்தான் ஞானியென்றுசொல்லப்படும்.

சுவாமி-விஷயங்களைக்கிரகியாமலிருக்கிறதே ஞானவந்தானுடையலட்சணமானாற் சித்தப்பிரமணத்துவமுடையவனும், உபாசனைவிரதங்கள் முதலானதுகளால் உபவாசமாயிருக்கிறவர்களும் வியாதியுடைய்யவர்களும் விஷயங்களைக் கிரகியாமலிருக்கிறார்களே அவர்களையும ஞானியென்று சொல்லக்கூடாதா? அருச்சுனா தேகமேதானென்றுஞ் செகத்துச்சத்தியமென்றுமெண்ணிக்கொண்டிருக்கப்பட்டவர்கள் வியாதி விரதமுதலானதுகளால் அந்தத்தருணங்களில்மட்டும் விஷயங்களைக்கிரகியாமல் நிறுத்தல்செய்துவைத்தார்களே தவிர விஷயங்களிலாசைகள் அவர்களைவிட்டுப்போகவேயில்லை.நாம் சொன்னஞானியோ சுகசொரூபராயிருக்கிறபரமான்மாவைத் தானாக அறிந்து அநுபவிக்கிறசந்தோஷத்தினாலே அனாத்மதன்மத்தோடுங் கூடினவிஷயங்களிலே சுத்தமாயாசைவிட்டிருப்பான் இவனேபரமாநந்தசொரூபமாகிய நம்மையடைவன். அருச்சுனா இதுதான்ஞானிக்கும் அஞ்ஞானிக்கும் பேதம். (௫௯)

சுவாமி-ஞானி யப்பியாசஞ்செய்கிறகாலத்தில் இந்திரியநிக்கிரகஞ்செய்யாவிட்டால் அதனாலென்னதோஷமுண்டாகும்? அருச்சுனா ஞானப்பியாசத்திலிடைவிடாமற் பிரயத்தனஞ்செய்துவரப்பட்ட வித்வாமிசனைக்கூட கலக்கஞ்செய்யப்பட்டசுபாவத்தையுடைய இந்திரியங்களானது பலாத்காரமாயவனுடைய மனதைக்கெடுக்கும்படியான சாமர்த்தியம் அதற்குண்டாயிருப்பதால் அவசியம் நிக்கிரகஞ்செய்தேயிருக்கவேண்டும். (௬௰)

சுவாமி-இப்படியானால் ஞானியானவன்எவ்விதமாயிந்தி
ரியநிக்கிரகஞ்செய்துகொண்டிருப்பன். அருச்சுனா மேலாகச்
சொன்னஞானியானவன் இந்திரியங்களையெல்லாந் தன்வச
மாகச்செய்துகொண்டு வாசுதேவனாகியநானேசிரேஷ்டமான
வஸ்துவென்று பத்திபூர்வமாக இடைவிடாமல்நினைத்துக்கொ
ண்டுமிருப்பன். அருச்சுனா இந்திரியங்களெவனுக்குச்சொ
ன்னபடிவசமாயிருக்குமோ அவனுடையபுத்தியே திரமாயி
ருக்கும். அவனைத்தான் ஞானியென்றுசொல்லப்படும். (௬௧)

அருச்சுனா-பாகியேந்திரியநிக்ரகம் சொன்னோம், இனிஆ
ந்தரேந்திரியத்தையும் நிக்ரகஞ்செய்யவேண்டுமென்றும் அது
செய்யாவிட்டால் அதனால்வரப்பட்டதோஷத்தையுஞ் சொல்
லுகிறோம். மனதினாலேவிஷயங்களை நல்லதென்றெண்ணி
அவைகளைத்தியானஞ்செய்கிறபுருடனுக்கு விஷயங்களிற்பற்
றுதலுண்டாகும் அந்தப்பற்றுதலினாலே காமமுண்டாகும்
அந்தக்காமனுக்கு விக்கினம்வந்த மாத்திரத்திற் கோபமுண்
டாகும். (௬௨)

கோபத்தினாலேதிடமான பேதமைபிறக்கும் அதுபிறந்த
வுடனே யின்னகாரியம்செய்யலாம், இன்னகாரியம்செய்யக்
கூடாதென்கிறதும் தெரியாமல் நடக்கிறதும்தவிரக் குருமுக
மாகக்கேட்ட சிரவணத்தினாலும் உபதேசத்தினாலும் நிச்சயி
த்திருக்கிற அர்த்தமும் மறந்துபோகும் அதனாலவனுடையவி
வேகமான புத்தியானது நாசத்தையடைந்துவிடும் அதனால
வனைப்புருஷனென்றெண்ணக்கூடாது. (௬௩)

சுவாமி-இந்திரியங்கள் விஷயங்களிலேசெல்லுகிறது சு
பாவமாயிருக்க அவைகளையெப்படி நிறுத்தக்கூடும், நிறுத்தா
விட்டால் ஞானமெப்படிவரும்? அருச்சுனா ஞானியானவன்
மோட்சத்தையிச்சித்து எத்தனப்பட்ட துவக்கத்திலேயே
முதலாவது சாதனத்திற் பிரமசொரூபத்தைத்தவிர அன்னி
யமாய்க் காணப்பட்ட செகமெல்லாம் மித்தையென்று நிச்ச
யித்தும் அவைகளில் இரண்டாஞ்சாதனத்தாலிச்சையையுஞ்

சுத்தமாய்விட்டிருப்பதினாலே அவனுக்குமனமுதலாகிய இந்திரியங்கள் சுவாதீனமாயிருக்கும். அப்படிச்சுவாதீனமாயிருக்கப்பட்ட இந்திரியங்களினாலே ஞானியானவனிராகத்துவேஷங்களின்றிவிஷயங்களைக்கிரகித்தாலும் அவைகளில் ஆசக்தியில்லாதவனாகவேயிருப்பன்; அதனால் நம்முடைய பிரசாதத்தையே யடைவன். (சுச)

சுவாமி-ஞானிக்குமாத்திரம் உம்முடைய பிரசாதமெப்படியுண்டாகும்? அருச்சுனா அந்தஞானிக்கு மனது நிர்மலத்துவமுண்டானபடியினாலே சந்தோஷம் பிறக்கும் அதனாற்சகலதுக்கங்களும் நசிக்கும் இந்தவிதமாகப் பிரசன்னசித்தனான அந்தஞானிக்குச் சீக்கிரத்தில் ஞானந்திடமாய் அதனால் நம்முடைய சொரூபத்தையேயடைவன். (சுரு)

அருச்சுனா-இந்திரியங்கள் வசமில்லாதபுருடனுக்கு ஆத்மத்தியானம் செய்யவேண்டுமென்கிறதிற் புத்தியேவாராது ஒருவேளையந்தப்புத்தியுண்டானாலுந் தியானஞ்செய்யச்சக்கியமாகாது, தியானமில்லாவிட்டால் மனது உபசாந்தியாகமாட்டாது. உபசாந்தியெப்போதில்லையோ அப்போதுமோட்சசுகமுமில்லை. (சுசு)

சுவாமி-புருஷனாகப்பிறந்துமிப்படிப்போவதற் கென்ன காரணம். அருச்சுனா விஷயங்களிலிச்சித்தவிந்திரியத்துடனே மனதுபோகும்படி செய்வானேயாகில் அப்படிப்பட்டமனதுடனே கூடின இந்திரியம் யோகீந்திரனுடைய ஞானத்தைக்கூட அபகரிக்கும் அப்படியிருக்க எல்லாஇந்திரியங்களுடனேயும் மனதுபோகும்படி செய்வானேயாகில் அவனுக்கு வருங்கேடு சொல்லிமுடியுமா! அதற்குத்திட்டாந்தம், போதைவசத்தினாற் சித்தம் சுவாதீனமில்லாத புருடனானவன் ஓடக்காரனாகச் சம்பவித்துவிட்டால் வாய்வுவசத்தினால் ஓடமானது சமுத்திரத்தில் திசைகள்தப்பியலைவதுபோலிராகாதிவிருத்திகளுண்டாகி விட்சேபங்களையடைந்து சனனமரணமாகிய சமுத்திரத்திலிருந்துங்கரையேறமாட்டான். (சுஎ)

அருச்சுனா-இந்திரியநிக்கிரகமே ஞானிக்கு லட்சணமும் சாதனமுமாகையால் எவனுக்கு இந்திரியங்கள் விஷயங்களிற் செல்லாமனிற்கிறதோ அவனுக்குத்தான் ஞானம் லப்தமாகும், அவனைத்தான் ஞானியென்றுங் கிருதகிருத்தியனென்றுஞ் சொல்லப்படும். (சுஅ)

சுவாமி-நித்திரைசெய்கிறவனுக்கு ஒன்றுந்தெரியாமலும் சலனத்துவமில்லாமலுமெப்படியிருக்கிறதோ அப்படியிருக்கப்பட்டவாளை ஞானியென்றுசொல்லுகிறபட்சத்தில் அப்படியொருவருமிருக்கமாட்டார்கள்போலத் தோற்றுகிறதே அருச்சுனா சகலசீவாளுக்கு மெந்தஆத்மஞானமானது இரவுபோல நித்திரையாய்க்காணப்பட்டிருக்கிறதோ அப்படிப்பட்ட ஆத்மஞானத்தில் இந்திரியங்களைச்செயித்த யோகியானவன் எப்போதும்விழித்துக்கொண்டேயிருப்பன். சகலசீவாளுஞ் சமுசாரத்துக்குக் காரணமாயிருக்கப்பட்ட எந்தவிஷயங்களில் விழித்துக்கொண்டிருப்பார்களோ அப்படிப்பட்ட விஷயங்களுடன் கலந்திருந்துங் கலவாமலிருக்கப்பட்ட ஆத்மாவையறிந்தயோகியானவன் கே[illegible]டானைப்போல நித்திரைசெய்துகொண்டிருப்பன். (சுகூ)

சுவாமி-இடைவிடாமலிந்தநிஷ்டையில் அவாளிருந்தால் தேகசம்ரட்சணைக்கென்ன செய்வார்கள் அல்லதுகிடைத்தாலுமெவ்விதமாகப்புசிப்பார்கள்? அருச்சுனா ஜலமேபூரணமாயும் அசலமாயுமிருக்கப்பட்டசமுத்திரத்திற் சலனத்தோடுங் கூடியநதிகள்பிரவேசிப்பதுபோல் அந்தஞானிக்குப்பிராரத்தாநுகுணமாய்ச் சகலவிஷயங்களும் வலுவில்வந்தடையும். அப்படியடைந்தபோதிலுஞ் சலனத்துடன்கூடின அநேகநதிகள் அடைந்தபோதிலும் அந்தச்சமுத்திரத்தினுடைய நிலவரத்தையெவ்விதமாய்க் கலக்கஞ்செய்து வைக்கமாட்டுதில்லையோ அப்படியந்தர்முகத்தையுடைய அந்தஞானியினதுதிரமானபுத்திக்குச்சலனத்துவஞ் செய்துவைக்கமாட்டாது அவனெவ்விதமுமோட்சத்தையேயடைவன். (எய)

சுவாமி-இதுவரையுமோட்சமென்னப்பட்டது இத்தன்மையவானபெருமையுடைத்தானதென்றும்அதையடைந்தமகான்களுடைய லட்சணங்களும் அதையடைய அபேட்சிக்கிறவர்கள் நடக்கவேண்டியலட்சணங்களும் அப்படிநடவாவிட்டால்அதனால்வருந்துன்பங்களும் அநேகவிதமாயநுக்கிரகஞ்செய்தீர்கள் அவைகளெல்லாந்தாரணைக்குவருவது வருத்தமாயிருக்கிறது ஆகையால் நடப்பதற்குச் சுளுவாயுமிருக்கவேண்டும் மோட்சமுமடையவேண்டும். அதற்கநுசரித்துச் சங்க்ரகமாகஅநுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டுமென்றுகேட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்து? பார்த்தா விஷயபோகங்கள் வேண்டுமென்றிச்சிக்கப்பட்ட புருஷனுக்கு ஒருக்காலும்மோட்சஞ்சித்தியாது ஆகையால், யாதொருபுருஷனானவன் பிராரத்தானுகுணமாய்வலுவில்வந்த விஷயங்களிலாசக்தியில்லாமலும் உபேட்சையில்லாமலும் வாராதபோகங்களிற் கோரிக்கையும் புத்திராதிகளிடத்தில் எனதென்கிறமமதையுந்தேகத்தில்நானென்கிற அகந்தையும்விட்டு இவைகளெல்லாம்நாமானதினாலே விட்டோமென்கிற நினைப்புமீங்கி ஆத்மாவினிடத்திலொருமைப்பட்டவனா யெவனிருக்கிறானோ அவனேமோட்சத்தையடைவன். (௭௧)

அருச்சுனா-இதுவரையுஞ்சொன்ன அர்த்தங்களெல்லாம் பிரமஞானியினுடையநிஷ்டையென்றுசொல்லப்படும் இந்தநிஷ்டையடைந்தபுருஷன் ஒருக்காலுமோகத்தையுஞ்சஞ்சலத்தையுமடையான் அதையுனக்கு அநுக்கிரகம் பண்ணினேம் இந்தநிஷ்டையைமட்டும் அருச்சுனா மரணசமயத்திலானாலுமொருசணமாத்திரமடைந்தாலும் மோட்சத்தையேயடைவன். இப்படியிருக்க வாலிபந்துவக்கி ஞானப்பியாசஞ் செய்கிறவன் மோட்சமடைவனென்று நாம்சொல்லவாவேண்டும். (௭௨)

துக்கசமுத்திரத்தில் அழுந்தியிருந்தபக்தனான அருச்சுனனைச்சாங்கியவிசாரமான ஓடத்தைக்கொண்டுகரையேறும்

படிசெய்வித்தபகவானாகிய கிருஷ்ணமூர்த்திக்கு நமஸ்காரஞ்செய்கிறேன்.

இரண்டாவது

சாங்கியயோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ. அத்தியாயம் ௨-க்குச்சுலோகம்-௭௰௨.

௨.

ஸ்ரீ அச்சுதாயநம:

மூன்றாவது

கர்மபிரமயோக அத்தியாயம்.

அவதாரிகை-இவ்விதங்களாக வாசுதேவனாலே ஞானயோகத்தையும் கன்மயோகத்தையும் அருச்சுனனானவன் கேட்டதில் ஞானயோகம் மிகவும்சிரேஷ்டமாயிருக்கஅதைவிட்டுவிட்டுக்கோரமாயிருக்கிற யுத்தத்தை யேன்பண்ணச்சொல்லுகிறாரென்கிற அபிப்பிராயங்கொண்டு தனக்குண்டான சமுசயத்தை நிவிர்த்திசெய்துகொள்ளத்தொடங்கினான். சனார்த்தனா கன்மயோகத்தைக்காட்டிலும் ஞானயோகமே சிரேஷ்டமென்று தேவரீருக்குச் சம்மதமாயிருக்குமானால் அதைவிட்டுவிட்டுக் கோரமாயிருக்கிற யுத்தத்தைப்பண்ணும்படியாக அடியேனை யேதுக்குநேமிக்கிறீர்கள். (௧)

சுவாமி-இன்னமும் ஓரிடத்திற் கன்மத்தைத்தோத்திரஞ்செய்கிறீர்கள். ஓரிடத்தில் ஞானத்தைத்தோத்திரஞ்செய்கிறீர்கள். இத்தமிசிரவாக்கியங்களினாலே யென்னுடைய புத்தியானது மோகத்தையடைகிறது. அதனாலென்புத்திக்கு இதுதானிச்சயமென்பது வெளிப்படாததனால் கன்மம், ஞானமென்றயிரண்டுவிதத்தில் நானெதுசெய்தாற்சிரேயசுகரமுண்டாகுமோ அதையுபதேசஞ்செய்யவேண்டுமென்று வண

க்கத்துடன்கேட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்து வாசுதேவரான
வர் சொல்லத்தொடங்குகிறார். (௨)

அருச்சுனா-லோகத்திலே யதிகாரிபேதத்தைக்குறித்துப்
பூர்வத்திலே சாங்கியாளுக்கு ஞானநிட்டையும் கருமயோகி
களுக்குக்கருமநிட்டையும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது யாதொ
ருவர் அந்தக்கரணசுத்தியுடனேயிருக்கிறார்களோ அவர்களு
க்கு மோட்சசாதனமான ஞானத்தையும், அந்தக்கரணசுத்தி
யில்லாதவர்களுக்கு அதுவந்து ஞானத்துவாரா மோட்சம
டைவதற்காகக் கன்மயோகத்தையும் அநுக்கிரகம்பண்ணி
னேம். அதனாற்சித்தசுத்திவருமளவும் அவனவன் சாதிவரு
ணாச்சிரமத்துக்குத் தகுந்த நிஷ்காமகன்மங்களை பண்ணவே
ண்டும் பண்ணுவிட்டால் ஞானம்வாராது அதெப்போதுவரா
வில்லையோ அவனுக்கு மோட்சமுஞ் சித்தியாது. (௩)

சுவாமி-புருஷனானவன் கன்மங்கள் செய்யாமல்ஞானம
டையமாட்டானென்றாற் சகலகன்மத்தையும்விட்ட சந்நியா
சத்தினாலேயே மோட்சமென்றுசொல்வானேன் அருச்சுனா
புண்ணியகன்மங்கள்செய்துபலனுக்குஇச்சியாமற் பகவானுக்
கற்பனம்செய்கிறதே விடுகிறதற்கருத்தமேதவிரக் கருமங்க
ளைச்செய்யாமலேவிட்டிருக்கிறதல்ல எதனாலென்றால், தேக
மேதானென்றுஞ் செகத்துச்சத்தியமென்றும் எண்ணியிரு
க்கப்பட்டவன் கன்மங்களை யெப்போது ஆசரிக்காமல்விட்
டானோ அவனொருக்காலு மோட்சத்தையடையானாகையால்
ஒருபோதுங்கன்மங்களைவிடவேகூடாது. (௪)

அருச்சுனா-ஞானியானாலும் அஞ்ஞானியானாலும் ஒரு
க்ஷணநேரங்கூடக் கன்மங்கள்செய்யாமலிருக்கமாட்டார்கள்
எதனாலென்றால்,கன்மங்களினாலேயே ஜென்மமுண்டாயிருப்
பதால் எந்தெந்தத்தேகமெந்தெந்தக்கருமங்கள் செய்யவேண்
டுமோ அதனுகள்செய்தேதீரவேண்டியதாகையாலும் பிரகிரு
தியினாலுண்டான குணங்களுக்குவசமான புருஷாளெவ்வித
மும் கருமங்கள்செய்யாமலிருக்க ஒருபோதுஞ்சக்கியமாகமா

25

ட்டாது ஆகையாற்பெரியோர்கள்கூட அசுதந்தரர்களாகஇரு
ந்துகொண்டுகருமங்கள்செய்து வரும்போது அப்பியாசியாயி
ருக்கப்பட்ட நீயெப்படிச்செய்யாமலிருக்கக்கூடும். (௫)

சுவாமி-சிலர்பெரியவர்களென்று சொல்லிக்கொண்டு க
ன்மங்கள்செய்யாமலேயிருக்கிறார்களே அருச்சுனா? அவாளா
ரென்றால் சுத்த அஞ்ஞானத்தையுடையவர்கள், அதுவுமன்றி
ப்பிறருடையதிரவியங்களை அபகரிக்கவேண்டுமென்கிறகோ
ரிக்கைகளை ஆந்தரத்தில்வைத்துக்கொண்டு வெளிக்குப் பக
வானைத் தியானஞ்செய்கிறவனைப்போலக் கன்மேந்திரியங்
களைமட்டும் நிக்ரகஞ்செய்துகொண்டு மனதினாலேவிஷயங்
களை நினைத்துக்கொண்டேயிருப்பன் இவனே சுத்தமூடா
த்மா இடம்பத்தோடு மகிமைகள்வேண்டுமென்னு மிச்சை
யுடையவன் மித்தையான ஆசாரமுடையவன் இவனுக்கொ
ருபோதும் நல்லகதியுண்டாகவேமாட்டாது. (௬)

சுவாமி-நல்லகதியடையப்பட்டவனெவ்விதமாய்க்கரும
ங்கள்செய்யவேண்டும் அருச்சுனா மனமுதலியவிந்திரியங்களை
விஷயங்களிற்செல்லாமல் நிக்ரகஞ்செய்துகொண்டு பலாபே
ட்சையுமின்றிக்கன்மேந்திரியங்களினாலே வருணாச்சிரமதன்
மத்துக்குத்தகுந்த கன்மங்கள்செய்துகொண்டுவருவன், இவ
னுக்குச்சித்தசுத்தித்துவாரா ஞானம்லப்தமாகி மோட்சமே
யடைவன் இதனாலிவனேசிரேஷ்டன். (௭)

சாங்கியாளெல்லாருங் கன்மங்கள்செய்தாற் பந்தமென்
றுசொல்லுகிறார்களே அருச்சுனா? நிஷேதகாமியகன்மங்கள்
பந்தமென்று அவாள் சொன்னதாற்பரியமேயல்லாமல் நிட்
காமகன்மங்களைக்குறித்துச்சொன்னதல்ல ஆகையாற் பலா
பேட்சையின்றிப் பகவான்பிரீதியாகப் புண்ணியகன்மங்களை
வசியஞ் செய்யவேண்டும் செய்யாவிட்டாற் சரீரமெதற்காக
வந்ததோ அந்தத்தன்மஞ்சித்தியாது. சித்தியாவிட்டாற்பாக்கி
யிருக்கும் அதனாலநந்தசனனங்களுண்டாகும் இதனாற்றான்
அபேதபுத்தியுடன் கூடியிருக்கப்பட்ட மகான்கள்கூட வுலக

த்தோடொத்து நிட்காமமாகக் கன்மங்கள்செய்தேவருவார்கள். அப்படியிருக்கப் பேதபுத்தியுடன்கூடியிருக்கிற நீயப்படிச்செய்யாமலிருக்கக்கூடும். (௮)

அருச்சுனா-கன்மங்களில் நிஷ்காமத்தோடேக்கூடின இஷ்டாராதனைரூபமான கன்மங்களே சிரேஷ்டமானதனாலேயும் அதுதவிர மற்றக்கன்மங்களெல்லாம் பந்தங்களைக்கொடுக்கும்படியானதாலேயும் அவைகளைவிட்டு நிஷ்காமனாய் நீ கன்மஞ்செய்வாயாகில் தப்பாமல் மோட்சத்துக்கருகனாய்விடுவாய்.

அருச்சுனா-இந்தக்கன்மங்களாற் சிரேயசுகரமுண்டாகுமென்பதைக்குறித்துப் பிரமதேவர்வாக்கினாற்சொன்ன அர்த்தத்தையுஞ்சொல்லுகிறேன்கேள், பூர்வத்திற்பிரமதேவர்கன்மங்களுடனே பிரசைகளைச்சிருட்டித்துச் சீவாளே நீங்கள் விட்டுணுரூபமாயிருக்கப்பட்ட எக்கியங்கள்செய்வித்து விருத்தியடையுங்கள் அப்படிச்செய்யப்பட்ட எக்கியங்களானவை உங்களுடையஇஷ்டமானகோரிக்கைகளைக்கொடுக்கும். (௯)

சனங்களே! நீங்களெக்கியத்தினாலே தேவதைகளையாராதனைசெய்யுங்கள் அந்தத்தேவதைகள் உங்களைமழைரூபமாய் விருத்திசெய்விப்பார்கள் அந்தத்தேவதைகளும் நீங்களும்பரஸ்பரம்விருத்தியடைந்து சிரேயசுகரத்தையடையுங்களென்று சொன்னபடியிதுவரைக்குநடந்துவருகிறது. (௧௧)

அருச்சுனா-இவ்விதங்களாய் நடந்துவருகிற எக்கியங்களினாலே பூசிதமாகிய தேவதைகள் மழைமுகமாயெல்லாருக்கும் இஷ்டமாகிய சகலபோகங்களையுங் கொடுக்கும்போது அந்தப்பதார்த்தங்களை யெக்கியரூபமாய்த்திரும்பவும் அவர்களுக்குக்கொடுத்துப்பிரசாதரூபமாய்ப்புசியாமற் சுதேவா, தான்புசிக்கிறேனென்றெவன்புசிக்கிறானோ அவன்பெரியவாளாலே தூஷிக்கப்படுவன் இவனே பரமமூடன் இவனேமகாதிருடன். (௧௨)

அருச்சுனா-பஞ்ச எக்கியங்கள் செய்து மிஞ்சின அன்னத்தைப்பிரசாதரூபமாய்க்கிரகிக்கப்பட்ட வித்வாம்சன் பஞ்ச

26

விதமானபாபங்களினும் நின்றுவிடுபடுவன் இப்படியன்றியெவனாகிலுந்தனக்காகப் பாகஞ்செய்யச்சொல்லுகிறானோ அப்பேர்ப்பட்ட துராசாரன்பாபரூபமாகிய அன்னங்கள் புசிக்கிறானென்று நீயறியவேண்டும், மேலும் லோகமெல்லாங் கன்மங்களாலேயே விளங்குகிறபடியாற் கன்மமே செய்யவேண்டும். (௧௩)

கன்மத்தாலேயே லோகமெல்லாம் எவ்விதமாய் விளங்குகிறதெனிற்கேள் சுக்கிலசுரோணிதத்தினாற்பரிணமித்தபிராணிகள் அன்னத்தினாலுண்டாம் அந்த அன்னங்கள் மழையினாலுண்டாம் அந்த மழை யிந்திரன்பிரசாதத்தாலுண்டாம் அந்த இந்திரன்பிரசாதம் எக்கியங்களினாலுண்டாம் அந்த யெக்கியங்கள் கருமத்தாலுண்டாம். (௧௪)

அருச்சுனா - அந்தக்கன்மங்கள் வேதங்களிற்சொல்லப்படுகிறது அந்தவேதம் பரப்பிரமத்தினாலுண்டாம் அந்தப்பரப்பிரமம் எங்கும் வியாபகமாயும் நித்யமாயுமிருந்தாலும் அந்தப்பிரமத்துக்கு எக்கியம் அ[illegible]மானதால் எக்கியங்களிடத்திற் சுதசித்தமாயிருக்கும். (௧௫)

அருச்சுனா - பகவானானவர் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் புருடார்த்தம் வரவேண்டுமென்று கன்மசக்கர முண்டாக்கிவைத்திருப்பதால் அந்தக்கன்மசக்கரத்தின்படி நடவாதவனுடையசீவனம் விருதாவாய் முடியும் அதெப்படியென்றாற் பகவானுடையவாக்கியமானவேதத்தினாலே புருஷாளுக்குக் கன்மத்திலேபிரவிர்த்திவரும் அதனால்மழையுண்டாம் அதனால்அன்னமுண்டாம் அன்னத்தாற் சீவாளுண்டாவார்கள் அந்தச்சீவாளுக்குக்கன்மங்களிற்பிரவிர்த்திவரும் இப்படிவருகிறகன்மசக்கரத்தையெவனநுட்டிக்கவில்லையோ அவன்பாபரூபமாயிருக்கிற ஆயுளையுடையவனே அவனிந்திரியங்களினால் விஷயங்களைக் கிரகித்துக்கொண்டு விருதாச்சீவனஞ்செய்கிறானிவனே சுத்தஅஞ்ஞானி யாதொருநல்லகதியையும் அடையானாகையாற் கன்மங்களைச்சணமாத்திரங்கூடவிடக்

கூடாது அப்படிவிடாமற்செய்தாற் சித்தசுத்தியுண்டாகும் அந்தச்சித்தசுத்தியினால் அப்புருடனானவன் ஒருபோதும் வருதாவாய்ப்போகான். (௰௬

அருச்சுனா-ஞானிக்குமாத்திரம் ஒருகன்மமுந்தேவையில்லை யெதனாலென்றால்; யாதொருவன்புத்திராதிமுதலான பிரபஞ்சத்தில் எவ்வளவும் மனதுவையாதவனாயும் ஆத்மாவினிடத்தில்அத்யந்தம் பிரியத்தையுடையவனாயும் ஆத்மாநுபவத்தில் திருப்தனாயுஞ் சதாசந்தோஷத்தையுடையவனாயும் இருக்கிறவனுக்கு அவைகளைக்காட்டிலும் விசேடமாய்ச்செய்யவேண்டியதொன்றுமில்லாததனால் அவன்மட்டும் ஒருகன்மமுஞ்செய்யவேண்டியதில்லை. (௰௭

அருச்சுனா-அப்படிப்பட்டஞானி யுலகத்தோடொத்திருக்கப்பட்டவனானதாற் சத்கருமங்கள் செய்துகொண்டுவருவான் அதனாற் புண்ணியமுமில்லை உலகத்தைவிட்டஞானி செய்யாமல்விட்டிருப்பன் அதனாற்றுன்பமுமில்லை மோட்சத்துக்கு விக்கினம்வரப்போகிறதென்று தேவதைகளை யநுசரிக்கவேண்டாமாவென்றால் அது அப்பியாசதிசையிலேயே தவிர ஆரூடதிசையில் அவர்களுடைய விரோதம்வந்தாலும் அவர்களுக்கொருபாதகமுமில்லாததனாலும் எறும்புமுதற் பிரமதேவர்பரியந்தமுள்ள சகலசீவாளிடத்திலும் அவனுக்காசரிக்கவேண்டியகாரியம் ஒன்றுமில்லாததால் ஒருகன்மமுஞ் செய்யவேண்டியதில்லை லோகோபகாரநிமித்தமாக ஞானவந்தாள் சத்கருமங்களையநுசரிப்பார்கள். (௧௮)

ஆனதால், அருச்சுனா-கன்மபலத்திலாசையின்றி யிடைவிடாமற்செய்யவேண்டிய கன்மங்களை நீசெய் புருடனானவன் அசங்கனாய்க் கன்மங்களைச்செய்து பகவான்பிரீதியினால் மோட்சமேயடைவன். (௧௯)

சுவாமி-இவ்விதமாகக்கன்மங்களை யநுட்டித்து மோட்சத்தையாரடைந்தார்கள்? அருச்சுனா-சனகாதிகள்முதலாய்க் கன்மங்கள் செய்ததனாலே சித்தசுத்தித்துவாராஞானசித்தி

யடைந்து மறுபடியும் லோகோபகாரநிமித்தங் கன்மங்கள் செய்துவந்து மோட்சமடைந்திருக்கிறார்கள் அப்படிப்பட்ட ஞானம் உனக்குச் சித்தித்திருந்தபோதினும் லோகோபகாரநிமித்தமானாலுஞ் சத்கருமங்கள் செய்விக்கிறதற்கு நீயோக்யனானதால் அப்போதும் செய்தேதீரவேண்டும். (௨௰)

சுவாமி-அப்பியாசதிசையிற் செய்யவேண்டியது விகிதமே ஆரூடதிசையிலும் அவர்கள்செய்கிற கன்மங்களினால் லோகத்துக்கெப்படியுபகாரமாம்? அருச்சுனா - ஆரூடதிசையையடைந்தசிரேஷ்டமானபுருடாள் எந்தக்கருமங்களையநுட்டிக்கிறார்களோ அவைகளையேயஞ்ஞானிகளும் அநுசரிப்பார்கள் பெரியோர்கள் எந்தச்சாஸ்திரங்களைப்பிரமாணமாக எண்ணுவார்களோ அவைகளையேயவர்களுமெண்ணுவார்கள் ஆதலால் அவசியஞ்சத்கருமங்களையநுட்டித்தேவருவார்கள்.

சுவாமி-இன்னம் ஞானஞ்சித்தித்த பின்னும் யாராவது லோகோபகாரநிமித்தஞ் சத்கருமமநுட்டித்ததுண்டா? அருச்சுனா திரிலோகத்திலும் எனக்குச்செய்யவேண்டியதும் பின்னுக்கடையவேண்டியதும் முன்னடையாததும்ஒன்றுமில்லை அப்படியிருந்தும் சத்கருமங்களில் வெகுபிரியத்தோடுங்கூடி அவனாகயிருந்துகொண்டு செய்துவருகிறேனே அப்படியிருக்க அப்பியாசியாயிருக்கிற நீ யெப்படிக்கருமங்கள் செய்யாமலிருக்கலாம். ஆனால் நீங்களெந்தக்கருமங்கள் செய்தீர்களென்று கேட்கிறாயோ சொல்லுகிறோம்கேள் முதலாவதுசாத்திரியமாக விவாகாதிமுதலானதும்செய்துகொண்டிருக்கிறோம் சாந்திபரிஷியாகிய குருவிடத்திற்போய் உபதேசமும்பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம் இன்னம்அந்தக்குருவுக்கும் அவருக்குச் சமானமாகியகுசலவர்முதலான மகான்களுக்கும் சிசுருடைமுதலானதும் செய்துகொண்டும் இன்னம் அப்படிப்பட்டவர்களுடையபாதரோனுக்காகப் பின்றொடர்ந்து திரிந்துகொண்டுமிருக்கிறோம் இன்னமும்வேதோத்தமானசத்கருமங்களை நாள்செய்துவருகிறது உனக்கும் பிரத்தியட்சமாய்த் தெரிந்திருந்தும் தெரியாதவன்போற்கேட்டாய். (௨௨)

சுவாமி-லோகோபகாரமாக நீங்கள் செய்யாவிட்டால் அதனாலென்னபாதகம்? அருச்சுனா-நாம் பண்ணாவிட்டால் லோகமெல்லாங்கெட்டுப்போம் எப்படியென்றால், நான்கன் மங்கள்செய்யாவிட்டால் எல்லாரும் என்னுடையமார்க்கத் தையேயநுசரிப்பார்கள். (௨௩)

அப்படியநுசரித்தாலென்னவென்றால் நாம்கன்மங்கள் பண்ணாததைக்குறித்து மற்றப்பேர்களும் செய்யாமற்போக வே வருணங்களெல்லாமயங்கித் தலைகாலாய்க்கெட்டுப் பாப ங்களையடைந்து நாசத்தையடைவார்கள் இப்படிக்கெடுந்தத ற்குநாமேகர்த்தாவாய்விடுவோம் ஆகையாற்பிரமஞானியாயி ருந்தாலும் பிராணிகளிடத்திற்தயவினாற்கன்மங்கள் செய்தே வரவேண்டும். (௨௪)

அதனால், அருச்சுனா - அவாளெப்படிச்செய்யவேண்டுமெ தெனில் அஞ்ஞானிகள் பலாபேட்சையோடுங்கூடிப்பிரியத்து டன் பண்ணுவதுபோல ஞானிகள் நிராசையோடுங்கூடி லோகோபகாரநிமித்தமாய்க் கன்மங்கள் பண்ணவேண்டுவது.

சுவாமி-இந்தச்சிவாளை யிரட்சிக்க வேண்டுமென்றெண் ணியிருக்கப்பட்டமகான்கள் அவர்களுக்குத்தத்துவஉபதேச த்தையேபண்ணலாகாதா? அருச்சுனா பலன்களையபேட்சித் துச்செய்யப்பட்டஅஞ்ஞானிகளை ஞானிகள்நிஷ்காமமாய்க்க ன்மங்கள்செய்யுங்களென்றுகூடச்சொல்லி அவர்களுடையபு த்திக்குப்பேதத்தையுண்டுபண்ணக்கூடாது அப்படியிருக்கஇவ ர்களுக்கும் காமியமாய்க்கூடப்புண்ணியகன்மங்கள் செய்யா தவர்களுக்கும் தத்துவஉபதேசத்தையெப்படிச் செய்வார்கள் ஆகையால், ஞானிகள்தங்களுடையவருணாச்சிரமத்துக்குத்த குந்த கன்மங்களைச்செய்தும் மற்றவர்களையுங்கன்மங்கள்செ ய்யச்சொல்லவேண்டுமே தவிர ஒருபோதுந்தத்துவஉபதேச ம்பண்ணலாகாது பண்ணினாலோ அவர்களைநரகத்தில்தள்ளி னதாகும். (௨௬)

சுவாமி-கன்மங்கள் செய்கிறபட்சத்தில் ஞானிக்கும் அஞ்ஞானிக்கும் பேதமென்ன? விசயா-மூலப்பிரகிருதிசம்ப ந்தமான திரிவிதகுணங்களினாலுண்டான தேகேந்திரியாதி களே நானென்கிற அகங்காரத்துடன்கூடியிருக்கிற அஞ்ஞா னியானவன் மாயையினாலேமறையப்பட்டு மாயாகாரியமா யிருக்கிறதேகேந்திரியாதிகளினாலே பண்ணப்படுகிற கருமங்க ளெல்லாம் நான்பண்ணுகிறேனென்றெண்ணுவான் இதனாற் பந்தமேகொடுக்கும். (௨௭)

அருச்சுனா- ஞானியானவன் தேகேந்திரியாதிகளும் நா மல்ல கன்மங்களும் நமக்கல்லவென்றுந் தன்னுடைய நிச ரூபத்தையறிந்து மூலப்பிரகிருதிசம்பந்தமான தேகேந்திரியா திகளினாலே பண்ணப்படுகிறகன்மம் திரிவிதகரணங்களாலே யே பண்ணப்படுகிறதென்றுந் தானொருகன்மமும் பண்ணுகி றவனல்லவென்றுந் திடநிச்சயஞ்செய்திருப்பன் இதனாலே மோட்சமேயடைவன். (௨௮)

அருச்சுனா-மாயையின் குணத்தினாலே மூடாளாயொன் றும் அறியாத மந்தப்புத்தியுடையவர்களாயிருக்கிறபேர்கள் த ங்களுக்குத்தோற்றினபடி கருமங்களைப்பண்ணுவார்கள் எல் லாமறிந்தஞானிகள் அவர்களுடைய புத்தியைக்கெடுக்கலா காது இப்படிஞானிகள் முதலாய்க்கன்மங்கள் பண்ணவேண் டுவதாயிருக்க நீயிப்போது ஞானியல்லவே ஆகையாற் கன்ம த்தையேபண்ணு. (௨௯)

தேவரீர் எப்படியும்செய்தேதீரவேண்டுமென்று உறுதி யாயநுக்கிரகஞ்செய்வதால் நானெவ்விதமாய்க்கன்மஞ்செய் கிறது? அருச்சுனா-பகவானாதீனமாயிருக்கிறகன்மத்தைப்பண் ணுகிறோமென்றெண்ணி யிந்திரியநிக்கிரகத்துடனே யிருந்து கொண்டுசகலகன்மங்களையும் நம்மிடத்திலேயே சமர்ப்பித்து பலன்வேண்டுமென்கிற இச்சையுமின்றி நான்செய்கிறே னென்கிற அபிமானமுமின்றி யிந்தக்கன்மங்கள்செய்யவேண்

டுமே யென்கிறதுக்கத்தையும் ஆந்தரத்தில் நிசேஷமாய்விட்டு யுத்தத்தைப்பண்ணு. (௩௰)

சுவாமி - இப்படிச்செய்தா லென்னபலனுண்டாகும்? அருச்சுனா-யாதொருவர் துக்கரூபமாயிருக்கிற கன்மத்தைப் பண்ணச்சொல்லுகிறானென்றெண்ணாமற் சிரத்தாவந்தாளாய் நம்மிடத்தில் அசூயையின்றி யென்னாற்சொல்லப்பட்டவிதமாயே யெப்போதும் அநுஷ்டிக்கிறார்களோ அவர்களுக்குச் சித்தசுத்தித்துவாராஞானம்வந்து கன்மபந்தங்களிலே நின்றும்விடுபட்டு மோட்சத்தையேயடைவார்கள். (௩௧)

சுவாமி - இவ்விதமாய் நடவாமற் போனதனா லென்ன தோஷமுண்டாகும்? அருச்சுனா நம்முடைய மதப்பிரகாரம் நம்மிடத்தில் அசூயையினாலே யார் செய்யாமலிருக்கிறார்களோ அவர்கள் பிரமஞானமும், கருமஞானமுமன்றியில் நல்லகதியடைவதற்குச் சாதகமான யாதொருஞானமுமின்றி விவேகமுங்கெட்டு நாசத்தையேயடைவர். (௩௨)

சுவாமி-அவாளவாள் சுதன்மத்தினாலேயே சுலுவாய் மோட்சமடையும்படியான யேதுவிருக்க இந்திரியநிக்ரகம்செய்துகொண்டு பலத்தினுமாசையின்றி யெல்லாருமேன்சுதன்மம்செய்யவில்லை? அருச்சுனா தேகத்தினுடைய குணதோஷமுதலானதை விசாரித்தறியவேண்டியதை யறிந்திருக்கப்பட்டமகான்கள்முதலாய் அவரவர்கள் முன்செய்திருக்கிற கன்மாநுசாரியாக ஒவ்வொருவரொவ்வொருவிதமான கருமங்களைச்செய்யும்படியாயிருக்கும்போது அஞ்ஞானிகள் முன்செய்தகன்மாநுசாரியாகத் துர்நடத்தையுடையவர்களாய்நடக்கும்படிசம்பவித்து அவாள்நடக்கும்போது அவாளாலேயிந்திரியநிக்ரகமெப்படிச் செய்யப்படும் அவர்களுக்கிதுசெய்யவேண்டுமென்றும் இதுசெய்யாதேயென்றுஞ் சொல்வதுகூடவிருதாவாகமுடியும். (௩௩)

சுவாமி-பூர்வம்செய்த கன்மாநுசாரமாக நடக்கவேண்டுவது பெலமாயிருக்கும்போது யார்தானெப்படியிந்திரியநிக்

ரகம்செய்யக்கூடும் அதனாலிராகத்துவேஷங்களுண்டாய்த் தப்பாமற்பந்தமானது சம்பவிக்குந்தான் இப்படியிருக்கசிவாள்பேரில் எவ்விதமாய்க்குற்றங்கள்சொல்லுகிறது. அருச்சுனா இந்திரியங்கள் விஷயங்களைக்கிரகிக்கிறபோது நல்லதானாலிராகமும் பொல்லாததானாற்றுவேஷமுமுண்டாகு மிதுமுமுட்சுவுக்குச்சத்துருவானதால் அவைகளின் வசத்தையடையலாகாதென்று சாஸ்திரத்தினாலும் பெரியவாளாலேயும் சொல்லப்படுகிறது பூர்வகன்மத்தால் ஆற்றிலேவிழுந்தபுருடனைக் கரையேறவொட்டாமல் ஆறிழுப்பதுபோலப் பிரவிர்த்திசாஸ்திரங்களும் அவனவன் முன்செய்தபாபகன்மங்களும் சத்கருமங்களைச்செய்து பகவானையுபாசிக்கும்படிசெய்யாமல் விஷயங்களைநினைக்கும்படிசெய்வித்து அதனாலிராகத்துவேஷங்களையுண்டாக்கிப் பந்தங்களைக்கொடுக்கும்படிசெய்விக்கும். பூர்வசென்மங்களில் நல்லபுண்ணியகன்மங்கள்செய்து பகவானையுபாசித்திருந்தால்நிவிர்த்திசாஸ்திரங்களானவை இராகத்துவேஷங்களின்றிப்பகவானையுபாசித்து மோட்சமடையச்சொல்லியிருக்கிறதையேயோம்பியுபாசித்து மோட்சமடையவேண்டுமென்னும் இச்சையுடையவனை யிந்திரியநிக்ரகஞ்செய்யாமற்போகும்படி பூர்வகன்மமானது ஒருபோதுமிழுக்காது அவன் அப்படியேநடந்து மோட்சமேயடைவன் ஓடமேறினவனை ஆறிழுக்காமற்கரையேறிச்சுகமாய்ப்போவதுபோல நீயே அனந்தசென்மங்களில் நல்லபுண்ணியகன்மம் செய்தவனாயிருப்பதாலும் அதற்கு ருசுவாக விஷயங்களில் ஆசத்தியில்லாமல் மோட்சத்திலிச்சையிருப்பதினாலேயும் அதைநிறைவேற்றும்பொருட்டுப் பரிபூரணபரப்பிரமசொரூபமாகிய நானே யுனக்குச்சாரதியாகவந்திருப்பதுமன்றி ஞானோபதேசமும் செய்துவருகிறதனாலேயும் உன்னைப்போலொத்தவர்களுக்கு இந்திரியநிக்கிரகம் சகசமாயாகலாம். ஆகையாலிராகத்துவேஷமின்றிச் சுதன்மமாயிருக்கிற யுத்தத்தைச்செய்து பகவானுக்கற்பணஞ்செய்வாயாகில் இந்தச்சென்மத்திலேயே மோட்சத்தையடைவாய். இதைத்தவிரவேறேமார்க்கமில்லை. (௩௪)

சுவாமி - கன்மங்கள்செய்வதே மோட்சத்துக்குச்சாதக
மானல் இந்தயுத்தத்தைத்தவிரவேறே சிரேஷ்டமான கன்ம
ங்கள்செய்யக்கூடாதா? தநஞ்சயா-பிறருடைய தன்மங்கள் சி
ரேஷ்டமாயும் நல்லதாயுமிருக்கிறதென்று அவைகளைச் செவ்
வையாகச் செய்வதிலும் குணமில்லாததாயிருக்கிற சுதன்ம
மே சிரேஷ்டம் இதுசம்பந்தகரத்தையுடையதாதலால் இரா
கத்துவேஷங்களின் நிச்சாவதானமாயிருந்துகொண்டு சுதன்
மங்களையே நடப்பிவை, யிதேசிரேஷ்டம் சுதன்மத்திலேமர
ணமடைந்தாற் பாலோகமுங்கிடைக்கும் பிறருடைய தன்ம
ங்கள்செய்தால் இகலோகத்திலும் பரலோகத்திலும்பயமுந்
துக்கமும் குறைவும் உண்டாகும் அவாளவாள் தன்மங்களிற்
சிலதுகுறையாயிருந்தாலும் இருக்கலாமேதவிரப் பிறருடை
யதன்மங்களைக்கோரக்கூடாது. (௩௫)

சுவாமி-புருடனுனவ னிராகத்துவேஷங்களை யடைந்து
பாவஞ்செய்யக்கூடாதென்றும் புண்ணியமேசெய்யவேண்டு
மென்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தாலும் அந்தவழியேநடக்க
வொட்டாமற் பலாத்காரமாகவொருவனுலேவப்பட்டுச் சனனம
ரணங்களுக்கேதுவான பாபகன்மங்களைச் செய்யும்படியாகச்
செய்விக்கப்பட்டவனுர்? (௩௬)

அருச்சுனு-புருஷனுனவனைப் பாபகன்மங்கள்செய்யும்ப
டியாகச் செய்துவைக்கிறவன் யாரென்ருல், இராசதகுணத்
தினுலுண்டான காமனென்னப்பட்டவனுலே செய்விக்கப்ப
டுகிறது இன்னமும் அந்தக்காமனுனவனிச்சித்த பதார்த்தம்
லபிக்காவிட்டாற் குரோதரூபமாயும்பரிணமிப்பன் எத்தனை
போகங்கள்வந்தாலும் அநுபவித்தாலும் போதாது அவனு
டைய வசமானவாளெல்லாரையும் பாபங்களையே பண்ணச்
சொல்லுவான் மகாபாபிஷ்டன் மோட்சமார்க்கத்துக்குமுக்
கியமான சத்துரு இவனென்று நீயறி. (௩௭)

சுவாமி-மோட்ச மார்க்கத்துக்கு அக்காமனெப்படிச்சத்
துருவாவன்அருச்சுனு-தூமத்தினுல் அக்கினிமறைபட்டாற்

போலவும் அழுக்கினுற்கண்ணுடி மறைபட்டாற்போலவும்
தோற்பை பிண்டம் மறைபட்டாற்போலவும் யதார்த்
தமாயிரு ந்த்தை யிச்சையாகியகாமன் என்பவன்
மறை ணிப் புருஷனை நல்மார்க்கதில் நடக்கவேண்டு
மென்கிறஎண்ணங்கூட எண்ணவொட்டாமலுந் தன்னுடை
ய யதார்த்தசொரூபத்தைத் தெரியவொட்டாமலே நாசத்
தையடையும்படியாகச்செய்விப்பன். (௩௮)

அருச்சுனு-பின்னும் ஞானத்துக்குச்சத்துருவாகியும் ஒ
ருவராலேயும்அறியாதவனுயும் விஷயங்களைக் கோருகிறதில்
திருப்தியடையாதவனுயும் அக்கினியைப்போலத் துக்கத்
தையுண் கிறவனுயும் ஞானிக்குச்சத்துருவாயுமிருக்க
ப்பட்ட காமனுலேயதார்த்தமாயிருக்கப்பட்ட ஞானம்சுத்த
மாமூடப்பட்டிருக்கும். (௩௯)

சுவாமி-இப்படிப்பட்ட காமனிருக்கிற இடத்தையநுக்கி
ரகஞ்செய்யவேண்டும்? அருச்சுனு-காமனுக்கு இந்திரியங்கள்,
மனது, புத்தியேயிருப்பிடம் ஆகையாலிந்திரியங்கள் மனது
புத்திகளினுலேயே யதார்த்தமான ஞானத்தைமறைவுசெய்
து தானிந்தக்காலத்திற் பிறந்தவனென்றும் இந்தக்காலத்தில்
மரணமடையப்பட்டவனென்றும் தானின்னுனுடையபிள்ளை
யென்றும் இன்னவிதமான குலவந்தனென்றும் பலவிதமான
பிரமைகளையுண்டாக்கித்தேகியாயிருப்பவனை மோகிக்கச்செ
ய்துகொண்டிருப்பன். (௪௰)

சுவாமி-மோட்சமார்க்கத்துக்குக் காமன்சத்துருவாகை
யால் அவனைச்செயிக்கிறதற்கு உபாயத்தையநுக்ரகம் பண்
ணவேண்டும் அருச்சுனு காமனுனவனுன்னை வசப்படுத்திக்
கொள்ளுகிறதற்குமுன்னமே ஆசிரியருடைய கிருபைபெற்று
ராகாதிகளைவிட்டுப் பத்திசிரத்தையுடனே விகிதமானபுண்
ணியகன்மங்களில் இந்திரியங்களைநேமித்துவிட்டாற் புத்திமு
தலான சகல இந்திரியங்களும் நிக்ரகஞ்செய்ததாய்விடும் அப்
போதுசாஸ்திரங்களாலும் ஆசிரியராலுஞ் சொல்லப்பட்டிரு

க்கிற அர்த்தங்களைத்தெரிந்து நிச்சயித்திருக்கிறபரோட்சஞானத்தையும் அந்தப்படியநுபவமாகிய அபரோட்சஞானத்தையும் நாசமடையும்படி பண்ணத்தக்க அந்தக்காமனைச்செயிக்கலாமேதவிர வேறுமார்க்கமில்லை. (௪௧)

சுவாமி-புத்திமுதலான இந்திரியங்களையும் சன்மார்க்கங்களில்வைக்கும்படிசெய்வதனாலே யிந்திரியநிக்கிரகமுண்டாகிறதனாற்காமனைச் செயிக்கலாமென்றநுக்கிரகஞ் செய்கிறார்கள் அந்தப்புத்திமுதலானதுகளைக்காட்டிலும் தனியேயொருவனிருந்தல்லவோ அப்படிச்செய்யவேண்டும் அதனால் அவனையெனக்குத்தெரியும்படி யநுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டும் அருச்சுனா ஸ்தூலபூதமானதேகங்களைக்காட்டிலும் சூட்சமமான இந்திரியங்கள் அதிகம்; அந்த இந்திரியங்களைக்காட்டிலும் மனதுசூட்சமம் சங்கற்பவிகற்பங்களையுண்டாக்குகிற மனதைக்காட்டிலும் நிச்சயிக்கிறபுத்திசூட்சமமும், சிரேஷ்டமுமாகும், அந்தப்புத்திக்குச்சிரேஷ்டமாயும் சாட்சியாயுமிருக்கிறவரேதேகியென்கிற ஆன்மா அவர்தானுனதுசொரூபம் அவரையே தொம்பதலட்சியார்த்தமான கூடஸ்தரென்றும், பிரத்தியோகான்மாவென்றும் அவரே தற்பதலட்சியார்த்தமான பரமாத்மாவென்றுஞ் சொல்லப்படும். அருச்சுனா இந்தநிச்சயத்தினாலே சஞ்சிதமும் ஆகாமியமும்விட்டுப்போனாலும் பிராரத்தமுள்ளவரையில் திரிவிதகரணங்களைக்கொண்டு புண்ணிய கருமங்களையேசெய்துவருவாயாகில் காமனைச்செயித்தவனாவாய். ()

அருச்சுனா-சகலகன்மங்களும் புத்திக்கேயென்றும் ஆத்மாநிர்விகாரி புத்திக்குச்சாட்சியென்றறிந்து இப்படிவிசாரித்தபுத்தியால் மனதைநிக்கிரகஞ்செய்து ஒருவராலும் செயிக்ககூடாத இச்சாரூபமானசத்துருவாயிருக்கிற காமனைச்செயப்பண்ணிப்போட்டு ஆநந்தமாயிருக்கக்கடவாய். (௪௩)

யாதொருபகவானைச்சுதன்மத்தினாலே பூசித்தபெரியோர்கள் மோட்சத்தையடைவார்களென்று பரமாநந்தரூபமா

யிருக்கிறகிருஷ்ணமூர்த்தியாற் சொல்லப்பட்டதோ அவருக்கு நமஸ்காரஞ்செய்கிறேன்.

மூன்றாவது

கர்மபிரமயோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் மூன்றுக்குச் சுலோகம்-௪௩.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி சகாயம்.

உ

ஸ்ரீ பாண்ரெங்காயநம:

நான்காவது

ஞானயோக அத்தியாயம்.

அவதாரிகை-முன்சொன்ன இரண்டாவதுமூன்றாவது அத்தியாயங்களிலும் தற்பதலட்சியார்த்தமான பரமான்மாவே தொம்பதலட்சியார்த்தமானகூடஸ்தரென்றுசொன்ன அர்த்தத்தில் அனாத்மதன்மமாகிய தேகாதிஇந்திரியப்பிரபஞ்சமிஞ்சியிருப்பதாகச் சமுசயம்தோற்றுமாகையால் அதுவுந்தன்னைத்தவிரக்கிடையாதென்பதைப்போதிக்கிற நிமித்தமாகவும் முன்சொன்ன அர்த்தம் பெலப்படும்படியாகவும் இந்தயோகமானதைக்கேட்டமுன்னோர்கள் அவாளவாளெந்தெந்த ஆச்சிரமத்திலிருந்தார்களோ அந்தந்த விதங்களாகவேயிருந்து வருகிறார்களென்கிற விபரந்தெரியவேண்டியும் இந்தஞான யோகத்தையநுக்கிரகஞ்செய்கிறார். அருச்சுனா நாசரகிதமாயும் அவ்வியக்தமாயுமுள்ள மோட்சமாகியபலத்தைக் கொடுக்கத்தக்கதாயுமிருக்கிற இந்த ஞானயோகத்தைப்பூர்வத்தில் ஆதித்தனுக்கு நாமுபதேசம்பண்ணினோம் அந்த ஆதித்தனானவர் தன் புத்திரனான வைவசுதன்மனுவுக்குச்சொன்னார்; அந்தமனு இட்சுவாகுமகாராசாவுக்குபதேசம் பண்ணினார். (௧)

அருச்சுனா-இப்படிப்பாரம்பரையா யடைந்துவந்த இந்த ஞானயோகத்தை ரிஷிகளும் ராசரிஷிகளும் ராசாக்களும் தங்கள்தங்கள்பிதாக்கள் உபதேசிக்க அறிந்து நடந்தார்கள். அந்தக்காலமிப்போதைக்கு, வெகுகாலமாகிப்போனபடியினாலே| யிந்தலோகத்திலுள்ளஜீவாள் காமனுக்குவசமாய்ப்போய்விட்டதனாலேயும் அந்தயோகமானது பிரபலமில்லாமல் நஷ்டமடைந்திருக்கிறது. அதுஇனியுன்னாலே பிரகாசிக்க வேண்டுமென்று நினைத்துமுன்னிரண்டத்தியாயத்திலுஞ் சொன்னேன் அதையேயின்னமுந்திடப்படும்படியாக உனக்குச்சொல்லுகிறேன்கேள். (௨)

அருச்சுனா-உனக்கு மாத்திரம் சொல்வானேனென்றால் இப்போதுநீநம்முடையபக்தனாயிருப்பதுமன்றித் தோழனாயிருக்கிறபடியினாலும் விஷயங்களில் ஆசக்தியில்லாதவனாயிருப்பதனாலும் ஜீவாளிடத்திற்கருணையும் மோட்சத்திலிச்சையுமுடையவனாயிருப்பதனாலேயும் புராதனமாயும் உத்தமமாயும் அத்தியந்தரகசியமாயுமிருக்கப்பட்ட அந்தயோகத்தையின்னமுனக்கநுக்ரகம் பண்ணுகிறோமென்றதற்கு. (௩)

சுவாமி-வசுதேவருக்கு இப்போது சொற்பகாலத்துக்குமுன்பிறந்ததேவரீர் பூர்வீகமாயிருக்கிற ஆதித்தனுக்கெவ்விதமாக உபதேசித்தீர்கள்? இதைப்பார்த்தாலொன்றுக்கொன்று பரஸ்பரம்விரோதமாயிருக்கிறதே. (௪)

அருச்சுனா-நமக்குமுனக்கும் அநேகசென்மங்கள் நடந்திருக்கிறது நமக்குமாயைசுவாதீனமானதினாலேயுஞ் சர்வஞ்ஞனானதினாலேயும் அந்தனை சனனங்களும் அப்போதுநடந்தகாரியங்களும் நமக்குத்தெரியும் நீயோ, அவித்தைக்குவசமாகி வியட்டியாகிய ஒருதேகத்திலபிமானம்வைத்து திரியங்களிலாசையுடைத்தான ஜீவனாய்ப்போய்விட்டதால் ஒன்றுமறியமாட்டாய். (௫)

சுவாமி-புண்ணியபாவசனனமரணமாகிய வினைகளின்றி யெப்போதும் அவ்வியக்தமாயிருக்கிறவனென்று முன்

அநுக்ரகஞ் செய்தீர்கள் அதைநானும் நம்பியிருக்க இப்போது ஜீவாளைப்போலச் சனனாதியெப்படியுண்டாயிற்று? அருச்சுனா லோகங்களுக்கெல்லாம் பகவானாயிருக்கிறநாம் பிறந்தோமென்றும் வளர்ந்தோமென்றும் பரமபதமடைந்தோமென்றும் இன்னம் பலவிதமானசெய்கைகள் செய்வித்தோமென்றும் மகாமகாவித்வாமிசாளுடைய யிருதயத்திற்கூட இந்தச்சமுசயமிருப்பதால் அதுவெளியாகும்பொருட்டுப் பார்த்தா-நீசலசங்கைசெய்தாயென்று பகவானானவர் ஆந்தரத்தில்மிகவுஞ் சந்தோஷத்தையுடையவராய் நீ சொன்னபடி புண்ணியபாவசனனமரணாதிகளின்றி யெப்போதும் அவ்வியக்தமாயிருப்பதுசரிதான் அதில் எவ்வளவுஞ் சந்தேகப்படவேண்டுவதில்லை ஆனாலவதாரஞ்செய்ததுபோலத்தோற்றுகிறதேயென்றால் சுத்தசத்துவரூபியாகிய நம்முடையசுத்தசங்கற்பமென்னப்பட்ட மகாமாயையையிடைவிடாதஞானசத்தியானது நாமவதாரஞ்செய்ததுபோலவும் இடைவிடாதஞானம்,வயிராக்யம், எயசு, அஷ்ட ஐஸ்வரியம், பலம் என்னப்பட்டவீரியம், லட்சுமிகர மிந்த ஆறுகுணங்களுடன்கூடியுண்டாயிருப்பதுபோலவுஞ் செய்வித்திருக்கிறதேதவிர நானெதார்த்தமாய்ப்பிறக்கவேயில்லை இப்படியிருந்தால் மகாமகாவித்வாம்சாள் முதலானவாளும் நாமவதாரஞ்செய்ததுபோலனுமானமின்றிக் கொண்டாடுகிறார்களேயென்றால் அவித்தைக்குவசமாகிச்சனனமரணத்துக்குடன்பட்டிருக்கிற ஜீவாளாரோ அவர்களுக்குமாத்திரம் நாமவதாரஞ்செய்திருக்கிறோமென்றுஞ் சகலவினோதங்களும் நடப்பிவைக்கிறோமென்றும் நிசம்போலத்தோற்றிப் பலவிதமாயவாளவாளுடைய சித்தத்துக்குத்தோற்றினபிரகாரம் வசனித்துக்கொண்டிருப்பார்கள் ஆனாற் சாஸ்திரபுராணாதிகளிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபோது இவ்விதமாய்ச்சொல்லலாமாவென்றால் அருச்சுனா அதுவுமிந்தச்ஜீவாளைப்பற்றி யிவ்விதமாயாவதுகடத்தேறட்டுமென்று சொன்னதேதவிர யதார்த்தமல்ல இவைகளினுடைய யதார்த்தம் நம்முடைய

மாயையைக்கடந்து என்னையறிந்திருக்கப்பட்ட மகான்களுக்குமட்டுந் தெரியுமேயல்லாமல் மற்றவர்களுக்குத் தெரியத்தக்கதல்ல. (௬)

சுவாமி-நீவாருக்குத் தோற்றும்படியாயாவது எப்போதெப்போதவதரிப்பீர்கள்? அருச்சுனா தன்மங்களுக்கானியும் அதன்மங்களுக்குவிருத்தியுமெப்போதுண்டாகுமோ அந்தந்தயுகந்தோறுமவதரிப்பேன். (௭)

சுவாமி-தன்மத்துக்கானியும் அதன்மத்துக்குவிருத்தியுமுண்டானால் தேவரீருக்கென்ன? அருச்சுனா சகலரியாரும் நம்முடைய அம்சமானபடியினாலே அவாள்நன்மையடையும்பொருட்டுண்டாக்கிவைத்த வேதவாக்கியங்களின்படி சரியாய்நடவாமல் அதன்மவழியில் நடக்கப்பட்டபேர்களைச் சங்கரிக்கவும் நம்மையதார்த்தமாயறிந்து அந்தரத்தில் அவிச்சாமாயெப்பத்தியும் பாகியத்தில் திரிவிதகரணங்களைக்கொண்டு நிட்காமகன்மங்களுஞ்செய்துவரப்பட்ட சாதுக்களை ரட்சிக்கிறதற்குமாக யுகந்தோறுமவதரிப்போம். (௮)

தேவரீருக்கே யொருவரைரட்சிக்கிறதுந் தென்டிக்கிறதுமாக இருக்கும்போது தேவரீர்ரட்சிக்கிறதற்குச் சமானமுள்ள சாதுக்களாகியும் அடியேனுக்குக்குருவாயுமிருக்கப்பட்டவர்களுடன் யுத்தஞ்செய்வது தன்மமல்லவென்றால் அதுசரியானதல்லவென்றுஞ் சொல்லுகிறீர்கள். தேவரீருக்கெப்போதுஞ் சனனமேயில்லையென்றுந் தேவரீரைத்தவிர அன்னியமே கிடையாதென்றுஞ் சொல்லியிருக்க இப்போது சிலர் சத்துருளாயுஞ் சிலர் மித்துருளாயுமிருக்கிறதுபோலவும் அவாள் நிமித்தமவதாரஞ்செய்கிறதாயும் சொல்லுகிறீர்கள் இந்தப்பட்சத்திற்பற்றுதலுக்கேதுவுண்டாகுமே? அருச்சுனா உனக்குக்குருவாயிருக்கப்பட்டவாள் சாதுக்களென்பது நிசமே அவாளுன்னுடைய சத்துருபட்சத்திற்சேர்ந்து யுத்தத்துக்குவரும்படியாகச் சம்பவித்துவந்திருப்பதால் அவர்களுடன் யுத்தஞ்செய்வதுதன்மமே நாமவதாரம் செய்ததாகச்

சிலபாவத்தையுடைய நீ யொப்புக்கொள்ளுகிறபட்சத்திலும் துஷ்டநிக்கிரகசிஷ்டபரிபாலனமான இந்தஇரண்டுவிதமும்லோகோபகாரமேயல்லாமல் நமக்கு அதனாலாதொருபிரயோசனமும் சந்தோஷமுங்கிலேசமுங்கிடையாது இவைகளினாலேயும் நம்மைத்தவிர அந்நியமேயில்லாததனாலும் இந்தச்சகத்தானது கானற்சலத்துக்குச்சமானமாகத் தோற்றுகிறபடியினாலேயும் நமக்குப்பற்றுதலுண்டாக எவ்வளவுங்காரணமேயில்லை மேலும்திவ்வியமாயிருக்கப்பட்ட நம்முடைய அவதாரமென்ன லோகாட்சணார்த்தமாக நாம்செய்யப்பட்ட கன்மங்களென்ன இவைகளனைத்தும் நாம்செய்யவேயில்லையென்றும் நம்முடையமாயாசத்தியானது சகலமுஞ்செய்வித்திருக்கிறதென்றும் விதிபூர்வமாயும் யதார்த்தமாயுமெவனறிகிறானோ அவன் அந்தச்சனனத்திலேயே தேகாபிமானத்தைவிட்டு நம்முடையசாயுச்சியபதவியைத் தப்பாமலடையும்படியாயிருக்கும்போது நமக்கெங்கேபற்றுதலடையப்போகிறது. (௯)

தேவரீருடைய நிசரூபத்தையறிந்தவா ளெப்படியடைவர்? அருச்சுனா-இராகம், குரோதம், பயமின்றி நம்மைத்தவிர வேறொன்றுங் கிடையாதென்றும் நம்மிடத்திவிடாமல்மனதுவைத்துத் திரிவிதகரணங்களினாற் புண்ணியகன்மங்களையே செய்துவந்த ரிஷியீசுரராள் முதலான பெரியோர்கள் நம்முடைய அநுக்கிரகத்தினால் ஆத்மஞானமுண்டாய் நம்முடையசாயுச்சியபதத்தையேயடைந்திருக்கிறார்கள். (௰)

தேவரீரையுபாசித்தால் மோட்சமும் அப்படிக்கில்லாதவர்களுக்குக்கிடையாதென்றுற்பட்சபாதமுண்டாகாதா? அருச்சுனா-புருஷனானவன்மோட்சபலத்தையாசித்து நம்மையுபாசித்தால் அவனுக்கந்தப்பலமும் இந்திராதிதேவதைகளையுபாசித்தால் அவனுக்கந்தப் பலன்களையடையவேண்டுமென்றிச்சித்தால் அந்தத்தேவதைகளுக்குள்ளும் நாமேயந்தரியாமிரூபமாயிருந்துகொண்டு அந்தந்தப்பலன்களையுங் கொடுத்துவருகிறோம்.

இதனாலெப்படிப் பட்சபாதமாகும் அருச்சுனா-எவாளெவாளு
டையகோரிக்கைகளெப்படியெப்படியோ அப்படியப்படிப்பல
ன்களையுமடைகிறார்களே தவிரக்கற்பகவிருட்சம்போலிருக்கி
ற நமக்குஒருவரிடத்திற்பட்சமும் ஒருவரிடத்திற்றுவேஷமு
முண்டாகக்காரணமேயில்லை அப்படியிருக்கநம்மிடத்திற் பட்
சபாதமுண்டாயிருப்பதுபோல நீசொல்லப்பட்டது விஞ்ஞான
வார்த்தையேயல்லாமலெவ்வளவும் சரியானதல்ல. (௰௧)

சுவாமி- மோட்சபலத்தைக்குறித்தே யெல்லோருமேனுபா
பாசிக்கவில்லை? அருச்சுனா இந்தமனிதலோகத்திலிருக்கப்பட்
டவாள் தங்களுக்கிருக்கிற இச்சைகளினாலே மோட்சத்தி
லென்னசுகமிருக்கிறதென்று இந்திராதி தேவதைகளைக்குறி
த்துக் காமியகன்மங்களைச்செய்தாற் சுவர்க்காதி பலன்களை
ச் சீக்கிரத்தி லநுபவிக்கலாமென்று நினைத்துக் காமியகன்ம
ங்களையேசெய்துகொண்டு உடனுக்குடன் அந்தப்பலன்களை
யநுபவித்துச் சனனமரணத்தையும் அடைந்துவருகிறார்கள்
அதற்கு நாமென்னசெய்யலாம். (௰௨)

சுவாமி - இப்படியுபாசிக்கச்சொல்லுகிறதும் தேவரீர்தா
னே அருச்சுனா-பிரம, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திராளென்ன
ப்பட்ட நான்குவர்ணமும் அவாளுடையவர்ணங்களுக்குத்த
குந்தகுணங்களும் அவாள்க்கடுத்ததாம்பொருட்டுக்கன்மங்க
ளும்அவைகள்தெரிந்தடக்கும்படியாக வேதங்கள்முதலான
வைகளும்நாமுண்டுபண்ணிவைத்தோம் இவைகளுக்கெல்லா
ம்நான்கர்த்தாவாகஉனக்குத்தோற்றினாலும் நானொன்றுஞ்செ
ய்யவேயில்லையென்றும் அகர்த்தாவாகவே யெப்போதுமோ
ரேபடித்தாயிருக்கிறேனென்றும் நம்மைநீயறியவேண்டும். ()

சுவாமி-எல்லாவற்றையு முண்டுபண்ணிவைத்த உங்
களுக்கு அதனாலேற்றக்குறைவும் கன்மபந்தங்களும் எப்படி
யொட்டாமல் அகர்த்தாவாயிருக்கக்கூடும். சிருட்டி, திதி,
சம்மாரம், திரோதானம், அநுக்கிரகம் ஆகியபஞ்சகிர்த்தியங்
களுந் தேவரீராலேயேயுண்டாயிருக்கிறதாக வேதங்களிலும்

சொல்லியிருக்கிறதே அருச்சுனா அப்படிச்சொன்னாலும் நா
னொன்றுஞ்செய்யவேயில்லை எல்லாம் செய்ததாகக்காணப்படு
கிறதேயென்றால் சூரியனுடைய சந்நிதானத்தில் லோகமெல்
லாமெப்படிச்சேட்டிக்கிறதோ அப்படிநம்முடையசந்நிதானம
கிமையைக்கொண்டு மாயையினாலேயிர்தச்சகமுதலான சகல
கிருத்தியங்களுமுண்டாய்ச் சேட்டிக்கிறது இப்படிமாயையி
னாலுண்டானசமட்டிபூதங்களும் சூரியசந்திரநட்சத்திரங்களு
மேயெல்லாச்சீவாளுக்கும் சவுக்கியமாகவும் சம்மாகவுமிடங்
கொடுத்துக்கொண்டு சீவாளாலேசெய்யப்பட்டசற்கிருத்திய
ங்களினாலேயுந்துற்கிருத்தியங்களினாலேயும்யாதொருவைசம்
மியங்களும் பாவபுண்ணியங்களுமடையாமலிருக்கும்போது
அந்தமாயைக்குமதிட்டானமாயிருக்கிற நம்மை யெவ்விதமா
யொட்டும் ஆகையால், அந்தக்கருமங்களில் எனக்குயாதோ
ரிச்சையுமில்லை யந்தக்கருமங்களும் நம்மையெவ்வளவுமொட்
டாது இப்படிநம்மையாரறிகிறார்களோ அவர்கள்கூடச் செ
ய்யப்பட்டகருமங்களாற்பந்தமடையாமல் மோட்சமேயடை
ந்திருக்கிறார்கள் அப்படியிருக்கநமக்கேன், பந்தம்வரப்போகி
றது. (௰௪)

சுவாமி-இப்போது சொன்னபிரகாரமார்நடந்திருக்கிறா
ர்கள்? அருச்சுனா நானெப்படிச்சகலகருமமும் செய்தாலும்
செய்யாதவனும்அசங்கனுமிருக்கிறேனோ அப்படியேபூர்வ
த்திலுண்டான சனகாதிகள்முதலியமகாத்மாக்களும் கரும
ங்கள்செய்தேமோட்சமடைந்திருக்கிறார்கள் ஆகையாற் பூர்
விகமாயிருக்கிறகருமங்களையே நீசெய்யவேண்டுவது ஆனால்,
மராள் ஒருவனைப்பார்த்தொருவர்செய்கிறதுபோல், அல்
லது தமக்குத்தோற்றினபடி செய்கிறதுபோலச் செய்யாதே
நம்மையதார்த்தமாய்த்தெரிந்து அதுநாளுயநுபவிக்கப்பட்ட
மகான்களைத்தேடி யவர்களுக்குவேண்டியசிசுருஷைமுதலா
னதுஞ்செய்து பத்திபூர்வமாகஅவாளாலே நீ தெரிந்துகொ
ண்டு நீ பண்ணவேண்டுவது. (௰௫)

சனார்த்தனா-தேவரீரைத்தவிர அடியேனுக்குவேறேகதியில்லாததனாலுமிந்தச்சரணத்தையேநம்பியிருக்கிறவனானதாலும் அதன்விபரங்களையெல்லாம் தேவரீரேயநுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டுமென்றுகேட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்து பகவான்-சா கருமமாவதுஇது அகன்மமாவதுஇது எந்தக்கருமங்கள்செய்தாற்பந்தத்தைக்கொடுக்கும் எந்தக்கருமங்கள் செய்தால்மோட்சத்தைக்கொடுக்கும் இந்தவிபரங்களைத் தெரிந்துகொள்ளுகிறவிஷயத்தில் மகாமகாவித்வாம்சாள்கூட மோகத்தையுஞ் சமுசயத்தையுமடைந்திருக்கிறார்கள் அப்படியிருப்பதால் எந்தக்கருமங்கள்செய்தால் அசுபமாகியசனனமரணசமுசாரத்தினின்றும் விடுபடுவாயோ அந்தக்கருமங்களைச்சொல்லுகிறேன்கேள். (௰௬)

சுவாமி-தேகேந்திரியாதிகளினாலே செய்யப்பட்டவைகள்-கன்மமென்றும் செய்யாமலிருப்பது அகன்மமென்றும் சொல்லுகிற அர்த்தத்தில் வித்வாம்சாள்கூட மயங்குவானேன்? அருச்சுனா-அவாளவாளுடையவருணத்துக்குத்தகுந்த விகிதமானகன்மங்களின்னவைதென்றும் பாபத்தைக்கொடுக்கும்படியானகருமங்களாகிய நிஷேதகருமங்களின்னதென்றும் பலனைத்தருவதான கருமங்களின்னதென்றும் விகிதமானகருமங்களநுட்டிக்கும்போது தவிர்தலுண்டான பாபகருமங்களின்னதென்றும் இன்னகருமங்களாகவேயாகாதென்றும் எத்தனைகருமங்கள்செய்தாலும் அவைகள் கருமமேயல்லவென்றுமின்னமும்பலவிதமாய்க் காடாய்வளர்ந்திருக்கப்பட்ட கருமங்களுடைய எல்லையையொருவராலுமறியப்படாது அறிகிறதானாலதிரப்பமும் அபுரூபமாயுஞ் சூட்சுமமாயுமிருக்கும் ஆகையாலெல்லாருஞ் சுகசமாயறியத்தருந்ததல்ல. (௰௭

அருச்சுனா - இவ்விதமாயிருக்கப்பட்டகருமங்களினுனக்கெவ்வளவு உபயோகமோ அவ்வளவுமட்டுஞ்சொல்லுகிறேன் கன்மமென்றும், விகன்மமென்றும், அகன்மமென்றும், [illegible] சனகன்மமென்றும் நான்குவிதம் அதிற் சுவர்க்காதிகளை

11

35

குறித்துக் காமியமாகச் செய்யப்பட்டகன்மங்களெவையோ அவைகளுக்குக்கன்மமென்றுபெயர் அதற்குப்பலம் சுவர்க்கசுகம் அந்தச்சுகமநுபவித்தவுடனே சனனமரணமுமுண்டு ஆத்மா அசங்கர் தேகேந்திரியாதிகள்மித்தையிவைகளினாலேகன்மங்களைச்செய்து அவைகளையீசுரார்ப்பணம் செய்வானேனென்று சிலவித்வாம்சாள்வாக்கினாற்சொல்லிவிட்டு எவ்வளவேனுமவரவர்கள்வருணத்துக்குத்தகுந்த புண்ணியகருமங்கள் செய்யாமலே மனதுடனிந்திரியங்களையுந் தமக்குவேண்டிய விஷயங்களிலிச்சையுடனே செலுத்திக்கொண்டிருக்கப்பட்ட புருஷாளாரோ அவர்கள்தான்சகலபாபகருமங்களும் செய்தவர்களென்றுசொல்லப்படும். இதற்கு நிஷேதமான விகன்மமென்றுபெயர் இதற்குப்பலம் நரகமும், சனனமரணங்களும், துக்கமுமே சகலகருமங்களுந் தேகேந்திரியாதிகளினாலேயே செய்யப்படுகிறதென்றும் ஆத்மாவானவர் அசங்கனென்றும் அவர்யாதொருகருமங்களுஞ்செய்கிறவருமல்ல செய்யத்தக்கவருமல்லவென்றுங் குருமுகமாகநன்றாய்த்தெரிந்துகொண்டு திரிவிதகரணங்களினாலே அவனவன்சாதிவருணத்துக்குத்தகுந்தநிஷேதகாமியகன்மங்களைவிட்டு நித்யநைமித்யபிராயச்சித்தமாகிய விகிதமானகன்மங்களைச்செய்து அவைகளின்பலத்தை ஈசுரார்ப்பணம்செய்துவரப்பட்ட முமுட்சுவுக்குச்சித்தசுத்தித்துவாராஞானம்வந்து மோட்சத்தைக்கொடுக்கிறபடியினா லிந்தக்கன்மங்களை மோட்சரூபமென்றுசொல்லப்படும் ஆனதாலிவைகளைக்கன்மங்களென்று ஒருபோதுஞ்சொல்லக்கூடாது. இப்படிப்பட்டகருமங்களெவ்வளவுசெய்தாலுமொருகன்மமுஞ் செய்யாதவனென்று இவனுக்கேசொல்லப்படும் இதற்கு அகன்மமென்றுபெயர் இதற்குப்பலம், துக்கநிவிர்த்தியும், ஆநந்தமும், மோட்சமுமே அருச்சுனா-இந்தமோட்சரூபமான கன்மங்களைக்கொண்டு ஜீவன்முக்திபதத்தைப்பெற்று ஆரூடராயிருக்கப்பட்டமகாபுருஷாள் [illegible]ட்சரூபமான கன்மங்கள்செய்தாலும்செய்யாவிட்டாலும் [illegible]வர்களுக்குயா

தொருபிரயோசனமும்பாதகமுமில்லை. எந்தெந்தவேளையிற் பிராரத்தாநுகுணமாய் வலுவில்வருகிறபோகங்கள் விஹிதமோ, நிஷேதமோ எதுவந்தாலும் அவைகளிலிச்சையும் த்வேஷ முமில்லாமற் சூரியன்சகலரசங்களையும் கிரகித்தாலும் அவ ரெப்படியொட்டாதிருக்கிறாரோ அப்படிச் சமமாகக்கண்டநு பவிப்பன். இவனைத்தான் புருஷாளுக்குள் புத்திமானென்றும் யோகியென்றும் கிருதகிருத்தியனென்றும் பண்டிதனென்று ஞ்சொல்லப்படும் சுவர்க்கம் நரகம் மோட்சமிவைகளைக்கொ டுக்கப்பட்ட திரிவிதமானகன்மங்கள் செய்தாலுஞ்செய்தவன ல்ல இதற்குத்தான் கிர்ச்சனகன்மமென்றுபெயர். இந்தம காபுருஷனைத்தான் மோட்சரூபியென்றுஞ் சொல்லப்படும். இப்படியிருக்கப்பட்ட மகாபுருஷனுக்கு விஹிதநிஷேதமுங்கன் மமுந்தேவையில்லையென்றுசொல்லியிருக்கிற அர்த்தத்தைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் தேகமேதானென்றுஞ் செகத்துச்சத் தியமென்றுமெண்ணிக்கொண்டிருக்கப்பட்ட சிவஞானவனுபி ந்தப்படி நடப்பானேயாகிற் சகலபாபங்களுக்குஞ்சகலநரகங் களுக்கும் அவனையேபாத்தியஸ்தனென்று சொல்லப்படும்.

சுவாமி-ஆரூடாளுக்குமாத்திரம் விஹிதநிஷேதமுங்கன்மங் களும் ஏன்தேவையில்லை? அருச்சுனா எவனுக்குச்சகலகன் மங்களுங்காமியசங்கற்பமில்லாமலிருக்குமோ ஞானக்கினியி னால்விஹிதநிஷேதகருமங்கள் முதலானசகலத்தையுந் தகிக்கப்ப ண்ணிப்போட்டு யேகாந்தத்தையுடைத்தான புருஷனாயெவ னிருக்கிறானோ அவனுக்கு, அவனைத்தவிர அன்னியமொன் றுமில்லாததனாலும் அவனுக்கிந்தப்பதார்த்தம் விஹிதமென்றும் இந்தப்பதார்த்தம் நிஷேதமென்றுஞ் சொல்ல இடமில்லாததா லவனைத்தான் விவேகிகளாகிய வித்வாமிஷாளாலே பண்டித னென்றுசொல்லப்படும். (௰௯)

இன்னமும் கன்மபலத்தில் ஆசக்தியைவிட்டுச்சொரூபா னந்தத்தில் திருப்தனாய் வேறொன்றையும் ஆசிரயமின்றியவ னிருக்கிறானோ அவன்சகலகருமங்களையும் பண்ணினாலும்

பண்ணவேயில்லை யொருபதார்த்தமாவது தனக்கன்னியமாயி ல்லையென்று நன்றாய்த்தெரிந்ததனால் அதிலாசையில்லாதவ னாயும்நிரபுத்தியுண்டானவனாயும் சர்வசங்கபரித்தியாகியுமா ன அந்தப்புருஷன்தேகசம்ரட்சணைக்காக அவன்ஜாதிக்குத் தக்குந்தவிகிதமானகன்மங்களாவது அல்லது அவன்தேகபிரா ரத்தாநுகுணமாய் வேறேசுபாவத்தையுடைத்தான கன்மங் கள்செய்தாலும் பாபத்தையடையான். (௨௰)

இன்னமும் ஆசாரகிதனும்மனதிந்திரியங்களைவசப்ப டுத்திக்கொண்டு திரியங்களில் மமதையில்லாதவனுமிருக் கப்பட்டமகாபுருஷன் கேவலமாகிய சரீரசம்ரட்சணைக்காகச் செய்யப்பட்ட கன்மங்களினால் பாபபலன்களையடையான். (௨௧)

இன்னமும் கிடைத்ததுகொண்டு சந்தோஷத்தையடை ந்து சுகதுக்கசீதோஷ்ணாதிகளைச் சமமாகப்பாவனைசெய்து கொண்டொருவரிடத்திலும் வயிரமின்றி லாபாலாபங்களு மெதிரிச்சையாய் வரப்பட்டவிஷயங்களையும் சரியாகப்பார்க் கிறவன் தேகசம்பந்தத்துக்கு வேண்டியகன்மங்கள்செய்தா லும்பந்தத்தையடையான். (௨௨)

சுவாமி-பந்தமடையாததற்கென்னகாரணம்? அருச்சுனா யாதொரு பலன்களிலுமிச்சையைவிட்டு யிராகாதிகளின்றி ஞானத்தினாலொருமைப்பட்டிருக்கப்பட்ட மகாபுருஷன்பண் ணப்பட்டகன்மங்களும் அந்தக்கன்மபலனும் சொரூபத்தில் லயமாய்ப்போய்விடுமேதவிரப் பந்தத்தைக் கொடுக்கமாட் டாது. (௨௩)

சொரூபத்தில் லயமாகும்படியான கருமங்கள் எவை அவைகளெப்படிச்செய்விக்கப்படுமென்றுகேட்ட அருச்சுன னுக்குமுன்வாச்சியார்த்தங்களைகியதிசெய்வித்து லட்சியார் த்தத்தையுபதேசஞ்செய்திருப்பதால் அந்தவாச்சியார்த்தங்க ளுந் தன்னைத்தவிரவேறேயில்லையென்று போதிக்கவேண்டு மென்கிறதாகப் பகவானானவர் அபிப்பிராயங்கொண்டு அரு ச்சுனா - தேகமேதானென்றுஞ் செகத்துச்சத்தியமென்றும்

என்னிருக்கப்பட்ட புருஷனுக்குமோட்சாபேட்சையிருந்
தால் நிட்காமகருமங்களால்மோட்சத்தையடையலாமென்று
சொன்னோம் இப்போது அந்தக்கன்மங்களே பிரமசொரூப
மென்றும் அவ்விதமாகவே மகாபுருஷாளாலே எக்ஞஞ் செ
ய்யப்படுமென்கிற விபரத்தையுஞ்சொல்லுகிறோங்கேள் எக்
ஞங்களுக்குத்தகுந்த பதார்த்தங்கள் வைக்கப்பட்டபாத்திர
ங்களும், பிரமசொரூபம், அந்தப்பதார்த்தங்களும்பிரமசொரூ
பம்,அக்கினியும் பிரமசொரூபம்,எக்ஞஞ்செய்யப்பட்டதானு
ம் பிரமசொரூபம் இப்படிபாவனைசெய்துவருவார்கள் அப்படி
ச்செய்யப்பட்டமகாபுருஷாள் பிரமசொரூபமாகவேயிருக்கி
றார்களென்பதற்குக் கேட்கவேண்டுமோ இதற்குத்தான் ஞா
னயெக்ஞமென்றும் புகாகிரேக்ஷயமென்றும் சொல்லப்படும்.

சுவாமி-இந்த எக்யமெல்லாரும் ஏன்செய்யவில்லை? அ
ருச்சுனா!தன்னைத்தவிர அன்னியமில்லையென்றும் நிச்சயஞ்
செய்தத்தையுடையமகாபுருஷாளாலே லோகரட்சணார்த்த
மாக இந்த எக்யம் செய்யப்படுமேதவிர அந்தக்கரணசுத்தியில்
லாதமற்றவர்களாற்செய்யக்கூடாது ஆனால் அவாளெல்லாம்
எவ்விதமாய்க் கரையேறுவார்களென்றுகேட்பாயாகில் சித்
தசுத்திக்காக அவாளவாளுடைய அதிகாரத்துக்குத்தகுந்த
எக்யங்கள்வேதத்தில் அநேகவிதமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கி
றது; அவைகளிற்சிரேஷ்டமான ஞான எக்யஞ்சித்திக்கிறத
ற்குச்சாதனமாகவும் முக்கியமாகவுமிருக்கிற பன்னிரண்டெக்
யங்களைச்சொல்லுகிறேன்கேள்; சந்நியாசிகளும்யோகிகள்
தேவேந்திராதிகளுக்குப் பிரியமுண்டாகும்படியாக நிட்காமமாய்ச்
செய்யப்பட்ட எக்யங்களினாலுண்டான அக்கினியிற்பிரிய
விஷயங்களையோமஞ்செய்வார்கள் க. இன்னஞ்சிலஞானிகள்
யாதொருகாரியங்களும் நிட்காமமாய்ச்செய்துகொண்டு பிரம
சொரூபமேயிருக்கிறதென்கிற நிச்சயத்தினாலே மறுபடியுந்
தோற்றுகிறவிஷயங்களைச்சொரூபத்திலேயே அபிக்யஞ்செய்
வித்துக்கொண்டு வரப்படாநின்ற நிச்சயமாகிய ஞானக்கினி

யில் விஷயங்களையோமஞ்செய்வார்கள் இன்னம்சிலர் திரிவித
கரணங்களினாலே நிஷ்காமகன்மங்கள்செய்துகொண்டு சிரவ
ணமனனநிதித்தியாசனம் நிரந்தரஞ்செய்துவரப்பட்டதனாலு
ண்டானநிச்சயமாகிற அக்கினியில்விஷயங்களையோமஞ்செய்
வார்கள்,இன்னம்சிலர் துறவாச்சிரமத்தையடைந்துஆகாரவே
ளைபோகச் சதாசமாதியிலுண்டானநிச்சயமாகிறஅக்கினியில்
விஷயங்களையோமஞ்செய்வார்கள் உ. நயிட்டிகப்பிரமசாரிகள்
சுரோத்திராதியிந்திரியங்களைநிக்கிரகஞ்செய்து அதனாலுண்டா
ன நிச்சயமாகிற அக்கினியில்விஷயங்களையோமஞ்செய்வார்
கள் ௩. இன்னம்சிலகிரகஸ்தாள் நல்லதுபொல்லாததுஎன்ன
ப்பட்டசப்தாதிவிஷயங்கள்யாவையும் இந்திரியங்களாகிய அக்
கினியில்யீசுரார்ப்பணமாகஹோமஞ்செய்வார்கள். ௪. (உ௫-உ௬)

இன்னம்சிலதியானநிஷ்டாள் இந்திரியங்கள் பஞ்சப்பிரா
ணனிவைகளினுடையகன்மங்களெல்லாம் நிரோதஞ்செய்யும்
போதுஅதனாலுண்டானநிச்சயமாகிய ஞானாக்கினியில்விஷய
ங்களையோமஞ்செய்வார்கள். ௫. (உ௭)

இன்னம்சிலகிரகஸ்தாள் நாம்தானங்கொடுத்தோமென்
றும்இன்னார்வாங்கினார்களென்றும் யாதோரபிமானமுமில்லா
மற்சமஸ்தமும் பகவானாலேயே நடக்கப்படுகிறதென்று நிரபி
மானவிருத்தியினாலுண்டானநிச்சயமாகிய அக்கினியில்விஷய
ங்களையோமஞ்செய்வார்கள் ௬. இன்னம்சிலர் தபசென்கிறகிர
ச்சரசாந்திராயணாதிவிரதங்கள் தீர்த்தங்கள்முதலான துசெய்
யப்பட்டதனாலுண்டான நிச்சயமாகிய அக்கினியில்விஷயங்க
ளையோமஞ்செய்வார்கள் ௭. இன்னம்சிலர் அஷ்டாங்கயோகத்
தினாலுண்டான நிச்சயமாகிய அக்கினியில்விஷயங்களையோம
ஞ்செய்வார்கள்இன்னம்சிலர்பிராணபானன்களை அசபாமந்தி
ரரூபமாக மகாவாக்கியஅர்த்தத்தினால் அயிக்யமானஉசுவாச
நிசுவாசரூபமாயெப்போதும் அநுசந்தானம் செய்யப்பட்டத
னாலுண்டானநிச்சயமாகிய அக்கினியில்விஷயங்களையோமஞ்
செய்வார்கள் ௮. இன்னம்சிலர் குருமுகமாகவேதங்கள்முத

லானவைகளைச் சதாசிரவணம் செய்யப்பட்டதுவுண்டான நிச்சயமாகிய அக்கினியில் விஷயங்களை யோமஞ்செய்வார்கள் ௧. இன்னஞ்சிலர் வேதம் உபநிடதம் முதலானவைகளைவாசித்து அவைகளின் அர்த்தங்களை விசாரித்துக்கொண்டேவரப்பட்டதுவுண்டான நிச்சயமாகிய அக்கினியில் விஷயங்களை யோமஞ்செய்வார்கள் இன்னஞ்சிலர் அந்த அர்த்தங்களை யாதொருபயனுமிச்சியாமற் பகவத்பிரீதியாகப் பிறருக்குச் சதாபோதித்துவருவதுவுண்டான நிச்சயமாகிய அக்கினியில் விஷயங்களையோமம் செய்வார்கள்: ய. (௨௮)

இன்னஞ்சிலர் ரேசகபூரககும்பகமென்னப்பட்ட மூன்றுமார்க்கங்களினாலே பிராணாபானனை அபிப்பியம்பண்ணப்பட்டதுவுண்டான நிச்சயமாகிய அக்கினியில் விஷயங்களையோமஞ்செய்வார்கள் ய௧. (௨௯)

இன்னஞ்சிலர் தினந்தோறும் ஆகாரங்களைக்குறைத்தும் விஷயங்களிலிச்சைகளைக்குறைத்தும் இரண்டுபங்கு அன்னமும் ஒருபங்கு ஜலமும் ஒருபங்குவாயுவுசஞ்சாரத்துக்கிடமாகவும்வைத்துக்கொண்டு செய்யப்பட்டதுவுண்டான நிஷ்டையாகிய அக்கினியில்விஷயங்களையோமஞ்செய்வார்கள்ய௨.

அருச்சுனா-இத்தனைபேரும் எக்யங்களையறிந்தவர்களே இவர்கள்புசிக்கப்பட்ட எக்யசேஷ அன்னம் அமிர்தத்துக்குச்சமானமாகும் இவர்கள்சகலபாபங்களினுமிருந்தும் விடுபட்டு ஞானத்துவாரா புராதனமாயிருக்கிற பிரமசொரூபத்தையேயடைவார்கள் இவைகளிலொன்றையாவது அநுஷ்டித்துக்கரையேறுமற் பாபமாயிருக்கிற அன்னங்களைப்புசித்துக்கொண்டு விஷயங்களிலிச்சையுடைத்தான புருஷனுக்கு இந்தலோகத்திலேயே சுகசம்பாத்தியம் துர்லபமானதாற் பரலோகத்திற் சுகமெப்படிவரப்போகிறது. (௩௧)

அருச்சுனா-இப்படியநேக எக்யங்கள் வேதங்களிற்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அவைகளெல்லாம் பிரயாசையுடன்கூடினதாகவும் சித்தசுத்தியார்த்தமாகவு முடியுமேயல்லாமல்

ஞான எக்யத்துக்குச்சமானமாகமாட்டாது ஆனதாற்பிரயாசையின்றியும் சுலுவாயுமிருக்கப்பட்ட ஞானஎக்யத்தையப்பியாசித்தவர்கள் மோட்சமேயடைவார்கள். ஆனதால் ஞானயெக்கியத்தைச்சிரேஷ்டமென்றுனக்குச்சொன்னோம் இந்த எக்யங்களெல்லாம் மனோவாக்குக்காயத்தாற் பண்ணப்பட்டதேயன்றி ஆத்மாவுக்குச்சம்பந்தமில்லையென்று நீயறிவாயேயாகில் முத்தனாவாய். (௩௨)

அருச்சுனா-ஞானத்தின்பொருட்டே சகலகன்மமும்செய்கிறதாகையாலும் சகலகன்மங்களுக்கும் ஞானமேயாதாரமாயிருப்பதனாலும் முன்சொன்ன எக்யங்களைப்பார்க்கிலும் ஞான எக்யம்சிரேஷ்டம். (௩௩)

சுவாமி- அப்படிப்பட்டஞானம் எவ்விதமுயற்சியால்வரும் அருச்சுனா-சாதனசதுட்டயங்களைப்பெற்றவனாய்ப் பெரியவாளிடத்திற்போய்ச் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து சுவாமி சமுசாரசமுத்திரத்தில் முழுகிக்கிடக்கிற அடியேனைக்கிருபையினாலிரட்சிக்கவேண்டுமென்று வணக்கத்துடன் தெரியப்படுத்தி அவாளிஷ்டப்படி சிசுருஷைசெய்துகொண்டேவருங்காலத்தில் நீடக்கப்பட்டநல்ல நடத்தைகளினாலே தயவுபிறந்து அவாளநுபவிக்கப்பட்ட அபரோட்சஞானத்தையுனக்குபதேசஞ்செய்வார்கள். (௩௪)

சுவாமி-அப்படிப்பட்ட உபதேசமும் அதற்குப்பலமும் சுவாமிகளேயநுக்ரகம் செய்யவேண்டுமென்றுகேட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்து மகாபுசா-சகலசிவாளும்பரமாத்மாவாகிய நம்மைநம்மைத்தவிரவேறேயில்லையென்றும் அப்படிப்பட்ட நம்முனுடைய லட்சியார்த்தத்தைத்தவிர வேறேயில்லையென்றுநீ தெரியத்தக்கதெதுவோ அதுவேஞானமென்றுசொல்லப்படும் அந்தஞானம் உனக்குலப்தமானால் இப்போதுபந்துக்களெல்லாம் மரிக்கப்பட்டுப்போவார்களென்று துக்கப்படுவதுபோலொருபோதும்துக்கப்படமாட்டாய் அப்படித்துக்கப்படுவதும் சுத்தமித்தையென்றும் தெரியவரும் அதனால்நீயெல்

லாஞ்செய்தாலும் ஒன்றுஞ்செய்யாமலிருந்ததாகவும் தெரியவரும். ஆகையால் அந்தஞானத்தைத்தெரிந்துகொண்டு அப்பியாசஞ்செய்வாயாகில் இந்தச்சென்மத்திலேயே மோட்சத்தையடைவாய். (௩௫)

அருச்சுனா-இன்னமும் அந்தஞானத்தினுடைய பெருமையையும் பலனையுஞ்சொல்லுகிறேன்கேள் மகாபாதகங்கள் செய்யப்பட்டவனைக்காட்டிலும் அதிகமான பாபியானாலும் அப்படிப்பட்டபாபரூபமான சமுத்திரத்தை ஞானமென்கிற தெப்பத்தினால் எளிதிற்கடப்பாய். அதெப்படிப்போலென்றால் சொப்பனத்திற்கண்ட பாபபுண்ணியங்களெல்லாம் விழித்தவுடன் எப்படியில்லாமற்போகுமோ அப்படிப்போலென்று நீயறியத்தக்கது. (௩௬)

சுவாமி-இந்தஞானத்தைத்தவிரப் பாபங்கள் நசிக்க வேறுபாயங்களில்லையா? அருச்சுனா-எரிகிற அக்கினியானது காஷ்டங்களையெல்லாம் தன்னைப்போலெப்படி தகனப்பண்ணிப்போடுகிறதோ அப்படி பிராரத்தந்தவிர மற்றகன்மங்களையெல்லாம் ஞானாக்கினியானது தகனம்பண்ணும். இதைப்போல மற்றொன்றும் பரிசுத்தம் பண்ணுவதாகமாட்டாது.

சுவாமி-இப்படியானால் எல்லோரும் இந்தஞானத்தையேன் அப்பியாசிக்கவில்லை? அருச்சுனா-சமுசாரசமுத்திரத்தைத்தாண்டுகிறதற்கு இந்தஞானத்துக்குச்சமானம் வேறொன்றுங்கிடையாது அப்படிப்பட்டஞானமானது இராகத்துவேஷமின்றிப் பகவத்பிரீதியாகவேனுமாகில் கன்மயோகங்களைச்செய்து அதனாற்சித்திக்கும்படியாயிருக்கிறது. (௩௮)

அருச்சுனா-இன்னமும் அந்தப்புருஷன் எவ்விதமாய் நடக்கவேண்டுமென்றால் குருவிடத்திற்போய்ச் சிசுருஷை முதலானதுஞ்செய்து அவர்களுக்கேற்க நடந்து பின்னவனாகவே சொல்லப்பட்ட அர்த்தத்தையெவ்வளவாகிலுந் தெரிந்துகொண்டு இந்திரியநிக்கிரகத்துடனே சிரத்தாபக்தியோடுங்கூட இடைவிடாமல் ஞானப்பியாசஞ் செய்யப்பட்ட புருஷனுக்கு

ஞானத்துவாரா சீக்கிரத்தில் மோட்சமானது லப்தமாகலாம் அப்படிக்கன்னியிலிருக்கப்பட்ட எல்லாருக்குமெப்படி அந்த ஞானம்சித்திக்கும். (௩௯)

அருச்சுனா-இன்னமுமந்தஞானம் சித்திக்காமற்போவதற்குண்டான தடைகளையுஞ்சொல்லுகிறேன்கேள், முன்சொன்னபிரகாரம் நடக்கவேண்டுவதிருக்க அப்படிநடவாததுந்தவிரத் தேகமேதானென்றுஞ் செகத்துச்சத்தியமென்றுஞ் சகலஇச்சைகளுடனுங்கூடிக் கொண்டிருக்கப்பட்ட அஞ்ஞானிக்கும், பெரியவாளிடத்திலுந்தெய்வத்தினிடத்திலும் எவ்வளவேனும் சிரத்தையில்லாதவனுக்கும், இந்திரியங்கள்முதலானவை வசமில்லாதவனுக்கும், எந்தக்காரியங்களிலும் சமுசயத்துடன்கூடியிருக்கிறவனுக்கும் அல்லது ஒருவேளை நல்லவார்த்தை காதிற்பட்டாலும் அதிலும் சிரத்தையின்றியிருக்கிறவனுக்கும், ஏதாவது அற்பம் சிரத்தையுண்டானாலும் நமக்கு மிந்தஞானத்துக்கும் வெகுதூரமென்றெண்ணியிருக்கிறவனுக்கும், இந்தஞானம் ஒருபோதும் நமக்குவரவேமாட்டாதென்கிற நிச்சயபுத்தியுடையவனுக்கும் இந்தஞானமானதெப்படிவரும் இதனால் எல்லாரும் அடையக்கூடும்படியான தல்ல ஆனலிப்படிப்பட்டவர்களுக்குப்பலமேதென்றால் இகலோகபரலோகத்திலுஞ்சுகமில்லை யிதனை லிவர்களு மிவர்களுக்கநுகூலமாயிருக்கிறவர்களுங்கெட்டு நரகத்தையேயடைவார்கள். (௪௰)

அருச்சுனா-முன்சொன்னசாங்கியயோகத்தையும் கன்மயோகத்தையுமிரண்டுசுலோகத்தினாற் சங்க்ரகமாகச்சொல்லுகிறேன்கேள், பகவானுக்கிம்மிடத்திலே சகலகன்மங்களுஞ்சமர்ப்பித்து அதனாலேஞானத்தையடைந்து சகலசமுசயமும் போக்கடிக்கப்பட்டவனுந் தேகாபிமானமுமின்றித் தானே தானாயிருக்கப்பட்ட மகாபுருஷாளாரோ அவர்களுக்கு யாதொருகன்மங்களும் செய்யவேண்டுவதில்லை அல்லதுலோகாநுக்கிரக நிமித்தஞ்செய்தாலும் அந்தக்கன்மங்கள் பந்தத்தைக் கொடுக்காது. (௪௧)

ஆனதால் அருச்சுனா-சொரூபநிச்சயமறியாததால் அஞ்ஞானத்தினாலுன் விருதயத்திலிருக்கிற சந்தேகத்தைஞானமென்கிறவாளினாலே வெட்டிப்போட்டுச் சீக்கிரமாக எழுந்திருந்துகன்மயோகமென்னப்பட்ட உனக்குச்சுதன்மமாகியயுத்தத்தைப்பண்ணக்கடவாயென்று பகவானனவரநுக்கிரகம்பண்ணினார். (௪௨)

நான்காவது

ஞானயோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௸ அத்தியாயம் நாலுக்குச் சுலோகம்-௨௱௪.

ஸ்ரீ கோபாலவாசப்பிரியாய நம:

உ

ஸ்ரீ வாசுதேவாய நம:

ஐந்தாவது

சந்நியாசயோக அத்தியாயம்.

அவதாரிகை-ஞானமென்கிறவாளினால் அஞ்ஞானத்தினாலுண்டான சமுசயத்தை வெட்டிப்போடென்று உத்தவானவதைப்பார்த்தால் யாதொருகன்மமுஞ்செய்யவேண்டுவதில்லை அப்படியிருக்க மறுபடியும் யுத்தமேசெய்யும்படியாகவுன்சொல்லுகிறீரென்கிற அபிப்பிராயங்கொண்டு அருச்சுனனானவன், சுவாமி, ஓரிடத்திற்கன்மங்களை விடச்சொல்லுகிறீர்கள், ஓரிடத்திற்பண்ணவுஞ் சொல்லுகிறீர்கள் இந்தஇரண்டிற்சிரேஷ்டமாயிருக்கப்பட்ட வொன்றை யெனக்குபதேசஞ்செய்யவேண்டும். (க

அருச்சுனா-சகலகன்மங்களும் விட்டசந்யாசமும் கன்மயோகமுமான இந்த இரண்டும் மோட்சத்தைக்கொடுக்கப்பட்டதே அப்படியானாலிரண்டுவிதமாய்ச் சொல்வானேனெ

ன்றால் சித்தசுத்தியில்லாதவர்களுக்குக் கன்மயோகமும் அதுவந்தவர்களுக்கு ஞானயோகமும் அதிகாரபேதத்தினாற் சொன்னதேயல்லாமல் ஒன்றுக்கொன்றதிகமல்ல ;எதனாலென்றால், இரண்டுபேர்களுமடையப்பட்ட பலம் எதுவோ அது ஒன்றாயிருப்பதாலிரண்டு மார்க்கமுஞ் சரியானதேதவிர ஏற்றத்தாழ்ச்சி கிடையாது. ஆனால்,உனக்குமாத்திரம் இன்னம் பேதபுத்தி போகாததால் நிட்காமனாய்க் கன்மங்கள் செய்தேதீரவேண்டும். (௨)

ஆனால்,அருச்சுனா-எந்தப்புருடன் கன்மங்கள் செய்யவேண்டுவதில்லையோ அவனுடைய லட்சணமுஞ் சொல்லுகிறேன்கேள், சுகதுக்கங்களினால் வரப்பட்டபிரியமும் துவேஷமுமில்லாதவனும் சீதோஷ்டணாதி தொந்தரகிதனும் நிர்மலசித்தனும் பேதபுத்தியில்லாதவனு மிருக்கப்பட்ட மகாபுருஷனெவனோ அவனையே நித்திய சந்நியாசியென்றறியத்தக்கது. அந்தப்புருஷன் சம்சாரபந்தத்திலிருந்தும் சுககரமாய் விடுபட்டவனென்றுஞ் சொல்லப்படும்;அப்படிப் பட்ட மகாபுருஷனுக்கு யாதொரு கன்மங்களுஞ் செய்யவேண்டுவதில்லையென்று முன் நாம்சொன்னதுசரியே, ஆனால்அவாளும் முன்னாலே நிட்காமகன்மங்கள் செய்ததனாலேயே யிப்போதிந்தஞானத்தை யடைந்திருக்கிறார்களேதவிரக் கன்மங்கள் செய்யாமலே யடையவில்லை ஆனதனாலேயும் அந்தஞானத்தையடைந்த மகாபுருஷாள்கூட மறுபடியும் லோகோபகாரநிமித்தமாகக் கருமங்கள் செய்துவருகிறதனாலேயும், உனக்கப்படிப்பட்டஞானம் இன்னஞ்சித்திக்காததனாலேயும், பகவான்பிரீதியாகக் கன்மங்கள் செய்தாற் சித்தசுத்தித்துவாராஞானம் வந்து எளிதாகச் சமுசாரத்தினின்றும் விடுபட்டுஞானிகள் எந்தப்பதத்தை யடைவார்களோ அந்தப்பதத்தையே நீயுமடைவாயென்று சொன்னால் இரண்டிலொன்று நல்லதாய்ச்சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டது சரியல்ல. (௩)

அருச்சுனா - சந்நியாசமுங்கன்மமும் வெவ்வேறே என்றும், இதிலொன்றுநல்லதென்றும் சங்கிக்கிறவர்கள் அஞ்ஞானிக

ளேதவிர விவேகிகள் அப்படிச் சங்கிக்கமாட்டார்கள்; ஏதனு லென்முற் சாங்கியவிசாரத்தினுலே பெறதருஞானந் சித்திக்கி றதோ அதையே கிட்காமகன்மங்கள் செய்ததனுலே யடைய ப்படுகிறபடியினுலேயு மிரண்டிலொன்றை யநுட்டித்தவன் இ ரண்டினுலும் அடையப்பட்டபலமெதுவோ அதையேயடை வதாயிருப்பதனுலேயு மிரண்டிலொன்று நல்லதாய்ச் சொல்ல வேண்டுமென் றெப்படிச் சங்கிப்பார்கள். (ச)

அருச்சுனு- ஞானிகள்யாதொரு பலத்தையடைவார்க ளோ அதையே கன்மயோகிகளுமடைவார்கள். இந்தஇர ண்டுமார்க்கத்தினுலுண்டானபலம் ஒன்றென்றும் அதுவே தானென்று மெந்தமகாபுருஷ னறிகிருனே அவனேயறிய வேண்டுவதையறிந்தவனென்றும், அடையவேண்டுவதைய டைந்தவனென்றும் சொல்லப்படும். (ரு)

சுவாமி-இந்தஇரண்டுமார்க்கத்தினுலும் பலமொன்ருயி ருப்பதாற் சகலகருமமும்விட்ட சந்நியாசமாகவேயிருக்கலா மே; அருச்சுனு-கிட்காமகன்மங்கள் அநுட்டிக்துச்சித்தசுத்தி த்துவாராஞானம்வந்து தேகாபிமானமும் போனபின்சதா சமாதியுக்தனை புருடனுக்குச் சந்நியாசம் சித்திக்குமேத விர அதுவன்றி வேறேகாரணங்களாற் சந்நியாசம்பெற்றுங் கொள்வானேயானுல் மூன்றுவித வாசனைகளுமவனைவிட்டுப் போகாது அதனுல்விஷயங்களி லிச்சையுண்டாக்கிக்கொண் டேயிருக்கும் இந்திரியநிக்கிரகமில்லாததால் சதாப்பகிர்முக விருத்திகளே யுண்டாக்கிக்கொண்டிருப்பதனுல் அநந்தசென் மங்களுக்கேதுவுந் துக்கமும்பிராப்தியாகுமேதவிர சுகமென் னப்பட்டது அவன்மனதில் லேசங்கூட இருக்கமாட்டாது; ஆனதாலிப்படிப்பட்ட சந்நியாசத்தைப் பெறுவதைப்பார்க்கி லும் கிட்காமகன்மங்கள் அநுட்டிக்கிறதே மிகவுஞ்சிரேஷ்டம். அப்படிப்பட்டமுனீசுரனுனவன் சீக்கிரத்திற் சித்தசுத்தித்து வாரா ஞானக்கினியா லநந்தசென்மங்களுக்கேதுவாயிருக் கிற சஞ்சிதத்தைத்தகிக்கப்பண்ணி மோட்சமடைய அதிகா ரியாவன். (சு)

41

சுவாமி-ஞானத்துவாரா மோட்சத்துக்கதிகாரியாய்விட் பின்பும் அந்தஞானவந்தாள் கன்மங்கள்செய்துவருவார்க ளென்றுஞ்சொல்லுகிறீர்கள் அதனுற்பந்தமான துசம்பவிக்கா ா? அருச்சுனு-கிட்காமகன்மங்கள் செய்தவனும் அதனுல் ர்மலசித்தனுயுந்தேகேந்திரியங்களைத் தன்வசமாயுடைத்தா வனும் அணுமுதற்பிரமதேவர் பரியந்தமானசகலபூதங்க ரிடத்திலுமிருக்கப்பட்ட ஆன்மா ஏகமொன்றும் அதுவேதா னென்றும் அறிந்து அநுபவிக்கப்பட்டபுருஷன் லோகோப காரமாக அவன்வருணத்துக்குத்தகுந்த கன்மங்களைச்செய் தாலும் அல்லதவனுக்குச்சுபாவமான இதரகன்மங்கள் செ ய்தாலும் அவனென்றுஞ்செய்தவனேயல்ல அதனுலொரு போதும் பந்தத்தையடையான். (எ)

சுவாமி-கன்மங்கள்செய்தால் எப்படிப்பந்தத்தைக்கொ டாமற்போம் அருச்சுனு-அந்தஞானியானவன் நேத்திரேந்தி ரியங்களினுற் பார்த்தாலும், சுரோத்திரேந்திரியங்களினுற் கேட்டாலும், தொக்கிந்திரியத்தாற்பரிசித்தாலும், கிராணேந்தி ரியத்தால்வாசனைபார்த்தாலும், சிங்குவையிந்திரியத்தால் ரச ங்களைக்கிரகித்தாலும், பாதேந்திரியத்தால்நடந்தாலும், பாணீ ந்திரியத்தாற் கொடுக்கல்வாங்கல்செய்தாலும், மனுேலீனத் தாற் றூங்கினுலும், பிராணவாயுவால் மூச்சுவிட்டாலும். ()

வாக்கால்வசனித்தாலும், பாயுரு உபஸ்தத்தால்மூத்தி ரபுரீசாதிகள்விசர்ச்சனம் பண்ணினுலும், கூர்மனென்கிறவா யுவாற் கண்மூடிவிழித்தாலும் இவைகளெல்லாம் அந்தந்தஇ ந்திரியங்கள் அந்தந்தவிஷயங்களிற் பிரவிர்த்திக்கிறதென்றுந் தானென்றுஞ்செய்கிறவனல்லவென்றுந் தான் அசங்கனெ ன்றுந்திடநிச்சயமாயறிந்திருக்கிற புருஷனுனவன் செய்யப்ப ட்டகன்மங்களினுற் பந்தத்தையடையாமல் மோட்சத்தை யேயடைவன். (கூ)

சுவாமி-இந்தஞானிசெய்யப்பட்ட கன்மங்கள்மாத்திரம் பந்த[illegible] கொடாதென்று சொல்லுகிறபட்சத்தில் அந்தப்

படியறிந்துசெய்யத்தெரியாதபேர்களுக்கு மோட்சத்தில்மட்டும் இச்சையிருந்தால் அவாளெப்படிக்கரையேறுவார்கள்? அருச்சுனா-ஒன்றுந்தெரியாத மூடனாயிருந்தாலும் பலாபேட்சையும் நான்செய்கிறேனென்கிற அபிமானமும்விட்டுப் பகவத்பிரீதியாகக்கன்மங்கள்மட்டுஞ் செய்துவருவானேயாகில் தாமரையிலையானது சலத்தையொட்டாததுபோற் சனனமரணங்களைக்கொடுக்கத்தக்கதான பாபந்தோடுங்கூடான். தினக்கிரமேணாசித்தசுத்தித்துவாரா ஞானம்வருகிறதற்கதிகாரியாய்விடுவன். (௰)

அருச்சுனா-இன்னமும் அந்தவிவேகத்தையுடைத்தான புருஷன் சரீரம், இந்திரியங்கள், மனது, புத்தியிவைகளையெல்லாம் புண்ணியகருமங்களிலே*நயிப்பித்துவைத்து விஷயங்களிற்பற்றுதலின்றி யாதொருபலன்களுமிச்சியாமற் சித்தசுத்திவரும்பொருட்டுச் சகலகன்மங்களும்பகவானுக்கே யர்ப்பணஞ்செய்துவருகிறதனாலேதானே ஞானத்துவாராமோட்சத்துக்கதிகாரியாய்விடுவன். இதனாலேசகலருங்கரையேறலாம்.(

ஒருகன்மமே பந்தத்தையும் மோட்சத்தையுமெப்படிக்கொடுக்கும், அருச்சுனா-கன்மயோகியானவன் பகவத்பத்தனாயிருந்துகொண்டு புண்ணியகன்மங்களைச்செய்து அதன்பலன்களுக்கபேட்சியாமல் நான்செய்தேனென்கிற அபிமானமும்விட்டுச்சகலமும்பகவானாலேயேயுண்டாயிருக்கிறதென்றும் அதனாலவருக்கேசமஸ்தமும் அர்ப்பணஞ்செய்யவேண்டுமென்றும் திடநிச்சயமாய்க்கன்மங்களைச்செய்துவருகிறவன் தேகாந்தியத்தில்மோட்சமேயடைவன். அருச்சுனா-அந்தக்கருமங்களைசாத்திரியமாய்ச்செய்யாமலும் நான்செய்கிறேனென்கிற அகம்பாவத்துடனும் டம்பத்துக்காகவும் பலனுக்காகவும்பலவித இச்சைகளுடன் செய்துவரப்பட்டவன் அநந்தசனனங்களுக்கேதுவாகியபந்தத்தையேயடைவன். இவனைத்தான் அஞ்ஞானியென்றுசொல்லப்படும். (௰௨)

* நயிப்பித்தல்=சேர்ப்பித்தல்

சுவாமி-நிட்காமகன்மங்களேசிரேஷ்டமென்றும் அவைகள்செய்தேதீரவேண்டுமென்றும்சொல்லுகிறபட்சத்திற் கன்மங்களைச் சுத்தமாய்விடவேவேண்டுமென்று வேதத்திற்சொல்வானேன், அருச்சுனா-அப்படிச்சொல்லியிருக்கிறது நிசமே, அது எந்த மகாபுருஷனைக்குறித்து அப்படிச்சொல்லப்பட்டதோ அந்தமகாபுருஷனுடைய லட்சணங்களைச்சொல்லுகிறேன்கேள். அநந்தசென்மங்களில்நிட்காமகன்மங்கள் அநுட்டித்தவனாயுமிந்தச்சென்மத்திலுமப்படியேசெய்யப்பட்டு அதனாலிராகாதிவிருத்திகள் சுத்தமாய்விடுபட்டுச் சித்தசுத்தித்துவாராசாதனங்களைச் சம்பாதித்துக்கொண்டு குருவினிடத்திற்போயுபதேசம்பெற்றுச்சிரவணமனன நிதித்தியாசனஞ்செய்து வரும்போதே பேதபுத்திக்குமூலமாயிருக்கப்பட்ட லோகவாசனை, தேகவாசனை, சாத்திரவாசனைமுதலியவையெல்லாம்போனபின் அபேதபுத்தியுடனேகூடியிருக்கப்பட்ட மகாபுருஷனானவன் எங்குநிறைந்திருக்கப்பட்ட தற்பதலட்சியமான பரமான்மாவே தொம்பதலட்சியார்த்தமான கூடஸ்தனென்கிற நிச்சயத்தினாற் சுகமாத்திரமா யநுபவித்துக்கொண்டிருக்கும்போது பூர்வம்போலத் திரிவிதகரணங்களைக்கொண்டு புண்ணியகன்மங்களைச்செய்விக்கிறதில் அந்தச்சுகத்துக்கு அந்தச்சொற்பகாலங்கூடப்பிரதிபந்தமாயிருக்கிறதென்றும் அதனால் அந்தக்காலத்தைக்கூடச் சுகமாகவேயநுபவிக்கலாமேயென்றால் இல்லறத்திலிருக்கிறவரைக்கும்லோகோபகாரமாகச் சற்கருமங்களைச்செய்துதீரவேண்டியவிதியிருப்பதனாலேயும் அந்தக்கன்மங்களுக்கேது பலமோ அதுவே தானாயிருப்பதனாலேயும் அந்தக்கன்மங்களில் *அலம்வந்துவிடாமற் சுகமேயநுபவிக்கலாமென்கிறநிசையுண்டானபோது இல்லறஆச்சிரமத்தைவிட்டுத்துரியாச்சிரமத்தையடைந்த புருடனுக்குக்கன்மங்கள்விடவேண்டுமென்று சொன்னதேதவிர எல்லாருக்குஞ்சொன்னதாற்பரியமல்ல ஆனால் அருச்சுனா-அந்தப்புருடனுக்கொரு

* அலம்=போதுமெனல்

கன்மமுஞ்செய்ய இடமுண்டாயிருக்காதென்பதையுந் திட்
டாந்தபூர்வமாகச்சொல்லுகிறேன் கேள், சுத்த அஞ்ஞானத்
தையுடைத்தான சீவர்கூட மூன்றாவதவஸ்தையானசுழு
த்தியவஸ்தையில்சகல இந்திரியங்களும் ஒழிவையடைந்துயா
தொருகன்மங்களுஞ்செய்ய இடமில்லாதபோது அதற்கப்பா
ற்பட்ட நான்காம் அவஸ்தையான துரியாச்சிரமத்தையடை
ந்திருக்கப்பட்டபுருஷன் எந்த இந்திரியங்களைக்கொண்டு எந்
தக்கருமங்களைச்செய்ய இடமுண்டாயிருக்கும், இந்தக்கார
ணங்களினாலே யந்தமகாபுருஷனானவன் சமஸ்தகன்மங்களு
ம்விட்டேயிருப்பானென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதை
யறியாமலும் இந்தக்கிரமப்படி நடவாமலும் ஆச்சிரமத்தைமா
த்திரம்வேறேயெந்தக் காரணங்களினாலாவது பெற்றுக்கொ
ண்டால் அந்தப்புருஷனுக்கு விஷயவாசனைகள்போகாததனா
ல் அவைகளினாலுண்டாகிய இச்சையானதுபோகவேமாட்
டாது அது எவ்வளவுவரையும்போகவில்லையோ அவ்வளவு
மிந்திரியநிக்கிரகமுண்டாகவேமாட்டாது. அது எவ்வளவு
வரையுமுண்டாகவில்லையோ அவனுடையசித்தமானது அந்
தரத்தில் அநேகவிதமான கற்பனைகளையுண்டாக்கிக்கொண்
டிருக்கிறதுந்தவிரப் பாகிய விஷயங்களிலும் இந்திரியங்கள்
வழியாகச்சென்றுகொண்டேயிருக்கும், அப்போதந்தப்படிய
நுபவிக்கக்கூடாமற்போகிறதனாலும், அல்லதொருவேளைய
நுபவிக்கும்பட்சத்திலும் கிரகஸ்தாச்சிரமத்திலிருக்கப்பட்ட
வர்களைப்போலநுபவிக்கக்கூடாதாகையாலும் இப்படிப்பட்
டபலவிதமானசெய்கைகளினாலே யாகந்துக்கத்துக்கு மநந்த
ஜென்மங்களுக்குமேதுவாகி ஏனடா இந்த ஆச்சிரமத்தைப்
பெற்றுக்கொண்டோமென்று கவலையடைகிறதைப்பார்க்க இ
ல்லறத்திலிருந்துகொண்டு சாஸ்திரியமாக விவாகாதிகன்முத
லானவைகளுஞ்செய்துகொண்டு நிட்காமனாகச்சற்கன்மங்களநு
ட்டிக்கிறதேமிகவும் சிரேஷ்டமாகும்; ஆனால் முன்னாம்சொ
ன்ன மகாபுருஷன்மாத்திரமிப்படிப்பட்டவனல்ல [illegible] தப்பு

ருஷனெவ்விடத்திலெவ்விதமாயிருப்பனென்றாலோ நவத்து
வாரத்துடன் கூடியிருக்கப்பட்டதேகமென்கிறபுரத்திலேயே
சுகமாய்வாசஞ்செய்துகொண்டிருப்பன். (௰௩)

சுவாமி-சகலசீவாளுக்குமாதாரமாயும் பொதுவாயுமிருக்
கிறஈசுரன் ஒருவருக்கு ஞானமும்ஒருவருக்குஅஞ்ஞானமுங்
கொடுக்கிறதானாற் பட்சபாதமு மதனாற்புண்ணியபாப கரும
ங்களு மவருக்குச்சம்பவியாதா-அருச்சுனா-மகாப்பிரபுவாகிய
ஈசுரனானவர் நிர்விகாரி யவருக்கிந்தச் சீவாளைப்போ லொரு
கர்த்தத்துவமுங் கிடையாதாகையாற் சீவாளுக்குண்டான க
ர்த்தத்துவமும் அவாள் செய்யப்பட்ட கன்மங்களு மந்தக்கன்
மங்களுக்குத் தகுந்த பலன்களை யவாகளநுபவிக்கிறது மந்த
ஈசுரன் கற்பிக்கவில்லை யிதனாலவருக்குப் பட்சபாதமுங்கி
டையாது யாதொருபலன்களு மவரையொட்டாது அந்தச்சீ
வாளுடைய கன்மங்களுக்குத்தகுந்தபலன்களை யவரவர்க
ளையே யநுபவிக்கப் பண்ணுகிறது. இப்படிச்சீவாளுக் கனாதி
யாய் அஞ்ஞானத்தினாலே நடந்துவருகிறது, இதை நாம் செ
ய்கிறோமென்று சொல்லப்பட்டவர்கள் சுத்தமூடாள். நம்மு
டைய பிரகிருதியினாலுண்டான சிருட்டிமுதலானவைகளை
யெல்லாம் ஈசுரனாகிய நாம் செய்ததாக நம்மிடத்தி லாரோப
ஞ்செய்துகொண்டு துக்ககரமாயிருக்கப்பட்ட சனனமரணத்
தையடைகிறார்கள். ஈசுரனானவர்கற்பகவிருட்சம்போலிரு
க்கப்பட்டவர், எவாள், எவாள், பாவனை யெப்படியெப்படி
யோ, அப்படியப்படிப்பலமுமடையப்படும். (௰௪)

அருச்சுனா-இன்னமும் அந்தப் பரமேசுரனானவர் வியா
பகர், அவரைத்தவிரவேறேயந்நியமில்லாததனால் அவரொரு
வருக்குஞானமும், ஒருவருக்கு அஞ்ஞானமுங்கொடுக்கக்கா
ரணமேயில்லை யிப்படிப்பட்டபகவானானவரெப்போதுமெங்கு
ஞ்சசியாயிருக்கிறவனென்கிறஞானமானது அகந்தாமமதையி
னாலுண்டான அஞ்ஞானத்தினால் மறையப்பட்டதனாற் சீவா
ள் ஈசு[illegible]த்தில்தோஷத்தைக்கற்பித்துக்கொண்டு வீணா

மோகத்தினால்நரகத்தையடைகிறார்கள். விவேகிகளாயிருக்கிறபேர்கள்மட்டுமிந்தப்படிமோகத்தையடையார்கள். (௰௫)

சுவாமி-விவேகிகள்மட்டுமெதனால்மோகத்தையடையார்கள், அருச்சுனா-நிட்காமகன்மங்கள்செய்துசித்தசுத்தித்துவாராஞானம் லப்தமானபுருஷனுக்குச் சூரியப்பிரகாசமானது இருட்டைப்போக்கடித்ததுபோல் அந்தஅஞ்ஞானமானது எடுபட்டுப்போய் எங்கும்பிரமசொரூபமே பிரகாசிக்கிறதென்றும் அதைத்தவிரவேறேயந்நியமில்லையென்றும் முண்டானதிடஞானத்தினால் அஞ்ஞானியைப்போலொருபோதும் மோகத்தையடையான். (௰௬)

அருச்சுனா-இன்னமுமந்தஞானியானவனெங்கும்பரமாத்மாவேயிருக்கிறானென்றும், அதுவே தானென்றும் திடபுத்தியினாலந்தப்பரமாத்மாவினிடத்தில் நிஷ்டையும் அதையேமனதினாலேநினைக்கிறதும், அதையேவாக்கினால் வசனிக்கிறதுமாகவிசேடபத்தியோடு கூடினவனாயுமிருப்பன். அப்படிப்பட்டமகாபுருடனுக்கந்தப் பரமாத்மாவினுடைய பிரசாதத்தினாலேசகலபாபங்களும் நசிக்கப்பட்டு இனிச்சனனமில்லாமலிருக்கும்படியான கைவல்லியத்தையேயடைவன். (௰௭)

சுவாமி-லோகத்தில் நாநாவிதபேதத்தோடுங்கூடிய சீவாளை யந்தந்தப்படி தாரதன்மியமாய்த்தானே பார்க்கவேண்டும்; அப்படியிருக்கக் கைவல்லியமெப்படிச்சித்திக்கும் அருச்சுனா-வித்தையோடும்வினயத்தோடுங்கூடின பிராமணனிடத்திலும், பசுவினிடத்திலும், யானையினிடத்திலும், நாயினிடத்திலும், நாய்க்குப்போடுகிற அன்னத்தைத்திருடிச்சாப்பிடப்பட்டசுவசனிடத்திலுஞ் சமமாயிருக்கிறபிரமசொரூபத்தைத்தனதுரூபமாகவே பார்ப்பார்களிதனாலேயவர்களிப்போதேமோட்சரூபமாகவேயிருக்கிறார்களென்றறி. (௰௮)

சுவாமி-கனிட்ட நிடேதங்களைச் சரியாய்ப்பார்க்கிறது தோஷமென்று சாத்திரபுராணங்களிற் சொல்லியிருக்க[illegible] மகான்களாயிருக்கப்பட்டஞானவந்தாள் சமமாய்[illegible]க்கிறத

னாலே தோஷங்கள்சம்பவியாதா அருச்சுனா-எங்கும்பிரமசொரூபமேயிருக்கிறதென்றும், அதுவே தானென்றும்நிச்சயித்திருக்கிற யாருடைய மனதானது சமத்துவமாயிருக்கப்பட்டசொரூபத்தில் திரமாயிருக்குமோ அவாள் சனனமரணமென்னப்பட்ட சமுசாரத்தைச் செயிக்கப்பட்டுப் பிரமசொரூபமாத்திரமாயிருப்பதனாலேயுமொருதோஷமுமில்லாமலெங்கும் பிரகாசிக்கப்பட்ட சொரூபத்தையதார்த்தமாய்ப்பார்க்கிறதனாலே யாதொருதோஷத்துக்குமிடமில்லை. சாதிபேதங்களினாலும் கன்மவைசித்திரியங்களினாலும் நாநாவிதங்களாய்த்தோற்றினாலுமவைகளெல்லாமாயாகாரியமான குணங்களைச்சேர்ந்ததென்றும் அவைகள்சுத்தமித்தையென்றும் நிச்சயித்துக் குணங்களுக் கப்பாற்பட்டவராயிருக்கிற சொரூபமே தானென்று மநுபவிக்கப்பட்டமகான்களுக்கிந்தப் பேதங்களாலுந்தோஷம்வரக்காரணமேயில்லை. குணங்களுக்குட்பட்ட யாதொருவிபரமுந்தெரியாதசீவபாவத்தையுடைத்தான புருஷாள் அவிவஸ்தையாய்நேர்ந்தபடிநடந்து நரகங்களையடையாமலிருக்கும்பொருட்டு அவாளைப்பற்றியுண்டான நீதிசாஸ்திரங்களினுடைய தாற்பரியத்தையதார்த்தமாயறிந்த மகான்களிடத்தில் ஆரோபணஞ்செய்வது எவ்வளவுங்கூடாது, ஆனாலந்தச்சீவாள்மட்டும் அந்தநீதியாகவே தப்பாமல்நடக்கவேண்டுவதுயுக்தமே. (௰௯)

சுவாமி - ஆந்தரத்திலிப்படியிருக்கப்பட்டவாளென்றெப்படித்தெரியும், பாகியலட்சணங்கள் சொன்னால் அறிந்துகொள்ளலாமென்றுகேட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்துப் பார்த்தா-அந்தப்பிரமசொரூபமேதனதுரூபமாய் அறிந்தநுபவிக்கப்பட்ட புருஷனானவனுக்குப் பிரியமானவிஷயங்கள் சம்பவிக்கிறதனா[illegible]ருசந்தோஷமும் அப்பிரியமானவிஷயங்கள்சம்பவிக்கிற[illegible]லொருவிசனமுமிருக்கமாட்டாது; எதனாலென்றால், த[illegible]ரூபத்தைத்தவிர அன்னியமில்லாததனால் அந்தவிஷயங்களிலெவ்வளவும் மோகத்தையடையான். ஆனாற்சகலவிஷ

யங்களும் மற்றையர்போ லநுபவிக்கிறதாகக் காணுகிறதே
யென்றால் தேகத்துக்குப் பிராரத்தாநுகுணமாக எந்நேரத்
தில் எதுஎதுவருமோ அது அது வந்தேதீருமென்கிறநிச்சயபு
த்தி யுடைத்தானவனானாலும் அவைகளையுங்கூடச்சொப்
பனம்போலெண்ணியிருக்கப்பட்டவனானாலும் அந்தவிஷய
ங்களிற் சமத்துவபுத்தியாகவேயநுபவிப்பன். (உ0)

சுவாமி-நாநாவிதமாகத் தோற்றுகிற சகத்திற் சமபுத்தி
யா யெப்படியிருக்கக்கூடும், அருச்சுனா-பாகிய விஷயங்களி
லெவ்வளவும் ஆசக்தியில்லாதவனும், இந்திரியநிக்கிரகஞ்
செய்தவனுமி ருக்கப்பட்ட மனதினாலே யாத்மாவினிடத்தி
லாசை யுடையவனு யிடைவிடாமற் சுகத்தையடைந்து கொ
ண்டிருப்பதனாலேயு, மப்படிப்பட்டசுகமே தனதுரூபமாய
நுபவமுண்டான யோகியானதனாலேயும், எப்போதும் பரம
சுகத்தையே யடைந்து கொண்டிருப்பதனாலே சதாசமபுத்தி
யாகவே யிருப்பன். (உக)

சுவாமி- விஷயங்களையநுபவிக்கிறதனாலுண்டாகிற பிர
த்தியட்சமான சுகத்தைவிட்டுப்போட்டு மோட்சத்திலேதோ
விசேடசுகமிருக்கிறதுபோற்சொல்லுகிறீர்கள், அந்தமோட்
சத்தி லெப்படிச் சுகமுண்டாகும். அருச்சுனா-விஷயவாச
னைகளினால்வந்த சுகம் ஆதியந்தமுடையதாயும், அநந்த து
க்கத்துக்கும், அநந்த சனன மரணங்களுக்கு மேதுவாயிருக்
கும், அதைப்பற்றி யந்தச்சுகத்துக்காகவிவேகியாயும் மோட்
ச இச்சையுடையவனுமிருக்கப்பட்ட புருஷனெவ்வளவும்வி
ரும்பான்மோட்ச சுகமானதொருக்காலும் நாசமடையமாட்
டாது. இதுவேயதீதமான அட்சயசுகமென்றும், இதையடை[illegible]
கிறதேபரமபுருஷார்த்தமென்றும்விவேகிகளறிவார்கள்.(உஉ)

சுவாமி - இப்படிப்பட்டமோட்சசுகத்துக்கு இச்[illegible]பு
டையபுருஷனையிந்தப்படி நடக்கவொட்டாமற்செய்[illegible]
திபந்தமெது? அருச்சுனா-கண்சிவக்க உதடுதுடிக்க முக...
டுக்க மயிர்க்கூச்செறியத் தேகம்நடுநடுங்க இந்த அடையாளங்

களையுடைத்தாயிருக்கிறகாமக்குரோதமுதலான வேகங்களை
த் தேகவியோகமாகிறபரியந்தமும் யாதொருபுருஷன்வருவ
தற்குமுன்னாடியேசெயிக்கிறானோ அவனைத்தான்விவேகியெ
ன்றும் அதீதமானசுகத்தை யநுபவிக்கிறதற்கும் மோட்சத்
திற்கும் அதிகாரியென்றுஞ்சொல்லப்படும். (உங)

அருச்சுனா - காமாதியைச்செயிக்கிறதனால்மோட்சம்வா
ராது அதனுடன்ஞானமும் அடைந்திருக்க வேண்டுமென்று
சொன்னபகவானைப்பார்த்து அருச்சுனனானவன்-சுவாமி, அ
ந்தஞானமெப்படிப்பட்டது அதையடைந்த மகாபுருஷாளெ
ன்ன லட்சணமுடையவர்களாயிருப்பார்க ளிவைகளைவிபர
மாயநுக்கிரகம்பண்ண வேண்டுமென்றதற்கு,அருச்சுனா-விஷ
யங்களால்வரப்பட்டசுகங்களைத் துக்கமென்றெண்ணிச்சாத
னசதுஷ்டயசம்பத்தைப்பெற்றுப் பஞ்சகோசவிலட்சணரும்
அவத்தாத்திரயசாட்சியுமானசுகசொரூபமேதானென்றும் அ
துவே தற்பதலட்சியார்த்தமான பரமாத்மாவென்று மிப்ப
டிப்பட்டஞானத்தைக் குருமுகமாகச்சம்பாதித்துக்கொண்டு
அந்தஞானத்தினாலேசதா ஆன்மாவினிடத்திலேயே சுகித்து
க்கொண்டும், அதிலேயேகிரீடையும், அதிலேயேதிஷ்டியுண்
டானவனும், அந்தச்சொரூப சாயுட்சியத்தையேயடைந்து
ஏகாந்தத்தில் அந்தச்சொரூபத்திலேயே லயத்தையடை
வன். (உச)

அருச்சுனா-இன்னமும் அந்தஞானவந்தனானவன் இரா
கத்துவேஷாதிகளென்னப்பட்ட பாபங்களைப்போக்கடித்திருக்
கப்பட்டவனுயுங் குருசொன்ன அர்த்தத்திலெவ்வளவேனும்ச
ந்தேகமில்லாதவனுயுஞ் சகலஇந்திரியங்களையும் நிக்கிரகஞ்செ
ய்தவனாயுஞ் சருவபிராணிகளிடத்திலுந் தயவோடேகூடின
வனாயு[illegible]ருந்து கொண்டு முடிவில்மோட்சமேயடைவன்.(உரு)
[illegible] அருச்சுனா-இந்தக்காமக்குரோதங்களிலும்நின்று சுத்த
ம[illegible]ப்பட்டவனும் பேதபுத்தியைவிட்ட மனோநிக்கிரகத்
தினாலே தன்னைத்தவிர அன்னியமில்லையென்று தெரிந்த

மாத்திரத்தில் காரணசரீரமுஞ்சூட்சுமசரீரமும்நசிக்கப்பட்டு ப்பிரமசொரூபமே தானென்றநுபவிக்கப்பட்ட சந்நியாசியானவன் சீவித்திருந்தாலுந் தேகம் வியோகமாய்ப்போனாலும் எப்போதும்பிரமசொரூபமாகவே யிருக்கிறானென்று நீயறியவேண்டும். (உசு)

அருச்சுனா-இந்தப்படி யெல்லாராலுமநுபவிக்கப்படாததுபோலத்தோற்றுகிறதேயென்றால் யோகநிஷ்டையினாலும் மோட்சமடையலாம். அதையுங்கேள்-பாகியவிஷயங்களின்விச்சையைவிட்டு வைராக்கியத்துடன்புருவமத்தியில் திட்டியைவைத்து நாசிகாக்கிரத்தில் வசிக்கப்பட்டபிராணாபானன்களைக் கும்பகத்தில்நிறுத்தும்போது மனதுசமாதானத்தையடையப்பட்டுச் சொரூபத்தைத்தியானிக்கிறதற்கு யோக்யமுண்டாகும். (உஎ)

இன்னமந்தயோகியானவ னிந்திரியநிக்கிரகஞ் செய்துகொண்டு சொரூபத்தைவாக்கினால் வசனித்தும் மனதினால் நினைத்தும் அதைத்தவிர அன்னியமில்லையென்றும், அதுவே தானென்றும் புத்தியினாலே நிச்சயித்தும் ஏகத்தியானஞ்செய்துகொண்டு இச்சை, பயம்,குரோதரகிதனாய் மோட்சத்தையிச்சிக்கப்பட்ட முனீசுரனானவனுந் தேகமிருக்கையினுந் தேகம்போனகாலத்திலு முத்தனாகவேயிருக்கிறான். (உஅ)

அருச்சுனா-இன்னம் சகலதபசுகளும், எக்யங்களும் நம்மையுத்தேசித்து நம்முடைய பக்தாளாலே செய்யப்படுகிறதனாலே யவாள்திட்டியாய் நம்மைப்போக்தாவென்றுஞ் சகலலோகத்துக்குமயேசுரனாயுஞ், சகல பூதங்களுக்குஞ் ...க்தாயும், புத்திசாட்சியும், அந்தரியாமியுமாகிய நம்மைத்தானென்றறிந்தமகாபுருஷனானவனுக்கு மோட்சமேயுண்டாகும்.

ஐந்தாவது
சந்நியாசயோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆ. அத்தியாயம் ரு-க்குச்சுலோகம்-உ௲.
ஸ்ரீ ருக்குமணிப்பிரியனேநம:

உ

ஸ்ரீ கோவிந்தாயநம:

ஆறாவது

அப்பியாசயோக அத்தியாயம்.

அவதாரிகை-நிட்காமகன்மானுட்டானங்களினாற் சித்தசுத்திவந்தாலும் தியானமின்றியிருக்கப்பட்ட புருஷன் சந்நியாசம்பெற்றுக்கொண்டதனால் மோட்சம்வாராதென்றும் அதனால் முந்தின அத்தியாயத்தின் முடிவிற்சொன்ன தியானயோகத்தை விஸ்தரித்துச்சொல்லவேண்டியும் அதுசித்திக்கிறதற்குக் கன்மயோகமும் அதுசித்தித்தபிறகு அந்தச்சித்தத்தினாற் றியானஅப்பியாசமுஞ் செய்யவேண்டுமென்றுமிந்த ஆறுமத்தியாயத்திற் சொல்லத்தொடங்குகின்றார்.

அருச்சுனா-தியானஞ்சித்திக்கிறதற்கு முன்னே சித்தசுத்திவரும்பொருட்டுக் கன்மங்கள்செய்து அதன் பலத்துடனே பகவானுக்கயிக்யம் செய்வதனாலே யோகியென்றும் அந்தக்கன்மங்கள் சங்கற்ப பூர்வமாகச்செய்யாததனாற் சந்நியாசியென்றுஞ் சொல்லப்படும். விகிதமாயிருக்கிற அக்கினிஹோத்திரங்கள் முதலானவைகளைப்பண்ணாமலும் பகவானுடைய வேதவாக்கியங்களின்படிக்கு இஷ்டா பூர்த்தங்களான கிரிகைகள் செய்யாமற் சந்நியாசம்பெற்றுக்கொள்வானேயானாலவனைச் சந்நியாசியென்றொருபோதுஞ்சொல்லக்கூடாது. எதனாலென்றாலந்தப் புருஷன் கிரமமாய்ப்பெற்றுக்கொள்ளா...தால் திரிவிதமானவாசனைகளில் இந்திரியங்களும் ம...னதும் அழுந்தித்துக்கத்தையடைந்து அநேகஜெனனமரணங்...ளுக்கேதுவாகச்செய்துவிடும் அதனால் மோட்ச இச்சையு...ள்ளான புருஷனுக்கு அதுமார்க்கமேயல்ல. (க)

அருச்சுனா-யோகியென்றும் சந்நியாசியென்றும் எதற்கு ...சொல்லுகிறதென்றால் விகிதமாயிருக்கப்பட்ட நித்திய, நைமித்திய, பிராயச்சித்த சர்வகன்மங்களுஞ்செய்து அவைகளின் பலத்துடனே தியாகஞ்செய்யப்பட்டவனுக்குச்சொல்ல

வேண்டுமேதவிரச் சங்கற்பபூர்வமாக நான்செய்கிறேனென் கிறதாக அபிமானத்துடன் கன்மங்கள் செய்யப்பட்டவன் யோகியுமல்ல் சந்நியாசியுமல்ல. (உ)

அருச்சுன-இன்னமுங்கேள் ராகத்துவேஷங்களின்றி நிட்காமகன்மங்கள்செய்வதனாலேசித்தசுத்திவரு மந்தச்சித்தத்தைக்கொண்டுசொரூபத்தியானஞ்செய்வதனாலே மனோநிக்கிரகம் ஆகுமேதவிர ராகாதிவிருத்திகளுடன் கூடிக்கொண்டு பலன்களையபேட்சித்துச் செய்யப்பட்ட கன்மங்களுடன் கூடினசித்தத்தினாற்சொரூபத்தியானஞ்செய்ய எவ்வளவேனுமிடங்கொடுக்கமாட்டாது. (ஈ)

சுவாமி- சந்நியாசம்பெற்றுக்கொள்வோமென்றால் நிட்காமகன்மங்களாலே சித்தசுத்திவரவேண்டுமென்றும் அதுவந்தாலுஞ் சொரூபத்தியானமின்றியிற் கூடாதென்றும் அநுக்கிரகஞ்செய்தீர்கள் அதனாற் கன்மங்கள்செய்தேதீரும்படியாயிருப்பதால் எதுவரையுஞ்செய்யவேண்டும், அருச்சுன சித்தசுத்திவந்து சர்வமும் ஈசுரபாவனையாகத்தோற்றினபின்பு அந்தச் சித்தத்தினாற் சொரூபத்தியானஞ்செய்துவரப்பட்ட அப்பியாசத்தினால் அந்தச்சொரூபமேதானென்றிடைவிடாமல் அனுபவந்திடமாகிறவரையிலுங்கன்மங்கள்செய்யவேண்டும். அப்படியனுபவம்வந்த திடமானபுருஷனாலே விஷயங்களிலுங் கன்மங்களிலுமொருபற்றில்லாமலும் சர்வசங்கற்பங்களையுஞ் செயிக்கப்படும். இப்படிப்பட்ட மகாபுருடனையே யோகியென்றும் சந்நியாசியென்றுஞ்சொல்லப்ப[illegible]இப்படிவரப்பட்ட அனுபவந் தேகமோநானென்றும் சகத்துச்சத்தியமென்றும் பேதபுத்தியுடனே கூடியிருக்கப்பட்டவர்களுக்குக்கூடுமோ! அதனால் மோட்சத்தைக்கொடுக்கத்தக்க நிட்[illegible]மகன்மங்களை நீசெய்வாயாகில் அந்தமோட்சமேயடை[illegible]

சுவாமி-இப்படிப்பட்ட ஞானம் எனக்கெப்படிவ[illegible]கிறது, அருச்சுன -நல்லநடத்தைகளில் வைத்திருக்க[illegible]ட தன்னுடையவிவேகசென்னியமனதினாலே தன்னையெப்

போதும் மேன்மையாகவே பண்ணிக்கொண்டுவரவேண்டும். அப்படிக்கில்லாமற் சனனமரணமென்னப்பட்ட சமுசாரவிபாபாரங்களுக்கு அனுகுணமாயிருக்கப்பட்ட விஷயங்களில் அகப்பட்டுக்கொண்டு அந்த ஆயாசங்களினால் நான் பாபியென்றுந் துஷ்டனென்றும், நானொருக்காலுமுன்னுக்குவருகிறவனல்லவென்றும் இன்னமும் பலவிதமான அபாவஞானத்தையடைந்து தன்னைத்தாழ்வுபண்ணிக்கொள்ளக்கூடாது; ஏதனாலென்றால், தன்னுடையமனமே தனக்குப்பந்துவாகவும் சத்துருவாகவுமிருப்பதாற்சொன்னோம். (டு)

சுவாமி-எப்படிப்பட்ட நடத்தைகளுடன் கூடினமனது பந்துவாகும், எப்படிப்பட்ட நடத்தைகளுடன் கூடினமனது சத்துருவாகும், அருச்சுன-நிட்காமகன்மங்கள்செய்து சித்தசுத்திதுவாரா தேகேந்திரியாதிகளைச் செயித்துச் சாதனசதுட்டயங்களைப்பெற்றுக் குருவினிடத்திற்போய் சிரவணமுதலானதும் செய்வித்து மோட்சத்துக்குச் சாதனமாகச்செய்துவரப்பட்ட விவேகசென்னிய மனதானது பந்துவாகும். இப்படியின்றி மாயாகாரியமாக இருக்கப்பட்ட தேகமோநானென்றுஞ் செகத்துச்சத்தியமென்றுந் திடபுத்தியாயிராகாதிவிருத்திகளுடன் கூடினதாயும், அனந்தசெனனமரணங்களுக்கும், அனந்தநுக்கங்களுக்குமேதுவான பாபகன்மங்களைச்செய்வித்தும் நரகங்களையடையும்படியாயுஞ் செய்விக்கப்பட்ட அவிவேகத்துடன் கூடினமனதானது சத்துருவென்றறியவேண்டும். (சு)

சுவாமி-பந்துவான மனதையுடையவர்களின் லட்சணமெப்படியிருக்கும், அருச்சுன-சீதோஷ்ணசுகதுக்கமானவமானங்களுந் தேகத்துக்கேயல்லாமற்றனக்கில்லையென்றும், அவைகளுமாயாகாரியமானதாற் சுத்தமித்தையென்றும், யாதொருசலக்கமுமின்றிச் சமசித்தனாயும், யாதொருசங்கற்பமுமில்லாமற் சாந்தனாயுமிருப்பன். இப்படிப்பட்ட மகாபுருஷனவன் பரமான்மாவின் சாட்சாத்காரமேயடைவன். (எ)

அருச்சுனா-இன்னமும் அந்த நிஷ்காமகன்மங்களாற் சித்தசுத்திதுவாரா சாதனங்களையடைந்து குருவினிடத்திற் போய்ச்சிசுருஷை பூர்வமாக உபதேசம்பெற்றுக்கொண்டு சிரவணமுதலானதுஞ் செய்துவரப்பட்டதனாலுண்டான பரோட்சஞானத்தினாலும், அந்தப்படியனுபவிக்கப்பட்டதனாலுண்டான அபரோட்சஞானத்தினாலுந் திருப்தியடைந்தவனும், நிர்விகாரனும், இந்திரியநிக்கிரகமுண்டானவனும், மண்ணாங்கட்டியினிடத்திலுந் தங்கத்தினிடத்திலுங் கல்லினிடத்திலுஞ் சமபுத்தியுண்டானவனுமிருப்பன். இவனைத்தான் யோகாரூடனென்றுஞ் சந்நியாசியென்றுஞ் சொல்லப்படும். (௮)

அருச்சுனா-இந்தச்சந்நியாசியானவன் தான்மட்டுங் கிருதார்த்தனாவனே தவிர அன்னியரையுங்கரையேற்றிவைக்கும்படியான எதுவில்லாததனாற் றானுங்கரையேறியன்னியரையுங்கரையேற்றிவைக்கும்படியான மகாபுருஷனுடைய லட்சணத்தையுஞ் சொல்லுகிறேன்கேள், முன்சொன்னபடியபரோட்சஞானம்வரையிலுந் திடமாய்ச்சம்பாதித்துக்கொண்டு இல்றலத்துடன் கலந்திருக்கிறவரைப்போற் சகலகன்மங்களையுந் திரிவிதகரணங்களினாற் செய்வித்துக்கொண்டு தன்னிடத்துக்குவரப்பட்டவர்களுடைய அதிகாரத்துக்குத்தகுந்தபடியுபதேசமுதலானவைகளையும் அனுக்கிரகஞ்செய்துகொண்டு தானும் ஒருவிஷயத்திலும் பற்றில்லாமல் அசங்கனாயிருந்துகொண்டு சுகிர்த்தாயிருக்கிறவனிடத்திலு, மித்திர[illegible]லுஞ், சத்துருவினிடத்திலும், நிசத்தைக்கண்டுபிடித்து ஞாயஞ்செய்யப்பட்டமத்தியஸ்தனிடத்திலுந், தனக்கயிதங்கோரப்பட்டதுவேஷனிடத்திலும், இதஞ்செய்யப்பட்டபந்துக்களிடத்திலுஞ், சாதுக்களிடத்திலும், பாபிஷ்டாளிடத்திலும், பிரியாப்பிரியமில்லாமற் சமமாயும்பார்ப்பன், இவனையேபுருஷருக்கெல்லாஞ்சிரேஷ்டனென்றுசொல்லப்படும், எதனா[illegible]ன்றால் தொய்தத்தைச்சிலபேர்களிச்சிப்பார்கள், அத்தொய்தத்

தைச்சிலபேரிச்சிப்பார்கள், தொய்தாத்தொய்தவர்ச்சிதமான சமம்தத்துவத்தை யிச்சிக்கப்பட்டமகாபுருஷாள் நிரம்பவும் அபுரூபமானதால் அப்படிப்பட்ட மகாபுருஷனைச்சிரேஷ்டனென்றுசொன்னோம். (௯)

சுவாமி-இப்படிப்பட்டஞானமெவ்விதமாகச்சித்திக்கும்,

அருச்சுனா-சமுசயப்படவேண்டாம், அதற்குச்சாதகமாயிருக்கிறதியானயோகாப்பியாசத்தினாற் சித்திக்கலாம்; அதெப்படியெனில், யோகாப்பியாசஞ்செய்யப்பட்ட யோகியானவன் நல்லக்ஷேத்திரத்திற் சங்கமின்றியேகாந்தமாயிருந்துகொண்டு சகல இச்சைகளையும்விட்டுப் பரிக்கிரகமின்றி யிந்திரியம், மனதுமுதலானவைகளை நிக்கிரகஞ்செய்திருக்கிற திடத்தினாலெப்போதும் ஆன்மாவினிடத்தில் மனதைலயப்படுத்திக்கொண்டேவரவேண்டும். (௰)

அருச்சுனா-இந்த அப்பியாசஞ்செய்கிறதற்குச் சாதனமான ஆசனங்கள் முதலானவைகளைச்சொல்லுகிறேங்கேள், மேடுபள்ளமில்லாமற் பரிசுத்தமாயிருக்கிற இடத்திலே குசைப்புல்பரப்பி யதன்மேல் மான்றோல் விரித்து அதன்மேல் வஸ்திரத்தை மடித்துப்போட்டுக்கொண்டு அந்த ஆசனத்தில் உட்காரவேண்டும். (௰௧)

அருச்சுனா-இப்படி யுட்கார்ந்துகொண்டு சித்தமுதலான இந்திரியங்கள், விஷயங்களிற்போய் விழாமலும், தாரணைசெய்யாமலும் நிக்கிரகஞ்செய்துகொண்டு மனதுகலங்காமல் ஏகாக்[illegible]ப்படுத்தித் தியானப்பியாசஞ் செய்வானேயாகில் சித்தத்திலிருக்கிற பேதபுத்தியெடுபட்டுச் சுத்தசித்தமாகலாம். (௰௨)

அருச்சுனா-இந்தத்தியானப்பியாசத்துக்குச் சாதகமான தேகதாரணையையுஞ் சொல்லுகிறேங்கேள், மூலாதாரந்துவக்கிச் சிரசென்னப்பட்ட மூர்த்தாந்தபரியந்தங்கோணலின்[illegible]சையாமற்சமானமாக நிறுத்தித் திக்குகளைப்பாராமல் நிடத்தோடுங்கூட மூக்குநுனியென்னப்பட்ட சுழிமுனையை

மத்தியகாட்டமாக ஆன்மாவைத்தானாகப்பார்த்துக்கொண்டிருப்பன். (௰௩)

அருச்சுனா-இராகாதிகளோடுங்கூடின விருத்திவிட்டதனாற்சாந்தசித்தத்தையுடைத்தானவனும் தன்னைத்தவிர அன்னியமில்லாததனால் யாதொருபயமுமில்லாதவனும் பிரமசரிதவிரதனாயும் நிக்ரகஞ்செய்த மனதினாலே யென்னிடத்தில் லயப்படுத்தி நானே பரமபுருஷார்த்தமென்றெண்ணிச் சாவதானமாக யோகாப்பியாசம்பண்ணக்கடவன். (௰௪)

சுவாமி-இப்படியப்பியாசஞ்செய்யப்பட்டவனுக்குப் பலமென்ன-அருச்சுனா - எப்போதுமிந்தப்படிமனதையாத்மாகாரமாய்ச்செய்துவந்த அப்பியாசத்தினாலே யந்தமனதானது அன்னியசங்கற்பஞ்செய்யாமல் எந்தப்புருஷனுக்குவசப்பட்டிருக்கிறதோ அந்தப்புருஷனானவன் சூக்ஷாதிக்கமான என்னைத்தானாக அறிந்திருப்பதனாலேமோட்சமேயடைவன். (௰௫)

சுவாமி-இந்தத்தியானத்தைப்பார்த்தால் ஒரு அவயவமும் அசைக்கக்கூடாது, ஒன்றும்நினைக்கவும்படாது போலல்லோ இருக்கிறது, அப்படியானாலெப்படிச்சாதிக்கக்கூடும்-அருச்சுனா-தேகமேநானென்றும் சகத்துச்சத்தியமென்றுமிராகாதிகளுடன் கூடிக்கொண்டு தமோகுணத்துடனிரம்பப்பட்டிருக்கிறவனுக்கும் அல்லது உபவாசமாயிருக்கிறவனுக்கும் எப்போதும் நித்திரைசெய்கிறவனுக்கும் அல்லது அன்னமுழுவதும்விட்டிருக்கிறவனுக்கும் நீசொன்னபடி சாதிக்கிறது துர்லபந்தான். (௰௬)

அருச்சுனா-அப்படியின்றிச் சாதனங்களுடனே மோட்சாபேட்சையுண்டானபுருஷன் குருமுகமாக வேண்டியவிஷயங்களைக்கேட்டுக்கொண்டு யுக்தமான ஆகாரங்களை யுக்தமானகாலங்களிற் புசித்தும், யுக்தமானகன்மங்களைச்செய்துகொண்டும், யுக்தமான நித்திரைவிழிப்புடன் காலங்களைக் கழிப்பித்துவரப்பட்டவனுக்கு இந்தத்துக்கரகிதமான யோகஞ்சுகமாய்ச் சித்திக்கும். (௰௭)

சுவாமி-இந்தயோகம் எதுவரையும் அனுட்டிக்கவேண்டும். அருச்சுனா-எந்தக்காலத்திற் சித்தமானது யாதோரன்னியசங்கற்பஞ்செய்யாமற் சுத்தசித்தமாகிறதோ, அந்தச்சித்தமானது எப்போது ஆன்மாவினிடத்திற் சமுத்திரத்தில் உப்புக்கல்கரைந்தாற்போல்லயமடையப்படுகிறதோ, எப்போது சகலகோரிக்கைகளிலும் ஆசையின்றிச் சுத்தமாய்விடப்பட்டுப்போகுமோ அதுவரையும் அனுட்டிக்கவேண்டும்; அப்போதுதான் அவனையோகியென்றுசொல்லப்படும். (௰௮)

அருச்சுனா-அப்படியனுட்டித்ததனாற் காற்றில்லாத இடத்திற் சலியாமலிருக்கிற தீபத்தைப்போலந்தயோகியினுடைய சித்தமானது யாதொரு சலனமுமின்றி யெப்போது மான்மாவினிடத்திலேயே சமாதியென்னப்பட்டலயத்தையடைந்திருக்கும். அந்தயோகியானவன் எப்போதும் அந்த நிச்சயத்தில் திரபுத்தியுண்டானவனாகவேயிருப்பன். (௰௯)

சுவாமி-நிட்காமகன்மங்கள்செய்வதே யோகமென்றனுக்கிரகஞ்செய்தீர்கள், இப்போது சமாதிசெய்வதே யோகமென்கிறீர்கள் இதனாலென்புத்திக்குப் பிரமையுண்டாகிறதானதாலிரண்டிலெது சிரேஷ்டமோ அதையனுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டும். அருச்சுனா-எந்தக்காலத்திலிந்தயோகாப்பியாசத்தினால் இதரவிஷயங்களாகவுங் கோரிக்கைகளாகவும் சித்தமானது சொப்பனம்போலப்பரிணமிக்காமலெந்த அவஸ்தையிலொழிவையடைகிறதோ அந்தக்காலத்திலந்த நிர்மலமானமனதினாலே யான்மாவைத்தானாகப்பார்த்துக்கொண்டு சந்தோஷமுண்டானவனாயான்மசுகத்தையே யனுபவித்துக்கொண்டிருப்பன். இந்தப் புருஷன் கன்மங்கள் செய்தாலும் விட்டாலும் யாதொருபிரயோசனமும் பாதகமுமில்லை. அப்படிச்செய்யச் சக்தியில்லாதபுருஷனுக்கு மோட்சத்திலிச்சையிருக்குமேயானாலவனுக்குக் கன்மயோகத்தைச் சொன்னோம், அதனாலேயுஞ் சித்தசுத்தித்துவாராஞானம்வந்து முன்சொன்னபலத்தையேயடையப்படுகிறபடியா லிரண்டுக்கும் யோகமென்றேயதிகாரிகளைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்டது. (௨௰)

சுவாமி-மனது இந்திரியங்களின் துவாரா விஷயங்களையனுபவிக்கிறதனாற் சுகமுண்டாயிருக்க இவைகளெல்லாமொழிவையடைந்த இடத்திலெப்படிச் சுகமுண்டாகும், அருச்சுனா-விஷயசுகங்கள் நித்தியத்துவமல்ல; அநித்தியத்துடனுந்துக்கத்தையுஞ் செனனமரணங்களையுங் கொடுக்கப்பட்டது. இந்தயோகீஸ்வரனானவனனுபவிக்கப்படுகிற சுகமப்படிப்பட்டதல்ல, பின்னையெப்படிப்பட்டதென்றால், நித்தியமாயும் ஆனந்தகரமாயும் ஒருகாலத்திலும் நாசமின்றியிருக்கப்பட்டது. ஆனாலந்தச்சுகமெப்படிலப்தமாகுமென்றால் தானும், மற்றச்சீவாளுமெப்போதும் நித்தியாளாயும் ஆனந்தசொரூபாளாயுமிருக்க அது தெரியாமல் மறைபட்டாப்போலிருந்ததென்கிறதனாலத்தியந்த அதிசயமும், இந்திரியங்கள், மனது, புத்தி யிவைகளுக்குக் கோசரமில்லாதவராயிருக்கப்பட்டபரமான்மாவே தானாக இருக்கிறேனென்கிற சந்தோஷமுந் தேகேந்திரியங்கள் முதலான சகலவிஷயங்களு மித்தையென்று விசாரித்து அவைகளிலெவ்வளவேனு மிச்சையின்றியிருக்கப்பட்டமனது மெப்போதுண்டாகிறதோ அப்போதுதான் அந்த ஆத்மசுகமுண்டாகும். அந்தப்புருஷன் தான் அந்தச்சுகத்தை யறிந்தவனென்றும், அவனாலேயேயனுபவிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்குமென்றும் சொல்லப்படும். (உக)

அருச்சுனா-இன்னமும் அந்தயோகி யந்த ஆத்மானந்தமே தானாக இருக்கிறேனென்கிற லாபத்தையடைந்திருப்பதனலதைக்காட்டிலுமதிகமானவேறொரு லாபமுமில்லையென்றெண்ணப்பட்ட யோகி, புத்திமுதலிந்திரியங்களாய்விடாமற் சதாசமாதியையடைந்திருக்கிற புருஷனுக்குச் சஸ்திர அஸ்திரங்கள் முதலானவைகளால் அவன்தேகத்தைவெட்டினாலும், அடித்தாலும் அதனாலுண்டாகப்பட்ட சீதோஷ்டணாதி சுகதுக்கங்களால், சொரூபாகாரமாயிருக்கப்பட்ட புத்தியானது ஒருபோதுஞ் சலிக்கமாட்டாது, இவனையே யோகியென்றுசொல்லப்படும். (உஉ)

சுவாமி-இந்தயோகமானது எப்படிச்சித்திக்கும்? அருச்சுனா-சகலசுகதுக்கங்களினாலு மெவனுடைய புத்தியானது சலியாதிருக்கிறதோ அதற்குத்தான் யோகமென்றுஞ்சொல்லப்படும். அப்படிப்பட்ட யோகமானது மகாபலத்தைக் கொடுக்கத்தக்கதென்றும் சாஸ்திர ஆசிரியருபதேசத்தினாலுண்டாகிற நிச்சயபுத்தியினாலிதுவனைக்குஞ் செய்து என்னபலத்தைக்கண்டோமென்கிற தமோகுணமான ஆலசியாதிகளையடையாமலிடைவிடாமல் தினந்தோறுமுபாயமாக அப்பியாசிக்கவேண்டும். (உங)

அருச்சுனா-இன்னம் இந்திரியங்களானவை விஷயங்களையடையாதபடி நிரோதஞ்செய்தவனாயும், மனதினுடைய சங்கற்பங்களினாலுண்டாகப்பட்ட சகலகோரிக்கைகளையும் ஆந்தரவாசனையுடன் நிசேஷமாய்விடப்பட்டவனாயும் சாஸ்திர ஆசிரியருடைய உபதேசத்தினால் விசாரித்த விவேகசென்னியமான மனதினாலேயான்மாவைத் தியானஞ்செய்தால் அப்போது சித்திக்கும். (உச)

சுவாமி-ரசோகுணகாரியத்தினால் மனதுசலிக்கிறது சுபாவமாயிருக்கிறபோது அதையெப்படி நிரோதஞ்செய்யக்கூடும், அருச்சுனா-நித்தியமாயும் பூரணமாயுமிருக்கப்பட்ட கூடஸ்தரோதானென்கிற தைரியத்தினாற் சலியாமலிருக்கப்பட்ட நிச்சயமான புத்தியினால் மனதை யான்மாவினிடத்தில் மெள்ள மெள்ள நிறுத்தி யிந்திரியங்களாகவும் விஷயங்களாகவும் போகாமல் ஒழிவையடையும்படிசெய்யவேண்டும். அப்படிச்செய்வதனால் மனது உபசாந்தியடையும், அடைந்தாலதை வி- அன்னியமாயாதொருவிஷயமுமில்லாததனால் அப்பாற் கொஞ்சங்கூடவேறொன்றைச்சிந்திக்கிறதற்குக் காரணமேயில்லை யிதனால் மனதைச் செயித்தவனாகிவிடுகிறாய். (உரு)

சுவாமி-இப்போது உத்தரவானபடி நடக்கவேண்டுமென்று நிச்சயித்து நடந்துகொண்டிருக்கும்போது அதைவிட்டுப்போட்டு மனதானது ரசோகுணத்தினால் மறுபடியும் விஷ

யங்களையேகோருகிறதே, அருச்சுனு-முன்சொன்னபடி நடக்கிறபட்சத்தில் விஷயங்களைச் சிந்திக்கிறதற்குக் காரணமேயில்லை, அப்படியானுலு மனந்தனதுஜன்மவாசனுபெலத்தினுற் சஞ்சலசுபாவமான ரசோகுணமனதானது எந்தெந்த விஷயங்களைக்கோரிப்போனுலும் அந்தந்த விஷயங்களிலிருந்தும் உடனேக்குடன் விசாரசென்னியவிவேகத்தோடுங் கூடினசத்துவகுணமனதினுற்திருப்பி யான்மாவினிடத்தில் திரமாய்கிறுத்தி யப்பியாசஞ்செய்துவருவாயாகில் தனக்குத்தானே கோருகிறது நீங்கிப்போகும். (உசு)

சுவாமி-இவ்விதங்களாய் நடந்தாலும் அதனுலுண்டாகும்பலமென்ன? அருச்சுனு-ராகாதிவிருத்திகள் விட்டதனுல் மனதைச்செயித்தவனும்மதனுல் அன்னியசங்கற்பங்கள் செய்யாததனுற் சாந்தசித்தனும், அஞ்ஞானமுதலான கல்மிசங்களில்லாதவனுமிருக்கப்பட்ட யோகீந்திரனுனவன் தற்பதலட்சியார்த்தமானவனோ யிந்தத்தொம்பதலட்சியார்த்தமான கூடஸ்தனென்று பிரமசாட்சாத்காரத்தையடைந்து உத்தமமான சுகமாத்திரமாயேயிருப்பன். (உஎ)

அருச்சுனு-இந்தவிதமாயந்தயோகியானவன் எப்போதுஞ் சத்துவகுணமனதானதைத் தன்வசமாய்ச் செய்துகொண்டு அஞ்ஞானமுதலான கல்மிசங்களில்லாதவனுய்ப் பிரயாசையின்றி யத்தியந்த சுகமான பிரமசாட்சாத்காரத்தையடைந்து சிவன்முத்தனுயிருப்பன். (உஅ)

அருச்சுனு-இன்னம் அந்தயோகாப்பியாசநிட்டத்தினுலெங்கும் பிரமசொரூபமேயிருக்கிறதென்று நிச்சயித்தபுத்தியினுல் அந்தயோகீந்திரனுனவன் பிரமதேவர்முதல் கிருமிகீடம்வரையிலுள்ள சர்வபூதங்களுந் தன்னைத்தவிர இல்லையென்றுந் தான்சர்வபூதங்களிடத்திலுமிருக்கிறேனென்றுஞ் சமமாகப்பார்த்துக்கொண்டிருப்பன். (உகூ)

சுவாமி-தொம்பதலட்சியார்த்தமான கூடஸ்தனே தற்பதலட்சியார்த்தமான பரமான்மாவென்று மவனைத்தவிர

51

அன்னியமில்லையென்றும் முன்சொன்னதுபோற்பார்க்கஅசமர்த்தனுயிருக்கப்பட்ட புருஷனெவ்விதமாய் நடந்தாலந்த நிச்சயம்வரலாமோ அதையனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டுமென்றுகேட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்துப் பார்த்தா,அந்தப்புருஷன் வாசுதேவனுயிருக்கிறநம்மைச் சகலபிராணிகளிடத்திலும், சகலபிராணிகளையும் நம்மிடத்திலும் பத்திபூர்வமாகப்பார்த்துவருவானேயாகி லவனுக்கு நானில்லாத இடமில்லையவனென்னைத்தவிரவுமில்லை இப்படி ஆந்தரத்தில் நிச்சயமாகவைத்துக்கொண்டு திரிவிதகரணங்களையும் புண்ணியகன்மங்களில் நயிப்பித்துத் தற்பதவாச்சியார்த்தமான பஞ்சபூதமுதலிய சமஸ்தவிஷயங்களு மென்னுடைய பின்னுப்பிரகிருதியென்றும், அவ்வுமென்னுடைய அபின்னுப்பிரகிருதியைத் தவிரவேறில்லையென்றும் அதுவுமென்னைத்தவிர இல்லையென்றும் பத்திசெய்துகொண்டுவருவானேயாகில் தினக்கிரமேணு முன்சொன்னதிஷ்டியுண்டாகிச் சொரூபத்தையேயடைவன். (ஙுo)

11519

சுவாமி-இவ்விதமாயனுட்டிக்கும்போது திரிவிதகரணங்களினுற் செய்யப்பட்ட கன்மங்களினுற் புண்ணியபாபங்களைவந்தடையாதா? அருச்சுனு-யாதொருபுருஷனுனவன் தாபரசங்கமரூபங்களாகிய சமஸ்தபூதங்களிடத்திலும் நானொருவனேயிருக்கிறேனென்றும், அது தானென்றும் அறிந்து பத்திவிசுவாசத்துடனிருக்கப்பட்ட யோகி சனகாதிகளைப்போல நிட்காமமாயக் கன்மங்களைச்செய்துகொண்டிருந்தாலும் அல்லது துரியாச்சிரமத்தைக்கூடின வியாக்யவர்க்கராதிகளைப்போல விட்டிருந்தாலும் அல்லது தத்தாத்திரயர்முதலானவர்களைப்போல விதிநிடேதகன்மங்களைத்தள்ளி நடக்கப்பட்டவனுலும் யென்னிடத்திலேயேயிருப்பன். (ஙுக)

அருச்சுனு-இப்படிப்பட்டவர்களைப்பார்க்கிலும் சிரேஷ்டமான ஞானவந்தானைச்சொல்லுகிறேன்கேள், ஆந்தரத்தில் தற்பதலட்சியார்த்தமான பரமான்மாவேதானென்கிற நிச்ச

யம்வைத்துக்கொண்டு பாக்யத்திற் றிரிவிதகரணங்களையும் புண்ணியகன்மங்களில் நயிப்பித்துவரப்பட்ட மகாபுருஷனானவன் பிறருக்குவந்த சுகதுக்கத்தைத் தனக்குவந்ததாக எண்ணித் தயவோடே சகலசீவரையும் சமமாகப்பார்க்கிறானோ அவனேசிரேஷ்டன் அவனேயோகி யிந்தப்படிநடக்கிறதே நம்முடைய சித்தாந்தம், அதுதான் நமக்குச்சம்மதி, யேனென்றால், மற்றவர்களால் லோகத்துக்குபகாரமில்லாததனாலேயும், இந்தமகாபுருஷனால் உபகாரமிருப்பதனாலேயும் சிரேஷ்டனென்றுசொன்னோம். (௩௨)

அவதாரிகை-ஞானம் சித்திக்கிறதற்கு யோகசித்தியாகவேண்டுமென்றும், அந்தயோகம் சித்திக்கிறதற்கு இந்திரியம், மனதுமுதலானவைகளை நிக்கிரகஞ்செய்யவேண்டுமென்றும் அவைகளை நிக்கிரகஞ்செய்வதற்குச் சாதனங்களுடன் ஆகாரம், நித்திரை, ஆசனமுதலான நியமங்களிருக்கவேண்டுமென்றும்சொன்ன விபரத்தைப்பார்த்தால், மனதைச்சமமாய் நிக்கிரகஞ்செய்யப்படுவது துர்லபமென்கிறதாக அபிப்பிராயங்கொண்டருச்சுனனானவன் சுவாமியைப்பார்த்து மதுசூதனா, மனதைச்சமமாய் நிறுத்தவேண்டுமென்று மதுவேயோகமென்றுஞ் சொல்லப்பட்டது; அதற்கந்த மனது சஞ்சலசுபாவத்தையுடைத்தானதாகையாற் சமமாயுந்திரமாயும் நிறுத்துகிறதற்கு அசக்கியமாய்த் தோற்றப்படுகிறது. (௩௩)

சுவாமி-இன்னமுமெப்படிப்பட்டதென்றால், அந்தமனதானது ரசோகுணத்துடன் கூடினதாயுஞ் சஞ்சலமாயும் விஷயங்களைக்கோரப்பட்டதாயும் இராகாதிவிருத்திகளுடன் கூடினதாயுந் தேகேந்திரியங்களைச் சோஷிக்கப்பண்ணத்தக்கதாயு மிந்தக்காரியஞ் செய்யவேகூடாதென்று நிச்சயித்திருக்கும்போதும் அதையே மறுபடிசெய்யும்படியாகப் பலவந்தஞ்செய்யப்பட்டதாயும் ஒருகிரியை யனுசரித்தால் அதைவிட்டு நீங்காமலிருக்கும்படியான திடத்தையுடையதாயும் லயவிட்சேபகஷாயங்களையுடையதாயுமிருக்கப்பட்ட இந்தமனதைச் சமமாகநிக்கிரகஞ்செய்கிறது வாயுவைக் கையினாற்பிடித்துக்குடத்திலடைப்பதுபோலே துஷ்கரமென்றெண்ணுகிறேனென்றுசொன்ன அர்ச்சுனனைப்பார்த்து. (௩௪)

பகவானானவரந்தவார்த்தைகளையெல்லாம் அங்கீகாரஞ்செய்துகொண்டு என்னசொல்லுகிறாரென்றால், அருச்சுனா மனது சஞ்சலத்தையுடைத்தானதாகையால் அதைநிக்கிரகஞ்செய்யக்கூடாதென்கிறதாக நீசொன்ன அர்த்தத்திற் சமுசயமில்லை யானாலும் விஷயங்களிலுண்டாயிருக்கிற வைராக்கியபெலத்தினாலும் யோகாப்பியாசதிடத்தினாலும் நிக்கிரகஞ்செய்யக்கூடும். (௩௫)

ஆனாலருச்சுனா-இந்த அதிகாரியினாலே கூடாது இந்த அதிகாரியினாற் கூடுமென்கிறவிபரமும் சொல்லுகிறோங்கேள், தேகமேநானென்றுஞ் செகத்துச்சத்தியமென்று மிராகாதிவிருத்திகளுடன்கூடினவனையும் இந்திரியம், சித்தமுதலானவைகள் தனக்குவசமில்லாமலுமிருக்கப்பட்ட அதிகாரியானவன் பூர்வம்சொன்ன யோகம்செய்யவேண்டுமென்றிச்சித்தாலு மந்தவிஷயத்தில் நீசொன்னபடி சக்திவந்தனல்லவென்பதுசரியே யிதன்றிச் சாதனசதுட்டயசம்பத்தியுண்டானவனையும் மோட்சத்திலிச்சையு மிந்திரியங்கள் சித்தமுதலானவைகளும் வசமானவன் வைராக்கியபெலத்தினாலும் யோகாப்பியாசவுபாயங்களினாலே சதாமுயற்சியுடையவனுக்கு எளிதாகச்சமமாய்ச் சொரூபாகாரமாக மனதை நிக்கிரகஞ்செய்யக்கூடும்; அதனால் லய, விட்சேப, கஷாயமென்னப்பட்ட பிரதிபந்தங்கள் நிவிர்த்தியாய்ப் பரிபூரணஞானமுண்டாய்க் கைவல்லியமேயடைவன். (௩௬)

அவதாரிகை-இப்படியப்பியாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கும்போது தேகவியோகமானால் அவனுக்கென்னபலமுண்டாகுமோவென்கிற விபரந்தெரிந்துகொள்ள அருச்சுனன் இச்சையுடையவனாய்ப்பகவானைப்பார்த்து சுவாமி-துவக்கத்திற் குருமுகமாகஉபதேசமும் சாதனசதுட்டயங்களையடைந்து

பெற்றுக்கொண்டு யோகத்திலிச்சையுண்டானவனு யோகாப்பியாசமுஞ் செய்துகொண்டிருக்கும்போது கொஞ்சகாலத்துக்குப்பிறகு பூர்வகன்மங்களினாலே யதைவிட்டு நழுவிப்பகிர்முகமான மனதினாலே இஷ்டதகாமியகன்மங்களைச்செய்யாமல் நிட்காமமாய்ப் புண்ணியகன்மங்களையுஞ்செய்துகொண்டு யோகத்தினிடமாயிச்சையுமுண்டாயிருக்கப்பட்ட புருஷன் யோகஞ் சித்தியடைகிறதற்குமுன்பாகவே யவன்தேகம்வியோகமாய்விட்டால் அவன் நல்லகதியடையானென்று நானெண்ணுகிறேன். (௩௭)

சுவாமி-இந்தவிஷயத்திலிப்படிச்சமுசயம் ஏனவந்ததென்றால், சொற்காதிபலனைக்குறித்துக் காமியகன்மங்கள்செய்யாததாற் சுவர்க்கபலமுமில்லை, நிட்காமமாய்ப் புண்ணியகன்மங்கள்செய்து யோகாப்பியாசத்தினாலுண்டான சித்தநிக்கிரகம், முதலிற் பூரணமாகப்பண்ணாததால் மோட்சமடைய ஏதுவையுங்காணோம்; இந்த இரண்டினாலும் உபயப்பிரஷ்டனாய்விஸ்தாரமானமேகத்திலிருந்து விடுபட்ட ஒருதுண்டானமேகம் மற்றொருவிஸ்தாரமானமேகத்திற்போயடையுமுன்னே நடுவில் வாயுவானது அதையடித்துச் சின்னபின்னமாகச்செய்துவிட்டதுபோலிந்தப்புருஷன் ஆதாரமில்லாதவனாய்நாசத்தையடையானா. (௩௮)

சுவாமி-இந்தச்சமுசயம் நிசேஷமாய்ப் போக்கடிக்கிறதற்குத் தேவரீரேயோக்கியர், இப்படிப்பட்ட சமுசயம் நிவிர்த்திசெய்கிறதற்கு உங்களைத்தவிரவேறேயொருவருமில்லை, யெல்லாவற்றையுமறிந்த தேவரீரே யிதைநீக்கவேண்டும். (௩௯)

அருச்சுனா-யோகத்திற்பிரஷ்டனான அந்தயோகியானவனுக்கு இகலோகத்திலும் பரலோகத்திலுஞ் சுகமேயல்லாமற் றுன்பமொருக்காலுமில்லை. சுபத்தைக்குறித்துக்கங்கணங்கட்டினவன்போல் மோட்சபலத்தையிச்சித்துப்புண்ணியகன்மங்களையாரம்பித்துவிட்டவனொருக்காலுந் துற்கதியடையான். (௪௰)

ஆனாலும், சுவாமி, அந்தயோகியெந்தப்பலத்தையடைவன், அருச்சுனா-யோகத்திற் பிரஷ்டனானவன் அநேகதிரவியங்களைக்கொண்டு அநேகசிரேஷ்டருடன்கூடி அசுவமேதமுதலான யெக்யங்கள்செய்தவர்களுக் கெந்தலோகமுண்டாகுமோ அந்தலோகத்தையடைந்து வெகுகாலஞ்சுகமனுபவித்துத்திரும்பி நல்லகுலத்தோடு மப்பியாசத்துக்குத்தகுந்த நிட்காமகன்மங்களைச்செய்துவரப்பட்ட நல்ல ஆசாரசகிதமான ஐஸ்வரியத்தோடுங்கூடியிருக்கப்பட்டவர்களுடைய கிரகத்தில் அவதரிப்பன். (௪௧)

அருச்சுனா-கொஞ்சநாள் அப்பியாசஞ்செய்தவனுக்கிந்தப்பலனைச் சொன்னோம், அநேகநாளப்பியாசஞ்செய்து கொஞ்சநாளடையவேண்டியபாக்கியிருந்தாற் கைவல்லியத்தையடையும்படியாயிருக்கப்பட்ட யோகிக்குப் பலனைச்சொல்லுகிறோம்கேள், மகாபுத்திவந்தாளாயும், மகாகுலத்திற்பிறந்திருக்கப்பட்டவாளாயுமிருக்கிற ஆரூடாளாகிய பிரமநிஷ்டனுடையகுலத்தில்வந் தவதரிப்பன். இப்படிப்பட்ட ஜனனமுண்டாகிறது லோகத்தில் நிரம்பவும் அபுரூபம். (௪௨)

சுவாமி-அவ்விடத்திற் சனித்தபின் னென்னசெய்வான் அருச்சுனா- பூர்வசென்மசமஸ்காரத்தினால் விட்டகுறையைத்தொட்டுக்கொண்டு திரும்பவும் அந்தயோகத்தையேயப்பியாசித்து மோட்சமார்க்கத்துக்குவேண்டிய பிரயத்தனஞ்செய்துகொண்டிருந்து அந்தச்சென்மத்திலேயே மோட்சமடைவன். சுவாமி-ஐஸ்வரியவந்தானுடைய கிரகத்தில் அவதரித்தாலதனால் விக்கினங்கள்வாராதா? அருச்சுனா-அந்தயோகியானவன் திரும்பவும் யோகாப்பியாசஞ்செய்யும்போது அந்தவிஷயங்களினாலொருபோதும் விக்கினங்கள் வரவேமாட்டாது அல்லது வந்தாலும் அதில் அழுந்திப்போகாமல் வைராக்கியபெலத்தினால் நிராகரித்துவிட்டுத் தான்செய்திருக்கிற பூர்வாப்பியாசபெலத்தினால் திரும்பவுமந்த யோகத்துக்குவிக்கினங்கள்வாராமலிருக்கிற மார்க்கத்துக்கே யந்தவிஷயங்களை

யுபயோகப்படும்படியாகச் செய்வித்துக்கொண்டேவருவன் அதனலந்தவிஷயங்களானவை அந்தயோகாப்பியாசத்திடமாகிறதற்கே பலாத்காரஞ்செய்விக்கும்படியான ஏதுவையுண்டாக்கித் தேகாந்தத்திற் கைவல்லியத்தைக்கொடுக்குமேயல்லாமல் அவனுக்குமட்டும் பிரதிபந்தங்களொருபோதுஞ் செய்யவேமாட்டாது, இப்படியிருக்க அனந்தசென்மங்களிற் செய்தபுண்ணியத்தினுற் சித்தசுத்தித்துவாரா ஞானம்வந்த புருஷனுக்கும் அந்தச்சென்மத்திலேயே மோட்சமுண்டென்பதற்கு நாம்சொல்லவாவேண்டும். (௪௩)

அருச்சுனு-இன்னம் அந்தயோகத்தினுடைய பெருமையையும் அதனுலுண்டாகிற பலனையுஞ்சொல்லுகிறோம்கேள், யோகஞ் செய்ய அதையறியவேண்டுமென்று யதார்த்தமாயிச்சையுண்டானமாத்திரத்தில் அவன்சகலபாபங்களிலுமிருந்து விடுபட்டவனுயும் யாதொருதிரிகுணாத்மகமான வேதங்களுக்குட்பட்ட காமியகன்மபலன்களுந் தொடாமல் அதிதமாயிருக்கிற மோட்சபலத்துக்கே யதிகாரியாய்விடுவன். (௪௪)

அருச்சுனு-இப்படியிருக்க யோகியானவன் அனந்தசென்மங்களிற்செய்த புண்ணியபரிபாகத்தினுல் விடாமல்மாத்திரம் பிரயத்தனஞ்செய்துவருவானேயாகி லதனுல் அஞ்ஞானமுதலிய சகலசமுசயாதிகளும் விடுபட்டுச் சுத்தசித்தனுகியந்தச்சென்மத்திலேயே மோட்சமடைவானென்பதற்கொருவரைக்கேட்கவாவேண்டும். (௪௫)

அருச்சுனு-கிர்ச்சரசாந்திராயணுதிவிரதங்கள் தபசுமுதலானவைகள் செய்யப்பட்டவர்களைப்பார்க்கிலும், வேதாந்தசாஸ்திரங்களினுடைய அர்த்தங்களைத்தெரிந்து பிறர்க்குப்போதிக்கும்படியான பரோட்சஞானவந்தாளைப்பார்க்கிலும், சுவர்க்காதிகள் முதலான இஷ்டாபூர்த்தங்களைக்குறித்துக் காமியகன்மங்கள் செய்யப்பட்டவர்களைப்பார்க்கிலும், ஜீவான்மா பரமான்மா அயிக்கியஞ்செய்துவராநின்ற இந்த யோகியென்னப்பட்டஞானி மிகவும் சிரேஷ்டனுனதால் அந்தஞானியாகவேயுமாகிவிடவேண்டும். (௪௬)

அருச்சுனு-இந்தஞானியைத்தவிரச் சித்திகளுக்காகவும், சித்தநிரோதத்துக்காகவும், இயம நியமாதியஷ்டாங்கயோக முதலானவைகள்செய்யப்பட்ட யோகிகளைப்பார்க்கிலும் என்னுடையபக்தன் சிரேஷ்டனென்றுஞ் சொல்லுகிறேன்கேள், யாதொருவன் நம்மையதார்த்தமாயறிந்து நம்மிடத்தில் மனதைவைத்துப் பகவானுயிருக்கிற நம்மை, யேகதேசமாகப் பாராமற் சர்வபூதங்களிடத்திலும் நாமிருக்கிறோமென்றும் சர்வபூதங்களும் நம்மைத்தவிர இல்லையென்றும உபாசிக்கிறானே, அவனேயிந்த யோகிகளுக்கும் பெரியவனென்றும் அவனேயெனக்குப்பிரியனென்றும் நம்முடைய நிச்சயமாகையால் நீயுந்தொம்பதலட்சியார்த்தமானவரே தற்பதலட்சியார்த்த மென்னப்பட்ட நிச்சயத்தை யாந்தரத்தில்வைத்துக்கொண்டு பாகியத்தில் இப்போது நாம் சொன்னவிதமாகத் திரிகரணங்களாலே பத்திசெய்துகொண்டுவருவாயாகில் மோட்சமேயடைவாய். (௪௭)

பரமானந்தரூபமாயும் பக்தாளுக்கபீஷ்டத்தைக்கொடுக்கிறவருமாகிய பகவானுன கிருஷ்ணமூர்த்தியை நமஸ்காரஞ் செய்கிறேன்.

ஆறுவது
அப்பியாசயோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆக அத்தியாயம் ஆறுக்குச் சுலோகம்-௨௮௰.
ஸ்ரீ பாண்டவசகாயனே துணை.

உ

ஸ்ரீ பக்தஜனப்பிரியாய நமஃ

ஏழாவது

ஞானயோகமென்னப்பட்ட பத்தியோக அத்தியாயம்.

ஆறுமத்தியாயத்தில் தொம்பதசோதனைசெய்து அர்த்தம் போதித்தபின்பு அதைத்தவிர அன்னிய

மில்லாமலிருக்கிற தற்பதலட்சியார்த்தமாகிய பரமாத்மாவே
யிருக்கிருனென்கிற திடம்வாராததனுலே யதற்குப்பிரதிபந்த
மாகத்தோற்றுகிற தற்பதவாச்சி ர்த்தங்களும் அதைத்தவிர
அன்னியமில்லையென்று உத்தமம் இருக்கப்பட்ட பத்திசெய்
தால் அந்தத்திடம்வரலாமென்கிற அபிப்பிராயங்கொண்டு மு
ந்தின அத்தியாயத்தின் முடிவில் அடயோகிகளைப்பார்க்கிலு
ம்பத்தன் சிரேஷ்டனென்றுசொன்ன அர்த்தத்தை விஸ்தார
மாயிந்த யேழாம் அத்தியாயத்திற் சொல்லத்தொடங்குகின்
ருர். (க)

சுவாமி-முந்தின அத்தியாயத்தின் முடிவில் தேவரீரை
யுபாசிக்கிறவர்களே சிரேஷ்டமானவர்களென்று அனுக்ரகஞ்
செய்தீர்கள் அதற்குத் தேவரீருடைய நிசசொரூ த்தையறி
ந்தல்லோ உபாசிக்கவேண்டும், அது தெரியும்படியனுக்ரக
ம் பண்ணவேண்டும், நாமேபிரத்தியட்சமாயிருக்கும்போது
உனக்குச்சமுசயம்வருவானேனென்ருல் தேவரீரை வைகு
ண்டத்திலிருக்கிறதாகச் சிலபுராணங்களிலுந் திருப்பாற்கட
லிலிருக்கிறதாகச் சிலபுராணங்களிலும் மச்சகூர்மவராகா
முதலான ரூபங்களாக இருக்கிறதாகச் சிலபுராணங்களிலு
சொல்லுகிறபடியினுலுந் தேவரீரிதற்குமுன் னனுக்கிரக
செய்திருக்கிறதில் அவ்வியக்தனென்றும், பரிபூரணனென்று
நித்தியனென்றும், நின்மலனென்றும், நிர்க்குணனென்றும்,
ரிவித்திருப்பதனுலே யிதிலெது நிசமோ அதையறியவிரு
கிறேன் அனுக்ரகம்பண்ணவேண்டுமென்று கேட்ட அருச்
னனைப்பார்த்துக் கிருபையுடனே பகவானனவர் என்ன
தரவுசொல்லுகிருனென்ருல், அருச்சுன - பரமேஸ்வர
நாமே யெல்லாவற்றிற்குமாதாரமாயிருக்கிறவனென்று
வியக்தனென்றும், பரிபூரணனென்றும், நித்தியனென்
மலனென்றும், நிர்க்குணனென்றும் முன் நாம்சொ
மே, அப்படியே நீயறிந்து பத்திசெய்யவேண்டுவ
மாயைக்குட்பட்ட திரிகுணங்களையடைந்த சீவ

55

தப்பக்திசெய்யக் கூடாதாகையாலிடைவிடாத ஞானம்,
வைராக்யம், கீர்த்தி, அஷ்டைஸ்வரியம், பெலம், லட்சுமீகர
ம் இந்த ஆறுகுணங்களுடன் கூடிச் சகுணமூர்த்தியாகநாமே
யவதாரஞ் செய்ததுபோலவும் மகாமாயையென்னப்பட்டது
தோற்றுவித்துக்கொண்டிருப்பதை நாமேயிவ்விதமாகப் பிர
காசிக்கிருேமென்கிற ஞானத்தினுலே பத்திசெய்துகொண்டு
வந்தால் தினக்கிரமேணு முன்சொன்ன நிர்க்குணபத்திசகச
மாய் லப்தமாகலாம். வைகுண்டந் திருப்பாற்கடலாதியிலி
ருக்கிறதாகச்சொல்லப்பட்ட புராணங்களினுடைய நிச்சய
முமாயைக்குட்பட்ட சீவாளைப்பற்றிச்சொன்னதேதவிர மா
யையைக்கடந்திருக்கிறபுருஷாளைப்பற்றிச்சொன்னதல்ல, ஆ
னதாற் சீவ ர்வமுள்ளவனையிற் பரிபூரணமாயிருக்கிற பரமா
ன்மாதே அவிடங்களிலும் சகுணமூர்த்தியாகயிருக்கிருனெ
ன்று மவரோசமஸ்தமூர்த்திகளாகவுந் தோற்றப்படுகிருனென்
ம உத்தமமான பத்திசெய்யவேண்டும்; அதன் விவரங்களை
ஞ் சொல்லுகிறேன்கேள், அதெப்படிப்பட்டதென்ருல், எ
தயறிந்ததனுலேயதைவிடவேருென்றும் அறியவேண்டுவ
ல்லையோ, எதைப்பார்த்தமாத்திரத்திலதைவிடவேறே யா
தான்றையும் பார்க்கவேண்டுவதில்லையோ, எதையடைந்த
தரு லதைவிடவேருென்றையுமடையவேண்டுவதில்லையோ,
அப்படிப்பட்ட ஞானத்தையும் விஞ்ஞானத்தையுஞ் சொல்
லுகிருேம். (உ)

ஆனுல், அருச்சுன-இதையெல்லாரு மறிந்தனுபவிக்க
லாமேயென்று கேட்பாயேயாகில், நம்முடையகிருபையன்றி
யாராது, அதுவுமன்றி யெல்லாவற்றிற்கு மிகவும்சிரேஷ்ட
முள்ளதாகையால் எல்லாருக்குஞ்சக்கியமுமாகாது; எதனு
லென்ருல், இந்தப்பிரபஞ்சத்திலிருக்கிற தாபரசங்கமமாகிய
எண்பத்துநான்குலட்சஞ்சீவராசிகளுக்குள் மனிதர்களைத்த
விர மற்றச்சீவர்களுக்குப் பகவானெருவனுண்டென்கிற ஞா
னமேகிடையாது; அப்படிநினைக்கத்தக்க ஞானத்துடன்கூடி

யிருக்கப்பட்ட மனிதர்களிலும் அனேகம்பேர்களுக்குளொருவன் நான்உண்டென்று நினைப்பன், அப்படிநினைக்கப்பட்ட ஆயிரம்பேர்களிலொருவன் ப[illegible]விதகாமியகன்மங்கள் செய்துவருவான், அப்படிக்கருமங்க[illegible]செய்துவரப்பட்ட ஆயிரம்பேர்களிலொருவன் தேவதைகளைக்குறித்து யாகாதிமுதலானகருமங்கள் செய்துவருவான், அப்படிச்செய்யப்பட்ட ஆயிரம்பேர்களிலொருவன் நிட்காமகருமங்கள் செய்வான் அப்படிச்செய்யப்பட்ட ஆயிரம்பேர்களிலொருவன் என்னை யறியவேண்டுமென்றிச்சிப்பன், அப்படியிச்சிக்கப்பட்ட ஆயிரம்பேர்களிலொருவன் என்னை யதார்த்தமாயறியவேண்டுமென்று தீவரத்துடன் எத்தனப்படுவன், அப்படியெத்தனப்பட்ட ஆயிரம்பேர்களிலொருவன் என்னைப்பரோட்சமாயறிவன், அப்படியறிந்த ஆயிரம்பேர்களிலொருவ[illegible]ன்னைத்தானகக்கண்டு அபரோட்சமாயனுபவிப்பன். இப்படிய[illegible]ரூபமாயிருக்கப்பட்டஞானத்தை யெல்லாராலேயுமெப்படித்[illegible]ரிந்தனுபவிக்கக்கூடும், அதனாலேயருச்சுனா-நீ நமக்கெங்கேவர[illegible] போகிறதென்கிற அபாவஞானத்தையடைந்துவிடாதே அ[illegible]தஞானத்துக்குண்டாகிய சிரேஷ்டத்துவத்தைச்சொன்[illegible]ம்; ஆனால் உன்னைப்போலொத்த புண்ணியபுருஷனுக்குமா[illegible]திரம் வெகுசுளுவாயடையத்தக்கதாகவு மிருக்குமாகையால் அந்தவிஷயத்தில் நீ சமுசயப்படவேண்டுவதில்லை. (௩)

அவதாரிகை-பகிர்முகத்தினால் நாநாவிதங்களாய்த்தோற்றுகிறதையந்தர்முகத்தினால்தன்னைத்தவிர அன்னியமில்லையென்றுதெரியத்தக்கதாக எந்தஞானமுண்டோ அந்தஞானத்தைப்போதிக்கிறநிமித்தம் பலவிதங்களாயுண்டாயிருக்கிற சிருஷ்டிக்கிரமத்தைச் சொல்லத்தொடங்கி யதுவுந்தன்[illegible]டையசொப்பிரகிருதியான மாயையினாலுண்டானதென்றும் சொல்லத்தொடங்குகிறார். அருச்சுனா-பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயுவு, ஆகாயம், மனம், புத்தி, அகங்காரம் இந்தஎட்டும்நம்முடைய பின்னப்பிரகிருதியினாலுண்டானது அதுவோசுத்த சடம். (௪)

அருச்சுனா-இதைக்காட்டிலும் சிரேஷ்டமாய்நம்முடைய அபின்னப்பிரகிருதி யொன்றுண்டென்றறியவேண்டும் அதனாற்சகலசகத்துகளுந் தரிக்[illegible]ப்பட்டிருக்கிறதாயும் சீவனென்றுபேருடைத்தானதாய்[illegible] முன்சொன்ன எட்டுவிதமானசடங்களையும் இன்னதின்னதென்றறியத்தக்கதாயுமிருக்கும்.(௫)

அருச்சுனா-சர்வபூதங்களுமுண்டாகிறதற்குக்காரணமாயிருக்கப்பட்ட இரண்டு பிரகிருதிகளுண்டு அவைகளிடத்திலிருந்து சமஸ்தமுமுண்டாம். அதெப்படியென்னிற் பின்னப்பிரகிருதி சமஸ்ததாவரமுதலானதேகங்களாம், அபின்னப்பிரகிருதி சமஸ்தசீவர்களாம், இந்த இரண்டுக்கும் நம்முடைய சத்தையன்னியில் வேறேசத்தையில்லாததனால் இந்தநீதியாகச்சமஸ்த[illegible]ரபஞ்சங்களுமுண்டாகிறதற்கும் லயமாகிறதற்கும் நா[illegible]மகாரணமென்றுசொல்லுவார்களதுவேதவிர யதார்த்[illegible]மாய் நம்முடைய திட்டியாக நாமொன்றுஞ்செய்யவேயி[illegible]லை யதெப்படியென்றாற் பின்னப்பிரகிருதியைப் பிரவிலா[illegible]னக்கிரமமாய் விசாரித்தால் அபின்னப்பிரகிருதியைத்தவிர [illegible]வறில்லாததனாலும் அந்த அபின்னப்பிரகிருதியை விசாரித்[illegible]ால் நம்மைத்தவிர[illegible]வறில்லையென்றுந் தெரியவருமானதாலிந்தவிதமாகச் சமுசயமின்றி விசாரித்து நாமேயெங்குமிருக்கிறோமென்கிற நிச்சயத்தினாலே உத்தமமாயிருக்கிற பத்தியை நீசெய்யவேண்டுவது. (௬)

சுவாமி-உற்பத்திலயவிபரந் தெரியப்பட்டது, திதிகாலத்தில் தேவரீரெப்படியிருக்கிறீர்கள். அருச்சுனா-நம்மைவிட[illegible]ன்னியமாயொருவஸ்துவுங்கிடையாது அதெப்படியென்றால் தங்கக்கயிற்றிற் சுவர்ணமணிகள்கோக்கப்பட்டாப்போலவும், தங்கத்திலிடமாய் ஆபரணங்களுண்டானதுபோலவும், இந்தச்சமஸ்தலோகங்களும் நம்மிடத்திலேயே கோக்கப்பட்டிருக்கிறது இதனாலே சமஸ்தலோகங்களும் நம்மைத்தவிரவேறில்லையென்றறி. (எ)

சுவாமி-தேவரீரோ யெங்குமிருந்தாலும் பசுவின்தேகமெல்லாம் பாலிருந்தாலும் ஸ்தன்னியத்திலிருந்து வெளிப்படுவதுபோலத் தேவரீரிருக்கிற முக்கியமான * விபூதிகளைச்சொன்னாலதையறிந்துநான்பத்திசெய்யலாம். (௮)

அருச்சுனா-சலத்தினிடத்தில் ரசகுணம்நாமே, சூரியசந்திராதிகளிடத்திலுண்டாகிய தேயிசுகுணம்நாமே, சகலவேதங்களிடத்திலும் பிரணவமந்திரம்நாமே, ஆகாயத்திலுண்டானசப்தகுணநாமே, மனிதர்களிடத்திலுண்டான புண்ணியமாயிருக்கப்பட்ட புருஷப்பிரயத்தனம்நாமே, பூமியினிடத்திலுண்டானசுகந்தகுணம்நாமே, அக்கினியினிடத்திலுண்டானபிரகாசகுணம்நாமே, சகலசீவாளிடத்திலுண்டான பிராணவாயுவாகிய ஆயிசுநாமே, தபசுகளிடத்திலுண்டான சிதோஷ்டணாதி†சகனமுள்ள சாந்திகுணம்நாமே. (௯)

அருச்சுனா-இன்னமுஞ்சிருஷ்டியிலுண்டான சமஸ்தசீவராசிகளும் அந்தந்தச்சாதியந்தந்தப்படி யுண்டாகிறதற்கு சத்திநாமே, அப்படிப்பட்டசத்தியுள்ளநம்மைவிசாரித்து அடைகிறதற்கு அனுகூலமானநல்லசெய்கைகளைப்பற்றி நிச்சயிக்கப்பட்டபுத்திமான்களுடையபுத்திநாமே, தேவாலயமுதலானநல்லதருமங்கள் செய்யப்பட்டவர்களுடைய சாமர்த்தியமுள்ளகீர்த்தியான தேயிசுநாமே. (௰)

அருச்சுனா-இன்னம்வாராத சுவர்க்காதிசுகங்கள்முதலானவைகளில் ரசோகுணமானகாமனாலுண்டாகிய கோரிக்கைகளும் வந்ததில்திருப்தியடையாமல் தமோகுணமான இச்சையுமின்றி நிட்காமகன்மங்கள் செய்துவரப்படாநின்ற சத்துவகுணவந்தாளுடையபலமும்நாமே, சாஸ்திரியமாய்விவாகஞ்செய்துகொண்டு குலவுத்தாரணநிமித்தம் புத்திரோற்பத்திக்காகச்சையோகஞ்செய்யும்போது எந்தச்சையோகத்தினாற்புத்திரோற்பத்தியுண்டாகிறதோ அந்தக்காமமும்நாமே. (௰௧)

* விபூதி=செல்வம்.
† சகனம்=பொறுமை.

அருச்சுனா-இத்தியாதிவிதங்களாக நாமேயிருந்தாலும் பற்றுதல்மட்டும் அடையமாட்டோம் அது எப்படியென்றால் மாயையினாலுண்டான மூன்றுகுணங்களுக்குமுட்பட்ட சிவேசுரஜகத்தைச் சத்தியமாயொப்புக்கொண்டு அவைகளிற்சம்மையோடுங்கூடப் புண்ணியகருமங்களைச்செய்துகொண்டிருக்கப்பட்ட சத்துவகுணத்தையுடையவனும், யாகாதிகள்முதலான தானதன்மங்கள் செய்வதனாலுண்டான பலவிதவிட்சேபங்களையடையப்பட்ட ரசோகுணத்தையுடையவனும், சார்வதாதேகமேநானென்கிற திடபுத்தியினாற் சோகமோகதுக்காதியடையப்பட்ட தமோகுணத்தையுடையவனுமான இந்தமூன்றுகுணங்களுக்குட்பட்டவாளிடத்தில் சீவனைப்போலநாம்வசமாகமாட்டோம்; அவைகளெல்லாம் நம்முடையபின்னப்பிரகிருதி அபின்னப்பிரகிருதியைச்சேர்ந்த புருஷாளென்றறி. (௰௨)

சுவாமி-இப்படிப்பட்ட வும்மை யெல்லருமேனறியவில்லை, அருச்சுனா-திரிகுணத்துக்குட்பட்ட காமக்குரோதலோபாதிகளினாலே செகத்திலுள்ள சகலசீவாளும்மறையப்பட்டுத் தேகமேநானென்றுஞ் செகத்துச்சத்தியமென்றும் மோகத்தையடைந்திருப்பதால் அந்தப்புருஷாளாலே யிந்தக்குணங்களுக்கும் அதீதனாயும், பரனாயும், யெல்லாவற்றினுங்கலந்திருந்தும் ஒன்றினும் பற்றில்லாமலும் நாசமின்றியுமிருக்கிற நம்மையறியார்கள். (௰௩)

சுவாமி-இப்படிப்பட்ட வும்மை யார்தான் அறிவார்கள், அருச்சுனா-சத்துவாதிமூன்றுகுணங்களுக்குங் காரணமாயும், அதிக அற்புதமாயும், ஆச்சரியத்தோடுங்கூடினவனாயுமிருக்கிற நமக்கன்னியமின்றியிருக்கிற சுத்தசத்துவரூபியும், சுத்தசங்கற்பமுமான நம்முடையமாயையை யிதரயெத்தனங்களினாலேகடக்கச்சக்கியமாகாது; ஆனால் நிட்காமகன்மங்கள்செய்து சித்தசுத்தித்துவாரா குருவினிடத்திலுபதேசம்பெற்றுக்கொண்டு நம்மையேசரணமடைந்து இடைவிடாமல் நம்

மையே அவிபசாரபத்தியாக் ஆருபாசிக்கிருர்களோ அவர்க
ள், ஒருவராலேயுங்கடக்கப்போகாத நம்முடைய மாயையைக்
கடந்து நம்முடையசொரூபத்தையேயடைவார்கள். (யச)

சுவாமி - இப்படியே யெல்லாரு மேனுபாசிக்கவில்லை.
அருச்சுனு-மாயாகாரியமான திரிசியவிஷயங்களினுலே தன்
னைமறந்து விவேகங்கெட்டு அசுரசம்பத்தையடைந்து மூடம
னதினுலே பாபசீலத்தையுடைத்தான புருஷஅதமாள் நம்
மையொருக்காலுமுபாசிக்கமாட்டார்கள். (யரு)

அருச்சுனு-இப்படியானுல் யார்தானுபாசிப்பார்களென்
றுகேட்பாயேயாகில் நம்மையுபாசிக்கப்பட்டவாள் அநேகரு
ண்டு; அவர்களில் முக்கியமாயிருக்கப்பட்ட புண்ணியபுருஷா
ள் நான்குபேருண்டு, அவர்களாரென்ருல் தன்னுடையதேக
முதற் புத்திரதாராதிவிஷயங்களுக்கு வியாதிமுதலான சங்க
டங்கள் சம்பவிக்குங்காலத்தில் அவைகள் நிவிர்த்தியாகும்
பொருட்டு இதரதெய்வங்களைக்கோராமல் என்னையே கோரு
கிறபுருஷனுரோ அவனும், இகத்திலும் பரத்திலும் போக
ங்களனுபவிக்கவேண்டுமென்றிச்சையுண்டாகி யன்னியதே வ
தைகளைக்கோராம லென்னையேகோருகிறபுருஷனுரோ அவ
னும், நம்மையதார்த்தமாயறிந்து நம்மையடையவேண்டுமெ
ன்றும் அதற்குத்தகுந்தசாதனங்களுடனே எத்தனப்பட்ட
முமூட்சுத்துவத்தையுடைத்தான புருஷனுரோ அவனும்,
என்னைத்தானுகஅறிந்திருக்கப்பட்ட ஞானியாகிய மகாபுரு
ஷனுமாக இந்தநான்குபேர்களும் நம்மையேயுபாசிப்பார்கள்.

அருச்சுனு-இந்தநான்குபேர்களுக்குள் ஞானிமாத்திரம்
எப்போதும் நம்மிடத்திலொருமைப்பாடாக மனதைவைத்த
வேறேசிந்தையில்லாமலிருக்கிறவனுனதால் அவனென்றும்
நானென்றும் பேதமில்லாததனுல் அவனேசிரேஷ்டன். அ
ந்தஞானிக்கு நான் அத்யந்தபிரியனுயிருப்பேன், அவனென
க்கும் அத்யந்தபிரியனுயிருப்பன். (யஎ

சுவாமி-இப்படியானுல் மற்றமூவருக்குமென்னகதியுண்
டாகும். அருச்சுனு - நான்குபேரும் உத்தமாளேயானுலு

தேகவாசனை லோகவாசனை சாத்திரவாசனையாகிய மூன்று
வாசனைகளுஞ் சுத்தமாய்விடுபட்டவனுய் நம்மையே யேகா
ந்தமாகப்பத்திசெய்துகொண்டிருக்கப்பட்ட அந்தஞானியா
னவன் நாமேயென்றும், நாமேயவனென்றும் நம்முடையசித்
தாந்தம். இப்படிப்பட்ட உத்தமோத்தமனுகிய ஆத்மஞானி
யென்னிடத்திற் சித்தத்தைநிறுத்தி யென்னைத்தானுகஅடை
ந்திருப்பதனுலே யவனேமகாசிரேஷ்டன்; மற்றமூவருந்திரி
விதவாசனைகளிற் சம்பந்தப்பட்டிருந்தாலும் எவ்விதமான
சுகதுக்காதிகள்வந்தாலும் நம்மையேநினைத்துச் சகலசகத்து
க்கும் நம்முடையசத்தையைத்தவிர வேறேசத்தையில்லை
யென்றும் யெங்கும்வியாபகமாயிருக்கிற பரமாத்மாவே லோ
கரட்சணார்த்தமாகச் சகுணமூர்த்தியாய் அவதாரங்கள்செய்
திருக்கிருரென்னும் நிச்சயபுத்தியினுல் நம்மிடத்திற் பத்திசெ
ய்துகொண்டுவருவதால் அவாளையும் உத்தமபுருஷாளென்று
சொன்னேம். (யஅ)

அருச்சுனு - இந்தமூன்றுபேர்களுமிப்படியனேகஜென்ம
ங்களிற்செய்துவரப்பட்டசுகிர்தவிசேஷத்தினு விராகத்துவே
ஷாதிகள்முழுதும்விடுபட்டுச் சித்தத்திலிருக்கிற மலினமெல்
லாம்போனபின்பு ஞானமானது லப்தமாகும். அந்தஞா
னத்தினுலே யிந்தச்சராசராத்மகமான பிரபஞ்சமெல்லாம்
வாசுதேவனுகிய நம்மைத்தவிரவேறேயன்னியமில்லையென்
று சமுசயமின்றித்தெரிந்து சதா நம்மையேயுபாசிப்பார்கள்.
அப்படியுபாசிக்கப்பட்ட மகாத்மாக்கள் நம்முடைய பதத்தை
யே தப்பாமலடைவார்கள், ஆனுலிப்படிப்பட்ட உத்தமபுரு
ஷாள் லோகத்தில் மிகவுந்துர்லபமாயிருக்கும். (யகூ)

சுவாமி- மூன்றுபேர்களிலிரண்டுபேர்களும்முடையபத
த்தையடைந்தாலுமடையலாம் போகங்களையிச்சிக்கப்பட்ட
வனுந்தினக்கிரமேணுயெப்படியடைவன்; சுவர்க்காதிகளையி
ச்சிக்கப்பட்டவாள்கூடச் சனனமரணத்தைவிட்டு நீங்கமாட்
டார்களென்று முன்னனுக்கிரகஞ்செய்திருக்கிறீர்களேயென்

றுகேட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்து நான்குசுலோகத்தாலுத்தரஞ்சொல்லுகிறார். அருச்சுனா-சுவர்க்காதிபோகங்களைக்குறித்து நமக்குக்கீழ்ப்பட்டதேவதைகளையும் புத்திரனுண்டாகவேண்டுமென்றுங் கீர்த்திகள்பெறவேண்டுமென்றும், சத்துருக்களைச் செயம்பண்ணவேண்டுமென்றும் இன்னம்பலவிதமான கோரிக்கைகளினாலே விவேகங்கெட்டுத் தேவதைகளுக்குந் தாழ்வாயிருக்கப்பட்ட பூதப்பிரேதபசாசுமுதலானவைகளையும் அவனவனுடைய பூர்வசென்மங்களின் வாசனைகளினாலே யந்தந்தத்தெய்வங்களுக்குத் தகுந்த அந்தந்நியமங்களோடே கூட உபாசிக்கிறவர்களைக்காட்டிலு மெல்லாத்தேவதைகளுக்கும் நம்மையேபெரியதெய்வமென்றுதெரிந்து இதரதெய்வங்களை நினையாமல் நம்மாலேயே போகங்களடைய இச்சித்து நம்மையேநினைத்துப் பத்திசெய்யப்பட்டவன் மிகவும்சிரேஷ்டனானதால் அவனுக்கு நான் வேண்டியபோகங்களையுங் கொடுத்து அந்தப்போகங்களையனுபவித்துத் திருப்தியடைந்தபின் நம்மையேயடையும்படியாகவுஞ் செய்விப்போம். ( )

அருச்சுனா - இன்னமுமெந்தெந்தத்தேவதாபத்தன் எந்தெந்தத்தேவதைகளையுபாசிக்க இச்சிப்பானோ அந்தந்தப்பத்தனுக்கு அந்தந்தத்தேவதைகளிடத்திற் பத்தியுண்டாகும்படி பண்ணுவோம். (௨௧)

அருச்சுனா-இன்னம் அந்தந்தத்தேவதைகளிடத்திற் சிரத்தாபத்திகளுடனே யவைகளையே யாராதிக்கிறதற்கு இச்சிப்பார்கள், எந்தெந்தத்தேவதைகளைக்குறித்து எந்தெந்த ஆராதனைசெய்வார்களோ அவாளவாளுக்குத்தகுந்த பலன்களும் நம்மாலேயே நேமகப்பட்டிருக்கும், அப்படிப்பட்டபலன்களை யந்தந்தத்தேவதைகளாலேயே யவாளவாளுக்குலபிக்கும்படியாகவும்பண்ணிவைப்பேன். (௨௨)

அருச்சுனா-இன்னமிவ்விதமா யந்தந்தத்தேவதைகளுக்கும் நாமேயாதாரமாயிருந்து பலத்தைக்கொடுத்துவந்தாலும் அந்தந்தத்தேவதைகளையுபாசிக்கிறபுருஷாளுக்கும், நம்மையு

பாசிக்கிறபத்தாளுக்கும் பேதமுண்டு. அதெதென்றால் அற்பபுத்தியுடைத்தானவாளனக்கன்னியமாயிருக்கிற தேவதைகளையுபாசித்து அவர்களாற்கொடுக்கப்பட்ட பலன்களையுமடைவார்கள்; அந்தத்தேவதைகளெல்லா மத்தியிலுண்டானதாகையாற் கால[illegible]த்தில் நாசத்தையடையும்போது அவைகளாற்கொடுக்கப்பட்டபலன்களும் நாசமடையுமென்று நாம்சொல்லவாவேண்டும். எப்போதும்நாசமில்லாதவனும் நித்தியனுமிருக்கப்பட்டநம்மையதிந்தாராதனை செய்யப்பட்டநம்முடையபத்தாள் நம்மைப்போல் நித்தியமாயும் சாஸ்வதமாயுமிருக்கப்பட்டபதத்தையே யடைவார்களானதால் நீயும் நம்மையேபத்திசெய்து நம்முடையபதத்தையேயடைவாய். எல்லாத்தேவதைகளுக்குந் தாங்களேயாதாரமாயிருந்து பலனைக்கொடுக்கிறபட்சத்தில் அந்தந்தத்தேவதைகளை யுபாசித்தாலுந் தேவரீர்தானே யந்தந்தத்தேவதைகளுக்குள்ளாகவும் எங்குமிருக்கிறீர், அந்தப்பக்ஷத்தில் தேவரீரையேயுபாசிக்கிறதுபோலேதானேயாச்சுது; அப்படியிருக்க அவர்களுக்கும் நல்லபலத்தையே கொடுக்கலாகாதாவென்று கேட்பாயேயாகில் கற்பகவிருக்ஷம்போலிருக்கிற நம்மிடத்தில் எவாள்எவாள் எந்த எந்தத்தேவதா பாவனை செய்கிறார்களோ, எந்தஎந்தக்கோரிக்கைகள் கோருகிறார்களோ அந்தந்தப்படி யந்தந்தப் பலன்களையு மடைகிறார்களேயல்லாமல் நாம்கொடுக்கிறதென்கிறதும் வாங்குகிறதென்கிறதுங்கிடையாது. தேவரீரே பலன்கள்முதலானவையும் கொடுக்கிறதாகச்சொன்னீரோயென்றால் நம்முடைய அபின்னசத்தியினாலே சமஸ்தமுமுண்டாயிருக்கிறதென்றறி. (௨௩)

சுவாமி-மிகவுஞ் சிரத்தாபத்தியுடனே நாசத்தையடையப்பட்ட தேவதைகளைக்கோரி நாசமடையப்பட்டபலன்களைப்பெறுவதைப்பார்க்க அந்தச்சிரத்தாபத்தியுடனே தேவரீரைத்தானேயுபாசித்துச் சாஸ்வதமாயிருக்கப்பட்ட தேவரீருடைய சொரூபத்தையே அடையலாகாதா. அருச்சுனா-சகத்

துக்கதீதனுயிருக்கப்பட்டநம்மை மச்ச கூர்ம வராகாதிரூபங்களையடைந்தவனென்றும், தேவதைகளுக்குச் சமானமானவனென்றுஞ்,சீவாளைப்போலப் பிறந்து நாநாவித கிரியைகள் செய்யப்பட்டவனென்று மெண்ணப்பட்ட கேவலமாகிய அற்பபுத்தியையுடைத்தானவாளாலே ய[illegible]மோத்தமமும் நாசமின்றியெப்போதும் நித்யமாயும் அவ்யக்தம[illegible]மிருக்கப்பட்டபிரமசொரூபமாகிய நம்முடைய நிசசொரூபத்தை யறிந்துபாசிக்கமாட்டார்கள். (உச)

சுவாமி - இப்படியறியாமற்போவதற் கென்னகாரணம்? அருச்சுன-சர்வலோகத்திலுள்ள அஞ்ஞானத்தையுடைத்தானசீவாள் நம்முடைய நிசரூபத்தைக்காணமாட்டார்கள். எதனாலென்றால் ரச்சுசர்ப்பம்போலத்தோற்றப்பட்ட தேகத்தை நானென்றுஞ் செகத்தைச்சத்தியமென்றுங் கானற்சலத்துக்குச்சமானமாகிய திரிசியவிஷயங்களிலிச்சையுமுண்டாக்கப்பட்ட யென்னுடைய யோகமாயையினுடைய சாமர்த்தியத்தினாலே யவாளுடைய ஞானமானது மூடப்பட்டு விவேகசூனுளாயும் சுத்தமூடாளாயுமிருக்கப்பட்ட அந்தச்சீவாள் சென்மாதிரகிதனாயும் நாசமில்லாதவனுயும் எப்போதும் நித்தியனுயுமிருக்கப்பட்ட நம்மையறியவேமாட்டார்கள். (உரு)

அருச்சுன-இந்தச்சகத்துற்பத்தி, திதி,லயமிவைகளுக்குக்காரணமாயிருக்கப்பட்டமாயையானது எனக்குச்சுவாதீனமாயிருப்பதால் எல்லாவற்றிலும் நான்கலந்திருந்தும் ஆகாயம்போலொன்றிலும் பற்றில்லாமலிருப்பதால் பூதபவுஷியவர்த்தமானகாலங்களும் அந்தக்காலங்களிலுள்ள சீவாளையும் அவாளுடையசெய்கைகளையும் நான் அறிவேன்; அவித்தைக்குவசமாகி யேகதேசமான ஒரு தேகத்தை நானென்றும் திரிசியத்திற் சத்தியத்துவபுத்தியையுமுடைய சீவாள் எங்கும் பரிபூரணனுயும் சகலசீவாளுடைய புத்திக்குச்சாட்சியாகவுமிருக்கிற நம்மையறியவேமாட்டார்கள். (உசு)

சுவாமி-இப்படியெங்குமிருக்கிறவராயும் அந்தந்தச்சீவாளுடைய புத்திக்குச்சாட்சியாயும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறவும்மைச் சகசமாய்த் தெரிந்துகொள்ளும்படியாயிருக்க ஒருவருமறியவேமாட்டார்களென்றுசொல்லும்படியான பிரதிபந்தமெது? அருச்சுன-நம்முடையபின்னப்பிரகிருதியாகிய கானற்சலம்போற்றோற்றுகிற பஞ்சவிஷயங்களைச் சத்தியமாகவும் முன்னும்பின்[illegible]லாமல் மத்தியில் ரச்சுசர்ப்பம்போலத்தோற்றப்ப[illegible]தேகத்தை நானென்று மொப்புக்கொண்டு இந்தக்கால[illegible]திலுண்டானவனென்றும், இந்தக்காலத்தில் மரணமடை[illegible]பட்டவனென்றும் இவ்விதமான நிச்சயபுத்தியுடனேயி[illegible]ந்துகொண்டு அந்தத்தேகத்துக்கனுகூலமாய்வரப்பட்ட[illegible]ஷயங்களிலிராகமும், பிரதிகூலமாய் வரப்பட்டவிஷயங்[illegible]ளில்துவேஷமும் அவைகளினாலுண்டான சுகதுக்கதொந்[illegible]மோகத்தைச் சார்வதாஅடைந்து அதுவேபரமபுருஷார்த்தமென்றெண்ணி முழுகியிருக்கப்பட்டசீவாள் அந்தமோகத்தைவிட்டு நம்மைவிசாரித்தெங்கேயறியப்போகிறார்கள்.

சுவாமி-இப்படியானா லும்மையார்தானறிந்து உபாசிப்பார்கள்? அருச்சுன-அனந்தசென்மங்களில் நிட்காமமாய்ச்செய்த புண்ணியகருமங்களாற் சித்தசுத்தித்துவாரா சுகதுக்கம், சனனமரணம், சுவர்க்கம் நரகமென்னப்பட்டதொந்தமாகிய சகலபாபங்களும்விடுபட்ட சுகிர்தபுருடாள் தேகமேநானென்றுஞ் செகத்துச்சத்தியமென்கிற மோகத்தைவிட்டவாளாகி நானே தானென்று குருமுகமாகச்சந்தேகமற அறிந்து அந்தப்படி யேகாந்தமாக ஆந்தரத்திலனுபவித்துக்கொண்டு பிராரத்தமிருக்கிறவரையிலும் லோகோபகாரமாகத்தன்னுடைய திரிவிதகரணங்களைக்கொண்டு சமஸ்தவிஷயங்களுமென்னைத்தவிர அன்னியமில்லையென்கிறதாகப்பாவித்துச் சுகதுக்கங்களையும் சமமாகவெண்ணி யென்னையேசார்வதாபத்திசெய்துகொண்டு யார்வருவார்களோ அவர்கள்தானென்னையறிந்துபாசிக்கப்பட்டவர்கள். (உஅ)

அருச்சுன-இவ்விதமாயனுஷ்டிக்கும்போது தேகமானது மத்தியில்நழுவிவிட்டாற் பலனென்னவென்று முன்போலச்சங்கியாதே,யவர்களைப்போலிவர்களையெண்ணாதே;இவாள்

சமஸ்தமு மறிந்தவாளென்றும் நம்முடையரூபமாகவே யெப்போதுமிருக்கிறதே யவர்களுக்குப் பலமென்கிற பரமார்த்தத்தையுஞ்சொல்லுகிறேன்கேள். சனன மரணத்திலிருந்து விடுபட்டு என்னையடையவேண்டுமென்று அதுக்குத்தகுந்த புண்ணிய கருமங்களுடனே என்னை ய[illegible]த்து இடைவிடாமற் பிரயத்தனஞ்செய்த மகாபுருஷர்களா[illegible]வர்கள்தான் சகலகன்மங்களினுடைய விபரமும் நன்குய்த்[illegible]ந்தவர்களென்றும் அத்தியாத்மமென்னப்பட்ட பரப்பிரமத்[illegible]த்தானை அறிந்து சதா சந்துஷ்டியை யடைந்துகொண்டிரு[illegible]ப்பட்டவாளென்றும் சனனமென்றெடுத்ததற்கு எதை யெ[illegible]யவேண்டுமோ அதையடைந்தவாளென்றுஞ்சொல்லப்படு[illegible] (௨௯)

இப்படிப்பட்ட மகாபுருஷாளுக்கு நடுவிலேதாவது [illegible]ரதிபந்தங்கள் சம்பவித்தாலும் அதனாலந்த ஞானத்துக்கு வி[illegible]கினம்வாராமல் அந்தியகாலத்திலென்னையேயடைவார்களென்கிறதையும் சொல்லுகிறேன்கேள். அதிபூதத்தோடும், அதிதெய்வத்தோடும், அதியெஞ்ஞத்தோடும் கூடியிருக்கிறம்மையாதொருவரறிந்து நம்மிடத்திலேதானே மனதைவைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்குப் பிராரத்தானுகுணமாய்மத்தியில் ஏதாவது விட்சேபங்கள் சம்பவித்துக்கொண்டிருந்தாலும் மாணசமயத்தில் நம்மைத்தானேநினைந்து நம்முடையரூபத்தையேயடைவார்கள். (௩௰)

தொம்பதலட்சியார்த்தமானவரோ தற்பதலட்சியார்த்தரென்னப்பட்டஞானம் சித்திக்கிறதற்குப் பிரதிபந்தமாயிருக்கப்பட்ட தற்பதவாச்சியார்த்தங்களையும் தன்னைத்தவிர இல்லையென்று இந்த ஏழாம் அத்தியாயத்தில் அனுபவயோகமென்னப்பட்ட பத்தியோகத்தைப் பத்தனாகிய அருச்சுனனுக்குப்போதித்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியாகிய பகவானுக்கு நமஸ்காரஞ்செய்கிறேன்.

ஏழாவது
விக்ஞானயோகமென்னப்பட்ட பத்தியோக அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆ. அத்தியாயம் எ-க்குச்சுலோகம்-௩௰.

ஸ்ரீ ஆநந்தாயநம:

உ

ஸ்ரீ இரங்காயநம:

எட்டாவது

அக்ஷரப்பிரம்யோக அத்தியாயம்.

சுவாமி-தேவரீ[illegible]டைய பக்தாளாயிருக்கிறபேர்கள் பிரமசொரூபமு[illegible]ன்வைகளையும் அறிவார்களென்றனுக்ரகஞ்செய்தீர்க[illegible], அந்தப்பிரமசொரூபமென்பதெது, அத்தியாத்மமென்[illegible]தெது, கன்மமெது, அதிபூதமெது, அதிதெய்வமெது! (௧)

[illegible]வாமி-அதியெக்ஞமெது, நிரியாணகாலத்தில் மனதை[illegible]ச்சயித்தவர்களால் எவ்விதமாயும்மையறிந்தடையப்படும்?(

அருச்சுனா- நாசரகிதமாயும் சகத்துக்குக் காரணமாயுமிருக்கப்பட்ட பரமான்மாவையே பிரமசொரூபமென்றுசொல்லப்படும். தேகத்தினிடத்திலிருந்து கர்த்தத்துவ போக்தத்துவத்தையடையாததற்குமுன்பாக உண்டான ஆதிசங்கற்பமானசாட்சியெதுவோ அதற்கு அத்தியாத்மமென்று சொல்லப்படும். தேவதைகளைக்குறித்துச்செய்யப்பட்ட ஓமத்திரவியதியாகங்களினாலே சகலபூதங்களுமுண்டாகி விருத்தியுமெப்படியடையப்படுகிறதோ, அப்படிப்போலந்தந்தச் சீவாளுடைய கன்மானுகுணமா யவாளவாள்நடத்தவேண்டிய கன்மங்களை விருத்திபண்ணப்பட்டதெதுவோ அதற்குக் கன்மமென்று சொல்லப்படும். (௩)

அருச்சுனா-நாசத்தையடையப்பட்ட தேகமுதலானதெதுவோ, அதையதிபூதமென்றுசொல்லப்படும். என்னுடைய அம்சமாகிய கர்த்தத்துவம் போக்தத்துவங்களையடைந்த சீவாத்மாவுக்கு அதிதெய்வமென்று சொல்லப்படும். சர்வதேகங்களிடத்திலும் சீவனுக்கும் அந்தரியாமியாகவுமிருந்துகொண்டு சமஸ்தகர்மங்களும் பண்ணும்படியாகப் பிரேரகம்பண்ணிவைத்து அவைகளுக்குத்தகுந்தபலத்தையும் கொடுக்கப்பட்டதெதுவோ, அதற்கு அதியெக்யமென்று சொல்லப்படும்.

இந்த ஆறுவித லக்ஷணத்துடனேயும் நாமேயிருக்கிறோம் நம்முடைய சத்தையன்னியில் ஒன்றும்நடவாதென்றும் அறிந்து நம்மையே பத்திசெய்துகொண்டு வருவார்கள். (ச)

அருச்சுனா-மரணகாலத்தில் எப்படி நம்மையடைவார்களென்றுகேட்டாயல்லவா? யாதொரு[illegible]னானவன் அந்தியகாலத்தில் நம்மையே நினைந்துகொண்டு [illegible]த்தைவிடுவானோ அவனம்முடையசொரூபத்தையேயடைவ[illegible] (ரு)

அருச்சுனா-மரணதிசையில் நம்மைநினைத்துத்[illegible]கத்தை விட்டுவிடலாமென்றெண்ணி யிப்போது சேர்ந்தபடிந[illegible]க்கலாமென்பாயாகில் அதனாலுண்டாகப்பட்டபாதகத்தைச்[illegible]ால்லுகிறேன்கேள். எதைநினைத்துத் தேகத்தை விடுவானோ அ[illegible]தையேயடைவன். தேவ திரியக் மனிதாதி பாவங்களுக்கு அவனவன் கன்மானுகுணமாய் எதைநினைந்துகொண்டு சரீரத்தைவிடுவானோ அப்பேர்ப்பட்ட சரீரத்தையடையும்படியாயிருப்பதனாலே அந்தவேளைக்கப்படியே நடப்போமென்றெண்ணுவாயாகில் அது சித்திக்கமாட்டாது; எதனாலென்றால், எவனென்பதத்தையடையவேண்டுமென்று யதார்த்தமாயிச் சிந்துச் சாதனங்களையுஞ்சம்பாதித்துக்கொண்டு சமஸ்தமும் நம்மைத்தவிர இல்லையென்றும் அப்படிப்பட்டநம்மைத் தன்னுடையலட்சியார்த்தத்தைத்தவிர இல்லையென்றும் ஆந்தரத்திலெவ்வளவுஞ்சமுசயமின்றி யிடைவிடாத அப்பியாசமுஞ் செய்துவரப்பட்ட மகாபுருஷனுக்குக்கூடப் பூர்வசென்மத்திலாவதுஅல்லது அந்தச்சென்மத்திலாவது வாசனாசேஷமிருந்துதேகமெடுக்கும்படியாகச் சம்பவிக்கிறதும் அதற்கனுகுணமாய்ச்சாக்கிரத்திலெந்த வாசனையதிகமாய் மேலிட்டிருந்ததோ அதையே சொப்பனங்காண்பதுபோல் அந்தமகாபுருஷனுடையதேகம்வியோகமாகும்போது நம்மைநினைக்க ஒட்டாமல்மோசஞ்செய்து வேறொன்றைநினைக்கும்படி பலாத்காரஞ்செய்விக்கிறதுந்தவிர நினைத்தபோதிலும்அதைவிட இதரவாசனை யாந்தரத்திலேதாவதுபெலத்திருக்குமேயானாற் சுமு

த்தியடையும்போது எதைநினைத்தடைந்ததோ அதையேசொப்பனங்காணாமல் அதைலட்சியமன்னியில் நிராகரித்துப்போட்டு அதற்குமுன்னெதைப்பெலமாய்நினைத்து ஆந்தரத்தில் வைத்துக்கொண்டிருந்ததோ அதுவேமேலிட்டுச் சொப்பனங் காண்பதுபோல அ[illegible]ர்து நினைத்ததை விட்டுப்போட்டுப் பெலத்திருக்க[illegible]டைதைப்பிடித்துக்கொள்வதுஞ் சுபாவமாயிருக்கிறத[illegible]லும்,அப்படியிருக்கமுன்சொன்ன நடவடிக்கைகளேயில்[illegible]ாமல் அந்தியகாலத்திற் சாதித்துக்கொள்வோமென்று நே[illegible]ந்தபடி நடக்கப்பட்டவாளுடைய புத்தியைக்குறித்தும் [illegible]யாளடையப்பட்டபலன்களைக்குறித்தும் நானுஞ்சொல்ல[illegible]வண்டுமோ; ஆனதால் அருச்சுனா இந்தவிஷயத்தில் இதர[illegible]சனைகள் யாதொன்றுமில்லாமற் சுத்தமாயிருக்கப்பட்ட பு[illegible]திமான்களாயிருக்காநின்ற உன்னையொத்தவாள் தேகம்வியோகமாகிறபரியந்தமுஞ் சாக்கிரதையாக யிருந்துகொண்டு முன்நாம்சொன்னபடி நடந்துவருவார்களேயாகில் அவர்களுக்குமட்டும் அந்தியத்திலும்நம்முடையநினைப்பாகவேயிருப்பதனாலே நம்முடையசொரூபத்தையேயடைவார்கள். (சு)

அருச்சுனா-ஆகையாற்சார்வகாலமும் அன்னியசிந்தனையில்லாமல் எதைப்பார்த்தபோதிலும் அவைகளெல்லாம் நாமேயென்றும் அந்தநாமே யுனதுநிசரூபமென்றும் நினைத்துக்கொண்டு இதனால்மனம்புத்தியை நம்மிடத்திற் சமர்ப்பித்தவனாகி யிராகத்துவேஷமின்றி யுத்தத்தைப்பண்ணுவாயாகில் நீ நம்மையேயடைவா யிதற்குச்சமுசயமில்லை. (எ)

அருச்சுனா-இந்தப் பதத்தை யடைகிறதற்குச் சக்கியமா[illegible]ாதுபோலத் தோற்றுகிறதேயென்றால் முன்சொன்ன யோகாப்பியாசஞ்செய்யவேண்டும்; அதெப்படியென்றால் முன்சொன்ன ஆசனநியமங்களுடன் இந்திரியங்களைவசப்படுத்திக்கொண்டு யோகத்தையப்பியாசஞ் செய்துவருகிறதுமல்லாமல் யாதொரு அன்னியசிந்தனையுமில்லாமற் பிரகாசங்களுக்கும்பிரகாசரூபமான பரமபுருஷனாகியநம்மை யிடைவிடா

மல் நினைந்துகொண்டிருப்பாயாகில் நம்மையே நீயுமடையலாம். (அ)

அருச்சுன-நீநினைக்கப்பட்ட அந்தப்பரமபுருஷனுடைய லட்சணத்தைச்சொல்லுகிறேம். சர்வஞ்ஞராயும் ஆதிமத்தியாந்தமுமில்லாதவராயும் புராணரா… சமஸ்தத்தையும் பிரேரணைசெய்யப்பட்டவராயும் அணுவுக்க…வாயும் மகத்துக்குமகத்தாயுஞ் சகலசெகங்களையுஞ் சம்ரட்ச…செய்யப்பட்டவராயுஞ் சிந்திக்கத்தகாதரூபமுள்ளவராயும் …தித்தனைப்போலத் தானுஞ்சுயம்பிரகாசரூபராயிருந்துகொ…டு தன்னுடைய சந்நிதானத்திலுண்டான சகங்களையும் …ங்கும்படிசெய்திருக்கிறவராயும் பிரகிருதிக்குப்பரனையும் இரு…ப்பட்ட புருஷோத்தமனனவர் எவரோ அப்படிப்பட்டவ…யே, தியானஞ்செய்யவேண்டும். (சூ

சுவாமி-இப்படிச்செய்தாற் பலனென்ன? அருச்சுன-மரணகாலத்திற் பூர்வம் அப்பியாசஞ்செய்துவந்த யோகபலத்தினல் அசஞ்சலமானமனதைக்கொண்டு புருவமத்தியத்திற் பிராணவாயுவை நிரோதிக்கப்பட்டவன் பிரமரந்தரத்தைப் பேதித்துக்கொண்டு சுயம்பிரகாசரூபனாகிய பரமபுருஷனையேயடைவன். (௰)

அருச்சுன - பிரமநிஷ்டாளதையறிந்தனுபவிக்கிறர்களோ, காமக்குரோதமுதலானவைகளை விட்டிருக்கப்பட்ட எதீசுரரளதையடையக்கோருகிறர்களோ, எதையடையநிச்சயித்துப் பிரமசரியவிரதத்தையனுட்டிப்பார்களோ, அப்படிப்பட்ட அட்சரமாயிருக்கப்படாநின்ற திவ்வியபதத்தையடைகிறதற்குச் சுளுவாயிருக்கப்பட்ட மார்க்கத்தையுனக்கு இரண்டுசுலோகத்தினற்சொல்லுகிறேங்கேள். (௰௧)

அருச்சுன-சர்வேந்திரியங்களையும் நிக்ரகஞ்செய்து மனதையிருதயத்தில்நிறுத்திப் பிராணபானனைத் தடைசெய்து பிரமரந்தரத்தில் நிறுத்தி யோகதாரணையை யாசரிக்கப்பட்டவன். (௰௨)

அருச்சுன-பிரமசொரூபத்துக்கு வாச்சியார்த்தமான பிரணவமந்திரமாகிய ஏகாட்சரத்தையுச்சரித்து நம்மையே நினைத்துக்கொண்டெந்தப்புருஷன் தேகத்தைவிடுவானே அவன்பரமகதியடைவன். (௰௩)

அருச்சுன-நம்மையடையயிச்சித்தவர்கள் வைராக்யத்துடனே யிந்திரியங்களை நிக்ரகஞ்செய்துகொண்டு வேறொன்றையும் நினையாமல் எப்போதும்நம்மிடத்திலேயே யேகாந்தபத்தியோடுங்கூட நமஸ்காரவந்தனங்கள் செய்கிறயோகிக்கு நாமெளிதாகஉடன்பட்டிருப்போம். (௰௪)

சுவாமி-எளிதாக உடன்பட்டதாற்பலனென்ன? அருச்சுன இப்படிநம்மையுபாசிக்கப்பட்டவர்கள் அநித்யமாயும் அனந்தது்க்கங்களுக்கெல்லாமிருப்பிடமாயுமிருக்கப்பட்ட ஜென்மத்தையுடைத்தான தேகத்தையடையார்கள். மோட்சரூபமாயும் சாஸ்வதமாயும் நிரதிசயானந்தமாயுமிருக்கிற நம்மையேயடைவார்கள். (௰௫)

அருச்சுன-பிரமலோகபரியந்தம் போனலுந் திரும்பவும் பிறக்கவேவேண்டும். நாசரகிதனையும் நித்யனையும் பூரணனையுமிருக்கப்பட்ட நம்மை யடைந்தால்மட்டுந் திரும்பச்சென்னமுண்டாகமாட்டாது. ஆனல் தபசுதானம்யாகமுதலான புண்ணியகன்மங்கள்செய்தால் இந்தலோகத்துக்கு மேலான லோகங்களையடைவார்களென்று சாத்திரபுராணங்களிற் சொல்லியிருக்க இப்போது லோகங்களுக்கெல்லாஞ்சிரேஷ்டமான பிரமலோகம்போனலுந் திரும்பவும்பிறப்பார்களென்று எப்படிச்சொல்லலாமென்றுகேட்கிறயோ, அருச்சுன - அந்தந்தப் புண்ணியங்களுக்குத்தகுந்தபடி யெவ்வளவுகாலம்வரையில் அந்தந்தலோகங்களையடைந் தனுபவிக்கவேண்டுமோ அவ்வளவுகாலமனுபவித்துத் திரும்பவும்இந்தலோகத்துக்குவந்துவிடுவார்கள். அந்தலோகங்களே சாஸ்வதமில்லாமற்போகும்போது அதையடையப்போனவாள்மட்டும் எப்படிச்சாஸ்வதமா யிருப்பார்கள். இந்தலோகத்தி லிருக்கும்போது

மோட்சமடையவேண்டுமென்றிச்சித்துச் சமஸ்தமுநம்மைத் தவிரஇல்லையென்று கன்மங்கள்செய்துவரப்பட்ட எதீசுரான்மட்டும் பிரமலோகமார்க்கமாகமுத்தியடைகிறதென்றுசொல்லப்பட்டிருக்கிற சுருதிவாக்கியப்படிக்குப் பிரமலோகத்தையடைந்து அந்தப்பிரமதேவருடனே சொரூபவிசாரஞ்செய்துகொண்டிருந்து அந்தப்பிரமதேவர் என்னுடையசொரூபத்தையடையும்போது இந்த எதீசுராளும் அடைவார்களேதவிர அந்தப்பிரமலோகத்தை யடையவேண்டுமென்று நமக்கன்னியமாக இருக்கிறதாக இச்சித்துப் புண்ணியகருமங்களினாலடைந்த எல்லாப்புருஷாளுந் திரும்பவும்வருகிறதில் எவ்வளவுஞ்சமுசயந்தேவையில்லை. (௰௬)

அந்தப்பிரமதேவர்வாசஞ்செய்யப்பட்டசத்தியலோகமுதலாய் அநித்யமென்கிறவிபரத்தைத்தெரிந்து அதில்வைராக்கியம்வருகிறநிமித்தமாகச் சிருஷ்டிக்கிரமத்தைத்தெரியப்படுத்துகிறார். அருச்சுனா-கிரேதா, திரேதா, துவாபர, கலி யிந்த நான்குயுகங்களுங்கூடினது ஒருசதுர்யுகமென்றுசொல்லப்படும் இப்படிப்பட்டசதுர்யுகம் ஆயிரமானாற்பிரமாவுக்கொருபகலென்றுசொல்லப்படும்; இப்படியே இரவும். இப்படிப்பட்டகாலநிர்ணயத்தை யாருடையசங்கற்பத்தைத்தவிர இல்லையென்றறிவார்களோ அவர்கள்தான் இந்தப்பகலுமிரவுமெல்லாவற்றையுமறிந்தமகான்களென்றுசொல்லப்படும். (௰௭)

அருச்சுனா - அவ்வியக்தமான பிரமாவினுடையபகலிற் சமஸ்தபிரபஞ்சங்களுமுண்டாகிச் சமஸ்தகன்மங்களும்நடந்துகொண்டிருக்கும்; இராத்திரியில் அந்த அவ்யக்தத்திற்சமஸ்தபிரபஞ்சங்களுங் கன்மங்களுமடங்கியிருக்கும். (௰௮)

அருச்சுனா - அந்தந்தச்சீவானுடையகன்மவசங்களினாற் பிரமதேவருடையபகலி லுண்டாவார்கள்; இராத்திரியில் அவ்யக்தத்திலடங்குவார்கள் இந்தப்படிபிரபஞ்சங்கள் பிரவாகரூபமாய்ப்பிரவிர்த்தித்துக்கொண்டிருக்கும் இவ்விதமாயந்தப்பிரமதேவருக்குநூறுவயதானவுடனே அவர்வாசஞ்செய்யப்

ட்டசத்தியலோகமும் அதற்குக்கீழ்ப்பட்டலோகங்களும்அதிலுள்ள சகலசீவகோடிகளும் மற்றுமுள்ளனயாவும் நசிக்கப்பட்டு அவர்மாத்திரம் எப்போதும்என்னுடைய சொரூபத்தையே தியானித்துக்கொண்டிருந்ததாலந்தச்சொரூபத்திலேயேதப்பாமல்ஐக்கியமாய்விடுவார். (௰௯)

சுவாமி-இந்தப்பிரமலோகமுதலாய் அநித்தியமாய்ப்போனபோதுபின்னையெதுதான்நசியாமற்சாஸ்வதமாயிருக்கும். அருச்சுனா-சத்தியலோகமுதலானசமஸ்தலோகங்களும்நசித்தப்போனாலும்நசியாமலும் நித்யமாயும் எப்போதுஞ்சாஸ்வதமாயுமிருக்கிறபிரமசொரூபத்தையுஞ்சொல்லுகிறேன்கேளும் சராசராத்மகமானபிரபஞ்சங்களுக்கும் அவைகளிருக்கிறலோகங்களுக்கும் அந்தலோகங்களும் அதிலுள்ளசீவர்களும் விளங்கும்படியுண்டாயிருக்கிறவேதங்களுக்குங் காரணமானதுமாயை அந்தமாயைக்குங்காரணமாயு மிந்திரியங்களுக்கும் மனதுக்கும் அகோசரமாகியும்புராதனமானபரப்பிரமசொரூபமானதுசமஸ்தபிரபஞ்சங்களும் நசித்துப்போனாலும் நசியாமலிருக்கும். (௨௰)

சுவாமி-அந்தச்சொரூபம்நசியாதென்பதற்கென்னபிரமாணம்? அருச்சுனா-இந்திரியங்களினாலேகிரகிக்கப்படாதவராயும் மனதினாலேநினைக்கப்படாதவராயும் அவ்யக்தமாயும் அட்சரமாயுமிருக்கப்பட்டதுஎதோஅதையேபரமபுருஷார்த்தமென்றுசொல்லப்படும் ஆனையடைந்தாற்றிரும்பிச்சனனத்தையடையார்களோ அப்படிப்பட்டபரமானந்தசொரூபமே யெனதுசொரூபம். (௨௧)

சுவாமி-இந்தச்சொரூபத்தையடைவதற்கென்ன உபாயம்? அருச்சுனா-சமஸ்தபிரபஞ்சங்களும் எதனிடத்திலுண்டாயிருக்குமோ இந்தச்சமஸ்தபிரபஞ்சங்களையும் எதுவியாபித்திருக்கிறதோ அப்படிப்பட்டபரமபுருஷனாகியஎன்னை யன்னியசிந்தனையில்லாமல் எவன் அந்தரங்கவிசுவாசத்துடன் அநவியபத்திசெய்துவருவானோ அவனாலேயேயடையப்படும் அவ

னுக்கோனுமடையத் தகுந்தவன். இப்படியல்லாமல் வேறே மார்க்கங்களினாற்போனபேர்கள் திரும்பவும்சனனத்துக்குவந்துவிடுவார்கள். (௨௨)

சுவாமி-எந்தவிதமாய்ப்போனவர்கள் திரும்புவார்கள்? எந்தவிதமாய்ப்போனவர்கள்திரும்பார்கள்? அருச்சுனா-எந்தக்காலத்திற்சரீரத்தைவிட்டெந்தமார்க்கத்திற்போன யோகீசுரர்கள் திரும்பியும்பிறக்கமாட்டார்களோ, எந்தக்காலத்தில்மரணமடைந்து எந்தமார்க்கத்திற்போனகன்மயோகிகள் திரும்பவும்பிறப்பார்களோ, அப்படிப்பட்டகாலத்தையும் மார்க்கத்தையுஞ்சொல்லுகிறேன்கேள். (௨௩)

அருச்சுனா-அக்கினிதேவதையையும், திவாயென்னப்பட்ட சூரியஅபிமானதேவதையையும் சுக்கிலபட்சாபிமான தேவதையையும் உத்தராயணாபிமான தேவதையையும் என்னைத்தவிர இல்லையென்றுபாசனைசெய்துகொண்டுவிசாரமுள்ளஞானவந்தர்கள் அப்பேர்ப்பட்ட தேவதைகளுடையமார்க்கத்தின்வழியாக அந்தந்தக்காலங்களிலேயேதேகத்தைவிட்டென்பதத்தையேயடைவார்கள். இவர்கள்தான் திரும்பவும்பிறவார்கள். (௨௪)

அருச்சுனா-தூமாபிமானதேவதையையும் இராத்திரியென்னப்பட்ட சந்திராபிமானதேவதையையும் கிருஷ்ணபட்சாபிமானதேவதையையும், தெட்சணாபிமானதேவதையையும் காமியமாகவுபாசனைசெய்து யாகாதிமுதலானதபசு, தானம் விரதங்கள்செய்யப்பட்ட கன்மயோகிகள் சுவர்க்காதிலோகங்களிற்போகங்களையனுபவித்துச் சந்திரமண்டலமார்க்கமாகத்திரும்பியும்பிறப்பார்கள். (௨௫)

அருச்சுனா-அர்ச்சராதிமார்க்கமென்றுந் தூமாதிமார்க்கமென்று மிரண்டுமார்க்கம்லோகத்திலெப்போதுஞ் சாஸ்வதமாயிருக்கும். அதில் ஞானயோகிகள் அர்ச்சராதிமார்க்கமாகப்போய் மோட்சத்தையடைவார்கள். கன்மயோகிகள்தூமாதிமார்க்கமாகப்போய்த் திரும்பவும்பிறப்பார்கள். (௨௬)

அருச்சுனா-இந்த இரண்டுமார்க்கமுமறிந்த ஆருடனாகிய யோகிக்குப் பலத்தைச்சொல்லுகிறேன்கேள். அருச்சுனா-இந்த இரண்டு மார்க்கங்களையும் அறிந்தயோகீந்திரன் மோகத்தையடையானானதால் நீயெப்போதுமென்னைத்தவிர அன்னியமில்லையென்கிறதிடநிச்சயத்தினாலே பரமேசுரனாகியவென்னுடைய தியானத்தைச்செய்துகொண்டுவருவாயாகிற் சமஸ்தமோகங்களிலுமிருந்தும் விடுபட்டுநம்மையேயடைவாய்.

அருச்சுனா-இந்தஅத்தியாயத்திற்சொன்ன எட்டுப்பிரச்சனத்தினுடைய அர்த்தத்தினா லென்னைத்தவிரஅன்னியமில்லையென்கிற அர்த்தந்தெரிந்த யோகி வேதங்களைப்படித்து அதனுடைய அர்த்தங்கள்தெரிந்ததனாலேயும் எக்யங்கள் செய்ததனாலேயுந் தபசுகள்பண்ணினதனாலேயுந் தானங்கள் கொடுத்ததனாலேயும் எந்தப்புண்ணியங்களுண்டாமோ அந்தப்புண்ணியங்களுடனே சிரேஷ்டமுஞ்சகத்துக்குமூலபூதமும் சர்வோக்ரட்டமுமாகிய நம்முடைய சொரூபத்தையேயடைவன். (௨௮)

எட்டாவது
அக்ஷரப்பிரமயோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆக அத்தியாயம் ௮-க்குச் சுலோகம் ௧௩௮.
ஸ்ரீ வாசுதேவாயநம:

௨
ஸ்ரீபக்தஜனப்பிரியாயநம:
ஒன்பதாவது

இராசகுய்யயோக அத்தியாயம்.

அவதாரிகை-தற்பதலட்சியார்த்தமானபரமாத்மாவைத் தரிசிக்கிறதற்குப்பிரதிபந்தமாயிருக்கிற தற்பதவாச்சியார்த்தங்களையும் அந்தப்பரமாத்மாவைத்தவிர அன்னியமில்லையென்

றுபத்திசெய்தால் அந்தப்பத்தியினாற் பரமாத்மாவை யடையலாமென்று ஏழாவது, எட்டாவது இந்த அத்தியாயங்களிற் சொல்லியிருக்கிறதற்கு விசேடமாயிருக்கப்பட்ட தம்முடைய விபூதிமகத்துவத்தையுந் தம்மைப்பத்திசெய்யவேண்டிய விபரங்களையுந் தம்மையறியவேண்டிய ஞானமுதலியவைகளையும் இந்த ஒன்பதாம் அத்தியாயத்திற் சொல்லத்தொடங்குகிறார்.

அருச்சுனா-என்னுடைய விசேஷங்களையும் பத்திஞானமுதலியவைகளையும் அடிக்கடி நான்சொல்லிவருவதில் அசூயையின்றிக் கேட்கப்பட்டவுனக்குத்தொம்பத லட்சியார்த்தமானரகசியமாயிருக்காநின்ற ஞானத்தையும் அந்தத்தொம்பதலட்சியார்த்தமானவரே தற்பதலட்சியார்த்தமென்றனுபவமாயும் அதிரகசியமாயுமிருக்கப்படாநின்ற விஞ்ஞானத்தையும் உனக்குச்சொல்லுகிறோம். அதைநீயறிந்தாற் சங்சாரபந்தத்திலிருந்தும்விடுபட்டு மோட்சமேயடைவாய். (க)

அருச்சுனா-அந்தஞானமான தெப்படிப்பட்டதென்றால் சமஸ்தவித்தைகளுக்கெல்லாமிராசாவாகவும் தொம்பதலட்சியார்த்தமான கூடஸ்தரேதானென்னப்பட்ட ரகசியத்தையுடைத்தானதாயும் அந்தக்கூடஸ்தரே தற்பதலட்சியார்த்தமானபரமாத்மாவென்றும் அவரைத்தவிர அன்னியமில்லையென்றும் தெரியத்தக்கதான அதிரகசியத்துடனும் அதிகசிரேஷ்டத்தையுடைத்தானதாயுஞ் சகலவிதமானசமுசயங்களையும் சனனமரணமென்னப்பட்டசங்சாரத்திலிருந்துவிடுபடுத்திப்பரிசுத்தத்தைப்பண்ணிவைக்கப்பட்டதாயும் உத்தமங்களுக்கெல்லாம் உத்தமமானதாயும் பிரத்தியட்சமா யனுபவத்திற் காணப்படுவதாயும் சத்பலத்தைக்கொடுக்கப்பட்டதாயும் இருக்கப்பட்டது. இதனால், அருச்சுனா- அதையறிகிறவிஷயத்தில் அதிகப்பிரயாசை யுண்டாயிருக்கலாமென்று ஒருவேளையெண்ணுவாயாகில் அப்படிக்குமில்லை; ஆனாலதைத்தெரியவேண்டுமென்று மனப்பூர்வமாய்மாத்திர மெத்தனப்பட்டு

அதையறிகிறவிஷயத்திற்சொல்லப்பட்டிருக்கிற தருமங்களைமாத்திரம் விடாமலாசரித்தால் எளிதாகஅசரகிதமாயிருக்கப்பட்ட சொரூபத்தையறிந்தடையப்படுகிறதாயுமிருக்கும். இப்படிப்பட்டஞானத்தை நீ நம்மிடத்தில்வைத்திருக்கிறபத்திவிசுவாசத்தினால் உனக்குநான்சொல்ல மனதுண்டானவனாயிருக்கிறேன். (உ)

சுவாமி-மோட்சமடைய எளிதாக இந்தஞானமிருக்க எல்லாருமேன் சங்சாரிகளாகித் துக்கத்தையடைகிறார்கள்? அருச்சுனா-என்னையறிந்தடையத்தக்கதான ஞானத்தினிடத்திலும் அதற்குச்சாதகமான தன்மங்களிடத்திலும் பத்திவிசுவாசமில்லாமல் அசிரத்தையோடுங்கூடினவாளென்னையடையாமல் மிருத்துவினால் விழுங்கப்பட்டுச் சனனமரணமென்கிற சங்சாரத்திலேயே பிரமித்துக்கொண்டு அதற்குத்தகுந்த எத்தனங்களையே செய்துகொண்டிருப்பதனாலிந்தஞானமவர்களுக்கெப்படிலப்தமாகும் அதனாற்றுக்கத்தையடைந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். (ங)

அருச்சுனா-நீயோ அப்பேர்ப்பட்டவனல்லாததனாலுனக்குச் சொல்லுகிறோங்கேள் அருச்சுனா- இந்திரியங்களாற்காணப்படாததாயும் மனசினாலேநினைக்கப்படாததாயுமிருக்கப்பட்ட சொரூபத்தையுடைத்தாயிருக்கிற நாம் சமஸ்தபிரபஞ்சங்களிலும்வியாபித்திருப்போம் நம்மிடத்திலேயே சமஸ்தபிரபஞ்சங்களுமிருக்கிறதும் அப்படியிருந்தாலும் அவைகளிடத்தில்நாம் அசங்கமாகவேயிருப்போம். (ச)

சுவாமி- தங்களிடத்திற் சகல பிரபஞ்சங்களுமிருக்கிறபோது அவைகளிற்சம்பந்தமில்லாமலெப்படியிருக்கக்கூடும்? அருச்சுனா-நம்மிடத்திற் சகலபூதங்களுந் தரிக்கப்பட்டிருந்தாலும் அவைகளைப்பாலனஞ்செய்துகொண்டிருந்தாலுங்கூடாததைக்கூட்டிவைக்கப்பட்டதுங் கூடவேண்டியதைக்கூடாமலுஞ்செய்துவைக்கப்பட்ட சாமர்த்தியமுள்ளஎன்னுடைய யோகமாயையினுடையமகத்துவத்தினாலே சிவாளைப்போற் சங்கத்தையுடையாமல் அசங்கமாகவேயிருப்போம். (ரு)

அருச்சுனா-இதற்குத்திட்டாந்தஞ்சொல்லுகிறேன்கேள் ஆகாயமெவ்வளவோ அவ்வளவும் வாயுவானது நிறைந்திருந்தாலும் அதையாகாயமானது எவ்விதமாயொட்டாமலிருக்கிறதோ அப்படிச் சமஸ்தசகங்களும்நம்மிடத்திலிருந்தாலும் அவைகளில்நாம்கூடாதிருக்கிறோம். (௬)

சுவாமி- இந்தச்சகங்களெல்லாமாராலேசிருஷ்டிசெய்யப்படுகிறது? அருச்சுனா-பிரளயகாலத்திற் சகலபூதங்களுமென்னுடையபிரகிருதியினிடத்தில் லயத்தையடைந்திருக்கும் சிருட்டிகாலத்தில்அந்தந்தப்பூதங்களுடையகன்மானுகுணமாகத்திரும்பவுஞ்சிருஷ்டிக்கப்பண்ணுவேன் ஆனலந்தப்பிரகிருதிக்கும்பரனும் அசங்கனும் நிர்விகாரனும்நாமிருப்போம்.

அருச்சுனா-அசங்கமாயும் நிர்விகாரமாயுமிருக்கப்பட்டநம்மால் எவ்விதமாய்ச்சிருஷ்டிக்கப்படுகிறதென்றுகேட்பாயேயாகிற் பூர்வஜென்மகன்மங்களினாலே பரவசங்களாகியசமஸ்தபூதங்களையும் என்னுடைய சொப்பிரகிருதியைஅவலம்பித்து அந்தந்தப்பூதங்களுடைய கன்மானுகுணமாய்ச்சிருட்டிப்பேன். (௮)

சுவாமி-நாநாவிதமான கன்மங்களையாசரிக்கப்படுவதினாலே சீவரைப்போல, பந்தங்கள்வந்துசம்பவிக்காதா? அருச்சுனா-சிருட்டியாதிகன்மங்களிடத்தில் ஆசக்தியில்லாதவனாயும் உதாசீனனாயுமிருக்கப்பட்டஎன்னை யந்தக்கன்மங்களொருபோதும் பந்திக்கமாட்டாது. (௯)

அருச்சுனா- இன்னமந்தமகாமாயைக்கதிட்டானமாயிருக்கிற நம்முடையசந்நிதியில் நம்முடைய பிரகிருதியினாலுண்டான முக்குணங்களே சராசரங்களோடுங்கூடிய சீவேசுரசெகத்தாகிய விசுவத்தைச் சிருட்டிசெய்துகொண்டிருக்கும். இத்தன்மையகாரணத்தினாலே சகங்களானது திரும்பித்திரும்பியுண்டாகிறதும் திதியடைகிறதும் லயமடைகிறதாயுமிருக்கும். (௰)

சுவாமி - இப்படிப்பட்ட பகவானாயிருக்கிற தேவரீரையெல்லாருமேனறிந்து உபாசிக்கவில்லை? அருச்சுனா-சகல

67

பூதங்களுக்குமயேசுரனாகிய என்னுடைய எதார்த்தமான சொரூபத்தையும் பக்தாளுடைய கோரிக்கைகளினாலே மனிதஅவதாரஞ்செய்ததுபோலத்தோற்றுகிறதேதவிர நிசமாய் நமக்குச்செனனமரணமில்லாதவனென்கிற யதார்த்தஞானத்தையுமறியாதமூடாள் என்னைச்சாமானியமனிதனாகவும்பாவித்துச் சீவாளைப்போலே நாநாவிதகிரியைகள் செய்கிறவன்போல் அவாளவாளுக்குத்தோற்றினபிரகாரம் வசனித்துக்கொண்டிருக்கப்பட்டவாள் என்னையதார்த்தமாயறிந்தெப்படியுபாசிப்பார்கள். (௰௧)

அருச்சுனா-இன்னமெனக்கன்னியமாயுங் கண்டமாயுமிருக்கப்பட்ட தேவதைகளையுபாசித்தாற் சீக்கிரமாய்ப்பலத்தையடையலாமென்றெண்ணியதற்குத்தகுந்த யெக்யமாதிகன்மங்கள்செய்கிற வியர்த்தமான ஆசையையுடையவாளாயும், இன்னஞ்சிலர் பலவிதகோரிக்கைகளினால் விரதங்களையேசெய்யப்பட்டவாளாயும், இன்னஞ்சிலர் அஞ்ஞானத்தையுடையவர்களாய்ப் பலவிதமானகேவலமாகிய தெய்வங்களையாராதிக்கப்பட்டவாளாயும், இன்னஞ்சிலர் பலவிதமான நிடேதகன்மங்களே செய்யப்பட்டவர்களாயும், இன்னஞ்சிலர் சத்துவகுணத்தையுடைய மோகினிபிரகிருதியையடைந்து வேதசாஸ்திரமுதலானவைகளைவாசித்து அர்த்தங்கள்தெரிந்துகொண்டுசாமான்யமாகப்பத்திகருமங்கள்செய்யப்பட்டவர்களுடைய் புத்தியைக் குதர்க்கயுத்திகளினாற் பிரமையையுண்டாக்கப்பட்டவர்களாயும், இன்னஞ்சிலர் ரசோகுணத்தையுடைய அசுரப்பிரகிருதியையடைந்து டம்பம்,தற்பம்,அகங்காரமுதலானவைகளை யவலம்பித்து எப்போதும்பிறருக்கிடஞ்சல்களே செய்யப்பட்டவர்களாயும், இன்னஞ்சிலர்,தமோகுணத்தையுடைய இராட்சதப்பிரகிருதியையடைந்து எப்போதும் பிறஹிம்சாகன்மங்களே செய்யப்பட்டவர்களாயுமிருக்கப்பட்ட அவிவேகிகளாகிய இவர்களென்னையறிந்தெங்கேயுபாசிக்கப்போகிறார்கள். (௰௨)

ஆனால், ஆர் தானிந் துபாசிப்பார்கள்? அருச்சுனா-காமா
தியின் றியிருக்கப்பட்ட மகாத்மாக்கள் தெய்வப்பிரகிருதியை
யுடைத்தான குணங்களை யாசரித்தமனதினாலே பூதங்களுக்
கெல்லாமாதிபூதமாயும் அவ்வியனாயுமிருக்கப்பட்ட என்னைத்
தானாக அறிந்தசக்தோஷத்தை யாந்தரத்தில் அனுபவித்துக்
கொண்டு பாகியத்திற் காணப்பட்ட சகலவிஷயங்களையு மெ
ன்னைத்தவிர அன்னியமில்லையென்று திரிவிதகரணங்களினா
ல் அநனியபத்திசெய்துகொண்டுவருவார்கள். (௰௩)

அருச்சுனா-இன்னமெப்போதுமென்னுடைய கீர்த்தனங்
களைபண்ணிக்கொண்டு, என்னைத்தவிர அன்னியபத்திசெய்கி
றதில்லையென்கிறவிஷயத்தில் திடவிரதாளாகி யென்னுடைய
அனுக்கிரகமுண்டாகவேண்டுமென்று அதற்குத்தகுந்தயெத்
தனமுஞ்செய்துகொண்டுஎன்னையேயுத்தேசித்துநமஸ்காரஞ்
செய்துகொண்டோரொருவனே விசுவரூபமாயிருக்கப்பட்டவ
னென்று மென்னைத்தவிர அன்னியமேயில்லையென்று மன
சோடுங்கூடினவர்களா யென்னையே பத்திசெய்துகொண்டும்
வருவார்கள். (௰௪)

அருச்சுனா-இன்னஞ்சிலர் ஞான எக்கியத்தினாலேயென்
னையேயுபாசிப்பார்கள், இன்னஞ்சிலர் சகல பிரபஞ்சங்களும்
வாசுதேவரென்றும் அந்தவாசுதேவரேதாமென்றும் உபாசித்
துவருவார்கள், இன்னஞ்சிலர் சகலபிரபஞ்சமும் வாசுதேவ
ரைத்தவிர அன்னியமில்லையென்றுமுபாசிப்பார்கள், இன்ன
ஞ்சிலர் அந்தவாசுதேவரே லோகரட்சணார்த்தமாக இப்பேர்
ப்பட்ட அவதாரஞ்செய்திருக்கிறாரென்று நம்மையுபாசிப்பார்
கள், இன்னஞ்சிலரந்தவாசுதேவருக்கு தாசானுதாசரென்று
பாசிப்பார்கள், இன்னஞ்சிலர் அந்தவாசுதேவரே பிரமா விஷ்
ணு ருத்திராதிரூபமென்றுபாசிப்பார்கள், இப்படிப்பட்டவர்க
ளெல்லாமென்னையதிந்துபாசிக்கப்பட்டபக்தாளே. (௰௫)

சுவாமி-இப்போது உத்தரவான விதத்தைத்தவிர இன்
னமும் திரிகாலத்தில் எவ்விதமாயிருக்கிறீர்கள்? அருச்சுனா

எல்லாமாய்நாமேயிருக்கிறோம், நம்மைத்தவிர அன்னியமேயி
ல்லை. அப்படியிருக்க நீயின்னமுங்கேட்பதால் முக்கியமாயி
ருக்கிறவிபரங்களைச்சொல்லுகிறோங்கேள். வேதங்களிற்சொ
ல்லப்பட்ட பஞ்சயெக்கியங்களும் மிகுந்தவேள்விகளும் மந்தி
ரங்களும் தேவதைகளையுத்தேசித்து ஆகுதிகொடுக்கப்பட்ட
பதார்த்தங்களும் எது எதுபுசிக்கப்படுகிறதோ அதுகளும் ஓ
மத்திரவியங்களும், அக்கினியும், ஓமமும், கிருதமுமிவைகளெ
ல்லாம் நாமேயாயிருக்கிறோமென்றுபாசிப்பார்கள். (௰௬)

அருச்சுனா-இன்னஞ்செகத்துக்கு மாதாவும்பிதாவும்நா
மே பிரமதேவரும்நாமே அவரவர்பூர்வஜென்மங்களிற்செய்ய
ப்பட்டிருக்கிற கன்மங்களுக்குத்தக்கதாகக் காலாந்தரங்களி
ற்பலனைக்கொடுக்கப்பட்டவனும்நாமே சகலதிரிசியவிஷயங்க
ளும்நாமே பரிசுத்தம்பண்ணத்தக்கபிரணவமும் மே இருக்
குவேதம், எசுர்வேதம், சாமவேதமுநாமேயென் பாசிப்பார்
கள். (௰௭)

அருச்சுனா-எல்லாருமடையத்தக்க பலத்தை டைத்தா
னஸ்தானமும்நாமே சமஸ்தத்தையுமிரட்சிக்கி நாமே எ
ல்லாவற்றிற்கும்பிரபுஸ்தானமும்நாமே சுச க்கங்களுக்கும்
சாட்சியாக இருக்கிறதும்நாமே போகங்களை யனுபவிக்கப்பட்
டஸ்தானமும்நாமே சரணமடைகிறது எல்லாவற்றிற்கும்
இதஞ்செய்கிறதும்நாமே யெல்லாவற்றி கும் கர்த்தாவும் நா
மே சமஸ்தமுமுண்டாய்த்திதியடைந்து ப்படுவதற்கு ஸ்
தானமாகிய பிரகிருதிக்காதாரமு மெல்லா ற்றையு முண்டுப
ண்ணுகிறதற்கு நாசமன்னியிலிருக்கப்பட் பீஜமும்நாமே
யென்றுபாசிப்பார்கள். (௰௮)

அருச்சுனா-ஆதித்தனாயிருந்தசகத்தை யுஷ்ணப்பிரகா
சத்தோடுங்கூடி விளங்கப்பண்ணுகிறதும்நா காலங்களில்
து மழைகள்பெய்யும்படியாயும் பெய்யாமலிரு க்கும்படியாயு
ஞ் செய்யப்பட்டதுநாமே அசத்தான தூலபூதா களும் அதற்
காப்பாரனாயிருக்கிறசத்தாகியசூட்சுமமும்நாமே எ லாவற்றை

யுஞ் சிவிக்கும்படியாகப்பண்ணப்பட்ட சத்தியும்நாமே யித்
தனைவிதங்களாயும்நாமேயிருக்கிறோமென்றுபாசிப்பார்கள் அ
ப்படியேநீயும்உபாசிக்கவேண்டும். (௰௯)

சுவாமி-இத்தனைவிதங்களாயுந்தேவரீரேயிருக்க எல்லா
ருமேனந்தப்படியறிந்துபாசிக்கவில்லை? அருச்சுனா-லோகங்க
ளிற்சிரேஷ்டமென்றுசொல்லப்பட்ட யாகாதிகள்செய்து இந்
திராதிதேவதைகளையுபாசித்தால் தேவபோகங்களையனுபவி
க்கலாமென்று சந்தோஷத்தையுடைத்தானவர்களாகி அதனா
லந்தஇந்திரன்முதலாகியதேவதைகளுக்கும் நாமேயந்தரியா
மியாயிருக்கிறோமென்கிற ஞானத்தைப்போக்கடித்துக்கொ
ண்டவர்களாகியும் நம்மைத்தவிர அவாள்வேறேயிருக்கிறதாக
ச் சத்தியத்துவபுத்தியுடனேயுமிருந்துகொண்டு அவாளைக்கு
றித்து மூன்றுவேதங்களினாற்சொல்லப்பட்ட காமியபலன்க
ளையபேட்சித்து அந்தவேதோக்த எஞ்யாதிகன்மங்கள்செய்து
சோமபானத்தைப்புசித்துச் சமஸ்தபாபங்களும் போக்கடித்
துக்கொண்டவர்களாகிச் சுவர்க்கத்தைப்பிரார்த்தித்துப் புண்
ணியசெலமாகியதேவேந்திரலோகத்தையடைந்து திவ்வி
யமாயிருக்கப்பட்ட தேவபோகங்களையனுபவிக்கிறதேசிரேஷ்
டமென்றுநினைத்தனுபவிக்கிறபடியினாலென்னையறிந்தெங்கே
யுபாசிக்கப்போகிறார்கள். (௨௰)

அருச்சுனா-புண்ணியத்துக்குத்தகுந்தகாலம்வரையில்அ
ந்தவிசாலமாகியசுவர்க்கலோகசுகங்களையனுபவித்து அந்தப்
புண்ணியந்தீர்ந்தவுடனேமனுஷலோகத்தில்வந்துபிறந்து திரு
ம்பவுமந்தசத்கருமங்களையேபண்ணிக்கொண்டிருப்பார்கள் இ
ப்படிப்பட்டவாள்போக்கடிபோக்குவரத்தாயிருக்கப்பட்ட சன
னமரணங்களையேயடைந்துகொண்டிருப்பார்கள்; ஆனால் நம்
மையுபாசிக்கிறநம்முடையபக்தாள்மட்டும் நம்மையேயடை
வார்கள். அவாளுக்குமட்டுமெப்போதும் புனராவிர்த்திகிடை
யாது. (௨௧)

69

சுவாமி-இவர்களுக்குமட்டுமெதனாற்கிடையாது? அருச்
சுனா-எனக்கன்னியமாயொருதேவதையிருக்கிறதென்றும் அ
தையும் பத்திசெய்யவேண்டுமென்கிற எண்ணஞ் சொப்பன
த்திற்கூட எவ்வளவுமில்லாமல் நானொருவனேயெல்லாமாயி
ருக்கிறேனென்று மதுவேதானென்றும் நிச்சயித்து என்னை
யேதியானித்துக்கொண்டு எதைப்பார்த்தாலும் அவைகளெ
ல்லாம் நானேயென்றும் பத்திசெய்துகொண்டிருப்பதால் அ
வர்களுக்குப் புனராவிர்த்திகிடையாது. எப்போதுமென்னை
யேயடைந்திருப்பார்கள். எதைப்பார்த்தாலுந் தாமாகவேபா
ர்க்கிறதும் வேறொன்றையும் நினையாமல் தம்மையே நினைத்
துக்கொண்டிருக்கிறபட்சத்தில் சூட்சுமசரீரமுங்காரணசரீர
மும் நசித்துப்போய்விட்டாலுந் தூலதேகமிருக்கிறபரியந்தம்
அதற்குச்சமரட்சணையெப்படிநடக்குமென்றால் என்னைத்தா
னாக அடைகிறதேயோகம், அதற்குப்பிரதிபந்தங்க[illegible] சம்பவி
யாமற்சமரக்ஷணைசெய்கிறதேக்ஷேமம்; இப்படியிருக்கப்பட்ட
[illegible]ளுடைய யோகக்ஷேமத்தை நாம்வகிக்கிறதுமல்லாம லவ
ர்களுடையதேகசம்ரட்சணை முதலானவைகளுக்கு வேண்டி
யவைகளையும் பலவந்தத்திற்கொடுத்து நாமேயிரட்சிப்போம்.

சுவாமி-தேவேந்திராதிகளையுபாசிக்கிறபோர்களுந் தேவ
ரீரைத்தானேயுபாசிக்கிறார்கள் அவர்கள்மட்டுந் திரும்புவா
னேன்? அருச்சுனா-எல்லாருக்கும் அந்தரியாமியாய் நாமேயி
ருப்பதால் தேவதைகளையுத்தேசித்து உபாசிக்கிறவர்களும்
நம்மையேயுபாசிக்கிறதானாலும் எங்கும் பரிபூரணனாயு நாசர
கிதமாயுமிருக்கப்பட்டவனாகிய நம்மை யெதார்த்தமாயறிந்து
மோட்சம்வேண்டுமென்று விதிபூர்வமாகவுபாசியாமற் காமிய
மாக அந்தத்தேவதைகளே சிரேஷ்டமென்று பத்தியோடேயு
பாசித்தால் அந்தப்போகங்களையனுபவித்துத் திரும்பவும்வந்
துவிடுகிறார்கள். (௨௩)

அருச்சுனா-இன்னமொன்றாகச்சொல்லுகிறேன்கேள். சக
லஎஞ்யங்களுக்கும்போக்தாவென்றும் அந்தந்தஎஞ்யங்களுக்கு

ந்தகுந்த பலன்களைக்கொடுக்கப்பட்டவனென்றும் எல்லா
தேவதைகளுக்குமந்தரியாமியாகவும் எல்லாவற்றிற்கும்பிர
வாகவுமிருக்கப்பட்டவனென்றும் என்னையறிந்துவிதிபூர்வம
நவுபாசியாமல் ஏகதேசமாயிருக்கப்பட்டதேவதைகளையுபா
த்தால் அவர்களாற்பலன்களை யடையலாமென்றெண்ணி
நற்குத்தகுந்த எக்யாதிகளைச்செய்வதனாலேயந்தலோகத்தை
யடைந்து புண்ணியத்துக்குத்தகுந்தபலனனுபவித்தவுடனே
திரும்பிவந்துவிடுகிறார்கள். அந்தலோகமே காலாந்தத்தில்ந
சமடையும்போது அவர்களுந்திரும்புவார்களென்று நான்செ
லலவாவேண்டும். (௨௪

அருச்சுனா- தேவதைகளையுபாசிக்கிறவர்கள் அந்தந்த
தேவதைகளுடையலோகத்தையடைவார்கள், பிதுர்க்களை
பாசிக்கிறவர்கள் பிதுர்க்களுடைய லோகத்தையடைவார்
ள், விநாயகர்முதலானபூதகணங்களையுபாசிக்கிறபேர்கள் அ
ந்தலோகத்தையடைவார்கள், நம்மையுபாசிக்கிறவர்கள் சா
வதமாயிருக்கப்பட்ட பரமானந்தசொரூபமாகிய நம்மை
யடைவார்கள். (௨௫

சுவாமி-அனேகதிரவியங்கள்சம்பாதித்து அதனால் நா
விதமானவஸ்துக்களையுஞ்சேகரித்து மிகுந்தபிரயாசைகளு
னே பத்திசிரத்தையோடுங் கூடினவர்களாகி எக்யமுதல
ன ஆராதனைசெய்யப்பட்டவர்களுக்கே யடையப்பட்டவே
கமும் பலனும் அநித்தியமாய்ப்போகும்போது சாஸ்வதமா
ம் நித்யமாயும் பரமானந்தசொரூபமாயுமிருக்கப்பட்ட உம்
டையபதத்தை யடையவேண்டுமானால் மிகுந்ததிரவியங்க
ம் மிகுந்தவஸ்துக்களும் மிகுந்த பிரயாசைகளுமுண்டாகு
போலத்தோற்றுவதா லும்முடைய பதத்தையடைவது
குவாயிருக்கமாட்டாதென்றுசொன்ன அருச்சுனனுக்குப்ப
வான் உத்தரவுசொல்லுகிறார். அருச்சுனா-வெகுதிரவிய
தனங்களுடனே பிதாதேவதைகளை யாராதனைசெய்வதை
பார்க்கிலு மென்னையாராதனைசெய்கிறவிஷயத்தி லவ்வள

ிரயங்கிடையாது. வெகுசுளுவாயு மதிகப்பிரயாசையின்றி
யுமிருக்கிறது. பலமோ மகத்பலத்தை யடையத்தக்கதாயும
த்தியமாயுமிருக்கிறது. அதெப்படியென்றால், அவாளவாளு
டைய சக்திக்கதிகமாய் அனேகவஸ்துக்களைக்கொண்டு என்
னைக் கண்டமாய்ப்பாவித்துக் காமியமாகச் சிரத்தாபத்தியுட
னையாராதனைசெய்பவர்களைப்பார்க்கிலும் அவாளவாளுடை
ய சத்தியனுசாரமாய்ப் பத்திரமானாலும் புஷ்பமானாலும் பழ
மானாலுஞ்செலமானாலும் என்னைத்தவிர அன்னியமில்லையெ
ன்று அகண்டமாயிடைவிடாததிடபத்தியோடே சுத்தாந்தக்
ரணனாயிருந்துகொண்டு நிட்காமனாகயாதொருவன் எனக்கு
சமர்ப்பிப்பானோ அவைகளைநான்வெகுபிரியத்தோடுங் கிர
கித்துக்கொள்வேன். அதற்கென்னபலமென்றால் சாஸ்வத
மாயும் நித்தியமாயும் பூரணமாயுமிருக்கப்பட்ட என்னுடைய
சொரூபத்தை யடையும்படிசெய்வேன். (௨௬)

அருச்சுனா-என்னிமித்தமாகப் பத்திரபுஷ்பாதிசமபாத்
தியஞ்செய்வதுகூடப் பிரயாசையாயிருக்கிறதென்று ஒருவே
ளையெண்ணுவாயானால் அதைவிடச் சுளுவாயிருக்கப்பட்ட
மார்க்கத்தையுஞ்சொல்லுகிறேன்கேள். தேகத்தினாலெந்தெந்
தக்கருமங்கள்செய்கிறாயோ, எந்தெந்தவஸ்துக்களைப்பட்சிக்
கிறாயோ, எந்தெந்தத்திரவியங்களைக்கொண்டு ஓமஞ்செய்கிறா
யோ, எந்தெந்தப்பதார்த்தங்களைத் தானங்கொடுக்கிறாயோ,
எந்தெந்தத்தபங்கள்செய்கிறாயோ அவைகளையெல்லாஞ் சிர
த்தாபத்தியுடனே யெனக்கே யற்பணஞ்செய்வாயாகில் அத
னாலும்நான்முன்போலவே திருப்தியடைந்தவனாய்விடுவேன்.

சுவாமி-இப்படிச்செய்தாலென்னபலம்? அருச்சுனா-இந்
தப்படிசகலகன்மங்களும் எனக்கற்பணஞ்செய்வாயாகி லிந்த
அனிட்டம்எப்போதென்னைவிட்டுநீங்கும் இந்த இஷ்டமெப்
போதுஎன்னாலடையப்படும் என்றெண்ணப்பட்டகோரிக்கை
களினாலேயுண்டான் சனனமரணமாகிய கன்மபந்தங்களினி
ன்றுநீங்கும்விடுபட்டு என்னைத்தவிர அன்னியமில்லையென்றும

அதுவேதானென்றும் அனுபவமான சையோகத்தாலேரு
துதேகமுள்ளவரையிலும்நிட்கர்மனாகத்திரிவிதகரணங்களி
லும் புண்ணியகன்மங்களைசெய்துவந்து தேகாந்தத்திற்பரிபூ
ரணமாயிருக்கிற என்பதத்தையப்பிரதிபந்த சாட்சாத்காரமா
யடைவாய். (உஅ)

சுவாமி-உம்மைப்பத்திசெய்யப்பட்டவர்களுக்கு போட்
சமும்,அதுசெய்யாதவர்களுக்குப்பந்தமுந்தருகிறபோதுசிவா
ளைப்போலிராகத்துவேஷமுண்டாகுமே? அருச்சுன-சமஸ்த
பூதங்களுக்கும் நான் சமமாயிருக்கப்பட்டவனானதால் எனக்
குப்பிரியமுள்ளவனுந் துவேஷமுள்ளவனுங்கிடையாது; அப்ப
டியிருக்க இருட்டையுங் குளிரையும் போக்கிக்கொள்ளவேண
டுமென்று அக்கினியையுந், தரித்திரமுதலானவைகளைப் போ
க்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்று கற்பகவிருட்சத்தையும், அனுச
ரிக்கப்பட்டவர்களைப்போலென்னையடைந்து நித்யசுகமாயி
ருக்கப்பட்டதை யனுபவிக்கவேண்டுமென்கிறவர்களென்னை
யேயாராதனைசெய்து என்னையேதியானிக்கப்பட்டவர்களா
யிருப்பதாலென்னையேயடைகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவா
ள் தேகமிருக்கும்போதுமென்னிடத்திலேயேயிருக்கிறார்கள்
நானுமவர்களிடத்திலேயேயிருப்பேன் எனக்குமவர்களுக்கு
மெப்போதும்பேதமேகிடையாது. இதன்றித் தேவலோகத்
தையடையவேண்டுமென்றிச்சித்து ஆராதனைசெய்யப்பட்ட
வாள் அந்தலோகத்தையடைந்து திரும்பவுஞ்சனனத்துக்கு வ
ந்துவிடுகிறார்கள். இந்தவிதங்களாயந்தந்தப்பக்தாளுடையபா
வனைகளெப்படியோ அந்தந்தப்படிபலன்களுமடையப்படுகிறு
ர்களேதவிரக் கற்பகவிருட்சம்போலிருக்கப்பட்ட என்னிட
த்திற்பட்சபாதம் வரக்காரணமேயில்லை. (உகூ)

சுவாமி-நல்லஆசாரத்தோடேயிருக்கப்பட்டவர்களாவி
க்தப்பத்திசெய்யவேண்டுமேயல்லாமலப்படியில்லாதவர்களு
மிந்தப்பத்திசெய்தால் மோட்சமடைவார்களா? அருச்சுன-சி
ரேஷ்டமான ஆசாரத்தோடுங் கூடினவனாகஇருந்துகொண்

டென்னைக்கண்டங்கண்டமாய்ப்பாவித்துப் பத்திசெய்யப்பட்
டவர்களைப்பார்க்கிலும் பாபநடத்தைகளின்றி மிகவுந்துராசா
ரநடத்தையுள்ளவனானாலு மன்னியதேவதைகளுடைய பக்த
னாகாமலெங்கும் நானேயிருக்கிறேனென்று மெனக்குஞ்சக
த்துக்கும்பேதமில்லையென்றும் அகண்டமாயிருக்கப்பட்டபா
மேசுரனாகிய என்னையறிந்து எவன் அநன்னியபத்திசெய்வா
னோ அப்போதேயவனைச் சற்சனனென்றும் மோட்சத்துக்
கதிகாரியாய்விட்டானென்றும் சொல்லப்படும்; எதனாலென்
றால், எல்லாவற்றிற்குஞ்சிரேஷ்டமாயு மெதார்த்தமாயுமிருக்
கிற நிச்சயத்தையடைந்தவனானதா லவனேசிரேஷ்டனெ
ன்பதிலும் மோட்சமேயடைவானென்பதிலும்யாதொருசமு
சயமுந்தேவையில்லை. (ஙo)

சுவாமி-துராசாரமாய்நடக்கப்பட்டவனெப்படிச்சிரேஷ்
டமாவான்? அருச்சுன-என்னையேநம்பி யென்னிடத்திலே
யே சித்தத்தையுடையவனாரோ அவன் துராசாரனாயிருந்தா
லும் என்னைப்பத்திசெய்தவிசேஷத்தினாலே சமஸ்தபாபங்க
ளிலுமிருந்துவிடுபட்டுச் சீக்கிரமாகத்தன்மபரனாய்ச் சாஸ்வ
தமான மோட்சத்தையேயடைவன். அருச்சுன-இதைலோக
த்தார் ஒப்புக்கொள்வார்களாவென்றுகேட்பாயேயாகில்,துரா
சாரமாயிருக்கப்பட்டவன் பகவானுடைய பக்திமாத்திரஞ்செ
ய்தால் அவன் துற்கதியையடையாமல் மோட்சத்தையேய
டைவானென்று மகாத்மாக்களாகிய பிரமநிட்டாளும் வித்
வாமிசாளுங்கூடிப் பிரசங்கமுதலானதுஞ்செய்துகொண்டிரு
க்கப்பட்ட இராசாக்களுடையசபைகளிற்போய்க் கையைத்
தூக்கிக்கொண்டு நீபிரதிக்கினைசெய்வாயாகிலிந்தவார்த்தை
யைக்கேட்டமாத்திரத்திற் சந்தோஷத்தையுடைத்தானவர்க
ளாகி யுனக்குவேண்டியமரியாதைகளும்செய்வித்து உன்னை
ச்சிரேஷ்டமாகவுங்கொண்டாடுவார்கள். (ஙக)

அருச்சுன-ஆசாரமில்லாதவர்களைக்கூட நம்முடையப
க்திகரையேற்றிவைக்குமென்றது ஆச்சரியமல்ல; பாபகுலத்

திற்பிறந்தவர்கள்முதலாய் நம்முடைய பக்திவிசேடத்தினாற் சம்சாரத்தைக்கடந்து மோட்சத்தையடைவார்களென்பதையுஞ்சொல்லுகிறோங்கேள். அருச்சுன-பாபயோனிகளிற்பிறந்த சண்டாளர்முதலானவர்களானாலும் வேதாத்தியயனங்களுக்குங் கன்மங்களுக்குமதிகாரமில்லாத பிராமணஸ்திரீகளானாலும் சூத்திரர்களானாலுங் கேவலமாயுழுதுபயிர்கள்செய்கிறவைசியரானாலு மென்னுடைய பக்திமாத்திரம் விதிபூர்வமாகச்செய்வார்களேயானாற் சிரேஷ்டமான மோட்சத்தையேயடைவார்கள். (௩௨)

அருச்சுன-என்னுடைய பக்திவிசேடத்தினாலே தேகமேதானென்றுஞ் செகத்துச்சத்தியமென்று மொப்புக்கொண்டு அநித்தியமாயிருக்கப்பட்ட விஷயங்களில் மோகத்தினால் முழுகிச் சார்வதா துக்கத்தையடைந்திருக்கப்பட்ட கேவலமானபுருஷாளும் ஸ்திரீகளும் துராசாரநடத்தையுள்ளவர்களும் துற்குலத்திற்பிறந்தவாளாயுமிருக்கப்பட்டவாள்கூட மோட்சத்தையடையும்படியாக இருக்கையிற் சிரேஷ்டமான குலங்களிற்பிறந்து நல்லஆசாரங்களோடுங்கூடி நம்மைப்பக்திசெய்யப்பட்ட பக்தாளாகிய பிராமணாளுக்கும் ராஜரிஷிகளுக்கும்மோட்சமுண்டாவதற்குக்கேட்கவாவேண்டும். ஆனதால் அருச்சுன-உன்னுடையசரீரம் அநித்தியமாகவுஞ் சுகமில்லாததாகவுமிருப்பதால் இனிக்காலதாமசம்பண்ணாமல் அநித்தியசுகம்வேண்டுமென்கிற இச்சையைவிட்டு நித்யமாயுஞ்சுகரமாயுமிருக்கிற நம்மை யடையும்படியானபக்தியே செய்யவேண்டும். (௩௩)

சுவாமி-எல்லாந்தாமேயென்று பக்திசெய்யும்படியாகவுமனுக்கிரகஞ்செய்தீர்கள். இப்போது சந்தித்திருக்கிற யுத்தத்தைப்பண்ணும்படியாகவும் அனுக்ரகஞ்செய்கிறீர்கள்; இதுகளினாலேநானெவ்விதமாகப்பக்திசெய்யவேண்டுமோ அதையனுக்ரகம்பண்ணவேண்டும். அருச்சுன-எதைப்பார்த்தாலும் அன்னியமாநினையாமல் நாமேயிருக்கிறோமென்று நினைக்க

வேண்டும். நம்முடையதாசனாகஇருந்துகொண்டெதைப்பூசித்தாலும் நம்மையேபூசிக்கிறோமென்று பூசிக்கவேண்டும். எவைகளுக்குநமஸ்காரஞ்செய்தாலும் நமக்கே நமஸ்காரஞ்செய்கிறோமென்றுசெய்யவேண்டுமிதுவுமன்றிநாமேயெங்குமிருக்கிறோமென்றும் நம்மைத்தவிர அன்னியமில்லவே யில்லையென்று மதனால்நம்மையடைகிறதேமிகவுஞ் சிரேஷ்டமென்றுந் திடமாக அந்தரத்திற்சார்வதாவைத்துக்கொண்டு பாகியத்திலுன்னுடைய திரிவிதகரணங்களினாலுஞ் சுதன்மங்களைநிட்காமனாய்ச்செய்துவருவாயாகிற் பரமாநந்தசொரூபமாகியநம்மையேயடைவாய். (௩௪)

ஏழாமத்தியாயம், எட்டாமத்தியாயமிவைகளிற்சொன்னவிபூதிகளுக்குமதிகமாயிருக்கப்பட்ட விபூதிகளையுந் தன்னுடையபக்திவிசேடத்தையும் அப்படிப்பட்ட பக்திசெய்யவேண்டியக்கிரமத்தையும் அனுக்ரகஞ்செய்தபகவானாகிய யாதொரு கிருஷ்ணமூர்த்தியுண்டோ அவருக்கு நமஸ்காரஞ்செய்கிறேன்.

ஒன்பதாவது

இராசகுய்யயோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ. அத்தியாயம் ௯-க்குச் சுலோகம் ௩௭௨.

ஸ்ரீ தேவரெங்கநாதனே துணை.

உ

ஸ்ரீ வாசுதேவாயநம:

பத்தாவது

விபூதி அத்தியாயம்.

அவதாரிகை, முன்சொன்ன ஏழு, எட்டு, ஒன்பது இந்த அத்தியாயங்களிற் பகவானானவர் தன்னுடைய விபூதிகளை

ச்சங்க்ரசமாகச்சொல்லி அவைகளையெல்லாந்தானேயென்று
பக்திபண்ணும்படியாகச் சொன்னதுந்தவிர இப்போது விஸ்
தாரமாயும்ரகசியமாயுமிருக்கப்பட்ட தன்னுடையவிபூதிகளை
த்தெரிந்து அவைகளையுந்தானேயென்று பக்திசெய்யவேண்
டுமென்கிற அபிப்பிராயத்தினாலேயந்தவிபூதிகளை இந்தப்பத்
தாம் அத்தியாயத்தில்விஸ்தாரமாகச் சொல்லத்தொடங்குகி
ன்றார். அருச்சுனா-ஏழு, எட்டு, ஒன்பது இந்த அத்தியாயங்
களில் நாம்சொன்னநம்முடையவிபூதிகளைக்கேட்டுச் சந்தோ
ஷத்தையடைந்திருக்கிறஉனக்கு இதஞ்செய்யவேண்டுமென்
றெண்ணித்துப் பரமமாயிருக்கிறவிஸ்தாரமானநம்முடைய விபூ
திகளையறிந்து பத்திசெய்யும்படியாகத்திரும்பவும் உனக்குப
தேசம்பண்ணுகிறோம். (க)

அருச்சுனா-இப்போதுநாம்சொல்லப்போகிற நம்முடை
யமகிமையையுடைத்தானவிபூதிகளை யொருவருமறியமா
ட்டார்கள்; முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்கள், நாற்பத்தெண்ணா
யிரம்ரிஷிகள்முதலிய இவர்களாலேயும் அறிகிறதற்குத்துர்ல
பமாயிருக்கும். நம்முடையஅநுக்ரகமுண்டானால்மாத்திரம
அறியலாமேயல்லாமல் வேறே யெந்தஎத்தனங்களினாலும்
அறியத்தக்கதல்ல. (உ)

சுவாமி-இதையறிந்ததனாலேபலமென்ன? அருச்சுனா-ச
னனமில்லாதவனாயும் அனாதியாயும் லோகங்களுக்கெல்லாம்
மகேசுரனாயுமிருக்கிறநம்மை யெதார்த்தமா யார்அறிகிறார்க
ளோ அவாள்மனுஷாளுக்குட்சிரேஷ்டா ளல்லாமலும் சமஸ்த
மோகங்களிலும் சமஸ்தபாபங்களிலுமிருந்து விடுபட்டுநம்மு
டையபதத்தையேயடைவார்கள். (௩)

அருச்சுனா-சகலலோகங்களும் நம்முடையவிபூதியினால்
விளங்குகின்றனவென்கிறவிபரத்தைச்சொல்லுகிறோங்கேள். ந
ல்லதுபொல்லாததுஎன்று நிச்சயிக்கிறபுத்தியும் எல்லாமாய்
நாமேஇருக்கிறோமென்றறியப்பட்டஞானமும் நம்மைத்தவி
ர அன்னியமில்லையென்கிறதே மோகமன்றியிருக்கிறதும் ஒ

ருவரால்வரப்பட்ட இடஞ்சல்களைச்சகிக்கிறதேபொறுமையும்
எதுநடந்தாலும்எதுவசனித்தாலும் சரியாகநடக்கிறதும், சரி
யாகவசனிக்கிறதும் சத்தியமும், துர்விஷயங்களிற்போகாம
ல்தடைசெய்யப்பட்டதேபாகியேந்திரியங்கள்நிக்ரகமும் அன்
னியசிந்தனைகள்செய்யாமற்பகவானையேநினைக்கும்படிசெய்ய
ப்பட்டதே ஆந்தரிந்திரியநிக்கிரகமும் சிதோஷ்ணாதிகளினால்
வரப்பட்டசுகமுந்துக்கமும் சனனம்சனனமில்லாமையும் ப
யமும்பயமில்லாமையும். (௪)

இராகத்துவேஷமின்றியிருக்கிறதே சமத்துவமும் அயிம்
சையும், சந்தோஷமும், தபசும், தானமும், கீர்த்தியும், அபகீர
்த்தியும், இவைமுதலான இன்னம் நானாவிதமானபாபங்களெ
ல்லாம் சமஸ்தபிராணிகளுக்கும் நம்மிடத்திலிருந்துண்டாம்
நிராகாரசொரூபமாயிருக்கிற நம்மிடத்தில் இவைகளெல்லா
மெப்படியுண்டாகலாமென்றால் அவாளவாளுடையகன்மா
நுகுணமாக அவாள்வாள்பாவனைப்படி நம்முடையபிரகிருதி
யினாலுண்டாகப்பட்டதை நம்மாலேயுண்டானதாகச்சொல
்லுகிறதேதவிர நாமொன்றும்செய்யவேயில்லை. (௫)

அருச்சுனா-பிருகுரிஷிமுதலான சப்தரிஷிகளும் சனக,
சனந்தரர், முதலானஞானவந்தாளாகிய நான்குபேர்களும்
பதினான்குமனுக்களுஞ் சமஸ்ததூலதேகஅபிமானியாகிய இ
ரணியகர்ப்பனென்னப்பட்ட என்னுடைய பிரகிருதியானம
னோசங்கற்பத்தினாலுண்டானார்கள். அவர்களெல்லாமென்னு
டைய அம்சரூபாளே யவாளாலேசகலபிரபஞ்சமுமுண்டா
ச்சுது பிரமதேவனாலே சிருட்டியுண்டானதாகச் சாத்திரப்பு
ராணங்களிற் சொல்லப்படுகிறதேயென்றால் அந்தப்பிரமதே
வருமென் சங்கற்பத்தினாலேயேயுண்டானவரோ யப்பாலவர்ம
னோசங்கற்பத்தினாலே சிருட்டியுண்டானதென்கிறதும் சரி
யே இனியுன்மனசினாலேயந்தச்சிருட்டியுண்டானதென்றும்
நாமே நீயாகும்போது உனக்கே அதனுடையநிசந்தெரியவ
ரலாம். (௬)

சுவாமி-இவ்விதமாய்ச்சகலமும் உம்முடைய விபூதியென்றறிந்ததனாலென்னபலன்? அருச்சுனா-என்னுடையவிபூதியையும் யோகமகத்துவத்தையும் யதார்த்தமாயாதொருவனறிவானோ அவன் நம்மிடத்தில் அசஞ்சலமாயிருக்கப்படாநின்ற தியானயோகத்தையடைவன் இதற்குச்சமுசயமில்லை.

சுவாமி-உம்முடைய விபூதியையறிந்ததனாலே தியானயோகத்தை யெப்படியடைவார்கள்? அருச்சுனா-சொரூபமாயிருக்கப்படாகின்ற சகலபிரபஞ்சங்களும் உற்பத்தியாகிறதற்கும் அவைகள் விருத்தியடைந்து விவகரிக்கப்படுகிறதற்கும் நாமேகாரணமென்றும் நம்மைத்தவிர அணுமாத்திரங்கூடச்சலிக்காதென்றும் நம்முடைய விபூதிமகிமையையறிந்த விவேகமுள்ள நம்முடையபக்தாள் பிரீதிபூர்வமாகவும் அநகியமாகநம்மையேயுபாசிப்பார்கள். (அ)

அருச்சுனா-இன்னம் அந்தப்பக்தாளானவாள் என்னிடத்திலேயே யிடைவிடாதசித்தமும் பிராணனுமுண்டானவர்களாய் நம்மையே பாகியத்திற் பூசைபண்ணுவார்கள். நம்முடைய மகத்துவங்களையும் நம்முடைய திவ்யமானசரித்திரங்களையும் நம்முடைய கீர்த்திகளையும் தனியேயிருக்கும்போது வசனித்துக்கொண்டிருக்கிறதுமல்லாமல் தான்போதிக்கத்தக்கவர்களுக்குப் போதித்துக்கொண்டும் இருக்கிறதனாலேயும் அவைகளிடத்தில் எதார்த்தமாய்ச் சந்தோஷத்துடன் ஆனந்தத்தையுமடைந்துகொண்டிருப்பார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட புருஷாளுக்கு நம்முடைய யெதார்த்தமான ஞானத்தையநுக்கிரகஞ்செய்வித்துச் சனனமரணதுக்கத்துடன்கூடியிருக்கிற சம்சாரபந்தத்திலிருந்தும் நிவிர்த்திசெய்து மோட்சத்தையடையும்படியாகவும் பண்ணிவைப்போம். (௯)

சுவாமி-நிராகார ஸ்வரூபமாயிருக்கிற தேவரீர் எவ்விதமாக ஞானத்தையநுக்ரகம்செய்வீர்? அருச்சுனா-எப்போதும் நம்மிடத்திலேயே தியானபராளாயும் பிரீதிபூர்வமாகவும் நம்மைப்பக்திபண்ணப்பட்டவர்களுக்கு எந்தப்புத்தியினாலே நம்

மையடைவார்களோ அப்பேர்ப்பட்டபுத்தியோகத்தை நாம் கொடுப்போம். (௰)

சுவாமி-அப்படிப்பட்ட புத்தியோகத்தைத்தேவரீர் எங்கேயிருந்தெவ்விதமாய்க்கொடுப்பீர்? அருச்சுனா-நம்முடைய பக்தாளையநுக்ரகஞ்செய்யவேண்டி அவர்களுடையபுத்திக்குச்சாட்சியாகவும் அந்தரியாமியாகவும்நாமிருப்பதனாலே அவ்விடத்திலிருந்து அந்தப்புத்திக்கு நாம்சோதகம்பண்ணிவைத்துக்கொண்டிருப்போம் அந்தச்சோதகத்தினாலே பிரகாசரூபமாகிய ஞானமென்கிறதீபமுண்டாகி அஞ்ஞானத்தினாலுண்டானசமுசாராந்தகாரத்தை விலகும்படிபண்ணிவைத்து நம்முடையசொரூபத்தையடையும்படியாகவும் செய்விப்போம்.

அவதாரிகை-ஏழு, எட்டு, ஒன்பது இந்தஅத்தியாயங்களிற்சொன்ன முக்யமானவிபூதிகளையெல்லாம்பார்க்கும்போது பகவானைத்தவிர அன்னியமில்லையென்றும் அப்பேர்ப்பட்ட விபூதியையுடைத்தான பகவானை யேகதேசமாய் ஒருவிசேஷமாகியபுருஷாளைப்போல நாமிதுவரைக்கும்எண்ணிக்கொண்டிருந்தது மிகவுங்கேவலமானபுத்தியென்றும் பகவானுடைய ஸ்வரூபத்துக்குஆதியும்அந்தமுமிருக்கமாட்டாதென்றும் புத்திக்குச்சமுசயமின்றிநிச்சயப்பட்டபடியினாலே அருச்சுனனானவன்பகவானைப்பார்த்துத்துதிசெய்யத்தொடங்குகின்றான்.

சுவாமி-பரப்பிரமஸ்வரூபராயும் சமஸ்தபாபங்களிலுமிருந்து பாவனம்செய்யத்தக்கவராயும் எல்லோரும் அடைகிறதற்குஸ்தானமாயும் மிகவும்அத்யந்தம்சிரேஷ்டமுள்ளவராயும் சுயம்பிரகாசஸ்வரூபராயும் சாஸ்வதராயும் நித்யராயும் திவ்யபுருஷராயும் எல்லாத்தேவதைகளுக்கும் ஆதிதேவராயும் சனனமரணரகிதராயும் எங்கும்வியாபகராயும் தேவரீர்இருக்கப்பட்டவரென்றும் இப்போது அடியேனுக்குத்தெரியவந்தது. (

அருச்சுனா-இதுவரையும்நம்மை நானாவிதமாகப்பாவித்திருந்தநீ இப்போதொருவிதமாயெப்படிச்சொல்லுகிறாய். சுவாமி-சப்தரிஷிகளும், தேவரிஷியானநாரதரும், அசிதனும், தே

லரும், வியாசமுனீந்திரனுமின்னமிருக்கப்பட்டமகான்கள் முதலானவர்களு மிப்போது நானிச்சயித்துச்சொன்னபடிக் கேசொல்லிக்கொண்டிருப்பார்கள் தேவரீரும் அப்படியேபல நடவைகளிலும் அநுக்ரகஞ்செய்திருக்கிறீர்கள்; அதனாலேயு ந்தேவரீருடைய விபூதிமகிமைகளை இப்போதுபார்க்கிறதனா லேயும் என்புத்திக்கு இப்போதுசரியாய் நிச்சயப்பட்டு நானும் சொன்னேன். (௰௩)

சுவாமி-தேவரீரெனக்குபதேசிக்கப்படாநின்ற எல்லா அர்த்தங்களும் நிசமென்றெண்ணுகிறேன் சட்குணஐஸ்வரிய சம்பன்னா, தேவாதிகளாலேயும்அசுரர்களாலேயும் உம்முடை யசொரூபத்தையறியக்கூடாது. (௰௪)

சுவாமி-பின்னையார்தான் அறிவார்களென்றுகேட்டீர்க ளேயாகிற் சமஸ்தபூதங்களையுமுண்டாக்கி அவைகளைத்திதி படையும்படியாகவும்செய்வித்து அந்தப்பூதங்களுக்கெல்லா மீசுரனாகஇருந்துகொண்டு அவாளவாளுடையகன்மானுகுணமாகப்பலன்களையுங் கொடுத்துக்கொண்டு ஆதித்தனுகிப்பிரகாசங்களுக்கெல்லாம் பிரகாசரூபமாயிருந்து பிரகாசித்துக் கொண்டுஞ் செகத்தியாவும் புருஷோத்தமராயுமிருக்கப்படாநின்றதேவரீருடைய ஸ்வரூபத்தைத்தேவரீரேயறியவேண்டு மேயல்லாமல் வேறேயொருவருமறியமாட்டார்கள். (௰௫)

சுவாமி-தேவரீரெந்தவிபூதிவிசேஷத்தினாலே யிந்தச்சகங்களெல்லாம்வியாபித்திருக்கிறீர்களோ அப்படிப்பட்டஆச்சரியகரமாயும் திவ்யமாயுமிருக்கப்படாநின்ற உம்முடையவிபூதிகளைச்சிருட்டியுண்டானபிறகு உண்டானவாளாலே விபரமாய்த்தெரியக்காரணமில்லாததனாலே அவைகளையெல்லாம் சொல்லுகிறதற்குத் தேவரீரேதகுந்தவர் சமஸ்தமும்அவிடத்துக்கேதெரியவரலாம். (௰௬)

சுவாமி-யோகீசுரர்களுக்கெல்லாம்யோகீசுரரே யெப்போதும்நானும்மையெவ்விதமாகச்சிந்திக்கவேண்டுமோ எவ்விதமாக் குறிபண்ணவேண்டுமோ எந்தெந்தவிபூதிபாவங்களைத்

தாமாக நான்சிந்திக்கிறதற்குத்தகுந்ததாயிருக்குமோ அவைகளைநான்தெரியாதவனாயிருக்கிறேன். (௰௭)

ஆகையாற் சனார்த்தனா-தேவரீருடைய யோகமகத்துவத்தையும் விபூதிவிசேஷங்களையும் எந்தெந்தவஸ்துக்களில் தேவரீரையெப்படி யெப்படிச் சிந்திக்கவேண்டுமோ அவைகளையெல்லாம் சவிஸ்தாரமாகத் திரும்பவும் அநுக்ரகம் பண்ணவேண்டும். தேவரீருடையவாக்கியங்களாகிற அமிர்தத்தையெவ்வளவுகேட்டாலும் திருப்தியடையாதவனாயிருக்கிறேன். (௰௮)

அருச்சுனா-நம்முடையவிபூதிகளெல்லாவற்றையும் வசனிக்கிறதற்குச் சக்கியமாகாது; ஆனதாற்றெய்வசம்பந்தமான திவ்யரூபங்களாகிய என்னுடைய விபூதிகளிற்பிரதானமாயிருக்கிற விபூதிகளைமட்டும் விபரமாய்ச்சொல்லுகிறேன். இவைகளையறியும்போது மற்றவிபூதிகளெல்லாமதற்குளந்தர்ப்பூதமாய்விடுகிறதுந்தவிர எல்லாவிபூதிகளையுமறிந்தாலெந்தப் பலனுண்டோ அந்தப்பலமேயிவைகளினாலுண்டாகும். நாம் சொல்லப்பட்ட விபூதிகளிற்சிலது என்னுடைய சொரூபமாகவேபாவனைசெய்யவேண்டும்; சிலவற்றில்மாயாகாரியமான சடாம்சமாகிய நாமரூபத்தைத்தள்ளி நம்மைச்சைதன்யமாத்திரமாகப் பாவனைபண்ணவேண்டும். (௰௯)

அருச்சுனா-சகலபூதங்களுடையஇருதயத்தில் அந்தரியாமியாகவசிக்கப்படாநின்ற பரமாத்மா ஆரோஅவரேநாம், சராசரமான பிரபஞ்சமுண்டாகிறதற்கும் அவைகள் திதியடைகிறதற்கும் அவைகள் லயமடைகிறதற்குங்காரணமாயிருக்கப்பட்டதெதுவோ அதுவும்நாமே, யிவைகளினாலேயே சமஸ்தவிபூதிகளுமறிந்துகொண்டவனானாலும் அந்த நிச்சயத்தையாந்தரத்தில்வைத்துக்கொண்டு பாகியத்திற்பத்திசெய்யவேண்டி நீகேட்டபடிக்கு முக்யமானவிபூதிகளையும் சொல்லுகிறேன்கேள். (௨௰)

அருச்சுனா - அவாதசாதித்தாளுக்குள் விஷ்ணுநாமத்தையுடைத்தான ஆதித்தனும், பிரகாசங்களிலே சூரியப்பிரகாசம்நாம், சப்தவாயுக்களில்மரீசியென்னப்பட்டவாயுநாம், நட்சத்திரங்களிற் சந்திரன்நாம். (௨௧)

வேதங்களுக்குள்ளே உபதேசவாக்கியங்களாற் சொல்லப்பட்டசாமவேதம்நான், தேவதைகளுக்குள்ளே தேவேந்திரன்நாம், இந்திரியங்களுக்குள்ளேமனசுநாம், சமஸ்தபூதங்களிலுமிருக்கப்பட்டஞானம்நான். (௨௨)

ஏகாதசருத்திராளுக்குள்ளேசுகத்தைக்கொடுக்கப்பட்டசங்கரனன், எட்சராட்சசாளுக்குள்ளேகுபேரனன், அஷ்டவசுக்களுக்குள்ளேபாவகனன், மலைகளுக்குள்ளேமேருபருவதம்நான். (௨௩)

புரோகிதாளுக்குள்ளேமுக்யமான பிரகஸ்பதிநான், சேனாபதிகளுக்குள்ளேசுப்பிரமணியர்நான், நதிகளுக்குள்ளேசமுத்திரம்நான். (௨௪)

அருச்சுனா-மகாரிஷிகளுக்குள்ளே பிருகுமகாரிஷிநான், மந்திரங்களிற்பிரணவமந்திரம்நான், எக்யங்களுக்குள்ளேசெபஎக்யம் நான், அசைவில்லாதவைகளுக்குள்ளேயிமையபருவதம்நான். (௨௫)

அருச்சுனா - விருட்சங்களுக்குள்ளே பசுவத்தவிருட்சம்நான், தேவரிஷிகளிலேநாரதனன், கெந்துருவாளுக்குள்ளேசித்திரத்தேரவனன், சித்தாளுக்குள்ளேகபிலமுனிநான். ௨௬

அசுவங்களுக்குள்ளேஉச்சைசிரவஸ்நான், கெஜங்களுக்குள்ளேயயிராவதம் நான், புருஷாளுக்குள்ளே யிராசாக்கள்நான். (௨௭)

அருச்சுனா-ஆயுதங்களுக்குள்ளேவச்சிராயுதம்நான், பசுக்களுக்குள்ளேகாமதேனுநான், பிரசைகளுற்பத்தியாகிறமன்மதன்நான், சர்ப்பங்களுக்குள்ளேவாசுகிநான். (௨௮)

அருச்சுனா-விஷமின்றியிருக்கிற நாகாளிலாதிசேடன்நான், சல்த்திற்சஞ்சாரப்பண்ணப்பட்ட சகலசீவாளுக்கும்ராசா

வாகியவருணன்நான், பிதிர்க்களுக்குள்ளேயரியமன் நான், தப்பாமற்றண்டிக்கிறவர்களுக்குள்ளேயியமதன்மராசனன். ()

அசுராளுக்குள்ளே பிரகலாதன்நான், நிமிஷமுதற்கணக்குச்செய்யப்படாநின்றகாலம்நான், மிருகங்களுக்குள்ளே சிங்கம்நான், பட்சிகளுக்குள்ளே கருடன்நான். (௩௰)

அருச்சுனா-வேகங்களுக்குள்ளே வாயுவேகம்நான், வில்வித்தையுடைத்தானவாளுக்குள்ளேபொருபதிநான், மச்சங்களுக்குள்ளேராசாவாகிய மகரமச்சம்நான், நதிகளுக்குள்ளேகெங்காபவானிநான். (௩௧)

அருச்சுனா-சகல பிரபஞ்சங்களுக்கு மாதியாகியசிருஷ்டியும் மத்தியாகியதிதியும் அந்தமாகியசம்மாரமும் இந்தமூன்றும்நான், சமஸ்தவித்தைகளுக்குள்ளேயும் அத்யாத்மமென்னப்பட்டபிரமவித்தைநான், வாதங்களுக்குள்ளே தான்பிடித்த காரியம் செயிக்கவேண்டுமென்று அதற்கநுசரணையாக நியாயமோ அநியாயமோ ஒருவருக்கொருவர்செய்யப்பட்டவாதங்களுக்குச் செற்பமென்று சொல்லப்படும். தனக்கொன்றும் பிரயோசனமில்லாமல் எதிரிக்குமட்டுங் குறைவுசெய்யவேண்டுமென்றுநினைத்தவனுக் கெந்தஇடங்களிற் பூஷணமுமுபகாரமு முண்டாயிருக்குமோ அவைகளைக்கெடுத்துப்போடும்படியாக அவாளிடத்திற்போய்ப் பேசப்பட்டவாதமுதலானவைகளுக்குவிதண்டமென்றுசொல்லப்படும். ஆத்மஞானத்தைப்பற்றிச் சமானஸ்தாளாவது அல்லது அதற்குக்கீழ்ப்பட்ட முமூட்சுக்களாவது இவாள் ஒருவருக்கொருவர் செய்யப்பட்டவாதங்களேதுவோ அதற்குவாதமென்று சொல்லப்படும். இந்தமூன்றுவாதங்களிலும்முன்சொன்ன ரசோகுணதமோகுணமாகிய இரண்டுவாதங்களும்நாமல்ல, சத்துவகுணமாகிய மூன்றுவதுசொன்னவாதமேநான். (௩௨)

அருச்சுனா-அட்சரங்களுக்குள்ளே யெந்த அட்சரங்களுக்குஞ்சேர்ந்துபிரகாசிக்காநின்றஅகாரஅட்சரம்நான், சமமே

ன்றுசொல்லப்பட்டவைகளுக்குள் ராமனென்றுங்கிர்ஷ்ணனென்றுஞ்சொன்னால் அவைகளெப்படிச்சமமோ அப்படிப்போலேயிருக்கப்பட்டசமங்களெல்லாம்நான், காலங்களுக்குட்சிருஷ்டியுண்டானபோதும்ஸ்திதியானபோதும்அவைகள்லயமடைந்தபோதும் அட்சயமாயிருக்கப்படாநின்ற காலமெதுவோஅந்தக்காலம்நான், கன்மங்களுக்குள் அந்தந்தச்சீவாளுடையகன்மானுகுணத்துக்குத்தகுந்த பலன்களைக்கொடுக்கப்பட்டதெதுவோஅந்தக்கன்மங்கள்நான். (௩௩)

சர்வமுஞ்சங்கரிக்கிறதில்மிருத்திவுநான், சமஸ்தபூதங்களையுமந்தந்தப்படியுண்டாகப்பண்ணப்பட்ட சத்தியெதுவோ அதுநாம், ஸ்திரீகளில் நல்லகீர்த்தியும்லட்சுமீகரமும்நல்லதர்மமும் வரப்போகிறகாரியத்தில் யூகிக்கிறஸ்மிருதியும்முன்னடந்திருக்கிறவிஷயங்களைத்தாரணைசெய்யப்பட்ட சித்தமும்தைரியமும்சமையும்இவைகளெல்லாம்நாமே. (௩௪)

அருச்சுனா-யாகாதிகளைக்குறித்துவசனிக்கப்பட்ட மந்திரங்களிற்றேவேந்திரனைக்குறித்துச் சருவதேவதாத்மகமாய்ச்சொல்லப்பட்டசாமவேதமந்திரமெதுவோஅதுநான், சந்தஸ்களுக்குள்காயத்திரிசந்தஸ்நான், மாசங்களுக்குள்ளேசமஸ்ததேவாலயங்களிலும் விசேஷக்ரமாகப் பூசைமுதலானவைகளுஞ்செய்வித்துக் கொண்டாடப்பட்டமார்கழிமாதம் நான், இருதுகளுக்குள்ளே தேவாலயங்களிலுச்சவாதிகளும்பிரசைகளுக்கு விவாகாதிமுதலானசுபங்களும்நடக்கப்பட்ட சித்திரைவைகாசிமாதமாகியவசந்தருதுநான். (௩௫)

அருச்சுனா-வஞ்சனைக்குட்சொக்கட்டானாட்டத்தில் அவனவனிஷ்டப்படிக்குப் பகடைகள்விழும்படியாகப்பண்ணப்பட்டசத்தியெதுவோஅதுநான், தேயிசுகளுக்குள்ளே தேவாலயங்கள்பிரமாலயங்கள்முதலானதுஞ் செய்யப்பட்டதனாலுண்டானகீர்த்தியாகியதேயிசெதுவோஅதுநான், எந்தெந்தப்புருஷாளாலேயெந்தெந்தச் செயமடைகிறார்களோ அந்தந்தச்

செயமெல்லாம்நான், எந்தெந்தவிஷயங்களைப்பற்றியெந்தெந்தப்புருஷாள்முயற்சிசெய்வார்களோ அந்தந்த முயற்சியெல்லாம்நான், சாத்துவீகவந்தாளுக்கு அன்னிய சங்கற்பமின்றியிருக்கப்பட்டசாந்தமெதுவோ அதுநான். (௩௬)

அருச்சுனா-யாதவவம்சாளுக்குள் வசுதேவபுத்திரனாகிய இப்போது பிரத்யட்சமாயுனக்குபதேசம்செய்யப்பட்டவாசுதேவனும்நானே பாண்டவாளுக்குள்ளேதனஞ்சயனென்னப்பட்டநீயும்நாமே முனீசுராளுக்குள்வியாசமுனிநாமே திரிகாலங்களும் அறிகிறவர்களுக்குட்சுக்கிரபகவானுமே. (௩௭)

அருச்சுனா-தண்டனைகளில்யாவரையும் வசப்படுத்தும்படியான தண்டனை யெதுவோஅதுநாம் நீதிகளிலெவர்களைச்செயிக்கவேண்டுமோ அவர்களுக்குப்போதிக்கப்பட்டதனாலேயவர்களொப்புக்கொண்டடன்பட்ட நீதியெதுவோ அதுநாம் இரகசியங்களுக்குள்ளே யன்னியசங்கற்பமின்றித் தானேதானாயிருக்கப்பட்டமவுனரகசியமெதோஅதுநாம் சகலசீவாளுடைய ஞானங்களுக்குள் தத்துவந்தெரிந்த ஞானவந்தாளுடையஞானம்நான், (௩௮)

அருச்சுனா-சகலபூதங்களுக்குமுற்பத்தியென்ன திதியென்னலயமென்ன இந்தமூன்றுக்குங்காரணமான பீஜமும்நாமேஇந்தச்சராசராத்மகமானபிரபஞ்சங்களெல்லாம் நம்மைக்காட்டிலுமணுமாத்திரங்கூட அன்னியமேகிடையாது இதனாலே யெல்லாம்நாமேயாகியிருக்கிறோம். (௩௯)

அருச்சுனா-நம்முடையதிவ்வியமான விபூதிக்குப்பிரமாணஞ்சொல்லமுடியாது அப்படிக்கு விஸ்தாரமாயிருக்கப்பட்டவிபூதிகளிலுன்புத்திகிரகிக்கும்படியானதெவ்வளவோ அவ்வளவுமாத்திரம் சிரேஷ்டமாயிருக்கிற விபூதிகளைமட்டுஞ் சங்க்ரகமாகச்சொன்னோம். (௪௰)

அருச்சுனா-இவ்விதமாய்நாம் சொல்லியிருக்கையிலுமின்னமுமெல்லாவிபூதிகளும் விபரமாய்க்கேட்கவேண்டுமென்று

உனக்குப்பிரியமுண்டாயிருப்பதனாலே அவைகளெல்லாம்நாம்சொன்னாலும் நீயறியச்சக்திவந்தனல்லாததனாலே யெல்லாவற்றையுமறியத்தக்கதான சுளுவாகிய ஒருமார்க்கத்தைச்சொல்லுகிறோங்கேள். அருச்சுனா-சகலலோகங்களிலும் ஐஸ்வரியங்களோடும் பிரகாசத்தோடும்மகிமையோடும் அதிகசிரேஷ்டத்தோடும் பலன்களோடுங்கூடி யெந்தெந்தஸ்தலங்களிடத்திலும் எந்தெந்தவஸ்துக்களிடத்திலும் விளங்குகின்றனவோ அவைகளெல்லாம் நம்முடைய முக்கியமானவிபூதிகளென்றும் நம்முடையஅம்சத்தினாலுண்டானதென்றுமறி. ()

அருச்சுனா - உன்னுடையசித்தம்பகிர்முகமாகும்போது நீபத்திசெய்யநம்முடைய விபூதிகளைத்தெரியவேண்டுமென்றுகேட்டதற்குப் பரிச்சின்னத்தோடும் வெகுபிரகாரமாகமுக்கியமாயிருக்கப்படாநின்ற விபூதிகளைமட்டுஞ் சங்க்ரகமாக நாம்சொன்னோம். அப்படிப்பட்ட விபூதிகளைமட்டுந்தனித்தனியே நீபத்திசெய்வதனாலே பூரணமான ஞானத்தையும் பிரயோசனத்தையுமடையமாட்டாய். எதனாலென்றால், நாமெப்போதும் சகலபிரபஞ்சங்களிடத்திலும் நம்முடைய ஏகாம்சத்தினால் வியாபிக்கப்பட்டுவிளங்குகிறபடியினாலே தனித்தனியே நீபத்திசெய்தால் விபசாரபத்தியாகமுடியுமேயல்லாமல் அவிபசாரபத்தியாகமாட்டாது. ஆகையால், சகலபிரபஞ்சமாகிய சமஸ்தவஸ்துக்களிடத்திலும் நாமேயிருக்கிறோமென்றும் நம்மைத்தவிர அன்னியமில்லையென்று திடபத்தியுடனே அவிபசாரபத்திசெய்யவேண்டும்; அப்போதுதான் பூரணப்பிரயோசனமாகிய கைவல்யபதத்தைத்தப்பாமல் நீயடைய அதிகாரியாவாய். (சஉ)

இந்திரியங்கள்வழியாகச் சித்தம்பகிர்முகமானால் எந்தவஸ்துக்களைப்பார்த்தாலும் பகவத்பாவனையேபண்ணவேண்டுமென்கிற அபிப்பிராயங்கொண்டு தன்னுடைய விபூதிகளைப்

பத்தாமத்தியாயத்தினாலே அநுக்ரகஞ்செய்த யாதொருபகவானுண்டோ அவருக்கு நமஸ்காரம்செய்கிறேன்.

பத்தாவது

விபூதி அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ. அத்தியாயம் ௰-க்குச் சுலோகம்-சகச.

பரமகுருவே துணை.

உ

ஸ்ரீ லீலாமானுஷ விக்கிரகாயநம:

பதினோராவது

விசுவரூப அத்தியாயம்.

அவதாரிகை-பகவானானவர் விபூதிமகிமையையநுக்ரகஞ்செய்ததனாலேயந்தவிபூதிஸ்வரூபமாகிய விசுவரூபத்தைக்காணவேண்டுமென்று அருச்சுனன் அபேட்சிக்க அந்தப்பிரகாரமேதன்னுடையவிசுவரூபத்தைக்காண்பித்தவிபரங்களை யிந்த அத்தியாயத்திற்சொல்லப்படுகிறது.

அவதாரிகை-முந்தின அத்தியாயத்தின்முடிவிலே சகலபிரபஞ்சங்களையும்ஏகாம்சத்தினால் வியாபித்துக்கொண்டிருக்கிறோமென்றனுக்ரகம்செய்தபகவானைப்பார்த்து அப்படிவியாபித்திருக்கிற ஸ்வரூபத்தைத் தான்பிரத்தியட்சமாய்க்காணவேண்டுமென்று ஆந்தரத்திலிச்சையுடையவனாய் அருச்சுனனானவன்பகவானைப் பார்த்துப்பிரார்த்திக்கிறான். சுவாமி அடியேனையநுக்ரகஞ்செய்து இரட்சிக்கிறநிமித்தமாக இரகசியமாயிருக்கப்படாநின்ற அத்யாத்மமாகிய ஸ்வரூபஞானத்தையுபதேசித்ததனாலேயென்னுடைய மோகமென்னப்பட்ட அஞ்ஞானமுழுதும் நஷ்டமாய்ப்போய்விட்டது. (க)

தாமரையிதழுக்குச்சமானமான நேத்திரத்தையுடைத்தானபகவானே-தேவரீரிடத்திலேயே சமஸதபூதங்களுமுண்டாகி ஸ்திதியானபின் லயமுமடைகிறதென்கிறதையும் அவ்வியயமான உம்முடையமகத்துவமும் விஸ்தாரமாகஅநுக்ரகஞ்செய்ததனாலேதெரிந்துகொண்டு அதனாலேயத்தியந்தசந்தோஷத்தையுமடைந்தேன். (உ)

ஆனாலும் பரமேஸ்பரா-உம்முடையவிசுவரூபத்தையெவ்விதமாகஅநுக்ரகஞ்செய்தீரோ அவைகளெல்லாம் சத்தியமே,யவைகளில்எனக்குயாதொருசமுசயமுமில்லை, ஆனாலும் புருஷோத்தமா-ஞானம், ஐஸ்வரியம், சத்தியம், பெலம், தைரியம், தேயிசுயிவைகளுடன் கூடியிருக்கிற தேவரீருடையஈஸ்வரசொரூபத்தைப்பார்க்கவேண்டுமென்று மிகவுமிச்சையுண்டானவனாயிருக்கிறேன். (ங)

அருச்சுனனானவன் இன்னமும் எவ்விதமாய்ச்சொல்லுகிறானென்றால் யோகீசுரானுக்கெல்லாம்ஆதாரமாயிருக்கப்பட்டபரமேஸ்பரரே-உம்முடையஸ்வரூபத்தைப் பார்க்கிறதற்குநான்யோக்யனோஅல்லவோ அதுதேவரீரோ யறியவேண்டும். தரிசனம்செய்யநான்யோக்யனாயிருந்தால்அவ்வியயனாயும் வியாபகனாயுமிருக்கப்படாநின்ற உம்முடையவிசுவரூபத்தையெனக்குத்தரிசனம்பண்ணிவைக்கவேண்டுமென்று அருச்சுனன் பிரார்த்திக்கப் பகவானுந்தயவோடே அந்தவிசுவரூபத்தைக்காண்பிக்கிறநிமித்தம் சஞ்சயன் சாவதானமாகஇருந்து பார்க்கவேண்டுமென்று என்ன உத்தரவுசொல்லுகிறானென்றால். (ச)

அருச்சுனா-அநேகநூறுநூறும் அநேகம்ஆயிரமாயிரமாயும் நானாவிதபேதாபேதங்களாயும் நானாவிதமான திவ்யங்களாயும் பிரகாசிக்கிறநானாவர்ணங்களோடும் நானாவிதமானஆகிர்திவிசேஷங்களோடுங் கூடியிருக்கப்படாநின்ற நம்முடையஸ்வரூபத்தைப்பாரென்றுசொல்லி. (ரு)

இன்னம்துவாதசாதித்தாளையும் அஷ்டவசுக்களையும் ஏகாதசருத்திரர்களையும் அசுவனிதேவதைகளையும் மருத்துதேவதைகளையும் சப்தவாயுவுக்களையும் நம்முடைய இடத்திலேயேபாரும். அருச்சுனா-நீமுன்காணாமலும்கேட்காமலும்இருக்கிற இன்னமனேகஆச்சரியங்களுடனேயிருக்கிறவைகளையெல்லாம் நம்மிடத்திலேபார்ப்பாயாக. (சா)

பார்த்தா - நம்மிடத்திலிருக்கப்படாநின்ற சராசராத்மகமானசகலபிரபஞ்சங்களும் இப்போதுபாரும். அருச்சுனா-நீஎன்னஎன்னபார்க்கவேண்டுமென்று யிச்சையுடனேநிச்சயித்திருப்பாயோ அவைகளெல்லாம்நம்முடைய இடத்திலேயேபார். (எ)

அருச்சுனா-நம்முடைய விசுவரூபத்தையுன்னுடைய சருமசட்சுவினாலேபார்க்கச் சக்தனாகமாட்டாயானதினாலே யுனக்குத்திவ்யமாயிருக்கப்படாநின்ற ஞானநேத்திரந்தருகிறேன், அதனாலீசுரசம்பந்தமான நம்முடைய யோகமாயையினுடைய பிரபாவத்தையுடைத்தான நம்முடைய ஸ்வரூபத்தைப்பாரென்று பகவானானவரனுக்ரகம்செய்தாரென்று திரிதராட்டிராருக்குச் சஞ்சயர் ஆறுசுலோகத்தினாற் சொல்லுகிறார்.(

வாருமையாதிரிதராட்டிரரே-மகாயோகிகளுக்கெல்லாம் யோகீஸ்பரராயிருக்கப்படாநின்ற பகவானானவர் அருச்சுனனைப்பார்த்து அனுக்ரகத்துடனே தம்முடைய சிரேஷ்டமாயிருக்கிற விசுவரூபத்தைக்காண்பித்தார். (கூ)

அதெப்பேர்ப்பட்டரூபமென்றுகேட்பீரோயாகில் அதன் விபரமுஞ்சொல்லுகிறேன்கேளும், அநேகமுகமும்அநேகங்கண்களும் அநேகம் ஆச்சரியங்களும் அநேக ஆபரணங்களும் அநேக ஆயுதங்களும். (ய)

அநேகதிவ்யமாயிருக்கிறபூமாலைகள் அநேகதிவ்யமாயிருக்கிற பீதாம்பரமுதலான வஸ்திரங்களும் அநேக திவ்யமாயிருக்கிற கந்தங்கள் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறதாயும் அளவற

றசர்வ ஆச்சரியகரமாய்ப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறமுகத்தோடுந் தரிசனங்கொடுத்தார். (௰௧)

மகாராசாவே-நானாவிதமான அனந்தரூபங்களோடுங்கூடின விசுவரூபமாகப்பட்டது ஆகாயத்தில் அநேகசூரியபிம்பங்களுடைய காந்தியானது ஏககாலத்திற் பிரகாசித்ததேயாமாகில் அதுகூட அந்தமகாத்மாவினுடைய பிரகாசத்துக்குச் சரியென்றுசொல்லக்கூடாது. அப்பேர்ப்பட்டரூபத்தை அருச்சுனனுக்குத் தரிசனமாகும்படி காண்பித்தார். (௰௨)

மகாராசாவே, அப்பேர்ப்பட்ட விசுவரூபத்தில் அநேகவிதவிதங்களாயிருக்கப்படாநின்ற சர்வபிரபஞ்சங்களும் தேவாதிதேவனாயிருக்கிற ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய சரீரமாகிய ஆகாயத்திலிருக்க அருச்சுனனனவன்பார்த்து மிகவுமாச்சரியகரத்தையடைந்தான். (௰௩)

மகாராசாவே, அருச்சுனனனவனிப்பேர்ப்பட்ட ரூபத்தைக்கண்டமாத்திரத்திலே சந்தோஷத்தையுடைத்தானவனாய்த் தேகமெல்லாம்மயிர்க்கூச்செரியப் புளகாங்கிதமாகியாச்சரியத்தோடேகூடினவனாய்ப் பகவானைப்பார்த்துச் சாஷ்டாங்கமாகநமஸ்காரம்செய்து அஞ்சலிபந்தனம்செய்துகொண்டு பதினேழுசுலோகத்தினாற்றோத்திரம்செய்கிறான். (௰௪)

சுவாமி-உம்முடையதிவ்யஸ்வரூபத்திலாதித்தனாதி தேவதைகளையும் ரிஷிகளையும்நான் குவிதமானசிவாளையும் மேருவிலிருக்கிறபிரமாவையும் ருத்திரரையும் வசிட்டாதிமகான்களையும் தட்சகாதிசர்ப்பங்களையுங்கண்டேன். (௰௫)

சனார்த்தனா-அனேகங்கைகளோடும், புத்திகளோடும், வதனங்களோடும், நேத்திரங்களோடுங்கூடினதாய் அளவற்றநானாவிதமானரூபத்தையுடைத்தாயிருக்கிற தேவரீரைத்தரிசனம்செய்தேன். விசுவமேரூபத்தை யுடைத்தாயிருக்கிறபகவானே உம்முடையஆதிமத்தியாந்தமாகிய மூன்றையுங்காண்கிறதற்கு ஒருவராலுங்கூடாது. (௰௬)

அப்பேர்ப்பட்டஸ்வரூபத்தை யுடைத்தானவராயும் அநேககிரீடங்கள், கெதைகள், சக்கரங்களைத்தரித்துக்கொண்டிருக்கிறவராயுந் தேயிசுகளுக்கெல்லாமிருப்பிடமாயும் எங்கும்பிரகாசிக்கிறவராயும் ஒருவராலும்பார்க்கப்படாதவராயும் பிரகாசிக்கின்றஅக்கினி, ஆதித்தனிவர்கள் பிரகாசத்துக்கும்பிரகாசம்கொடுக்கிறவராயும் இன்னபடியென்றுநிச்சயிக்கக்கூடாததேவரீருடைய சொரூபத்தைத்தரிசித்தேன். (௰௭)

மகாராசாவே; இன்னமுமெவ்விதமாய்த்தோத்திரம்செய்கிறானென்றால் நாசமின்றியிருக்கப்பட்டபரப்பிரமஸ்வரூபராயுந் தேவரீருடைய பதத்தையடையவேண்டுமென்றெதார்த்தமாயிச்சிக்கப்பட்ட முமூட்சுக்களாலேயறியப்படுகிறவராயும் விசுவத்துக்கெல்லாம்ஆதாரராயும்சிரேஷ்டமானகாரணமாயும் அவ்வியராயும் சாஸ்வதமானதன்மங்களை யிரட்சிக்கிறவராயும் நித்யராயும் புராதனராயும் மோட்சம்வேண்டுமென்கிறபேருக்கு மோட்சரூபமாகவுமிருக்கிறவர் தேவரீர்தாமேயென்றுநானறிந்தேன். (௰௮)

இன்னம் ஆதிமத்தியாந்தரகிதராயும் அனந்தமகிமையையுடைத்தானவராயும் அனேகசூரியசந்திரராகிய நேத்திரங்களையுடைத்தானவராயும் அனேக அஸ்தங்களையுடைத்தானவராயும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கப்பட்ட அக்கினிமுகமானதேயிசுகளுக்கெல்லாம் சிரேஷ்டமானதேயிசுரூபமாயிருக்கப்பட்ட அனேகவதனங்களையுடைத்தானவராயுமிருக்கப்பட்ட தேவரீருடைய சுயம்பிரகாசத்தினாலே சமஸ்தபிரபஞ்சங்களும் தாபப்படும்படியாகயிருக்கிற தேவரீரைத்தரிசனம்பண்ணினேன். (௰௯)

இன்னம்பூமி, ஆகாயம், திக்குகள், விதிக்குகள், முதலாகிய எங்கும்வியாபித்திருக்கிறமகாத்மாவாகிய தேவரீர் அதிக ஆச்சரியகரமாயும் உக்ரமாயுமிருக்கப்படாநின்ற சொரூபத்தைப்பார்த்து லோகத்திரயங்களிலுள்ள சகலசீவாளும் மகாபயத்தையடைந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். (௨௰)

இன்னமும் சகலதேவதைகளும் பயப்பட்டுத் தேவரீரைச்சரணமடைகிருர்கள் இன்னம்சிலபேர்கள் பயப்பட்டவர்களாகி அஞ்சலிபந்தனம்செய்துகொண்டு இரட்சிக்கவேண்டுமென்றுபிரார்த்திக்கிருர்கள் மகாரிஷிகளும் சித்தாள்முதலானவர்களும் சுபங்களைவேண்டி அனேகவிதமாய்த் தேவரீரைத்தோத்திரம்செய்கிருர்கள். (உக)

இன்னம் ஏகாதசருத்திராள், துவாதசாதித்தாள், அஷ்டவசுக்கள், சாத்தியாள், விசுவதேவதைகள், அசுவனிதேவதைகள், மருத்துதேவதைகள், பிதுர்தேவதைகள், கெந்துருவாள், எட்சராட்சசஅசுராள், சித்தாள் இவர்களெல்லோரும் ஆச்சரியத்துடனே திகைத்திருக்கிருர்கள். (உஉ)

இன்னம், மகாபுஜா, அனேகவதனங்களோடேயும் அனேக நேத்திரங்களோடேயும் அநேக அஸ்தங்களோடேயும் அனேகதுடைகளோடேயும் அனேகபாதங்களோடேயும் அனேக உதரங்களோடேயும் அனேகவாய்களோடேயும் அனேகதந்தங்களோடேயுங் கூடினதாய் அதிக ஆச்சரியகரமாயிருக்கிற தேவரீருடைய ரூபத்தைக்கண்டு நானும்பயப்படுகிறேன் லோகங்களிலேயுண்டாகிய சமஸ்தபேரும் பயப்படுகிருர்கள். (உ௩)

இன்னம் விஷ்ணுமூர்த்தியே ஆகாயத்தையளாவிப்பிரகாசமாய் அனேகவர்ணபேதங்களும் பயங்கரமானவதனங்களும் விசாலமாய்ச்சொலித்துக்கொண்டிருக்கப்படாநின்ற அனேகநேத்திரங்களையுடைத்தாயிருக்கப்பட்ட உங்களைப்பார்த்துப்பயமும் பிரமையையுங்கூடின சித்தத்தையுடைத்தானவனுயொன்றுந்தெரியாதவனுயிருக்கிறேன். (உ௪)

இன்னம் கோரதந்தங்களுடனே பிரளயகாலாக்கினிக்குச்சமானமான பயங்கரத்தோடுங்கூடிய தேவரீருடைய முகத்தைப்பார்த்துத்திக்குத்திசைகளொன்றும் அறியக்கூடாமலும் சுகமென்னப்பட்டது லேசங்கூடயில்லாமலுமிருக்கப்பட்ட

என்னுடைய பயத்தைப் போக்குகிற நிமித்தம் ஜெகநிவாசா, தேவேசா, சீக்கிரத்திற் பூர்வம்போலப் பிரசன்னமாய்விடும். (உ௫)

இன்னம் திரிதராட்டிரர் முதலானவர்களுடைய புத்திரர்களாகிய துரியோதனுதியானபேர்களும் அவர்களுடனே கூடின இராசாக்கள் முதலானசேனைகளும் வீஷ்டுமர், துரோணர், கன்னன், முதலானபேரும் நம்முடையசேனையில் துஷ்டத்துாய்மன் முதலான இராசாக்களும் அதைச்சேர்ந்த சேனைகளும்பிரவேசிக்கிருர்கள். (உ௬)

சுவாமி-அதிகவேகத்தோடுங்கூடினவர்களாகிக் கோரதந்தங்களுடனே பயங்கரமாயிருக்கப்படாநின்ற உம்முடைய வாக்கிற் சிலபேர்கள் பிரவேசிக்கிருர்கள். இன்னம்சிலபேர்கள் பல்லுகளுடையநுனியில் அகப்பட்டுத் தேகங்களெல்லாம் பொடிப்பொடியாய்ப் போகிருப்போலக்காணப்படுகிருர்கள். (உ௭)

சுவாமி-அனேகவிதமானநதிகளெல்லாஞ் சமுத்திரத்திலேவந்துவிழுகிருப்போலத் தேவரீருடையமுகத்திற் பதினெட்டுஅக்குரோணிசேனையும் பிரவேசிக்கிருர்கள். (உ௮)

இன்னம் சுவாமி-உம்முடையமகிமைதெரியாமல் எரிந்துகொண்டிருக்கப்பட்டதீபத்திலேவிழுந்தாற்சாவோமென்று தெரியாமல் விளக்குவெட்டிப்பூச்சியானது வேகத்தோடே போய்விழுகிருப்போல இந்தயுத்தத்திலேநிற்கிற சேனைகளெல்லாம் சாவோமென்றறியாமல் உம்முடையமுகத்திலே பிரவேசிக்கிருர்கள். (உ௯)

விஷ்ணுமூர்த்தியே யிந்தச்சமஸ்தராசாக்களும் அவர்களைச்சேர்ந்தசேனைகளும் சொலிக்கப்படாநின்றகாலாக்கினிக்குச் சமானமான உம்முடையவாயில்அகப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறஎல்லாரையுந்தேவரீரேபட்சிக்கிறீர். அதிகஉக்ரமானதேவரீருடையதேயிசானது சகலசகங்களையுந்தபிக்கும்படியாகப்பண்ணிவைக்கிறது. (௩௰)

இன்னம்தேவதைகளுக்கெல்லாம் சிரேஷ்டமாயிருக்கிறவரோ உக்ரசொரூபமாயிருக்கப்பட்டாகின்றதேவரீர் ஆர்? எனக்குத்தெரியும்படி அநுக்ரகஞ்செய்யவேண்டும், நான் உமக்குநமஸ்காரஞ்செய்கிறேன். மிகவும்அற்புதமாயும்ஆச்சரியகரமாயுமிருக்கப்பட்டாகின்றஉம்மையின்னாரென்றறியவேண்டுமென்றிச்சையுடைத்தான எனக்குத் தேவரீர்பூர்வம்போலப்பிரசன்னமாகவேண்டும்; எதற்காகயிந்தச்சொரூபமெடுத்தீர், அந்தரகசியமுமெனக்குத்தெரியும்படிஅநுக்ரகஞ்செய்யவேண்டும்.

இந்தவிதமாக்கேட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்துப் பகவானானவரென்னஉத்தரவு சொல்லுகிறாரென்றால், அருச்சுனா லோகத்தையெல்லாம்சங்கரிக்கிறகாலன்நான், உன்னைத்தவிரயிந்தஇரண்டுவகைச்சேனையிலே யுண்டானபேர்களையெல்லாம் சங்காரஞ்செய்யவேண்டி யிந்தஅவதாரஞ்செய்திருக்கிறோம். இவாளையெல்லாம்நீசங்கரிக்காமற்போனாலும் நம்மாலேநாசத்தையடைகிறதுநிசமென்றெண்ணு. (௩௨)

அருச்சுனா - ஆனதால், நீதானேயெழுந்திருந்து யுத்தத்தைப்பண்ணிச்சத்துருக்களையெல்லாஞ்செயித்து வீஷ்டுமராதியானபேர்களையெல்லாம் அருச்சுனன்செயித்தானென்றுகீர்த்தியையடைந்து குறைவில்லாதஇராச்சியத்தையும் ஆண்டுகொள். இத்தனைசேனைகளும் நம்மாலேமுதலிலேதானேகொல்லப்பட்டுப் போய்விட்டார்கள். ஆகையால்நான் செயிப்பேனோ செயிக்கமாட்டேனோவென்றுசந்தேகப்படாதே, அருச்சுனா-நீ நிமித்தமாத்திரமாகும். (௩௩)

அருச்சுனா- துரோணாசாரியார், வீஷ்டுமர், கர்ன்னன், முதலான நான்குதிக்குகளிலுமிருக்கப்பட்ட ராசாக்கள்முதலானவர்களெல்லாம் நம்மாலே முன்னமேகொல்லப்பட்டுப் போய்விட்டார்கள், அவர்களையெல்லாம் நீயும்நிமித்தமாத்திரமாயிருந்துகொல்லு; இதனாலேபயப்படாமல்யுத்தத்தைப்பண்ணுவாயானாற்சத்துருக்களையெல்லாஞ்செயிக்கப்போகிறாயென்றுபகவான்சொல்ல. (௩௪)

திரிதராட்டிரமகாராசாவே அந்தவார்த்தைகளைக்கேட்ட அருச்சுனனுக்குத்தேகமெல்லாம் மயிர்க்கூச்சலுண்டாகி நடுநடுங்கி, வாய்குளறி, அத்யந்தசந்தோஷத்தையும் பயத்தையும்அடைந்தவனா யிரண்டுகையுஞ்சேர்த்துக்கொண்டு பகவானுடைய மகிமையைப்பார்த்து அடிக்கடிநமஸ்காரஞ்செய்துதோத்திரஞ்செய்கிறான். (௩௫)

மகாராசாவே, எவ்விதமாகத்தோத்திரஞ்செய்கிறானென்றுகேட்கிறீர்களோ, ரிஷிகேசா-உம்முடையமகத்துவத்தைப்பார்த்துத்தோத்திரங்களைச்செய்துகொண்டு தேவரிஷிகளெல்லோரும் சந்தோஷத்தையடைந்து திரும்பித்திரும்பியும்முடையசொரூபத்தைப்பார்க்கிறதற்குப் பிரியத்தையுடைத்தானவர்களாயிருக்கிறார்கள், இராட்சசகணங்களெல்லோரும்பயத்தையடைந்து திக்குகள்தோறுமோடுகிறார்கள், சித்தர்கணங்களெல்லோரும் பத்திவிசுவாசத்துடனேநமஸ்காரஞ்செய்கிறார்கள். (௩௬)

இன்னம் செகத்துக்கெல்லாமாதாரமாயுங்காரணமாயுமிருக்கிறவரோ பரமான்மாவாகவுமனந்தரூபத்தையுமுடைத்தானவரோ தேவதைகளுக்கெல்லாம்தேவனாயுமோட்சரூபமாயுமிருக்கிறவரோ ஜெகநிவாசா, இன்னமும்பிரமதேவருக்கும் ஆதிகாரணமாயும்சிரேஷ்டமாயுமிருக்கிறவரோ சத்துசொரூபமான சீவனுக்கும் அசத்துசொரூபமான பிரகிருதிக்கும்பரனாயும் அட்சரமானபரப்பிரமசொரூபராயுமிருக்கிறவுமக்கு யார்தான்நமஸ்காரஞ்செய்யாமலிருப்பார்கள். (௩௭)

இன்னம்ஆதிதேவனாயும், புராணனாயும், புருஷனாயும், விசுவத்துக்குப்பரமமான காரணமாயுமிருக்கிறவரோ சமஸ்தத்தையுமறிகிறவராயும் சமஸ்தரூபங்களாயுஞ், சிரேஷ்டமானமோட்சவீடாகவுமிருக்கப்பட்டதேவரீரே யனந்தரூபராயும்விசுவமெல்லாம்வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறீர். (௩௮)

இன்னம் வாயுவு, அக்கினி, யியமன், வருணன்; சூரியன், சந்திரன், பிரமாவுக்குப்பிதாவாகிய விஷ்ணுவுந்தேவரீ

தாமே அப்பேர்ப்பட்டதேவரீருக்கு அனேகந்தரம்முன்னும் பின்னும் நமஸ்காரமென்று அடிக்கடிநமஸ்கரித்து. (௩௯)

தேவரீர்சமஸ்தபிரபஞ்சத்தையும் வியாபித்துக்கொண்டிருக்கிறபடியினலே சருவமுந்தாமே ஆதியந்தமில்லாதவீரியத்தையுடைத்தானவரே யபரிமிதமாய்ப் பராக்ரமத்தையுடைத்தானவரே யுமக்குமுன்பாகவும்பின்பாகவும்நமஸ்காரம் எங்கும்நமஸ்காரம். (௪௰)

அருச்சுனனனவன்மிகவுஞ்சிரத்தாபத்தியுடனே அபிமுகம்பண்ணிக்கொள்ளுகிருன். சுவாமி-உம்மைச்சினேகிதனென்கிறபிரியபெலத்தினலே ஏகிருஷ்ணு, ஏயாதவா, ஏமைத்துனு, ஏசிநேகிதாவென்றுமின்னமும்பலவிதமாயும்முடையமகிமையையும் ஸ்வரூபத்தையுமறியாமல் நான்மோகவசத்தினலேயுஞ்சினேகத்தினலேயுமென்ன என்ன பேசியிருக்கிறேனே அத்தனையும். (௪௧)

இன்னம்விவகாரகாலங்களிலுங் கூடப்படுத்துக்கொண்டிருக்கிறபோதும் விளையாடுகிறபோதுங் கூடஇருக்கும்போதும் போசனஞ்செய்கிறபோதுஞ் சபைகளிலிருக்கும்போதும் மனோவாக்குக்காயகன்மங்களினலென்னென்ன அபசாரஞ்செய்தேனே அச்சுதா அவைகளையெல்லாம் அப்பிரமேயமாயிருக்காநின்றதேவரீர் சகித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சாஷ்டாங்கமாகத்தெண்டம்பண்ணிஅவர்மகிமையையின்னமுந்தோத்திரஞ்செய்கிருன். (௪௨)

ஓய்மகாராசாவே ஒருவராலுமறியக்கூடாத பிரபாவத்தையுடைத்தானவரே சராசராத்மகமானயிந்தலோகத்துக்குப்பிதாவும் பூச்சியருங் குருக்களுக்கெல்லாங்குருவுந் திரிலோகத்திலுமுமக்குச்சமானமாயொருவருமில்லையென்ருற் சிரேஷ்டமுண்டென்றுளங்கேசொல்லுகிறது. (௪௩)

ஆனதால் லோகத்துக்கெல்லாம்பகவானுயிருக்கிறவரே தேவரீரைநமஸ்கரிக்கிறேன் செகதீசுரனுகியுந்தோத்திரங்களுக்கருகராயுமிருக்கப்படாகின்ற தேவரீரைவேண்டிக்கொள்ளு

கிறேன்புத்திரர்களுடையஅபராதங்களைப்பிதாக்களும் சினேகிதன்செய்தஅபசாரத்தைச்சினேகிதனும் பிரியமாயிருக்கப்பட்டஸ்திரீசெய்த அபசாரத்தைஅன்புடையபர்த்தாவும் எப்படிச்சகிப்பார்களோ அப்படிப்போலே யஞ்ஞானதிசையினலென்னுல்நடந்தசகலஅபராதங்களையும் தேவரீர் தயாளுவானதனலே க்ஷமைசெய்துகொள்ளவேண்டும். (௪௪)

இன்னம் முன்னெப்போதும் பார்க்காமலிருக்கப்படாகின்ற உம்முடைய ரூபத்தைப்பார்த்துக்கிருதார்த்தனனேன் ஆனலும்என்னுடையமனதானதுபயத்தினல்மிகவும் வியாகுலத்தையடைந்திருக்கிறது ஆகையாலும்முடையபூர்வரூபத்தைப்பார்த்தாலெனக்குச் சந்தோஷமுண்டாகும் அதனல் தேவேசா, ஜெகநிவாசா, இப்போதுபூர்வரூபமாகத்தரிசனஞ்செய்துவைக்கவேண்டும். (௪௫)

இன்னம்அனேகம்புஜங்களுடன்கூடினவரே விசுவமேஆகிர்தியாகவுடைத்தானவரே கெதாயுதசகிதமாய்க்கிரீடகுண்டலங்கள்தரித்துச் சதுர்ப்புயங்களோடே சவுமியமானதேவரீருடையபூர்வசொரூபத்தைக்காண்பிக்கவேண்டும். (௪௬)

அவதாரிகை தற்பதவாச்சியார்த்தமுழுமையுந்தன்னைத்தவிரஅன்னியமில்லையென்கிறபோதம் அருச்சுனனுக்குஉண்டாகவேண்டுமென்று இந்தவிசுவரூபதரிசனஞ்செய்துவைத்தபடியால் அதனுடையபெருமையைப்பகவானனவர் மூன்றுசுலோகத்தினற் சொல்லுகிருர். அருச்சுன - என்னுடையயோகமகத்துவத்தினலே யிப்போதுபிரசன்னமாயிருக்கிற உத்தமமான ரூபத்தையுன்னிடத்திலிருக்கிற கடாக்ஷத்தினலே நீகாணும்படியாகச்செய்வித்தேன் தேசோமயமாயும் விசுவாத்மகமாயும்ஆதியந்தமில்லாமலிருக்காநின்றரூபத்தைநீயொருவன்கண்டாயேதவிரப்பூர்வத்திலாருங்காணவில்லை யதனலே அருச்சுன-நீ கிர்தார்த்தனனய். (௪௭)

இன்னம்வேதசாத்திரங்கள்வாசித்து அர்த்தங்களைத்தெரிந்ததனலும் யெக்யாதிகள்செய்ததனலும் அக்கினிஹோத்

திராதிகிரியைகளாலும் சிரேஷ்டமான தானங்களினாலும் உக்ரமான தபசுகளினாலும்இன்னமும்பலவிதமானகன்மங்களினாலுமறியக்கூடாத அனேகவிதமான ரூபங்களையுடைத்தான விசுவரூபமாகியநம்மை யிந்தமனுஷலோகத்திலுன்னைத்தவிர வேறொருவரும்பார்க்க நாம்சக்கியமாகமாட்டோம். (சஅ)

அருச்சுனா-ஆனதால்இப்படிப்பட்டரூபத்தைநீ தியானஞ்செய்யவேண்டியுனக்குக்காண்பித்தோம் அதைப்பார்க்க உனக்குப்பயங்கரமாயும் வியாகுலமாயும் மூடபாவமுமுண்டாயிருப்பதாக நீசொல்லுகிறபடியாலவைகளெல்லாம் நீயினிமேலடையாமற் சந்தோஷசித்தனாய்ச் சவுமியமானநம்முடைய பூர்வரூபத்தைப்பாரென்று பகவானானவர் விசுவரூபத்தைமறைத்துக் கிருஷ்ணமூர்த்திரூபமாய்க்காண்பிவித்தார். (சகூ)

மகாராஜாவே, கேளும் இவ்விதமாய்வாசுதேவரானவர் பயத்தையடைந்திருந்த அருச்சுனனைப்பார்த்துமிருதுவானமதுரவாக்கியங்களினாற்சமாதானஞ்செய்து மறுபடியுஞ்சவுமியமான தன்னுடையபூர்வரூபத்தைக்காண்பிவித்தார். (ருய)

இப்படிப்பட்டசவுமியரூபத்தைப்பார்த்து அருச்சுனனானவன்எவ்விதமாய்ச்சொல்லுகிறானென்றாற் சனார்த்தனா உம்முடையசவுமியமாகிய மனுஷரூபத்தைப்பார்த்து இப்போதல்லவா பூர்வம்போலே பிரசாந்தசித்தத்தையடைந்தவனானேனென்றுசொல்ல. (ருக)

பகவானானவர்-அருச்சுனா ஆராலுங்காணுகிறதற்குச்சக்கியமாகாத நம்முடைய ஈஸ்வரஸ்வரூபமாகிய விசுவரூபத்தைநீபார்த்தாய் தேவதைகள்முதலானவர்களுமிதுவரைக்கும்பார்த்தவர்களல்ல ஆனாலெப்போதுமிந்த விசுவரூபதரிசனத்தைப் பார்க்கவேண்டுமென்று கோரிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் அப்படிப்பட்டரூபத்தையுனக்குத் தியானஞ்செய்யவேண்டிநாம்காண்பிவித்தோம். (ருஉ)

அருச்சுனா - இவ்விதமாய்க்காணுகிறதற் கபுரூபமாய்ப் போவானேனென்றுகேட்பாயேயாகில் இப்போதுநீபார்த்தவி

சுவரூபமாகியநம்மையெதார்த்தமாயறிந்து பிரீதிபூர்வமாகப் பத்திசெய்யாமல் வேதாத்தியயனங்கள்செய்கிறதனாலேயுந் தவங்களாசரிக்கிறதனாலேயுந் தானங்கள் கொடுக்கிறதனாலேயுமெக்யங்கள்செய்வதனாலேயும் நம்மையொருபோதுங்காணமாட்டார்கள். (ருங)

சத்துருசம்மாரனாகிய அருச்சுனா பின்னையாருக்குத்தானிந்தரூபங்காணப்படுமென்றுகேட்பாயேயாகில் இதரதேவதைகளையுபாசியாமலென்னைத்தவிர அன்னியமில்லையென்றென்னையேயார் பத்திசெய்கிறார்களோ அவர்களுக்குச் சாத்திரங்களினாலேயுமறியப்படுவேன் சுத்தமாயிருக்கப்பட்டசித்தத்துக்குங்காணப்படுவேன் இப்பேர்ப்பட்டநானேயவர்களென்றுதெரிந்தனுபவிக்கும்படியாக நான்சுளுவாயுமுடன்பட்டிருப்பேன். (ருச)

அருச்சுனா- சகலசாஸ்திரங்களினுடையசாராம்சமாகியும் பரமரகசியமாயுமிருக்கப்பட்டதெதுவோ அதைச்சங்க்ரகமாகஉனக்குச்சொல்லுகிறேன்கேள் யாதொருவர்நம்மையுத்தேசித்துப்பிரியத்தோடுங்கூடி நிட்காமகன்மங்கள்செய்கிறார்களோ நம்மைத்தானேபரமபுருஷார்த்தமாக எண்ணுகிறார்களோ நம்மைத்தானேயாசரித்தவனா யீஷணாத்திரயங்களைவிட்டுநம்மையே அநனியமாகப்பத்திசெய்கிறார்களோ ஒருவரிடத்திலும்வயிரமின்றியாரிருக்கிறார்களோ இத்தியாதிகுணங்களுடன்கூடினயாதொரு புருஷாளுண்டோ அவர்கள்தான் நம்முடையசொரூபத்தையடைவார்கள். (ருரு)

தேவதைகள்முதலாய்க்காணப்படாத விசுவரூபத்தைக்காண்பித்ததைப் பார்க்கவேண்டுமென்றாற் பத்தியின்றிக்கூடாதென்றுபோதித்த யாதொருபகவானுண்டோ அவருக்கு நமஸ்காரம்.

பதினோராவது

விசுவரூப அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௰க-க்குச் சுலோகம் சசசு.

பரமகுருவேதுணை.

ஸ்ரீ நவநீதநவாகாராயநம:

பன்னிரண்டாவது

பத்தியோக அத்தியாயம்.

அவதாரிகை-நிர்க்குணோபாஸ்தி சகுணோபாஸ்தி யிந்தஇரண்டில் தேகாபிமானத்தோடுங்கூடின புருஷனயிருந்துகொண்டு நிர்க்குணோபாஸ்திசெய்கிறதைக்காட்டிலுஞ் சகுணோபாஸ்திசிரேஷ்டமென்பதை யிந்தஅத்தியாயத்திற்சொல்லத்தொடங்குகிருர்.

சுவாமி-சகுணரூபமாகியவிசுவரூபத்தையுடைத்தானவனுப் சர்வஞ்ஞாதிகுணங்களுண்டானவனுகிய உம்மையறிந்து உம்மிடத்திலேயேமனதைநிறுத்தி யும்மையுபாசிக்கப்பட்டபக்தாளும்மையடைவார்களென்று பதினோராமத்தியாயத்தின்முடிவில் அநுக்ரகஞ்செய்தீர்கள் அட்சரமாயும்அவ்யக்தமாயுமிருக்கப்பட்டாநின்ற நிர்க்குணமாகியபரப்பிரமசொரூபத்தையும் சிலபேர்களுபாசிப்பார்களென்று மநுக்ரகஞ்செய்திருக்கிறீர்கள் இவர்களிலேசிரேஷ்டாளாரோ அவர்களைத்தெரியும்படியநுக்ரகஞ்செய்யவேண்டும். (௧)

அருச்சுன-சர்வஞ்ஞாதிகுணங்களுண்டாகிய பகவானுயிருக்கிறநம்மிடத்திலே யாதொருவர்மனதைவைத்து நித்யமுந்தியானவந்தாளாய் நம்முடையநிமித்தமாக நிட்காமகன்மங்களைச்செய்துகொண்டு எதார்த்தமானசிரத்தையுடனே நம்மையேயுபாசிக்கிருர்களோ அவர்களேசிரேஷ்டாள். (௨)

சுவாமி-நிர்க்குணோபாஸ்திசெய்யப்பட்டவாள் சிரேஷ்டமல்லவா? அருச்சுன-அப்படிநினைக்கவேண்டாம். எதனுலென்ருல், அட்சரமாயின்னபடியென்று சொல்லப்படாததாயும் நாமரூபங்களில்லாததாயும் சாஸ்வதமாயும் எங்கும்பரிபூரணமாயும் சிந்திக்கக்கூடாததாயும் மாயைக்கதிட்டானமாயும்யாதொருவிகாரங்களுஞ்சலனமுமின்றிக் கூடஸ்தராயுமிருக்கப்பட்ட நம்முடையஸ்வரூபத்தையிந்திரியங்களெல்லாம்நிக்கிர

கஞ்செய்து எங்குஞ்சமபுத்தியாய்ச் சர்வபூதங்களுக்கும்இதஞ்செய்கிறபேரா யாதொருவருபாசிக்கிருர்களோ அவர்களுஞ்சிரேஷ்டாளே அவர்களும்நம்மையேயடைவார்கள். (௩)

என்றசொல்லானது அவனேநானென்று நீயறியவேண்டும். அருச்சுன-பாரதா நிர்க்குணோபாஸ்திசெய்கிறது மிகவுமருமையென்பதைச் சொல்லுகிறேங்கேள். அவ்யக்தராயும்பரப்பிரமமாயும்நிர்க்குணமாயும் இருக்கப்படாநின்ற ஸ்வரூபத்தையுபாஸ்திசெய்யப்பட்டஞான மிகவுஞ்சிரேஷ்டமே. அதற்குச்சமஸ்தபூதங்களிடத்திலேயுந் துவேஷங்களில்லாமல் மைத்திரியாதியுடன் தயாவந்தனுய்த் தேகத்தைத்தானென்கிறஅகந்தையும் விஷயங்களிற்றன்னதென்கிறமமதையுமில்லாமற்சுகதுக்கங்களிடத்திற்சமமான புத்தியுண்டானவனுயிருந்துகொண்டு அவ்யக்தமானபரப்பிரமசொரூபத்தினிடத்தில்ஆசக்தியானசித்தத்தையுடைத்தானவனுய் நிர்க்குணோபாஸ்திசெய்யவேண்டும் அப்படிக்கில்லாமற்றேகாபிமானத்துடன்கூடினவர்களெத்தனைப்படுவார்களேயாகில் அதிகக்லேசமுண்டாயிருக்கும்அதனுல்நிர்க்குணோபாஸ்திசெய்கிறதுபிரயாசமானதால் அதைவிடவிசுவரூபமாகிய சகுணத்தியானஞ்சிரேஷ்டம் அந்தச்சகுணத்தியானத்தைக்காட்டிலுஞ் சனனமரணத்தைக்கொடுக்கத்தக்கதானசங்கற்ப விகற்பங்களைச்செய்யப்பட்டமனமுதலான இந்திரியங்களெல்லாஞ் சாந்தியடையும்படியாகச்செய்யப்பட்டகன்மபலத்தியாகம்சிரேஷ்டமாகும். ௪-௫

அருச்சுன-ஆகையால்நம்முடையபக்தாளெளிதாகமோட்சமடைகிறதற்குச்சாதகமான கன்மபலத்தியாகத்தினுடையசிரேஷ்டத்தைச்சொல்லுகிறேன்கேள். எவர்களாகிலுஞ்சமஸ்தகன்மங்களையும் விதிபூர்வமாகநம்மிடத்திற் சமர்ப்பித்துவேறேதேவாந்தரங்களையுபாசியாமல் நம்மையேபரமபுருஷார்த்தமென்றெண்ணி யிதரசிந்தையில்லாத பத்தியோகத்தினலே நம்மையேதியானஞ்செய்துகொண்டிருப்பார்களாகில் அவர்களும்நம்முடையசொரூபத்தையேயடைவார்கள். (௬)

சுவாமி-இந்தக்கன்மங்களினாலேயுந் தியானத்தினாலேயுமதையெப்படியடைவார்கள்? அருச்சுனா-நம்மிடத்தில்நிறுத்தப்பட்டசித்தத்தையுடைத்தானபத்தாளுக்கு நாம்சீக்கிரமாக மிருத்தியோடுங்கூடியசம்சாரசாகரத்திலிருந்துங் கரையேற்றிவைக்கப்பட்டவனாவோம். (௭)

அருச்சுனா-நீயும்நம்மிடத்திலேயே மனதைநிறுத்தி நம்மிடத்திலேயே புத்தியுண்டானவனாய்விசுவரூபமாகியநம்மையேதியானிப்பாயாகில் நம்முடையஅநுக்ரகத்தினாலே ஞானம்லப்தமாகித் தேகாந்தத்திற் சாயுச்சியமாகிய நம்முடைய சொரூபத்தையேயடைவா யிதற்குச்சமுசயமில்லை. (௮)

அருச்சுனா-இவ்விதமாய்ச்சித்தத்தைஸ்திரமாய் நம்மிடத்தில்நிறுத்த அசக்தனாயிருப்பாயேயாகில் நம்மையெவ்விதமும் அடையவேண்டுமென்றுநிச்சயித்தபுத்தியினாற் பாகியத்தில்நமக்குப்பிரீதிகரமாகிய நிட்காமகன்மங்களைச்செய்துகொண்டு பூர்வஞ்சொன்னபடியோகாப்பியாசத்தினாலே நம்மைத்தியானஞ்செய்துகொண்டுவருவாயாகில் அப்போதுமனதிலுண்டானவிட்சேபங்களெல்லாஞ் சுத்தமாய்விடுபட்டு நம்மையேயடையலாம். (௯)

அருச்சுனா- இந்தயோகாப்பியாசஞ்செய்யச் சமர்த்தில்லாதவனாயிருந்தால் எனக்குப்பிரியகரமாயிருக்கப்படாநின்ற ஏகாதசியுபலாசமுதலானவிரதங்களுடன் நாமகீர்த்தனங்கள் முதலாகிய சற்கருமங்களைச்செய்துவருவாயாகில் அதனாலுமோட்சத்தையேயடைவாய். (௰)

அருச்சுனா-இதற்குஞ்சக்தியில்லாதவனா யிருந்தாயாகில் நாமேயெல்லாவற்றிற்குங்கதியென்று நம்மைத்தானேசரணமடைந்து மனோநிக்கிரகத்துடனேகூட நீசெய்யப்பட்டசகலகன்மங்களையும் அவைகளின்பலன்களையும் எனக்கேயற்பணஞ்செய்துகொண்டு யெல்லாப்பாரத்தையும்நம்மிடத்திலேயே பொறுப்பாய்வைப்பாயேயானால் அதனாலேநம்முடைய அநுக்ரகமுண்டாய்க்கிருதார்த்தனாய்விடுவாய். (௰௧)

அருச்சுனா-நம்மைஞானமின்றி யேகதேசமாயுபாசிக்கிறதைக்காட்டிலும் பரோட்சஞானஞ்சிரேஷ்டம் அந்தப்பரோட்சஞானத்தைக்காட்டிலும் விசுவரூபத்தியானஞ்சிரேஷ்டம் அந்த விசுவரூபத்தியானத்தைப்பார்க்கிலுஞ் சற்கருமங்கள் செய்து அந்தப்பலன்களைத்தியாகஞ்செய்யப்பட்டதுமிகவுஞ் சிரேஷ்டம் அந்தக்கன்மபலத்தியாகத்தினாற் சனனமரணமென்னப்பட்டசங்கற்பவிகற்பங்கள்முதலான சுகதுக்கங்கள்யாவுஞ்சாந்தியடைந்து நம்முடையசொரூபமாகியமோட்சத்தையேயடைவார்கள். (௰௨)

சுவாமி-தேவரீருடையபக்திசெய்யப்பட்ட பக்தாளானவர்கள் தேகாந்தத்தில்மோட்சமடைகிறது நிச்சயமாயிருந்தபோதிலும் அவர்களைநான்தெரிந்துகொள்ளும்பொருட்டுத் தேகத்துடனவர்களிருக்கும்போது எவ்விதமான குணங்களுடன் கூடியிருப்பார்கள்? அருச்சுனா-எட்டுச்சுலோகத்தினாற் சொல்லுகிறோங்கேள், லோகத்திலிருக்கப்பட்ட சமஸ்தபூதங்களிடத்திலேயுந் துவேஷமின்றியிருப்பன் தனக்குச்சமானமாகியபேர்களிடத்தில் மைத்திரியென்னப்பட்டசினேகஞ்செய்வான் தீனாளாயிருக்கிற பேர்களிடத்திற் கருணைசெய்வான் பெண்சாதி பிள்ளைகளிடத்தில் மமத்துவமில்லாமலுந்தேகத்தைநானென்கிற அகங்காரமின்றியுமிருப்பன் துக்கங்களிடத்திலுஞ்சுகங்களிடத்திலுஞ் சமானபுத்தியுடைத்தானவனாகவும் பூமாதேவியைப்போற்பொறுமையுடையவனாகவுமிருப்பன் இவன்தான்நம்முடையபக்தன். (௰௩)

இன்னமுமெப்போதுஞ்சந்தோஷமுள்ளவனாயும்என்னைத்தவிர அன்னியமில்லையென்கிறதில் திடநிச்சயமும் ஆத்மஞானம்பிரதானமாக மனதும்புத்தியும்நம்மிடத்திலேயே சமர்ப்பித்தவனாயுமுண்டானவனெவனோ அவனேநம்முடையபக்தன் நமக்குப்பிரியனுமாவன். (௰௪)

அருச்சுனா-இன்னமும்லோகத்திலுள்ள சகலசீவாளுக்குமெவனாலேபயமில்லையோ எவனுக்குச் சகலசீவாளாலும்பய

மில்லையோ நல்லதுசம்பவித்தாற்சந்தோஷமும் பிறர்க்குநன்மைவந்தாற்பொறாமையுங் குரோதமு மனச்சோபமுமெவனுக்கில்லையோ அவன்தான்நம்முடையபக்தன். (௰௫)

அருச்சுனா-இன்னமும் எந்தவஸ்துவையுந் தான்அபேட்சியாமலும் பலவந்தமாய்வந்தவிஷயங்களிலாசையின்றியும் சோம்பலும்பீடையுமின்றிப் பாகியத்திலுமாந்தரத்திலுஞ் சுசியுண்டானவனும் வினையபுத்தியோடும் பட்சபாதமில்லாமலும் மனோவியாதியில்லாதவனும் நம்மையடைவதற்கானஎத்தனத்தைத்தவிர மற்றசர்வமுயற்சிகளையும் விட்டவனுமிருக்கப்பட்டவனெவனோ அவனேநம்முடையபக்தன். (௰௬)

அருச்சுனா-இன்னமும்பிரியத்தைக்கொடுக்கத்தக்க நல்லவிஷயங்கள்வந்தா லதனாற்சந்தோஷியாமலும் அப்பிரியத்தைக்கொடுக்கத்தக்க பொல்லாதவிஷயங்கள்வந்தால் அதனால்துக்கப்படாமலும் பிரியமானவஸ்துக்கள் வியோகமானாலதனாற்சோகத்தையடையாமலும்சுவர்க்காதிமுதலாய்வாராதவஸ்துக்களைக்கோராமலும் சுபாசுபரூபங்களான புண்ணியபாபங்கள்விட்டெவனிடத்திற் பத்திசெய்யப்பட்டவனெவனோ அவனேநம்முடையபக்தனும் பிரியனுமாவன். (௰௭)

அருச்சுனா-இன்னமுஞ் சத்துருவினிடத்திலும் மித்துருவினிடத்திலும் மானத்தினிடத்திலும் அவமானத்தினிடத்திலுஞ் சீதோஷ்ணசுகதுக்கங்களிடத்திலுஞ் சொப்பனம்போலெண்ணிச் சமபுத்தியுண்டானவனும் நம்முடையபக்தியில்லாத சங்கத்தைச்சேராமல் விவர்ச்சிதனாயிருக்கப்பட்டவனெவனோ அவனேநம்முடையபக்தன். (௰௮)

அருச்சுனா-இன்னமு மொருவர்செய்யப்பட்ட நிந்தையிலுந் துதியிலுஞ்சமசித்தத்தையுடையவனுமெப்போதுமேகாந்தத்தையிச்சித்துக்கொண்டிருக்கப்பட்டவனுந்தானிச்சியாமலிருக்கத் தெய்வாதீனமாய்வந்தபொருளைத் தள்ளாமலும் அதனாலேதிருப்தியடைந்தவனும் வாராதபொருளிலே யபேட்சையின்றியும் இன்னவிடமிருக்கிறது இன்னவிடமிருக்க

கூடாதென்கிற நிலவரமின்றி ஸ்திரபுத்தியுடன் நம்மிடத்திற் பக்தியுண்டானவனெவனோ அவனேயெனக்குப்பக்தனும் பிரியனுமாவன். (௰௯)

அர்ச்சுனா-எவர்களாகிலுஞ் சிரத்தாபத்தியோடுங்கூடினவர்களாகி நாமேபரம்புருஷார்த்தமென்றெண்ணி யிப்போது நாம்சொன்னமோட்சசாதகமான கருமங்களையெதோத்தமாயாசரிப்பார்களேயாகில் அப்படிப்பட்டபத்தாள் நமக்கத்யந்தபிரியமுண்டானவர்களாவார்கள்; அதனாலவர்களுக்குப்பிரகிருதிபுருஷனையும் க்ஷேத்திரம்க்ஷேத்திரக்ஞனையும் ஞானம்ஞேயத்தையும் பிரித்தறியும்படியானஞானத்தை நான்கொடுத்து எல்லாவற்றிற்குஞ்சிரேஷ்டமாயிருக்கிற நம்முடையசொரூபத்தையடையும்படியாகவுஞ்செய்விப்போம். இந்தப்பிரகாரம் நிர்க்குணோபாஸ்திசெய்கிறது பிரயாசமாகையால் எளிதாக மோட்சம்வரவேண்டிச் சகுணோபாஸ்திநல்லதென்றுபகவானவர் அனுக்கிரகஞ்செய்தவிபரத்தைத் திரிதராட்டிரருக்குச்சஞ்சயர்சொன்னார். (௨௰)

தேகாபிமானத்தோடுங்கூடியபுருஷாள் சகுணோபாஸ்திசெய்தால் மோட்சத்தையடையலாமென் றெந்தப் பகவானாலே சொல்லப்பட்டதோ அவருக்கு நமஸ்காரம்.

பன்னிரண்டாவது

பத்தியோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௰௨-க்குச் சுலோகம்-௪௮௧.

ஸ்ரீ பிருந்தாவனவாசப்பிரியாயநம:

உ

ஸ்ரீ கோடிசூரிய சமப்பிரபாயநம:

பதின்மூன்றாவது

பிரகிருதிபுருஷவிபாகயோக அத்தியாயம்.

அவதாரிகை-பக்தாளைச்சங்சாரத்தில்நின்று மெளிதாகக்கடைத்தேறப்பண்ணிவைப்போமென்று பன்னிரண்டாமத்

தியாயத்திற்சொன்னபக்தி சித்தியாகவேண்டி யிந்தஅத்தியாயத்திலே தத்துவஞானத்தை யுபதேசஞ்செய்கிறார். கேசவா பன்னிரண்டாமத்தியாயத்தின்முடிவிற் பிரகிருதி புருஷன்முதலானவைகளையும் பிறித்தறியும்படியான ஞானத்தைக்கொடுத்து மோட்சமடையும்படியாகவுஞ் செய்விப்போமென்றநுக்ரகஞ்செய்தீர்கள் அப்படிப்பட்ட பிரகிருதியையும் புருஷனையும் க்ஷேத்திரத்தையும் க்ஷேத்திரக்ஞனையும் ஞானத்தையும் ஞேயத்தையும் விபரமாயடியேனுக்குத்தெரியும்படி யநுக்ரகம்பண்ணவேண்டும். (க)

அருச்சுனா - ஜீவனானவனுக்குப் பாவபுண்ணியங்களினாலே சம்பவித்தபோகங்களையனுபவிக்கச் சாதனமாயிருக்கப்பட்டதுஎதுவோ அதற்குச்சேத்திரமென்றும் அந்தச்சேத்திரத்தைத் தன்னதென் றறியப்பட்டவனெவனோ அவனுக்குச் சேத்திரக்ஞனென்றுஞ்சொல்லப்படும். (உ)

அருச்சுனா-சர்வசேத்திரங்களிலு மிருக்கப்பட்டசேத்திரக்ஞனானவர்நாமென்று நீயறியவேண்டும் இப்பேர்ப்பட்டசேத்திரக்ஞன்சேத்திரமிவர்களின்சொரூபத்தை யிப்பேர்ப்பட்டதென்று பிரித்தறியப்பட்டஞானமெதுவோ அதுவேமோட்சத்தைக்கொடுக்கும். மற்றஞானமெல்லாம் வியர்த்தமாய்முடிகிறதுமல்லாமற் பந்தங்களையுங்கொடுக்கும். இவ்விதமாகப் பிறித்தறிபவர்களாரோ அவர்களைத்தான் ஞானிகளென்றுஞ் சொல்வார்கள். அருச்சுனா- இப்பேர்ப்பட்ட ஞானத்துடன் கூடியிருக்கிறதே நமக்குச்சம்மதம். (ங)

அருச்சுனா-இதனுலேமுன்சொன்னசேத்திரமாவது இப்பேர்ப்பட்டதென்று மிப்பேர்ப்பட்டதற்குஆசிரயமானதென்று மிவ்விதமானவிகாரங்களுடன்கூடினதென்றும் இதனாலேயுண்டானதென்றும் இன்னவிதபேதத்தோடுங்கூடினதென்றும் சேத்திரக்ஞனென்றுவின்றனென்றும் இப்பேர்ப்பட்ட பாவத்தையுடைத்தானவனென்றும் நீயறியவேண்டி யிந்த

அர்த்தங்களெல்லாம் சங்க்ரகமாகவிவரித்துனக்குச் சொல்லுகிறோம். (ச)

அருச்சுனா-இவைகளையே நாநாவிதமாகிய தருமங்கள் முதலானதுஞ் சொல்லாநின்ற வேதங்களிலேயும் அநேகயேதுக்களைப்பற்றி பிரத்தேகம் பிரத்தேகமாயுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதுமல்லாமல் அவைகளையநுசரித்துவசிஷ்டாதிரிஷீஸ்வராளாலேயும் வெகுவிதங்களாயுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருந்தாலும்விசேடமாயும் உறுதியாயும்சொல்லப்பட்ட பிரமசூத்திரபதங்களென்னப்பட்ட வேதாந்தசூத்திரங்களினாலே விசேடமாய் நிச்சயித்துச்சொல்லப்பட்டிருக்கிற விவரப்படி யுனக்குச்சொல்லுகிறோம். (ரு)

அருச்சுனா-பிருதிவியாதிமகாபூதங்கள்ஐந்து, ஞானேந்திரியங்கள்ஐந்து, கன்மேந்திரியங்கள்ஐந்து, சப்தாதிவிஷயங்கள் ஐந்து, அவ்வியக்தமாகிய மூலப்பிரகிருதி மனம் புத்தி அகங்காரம் நாலு, ஆக இருபத்துநாலுதத்துவத்துடன். (சா)

இன்னமும் மனோவிருத்திகளாகிய இச்சை துவேஷம் சுகம் துக்கம் விஷயஞானம் தைரியமுதலாய், நான்பிறந்தேன் வளர்ந்தேன் சாகிறேனென்கிற இவைமுதலானவிகாரங்களோடுங் கூடினதாயுங் களேபரமாயும் சுகதுக்கமென்னப்பட்ட போகங்களையநுபவிக்கிறதற்கு ஆசிரயமாயுஞ் சடமாயுஞ் சுத்தமித்தையாயுமிருக்கப்பட்டது எதுவோ அதற்கே சரீரமென்றும், அப்பேர்ப்பட்ட சரீரத்துக்கேசேத்திரமென்றுஞ்சொல்லப்படும். இந்தச்சேத்திரதருமங்களின்னதென்று மவைகளையபிமானித்துநடக்கப்பட்டவனின்னனென்றும் அறியப்பட்டவனாரோ அவனுக்குச்சேத்திரக்ஞனென்றுசொல்லப்படும். (எ)

அருச்சுனா-இனிஞானத்தையும் ஞேயத்தையுஞ்சொல்லுகிறோம். அதற்குஞானத்தினாலேயே ஞேயத்தையறியவேண்டியிருப்பதனாலே முன்பு ஞானத்தைச்சொல்லுகிறோம். சேத்திரதருமமின்னதென்றும் சேத்ரக்ஞனுடையதருமமின்

னதென்றும் பிரித்தறியப்பட்ட விவேகமெதுவோ அதற்கே ஞானமென்றுஞ்சொல்லப்படும். அந்தஞானமெவ்விதமாக லப்தமாகுமென்றால் அதற்குத்தகுந்த ஞானசாதனங்களினாலேயே லப்தமாகவேண்டும். அப்பேர்ப்பட்ட ஞானசாதனங்களாலேயே நம்முடைய பக்தாளானவாள் நம்முடைய சொரூபமாகிய கைவல்லியத்தையடைந்திருக்கிறார்கள்; அதனாலே நீயுமந்தஞானசாதனங்களைத்தெரிந்து அந்தஞானத்துவாரா ஞேயத்தையறிந்து நம்முடையசொரூபத்தையடையவேண்டும். அதனால் அருச்சுனா சாவதானமாயிருந்துகொண்டு ஞானசாதனங்களைக்கேள். முதலாவதுதன்னையொருவரால் தோத்திரமும் பூசிதையுஞ் செய்யவேண்டுமென்று மனதில் லேசங்கூடயிருக்காமலிருக்கப்பட்ட குணமெதுவோ அதற்கு அமானித்துவமென்றுசொல்லப்படும். அதவா, அவைகள் வலுவிற்சம்பவித்தாலும் அவைகளிலெவ்வளவும் அபிமானமும்பற்றுதலுஞ்சந்தோஷமுமடையாமலிருக்கவேண்டும். இடம்பமும், இம்சையுஞ், சுத்தமாய்விட்டிருக்கவேண்டும். கபடமின்றிச்சத்தியமான வசனங்கள் வசனிக்கவேண்டும். ஆசிரியருடைய சதுர்விதமான சிசுருடை முதலான உபாசனையுஞ்செய்யவேண்டும். ஆந்தரத்திலும் பாகியத்திலுஞ் சுசித்துவமுண்டாயிருக்கவேண்டும். பொறுமையிற்பூமாதேவிக்குச்சமானமான க்ஷமையோடுங்கூடினவனாயிருக்கவேண்டும். குருசொன்ன அர்த்தத்தில் ஸ்திரமானபுத்தியுண்டானவனாயிருக்கவேண்டும். சரீரத்தைநானென்கிறதை நிக்ரகஞ்செய்திருக்கவேண்டும். (௮)

அருச்சுனா-இன்னமும் விஷயங்களிடத்தில் எப்போதும் நிராசையுடனேயிருக்கவேண்டும்; அப்படியிருக்கிறதிலும் நானதினாலேயிவ்விதமாய்விட்டிருக்கிறேனென்கிற அகங்காரமுதலியதுமில்லாமலிருக்கவேண்டும். சன்மம், மிருத்து, சரா, வியாதி, யிவைகளினாலுண்டானதுக்கதோஷங்களை யடிக்கடிவிசாரித்துமனனம்பண்ணவேண்டும். சகலபூதங்களிடத்திலேயுந் தயவுங்கருணையுமிருக்கவேண்டும். (௯)

அருச்சுனா-இன்னமும் புத்திரதாராதி, கிரகமுதலானவைகளில் ஆசக்தியும்பிரியமுமில்லாமலிருக்கவேண்டும். நன்மைதீமைகள்சம்பவிக்குங்காலங்களில் அவைகளினாலுண்டான பிரியாப்பிரியங்களிற் சமசித்தனாயிருக்கவேண்டும். (௰)

அருச்சுனா-இன்னமும் அந்நியதேவதாபக்தனாகாமல் நம்மையேயெல்லாவற்றிற்குஞ்சிரேஷ்டமாகஎண்ணி நம்மைத்தவிர அந்நியமில்லையென்று நம்மிடத்திலேயே அவிபசாரமாகியபத்தியும்யேகாந்தவாசமுஞ்செய்யவேண்டும். பிராகிர்தசனங்களிடத்திற்பிரியமும் அவாள்சங்கமும் விட்டிருக்கவேண்டும். (௰௧)

அருச்சுனா-இப்போது நாம்சொன்ன ஞானசாதனங்களுக்கெல்லாம் விபரீதமாகியஅஞ்ஞானத்துடன்கூடிய டம்பம், அபிமானமுதலியவைகளைச் சுத்தமாய்விட்டு ஆத்மஞானநிஷ்டனாயிருந்துகொண்டு தத்துவஞானம்விருத்தியாகி மோட்சமடைகிறதற்குச் சாதனமாகியவிசாரமுஞ்செய்துவரவேண்டும். இவ்வளவும்ஞேயத்தையறியவேண்டிய ஞானத்துக்குச்சாதனமென்றுசொல்லப்படும். இப்படியேவசிஷ்டாதிரிஷிகளெல்லாருஞ்சொல்லுகிறார்கள். (௰௨)

அருச்சுனா-இந்தச்சாதனங்களினாலேயடைந்த ஞானத்தைக்கொண்டு தெரியத்தக்கதெதுவோ அதைச்சொல்லுகிறேன்கேள்; எதையறிந்ததனாலே சனனமரணமென்னப்பட்ட பந்தத்திலிருந்துமோட்சத்தையடைந்தார்களோ அப்பேர்ப்பட்டதத்துவஸ்வரூபத்துக்கு ஆதியுமில்லையந்தமுமில்லை அதற்குச்சத்தென்றும் அசத்தென்றும் நித்யமென்றும் அநித்யமென்றும் அஞ்ஞானமென்றும் ஞானமென்றும் சொல்லக்கூடாதவிதத்தையுடைத்தானதாயுமிருக்கும். இதற்கே குருசிஷ, போத்தியபோதகநிமித்தியமாக அனாதியென்றும் அகண்டமென்றும் பூரணனென்றும் ஏகனென்றும் வாக்குமனதுக்கு அகோசரனென்றும் அனுபவவேத்தியமென்றும் பரப்பிரமசொரூபமென்றுஞ்சொல்வார்கள். அருச்சுனா-இப்பேர்ப்பட்ட

ஸ்வரூபத்தை முன்சொன்னஞானவைபோகத்தினாற் றெரிந்துகொள்ளவேண்டுமேயல்லாமல் மற்றெந்த விதத்தினாலுந் தெரிந்துகொள்ளச்சக்கியமாகாது. இதற்கேஞேயமென்றுஞ் சொல்லப்படும். (௰௩)

அருச்சுனா-இன்னமும், அந்த ஆத்மதத்துவமானது எப்படிப்பட்டதென்றால் சருவபிராணிகளுடைய கை, கால், கண், சிரசு, காதுகளுமுடைத்தாகியரூபங்களுடன் கூடின சர்வசரீரங்களையுஞ் சகலலோகங்களையும் அன்னுவயயுக்தியினாலே சொன்னத்தைத்தவிர ஆபரணமில்லாததுபோல வியாபிக்கப்பட்டிருக்கும். (௰௪)

அருச்சுனா-இன்னமும் சகலசரீரங்களிலுமுள்ள இந்திரியங்கள்முதலாகிய சத்துவாதிகுணங்களையும் பிரகாசிக்கும்படிசெய்விக்கப்பட்டதாயுஞ் சருவத்துக்குமாதாரமாய் வகிக்கப்பட்டதாயுமிருந்தும் அவைகளுக்கெல்லாம் அந்நியமாயும் அசங்கமாயும் ஒன்றிலும்பற்றில்லாமலுந் தானொன்றிலும் அகப்படாமலும் விதிரேகயுத்தியினாலே ஆகாயமானதெங்கும்வியாபகமாயிருந்தும் ஒன்றிலும்பற்றில்லாமலிருக்கிறதுபோல இருக்கப்பட்டதாயுமிருக்கு மிதற்கே ஞேயமென்றுஞ்சொல்லப்படும். (௰௫)

சுவாமி-இப்பேர்ப்பட்ட சொரூபம் எங்குமிருக்கும்போது எல்லாராலேயும் ஏனறியக்கூடவில்லை? அருச்சுனா-சமஸ்தபூதங்களு, மவைகளுடைய உள்ளும்புறம்பு மெங்கும்நிறைந்து சராசராத்மகமானபிரபஞ்சரூபமாயுந் தானாகவேயிருக்கப்பட்ட இந்த ஆன்மதத்துவமானது மிகவுஞ்சூட்சுமத்தோடுங்கூடினதாகையா லெல்லாராலேயுந்தெரிந்துகொள்ளுகிறதற்குச் சக்கியமாகாது. எதனாலென்றால் அஞ்ஞானசம்பந்தத்துடன் கூடிய சீவாள் எவ்வளவுபிரயத்தினங்கள்செய்தபோதிலுந் தெரிந்துகொள்ளவேமாட்டார்கள். அப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்கு இந்த ஆன்மதத்துவமானது வெகுதூரமாயிருக்கும். ஆனலாருக்குத்தான் சமீபமாய்த்தோன்றுமென்றால்

முன்சொன்னஞானசாதனங்களையடைந்த ஞானவந்தாளாரோ அவர்களுக்குமாத்திரம் இதைவிடச்சமீபமாய் வேறொன்றையுஞ்சொல்லக்கூடாது. (௰௬)

அருச்சுனா-இன்னமுமந்தஆத்மதத்துவமானது சராசராத்மகமான பூதங்களிடத்திற் காரணத்தினாலேயபின்னமாயுங் காரியரூபத்தினாற்பின்னமானாற்போலவுமிருக்கும். இன்னமுந்திரிகாலத்திலேயெல்லாவற்றையுமிரட்சிக்கிறதாயுமிருக்கிறதுந்தவிரப் பிரளயகாலத்திற் சங்கரிக்கிறதாயுஞ் சிருட்டிகாலத்திற் காரியரூபங்களாகச்சிருட்டித்துக்கொண்டிருக்கும். ()

அருச்சுனா-இன்னமுஞ் சூரியசந்திராதிகளுடையபிரகாசங்களுக்கும் பிரகாசரூபமாயிருந்துகொண்டு மவைகளையும் பிரகாசிக்கும்படி செய்விக்கிறதாயுமிருக்கும். அஞ்ஞானிகளுக்கு அந்தகாரரூபமாகவும் அறியப்படாததாகவும், ஞானிகளுக்குஞானரூபமாயும் அறியப்படுகிறதாயுமிருக்கும். இன்னமும்பிரகிருதிக்குப்பரமாயும் முன்சொன்னசாதனங்களையடைந்திருக்காநின்ற ஞானானுபவத்தினாலடையப்படுகிறதாயும் ஞானமாயும் ஞேயமாயுமிருக்கிறதுந்தவிரத் தேகாதிந்திரியப்பிரபஞ்சமுதலாகிய சமஸ்தமுந்தானேயாகி அவைகளுக்குஞ் சகலபிராணிகளுடையபுத்திக்குச்சாட்சியாயுமிருக்கும். இதற்கேபரப்பிரமசொரூபமென்றும் ஞேயமென்றுஞ்சொல்லப்படும். (௰௮)

அருச்சுனா-இந்தவிதமாயிருபத்துநாலுதத்துவத்தோடுங்கூடிய சேத்திரத்தையு மதற்குவிலட்சணமானசேத்ரக்ஞனையுமிவைகளைப்பிரித்தறியப்பட்டஞானஞ்சித்திக்கிறதற்குச்சாதனமான அமானித்துவமுதலாகியகுணங்களையும் இந்தக்குணங்களினாலடைந்தஞானத்தைக்கொண்டு அறியப்பட்டஞேயத்தையும் வசிஷ்டாதி ரிஷீஸ்வராளாலே விஸ்தரித்துச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறதை நாம்சங்க்ரகமாகச்சொன்னோம். இவைகளையெல்லாம்நம்முடையபக்தனானவன் விபரமாய் நன்றாயறிந்து நம்முடையஸ்வரூபமாகிய மோட்சத்தையேயடைவன்.

சுவாமி - இப்படியிருந்தாலெல்லோருந் துக்ககரமாகிய ஜனனமரணத்தையடைவானேன்? அருச்சுனா-முன்னாலே நீ கேட்ட ஆறுசங்கைக்கு நாலுசங்கையுத்தரவுகொடுத்துவிட்டதாற் பாக்கியிருக்கப்பட்ட பிரகிருதிபுருஷனுடையவிபரங்களையிப்போதுசொல்வதனாலே யவைகளுடையவிபரமுஞ்சனனமரணமுண்டாகிறதற்கேதுவும் உனக்கேதெரியலாம். அருச்சுனா-பிரகிருதிபுருஷனிவர்களிருவரும் அநாதியென்றறியவேண்டும். அந்தப்பிரகிருதியினிடத்திலிருந்துண்டான சத்துவாதிகுணங்களினாலே தேகேந்திரியாதிவிகாரங்களுமுண்டாச்சுதென்றும் புருஷனானவனுக்கிவைகளைப்பற்றியாதொருசம்பந்தமுமில்லையென்றும் அவன்நிர்விகாரியென்றும் சாட்சியென்றுமறியவேண்டும். (௨௰)

அருச்சுனா-இப்படிக்கிருக்கிறதென்பதையறியாமற் பிரகிருதிசம்பந்தமான சத்துவாதிகுணங்களைச்சேர்ந்த கர்த்தத்துவபோக்தத்துவமுதலாகிய தேகேந்திரியவிகாரங்களை நிர்விகாரியாயிருக்கப்பட்டபுருஷனானவன் தனக்குவந்தாற்போலப்பிரமையினால் ஒப்புக்கொண்டு அனுபவிக்கிறதனாலே சீவபாவத்தையடைந்தவனாகிச் சனனமரணமாகிய துக்கத்தையடைந்தவனாகிறான். (௨௧)

சுவாமி-நிர்விகாரியாயிருக்கப்பட்டபுருஷன் சத்துவாதிகுணகாரியங்களினால் எவ்விதமாய்ச் சீவபாவத்தையடைவான்? அருச்சுனா- பிரகிருதிசம்பந்தமான சத்துவாதிகுணங்களோடுங்கூடிய சுகதுக்கமுதலானவைகளிலே புருஷனானவன் அபிமானம்வைத்து அதனாலுண்டாகிய ராகத்துவேஷங்களையடைந்தவனாகி அதுவேசத்தியமென்றதிடபுத்தியினாற் றானேயநுபவிக்கிறோமென்றனுபவிக்கிறபடியினாலே அந்தப்புருஷனானவன்சீவபாவத்தையடைந்து தேவதிரியக்மனுஷாதிசனனங்களுக்குக்காரணமாகிச் சங்சாரத்தையடைகிறான். இவ்விதமாயதார்த்தஞானம்வருகிறவனைக்கு மந்தப்புருஷனுக்கிந்தப்பிரமையானது நீங்கவேமாட்டாது. புருஷனாகப்பட்டவனின்னானென்று மவனுடையலட்சண மின்னதென்றும் யதார்த்தஞானம்லப்தமாய்விட்டால் அவனொருபோதும்விகாரியாகவேயில்லையென்றும் அப்போதுதெரியவரும். (௨௨)

அருச்சுனா-புருஷனானவன் பிரகிருதிசம்பந்தமான சத்துவாதிகுணகாரியமாயிருக்கிறதேகத்திற் கூடியிருக்கிறவனாயிருந்தாலும் அவைகளைப்பார்க்கிலும் அசங்கனாகவும் சாட்சியாகவு மந்தச்சத்துவாதிகுணங்கள் முதலான இந்திரியங்களையும் பிரேரகஞ்செய்யப்பட்டவனாயும் அவைகளுக்கெல்லாம்பர்த்தாவாயும் விசுவரூபத்தைத்தரித்துக்கொண்டிருக்கப்பட்டவனாயு மிருப்பதுந்தவிர அவனுக்கே தேகேந்திரியாதிகளுக்கெல்லாம்ஈஸ்பரனாயிருக்கும்போது மயேஸ்வரனென்றும் இருபத்துநாலு தத்துவங்களுக்கும்பரனாயிருக்கும்போது பரமாத்மாவென்றுஞ்சொல்லப்படும். (௨௩)

அருச்சுனா-எந்தப்புருஷனாலே யிந்தப்பிரகிருதிசம்பந்தமான சத்துவாதிகுணங்கள்முதலான தேகேந்திரியசுகதுக்கங்களுக்காகிலும் புருஷனாகப்பட்டவர் பரமாயுஞ் சிரேஷ்டமாயுமிருக்கிறவரொன்றும் அவரேபரமாத்மாவென்றும் எப்போது தெரிந்துகொள்வானோ அப்போதுபிரகிருதிமுதலானகுணகாரியங்கள் முழுவதும் பிரமமென்று சந்தேகமறவெளிப்படுமேயல்லாமல் அப்படிக்கன்னியிலிருக்கிறவனைக்கும் அந்தப்பிரமைபோகவேமாட்டாது. அதனாலே பிரகிருதிசம்பந்தமான சத்துவாதிகுணசகிதமான தேகேந்திரியங்களும் அதற்குவிலட்சணமாயிருக்காநின்ற புருஷனையும் நன்றாகப்பிரித்தறியப்பட்ட புருஷனானவன் வர்த்தமானகாலத்தில் விதிநிடேதங்களையதிக்கிரமித்து நடந்தாலு மதனாற்பாபத்தையடையாமலுந் திரும்பிப்பிறக்காமலும் மோட்சமேயடைவன். (௨௪)

சுவாமி-இத்தன்மைத்தான ஆன்மாவைப்பிரித்தறிகிறதைவிட இன்னமும்வேறுவிதமாயறிகிறதற்குச் சாதனாந்திரங்களுண்டா இல்லையா? அருச்சுனா-சிலபேர்கள் தன்னுடையமனதினாலே தியானஞ்செய்து தன்னுடையதேகத்துக்குள்

ளாக அந்த ஆன்மாவையறிவார்கள், இன்னஞ்சிலபேர்கள் பிரகிருதிபுருஷவிபாகமாகிய விசாரஞ்செய்யப்பட்ட ஞானத்தினாலேயுமறிவார்கள், இன்னஞ்சிலபேர்கள் சீவாத்மா பரமாத்மா அயிக்யஞ்செய்யப்பட்ட யோகத்தினாலேயுமறிவார்கள், இன்னஞ்சிலபேர்கள் நிட்காமகருமயோகத்தினாலேயுமறிவார்கள். இவர்களெல்லாருமுடிவி லென்சொரூபத்தையேயடைவார்கள். (௨௫)

சுவாமி - இவ்விதங்களாயறியச்சக்தியில்லாத புருஷனுக்கு மோட்சத்திலிச்சைமாத்திரமுண்டாயிருக்குமாகில் அதற்குத்தகுந்தவேறுவிதமான உபாயங்களுண்டா இல்லையாவென்றுகேட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்து மகாபுஜா, முன்சொன்ன சாங்கியயோகாதிக்கிரமங்கள் தெரியமாட்டாத அதிமந்த அதிகாரிகள் குருமுகமாகஉபதேசமாத்திரங்கேட்டுக்கொண்டு அந்தப்பிரகாரஞ் சிரத்தாபத்தியுடனே சார்வதாவுபாசிப்பார்களேயாகில் அந்தக்குருவாக்கியசிரவணாதி யுபாசனைகளினாலே அவர்களுமிருத்துவையதிக்கிரமித்து என்சொரூபத்தையேயடைவார்கள். (௨௬)

அருச்சுனா - இப்போது நாம்சொன்னபிரகிருதிசம்பந்தமான சத்துவாதிகுணங்களோடுங்கூடிய சேத்ரதருமத்தையுமதற்குவிலட்சணமாயிருக்கிற சேத்ரக்ஞனாகிய புருஷனுடையதருமத்தையும் விவரமாய்ப்பிரித்தெதுவரைக்கு மறியாமற்போவார்களோ அதுபரியந்த மிந்தஇருவர்களுடையதாதான்மியக்கூட்டுறவினாலே தாபரசங்கமாத்மகமாகிய பூதங்களுண்டாகிறதுஞ்சஞ்சாரத்தையடைகிறதுமாயுமிருக்கும். இதனால் எந்தஆத்மஞானத்தினாலே சஞ்சாரத்தைத்தாண்டப்படுமோ அப்பேர்ப்பட்டஞானத்தைச்சொல்லுகிறேன்கேள். (௨௭)

அருச்சுனா - தாபரசங்கமாத்மகமாகிய பூதங்களிடத்திலேயும்சமமாயிருக்கப்பட்ட பரமேஸ்பரனொருவரேயிருக்கிறாரென்றும் அப்பேர்ப்பட்டவர் சகலபூதங்களும்நாசமடைந்தாலும் நாசமடையாதவரென்றும் அப்பேர்ப்பட்டவரேதானென்றுஞ் சமுசயமன்னியில் திடமாயெவனறிகிறானோஅவனே நன்றாயறிந்தவன், அவனே ஆத்மஞானியுமாவன். (௨௮)

அருச்சுனா-சகலபூதங்களிடத்திலேயுஞ் சமமாகஇருக்கப்பட்டபரமாத்மாவைத் தானாகஅறியப்பட்டவன் அப்பேர்ப்பட்ட தன்னையெப்படியிம்சைசெய்துகொள்ளுவான். அவன்தான்மற்றொருவனையெவ்விதமா யிம்சைசெய்தேனென்றுஞ் சொல்லப்போகிறான். இதனாலே, தானெப்போதும்அசங்கனாகவேயிருக்கிறேனென்றுந் திடபுத்தியாய்த் திரிவிதகரணங்களைக்கொண்டு அவனவனுடையசுதன்மத்துக்குத்தகுந்தகன்மங்களை நிட்காமமாகச்செய்துவருவானேயாகில் மோட்சமேயடைவன். (௨௯)

சுவாமி-விதவிதமாய்க்கன்மங்கள்செய்யும்போது ஆத்மாவையெப்படிச்சமமென்றுசொல்லலாம்? அருச்சுனா-பிரகிருதியினாற்பரிணமித்த சத்துவாதிகுணங்கள்முதலான தேகேந்திரியாதிகளினாலேயே சகலகன்மங்களையும் பண்ணப்படுகிறதென்றும் ஆன்மாவானவரெப்போதும் சமமாயிருக்கிறவரென்றும் அவரொருகன்மமுஞ்செய்கிறவருமல்ல செய்யச்சொல்லுகிறவருமல்லவென்றும் பிரகிருதிசம்பந்தமாகிய சத்துவாதிகுணமுதலாகிய தேகேந்திரியாதிகளையபிமானித்ததனாலே ஆன்மாவுக்குக்கர்த்ருத்துவமும் போக்தத்துவமும்வந்ததேயல்லாமல் வாஸ்தவமாயெப்போதுங்கிடையாதென்றும் எவனறிகிறானோ அவன்தான்நன்றாயறிந்தவனென்றும் அவனைத்தான் புருஷனென்றுஞ்சொல்லப்படும். (௩௰)

சுவாமி-தேகேந்திரியாதிகளை அபிமானித்து நானாவிதமானகிரியைகள்செய்யும்போது ஆத்மாவையெப்படிச்சமமென்றுசொல்லலாம்? அருச்சுனா-தாபரசங்கமமாகியநானாவிதரூபங்களாகக் காணப்படுகிறபிரபஞ்சமெல்லாம் பிரளயகாலத்தில் நம்முடையமாயையினிடத்திலீனமாயிருக்கும். சிருட்டிகாலத்திலந்தமாயையினிடத்திலிருந்தும்உண்டாகும். அப்பேர்ப்பட்டமாயைக்கும் அதிட்டானமாயிருக்காநின்ற நம்மைச்

சமமென்றுஏன்சொல்லக்கூடாது! இதனாலேமாயாகாரியமாயிருக்காகின்ற தேகேந்திரியாதிகளினாலேசெய்யப்பட்ட கன்மங்களுக்கும் பரிபூரணமாயிருக்காகின்ற ஸ்வரூபத்துக்கும் யாதொருசம்பந்தமுமில்லையென்றும் எவனறிவானோ அவன் பிரமசொரூபத்தையேயடைவன். (௩௧)

சுவாமி-சகலபிராணிகளுடைய உள்ளும் புறம்பும் எங்குஞ்சமமாயும் பூரணமாயும் பரமான்மாநிறைந்திருக்கும்போது சிவாளாலேசெய்யப்பட்டகன்மங்களினாலே பேதப்படாமலும் பலன்களையடையாமலுமெப்படியிருப்பார்? அருச்சுனா யாதொன்றுண்டாச்சுதோ அதுநாசத்தையடையும். மாயையினிடத்திலிருந்து சிவர்களுண்டானார்களென்றாவது அல்லது பிரமதேவராலுண்டானார்களென்றாவது எப்போதுசொல்லப்படுகிறதோ அப்போதேயவர்களும் நாசத்தையடைவார்களல்லவா; அப்படி நாசத்தையடையப்பட்ட சிவாளாலேசெய்யப்பட்ட பிரகிருதிசம்பந்தமான சத்துவாதிகுணமுதலான நாநாவிதமாகிய கன்மங்கள்மட்டும் எப்படிச்சத்தியமாயிருக்கும். ஆனதாலந்தச்சிவானும் அவாளாலேசெய்யப்பட்டகன்மங்களுஞ் சத்தியமாயிருந்தல்லோ ஒருவனை ஒட்டுமென்றுசொல்லவேண்டும். ஆனாலவர்கள் நாசத்தையடைந்தாலும் அவர்கள்செய்தகன்மங்கள்மாத்திரம் சத்தியமாயிருக்கட்டுமேயென்றால் எந்தவஸ்துவுக்கு எந்தக்குணமுண்டோ அந்தவஸ்துமட்டும் நாசத்தையடைந்தால் அந்தக்குணமும் அதோடேநாசமடைவதுபோல் அவைகள்செய்த சிவானே நிசமல்லாமற்போகும்போது அவர்களாற்செய்யப்பட்ட கன்மங்கள் மாத்திர மெவ்விதமாய் நிசமாகும்; அப்படிக்கு நிசமல்லாமல் அசத்தியத்தைக்கூடின கருமங்களானது சத்தியமாயும் நித்தியமாயும் அனாதியாயும் அவ்வியயனாயும் நிர்க்குணனாயும் நிர்விகாரனாயும் நிரஞ்சனனாயுமிருக்காகின்ற பரமான்மாவானவரை யெவ்விதமாயொட்டுமோ, அதனாலவரெவ்விதமாய்ப்பேதப்படுவாரோ, இவைகளை அருச்சுனனீயேசொல்லவேண்டும்.

இதனாலே அந்தப்பரமாத்மாவானவர் சரீரங்களுடன்கூடியிருந்தாலும் அவருக்கொருகன்மபலன்களும் ஒட்டக்காரணமேயில்லை. (௩௨)

அருச்சுனா - இதற்கேயொருதிட்டாந்தஞ்சொல்லுகிறோம். ஆகாயமானது சமஸ்தபூதங்களுடைய உள்ளும்புறம்புஞ் சர்வ்வியாபகமாயிருந்தாலும் சூட்சுமமானதாலொருவஸ்துவினிடத்திலு மெவ்விதமாயொட்டாமலிருக்கிறதோ அப்படிப்பரமாத்மாவானவர் உத்தமஅதமமாகியசர்வதேகங்களிடத்திலேயும் வியாபித்திருந்துந் தேககருமங்களுடன் பற்றுதலடையார். (௩௩)

அருச்சுனா-ஆகாயதிட்டாந்தத்தினாலே ஆத்மாவுக்குப்பற்றுதலில்லையென்றுசொன்னோம்; இப்போதுதேகாதிதிரிசியப்பிரபஞ்சமெல்லாம் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறதனாலேயும்அவருக்குப்பற்றுதல்கிடையாதென்பதற்குந்திட்டாந்தஞ்சொல்லுகிறோங்கேள். ஆதித்தனொருவரோ தானும்பிரகாசரூபமாயிருந்துகொண்டு தன்னுடையசந்நிதானத்திலுண்டான லோகங்களெல்லாம்பிரகாசித்துவிளங்கும்படிசெய்வித்தாலுமவைகளிலேயவரெப்படிப் பற்றுதலடையவில்லையோ அப்படிஞேயமாகிய பரமாத்மாவானவரொருவராயிருந்துஞ் சமஸ்ததேகேந்திரியாதிகளை விளங்கும்படி செய்வித்தாலும்அவைகளினாலேயவரொருபோதும் பற்றுதலடையமாட்டார். (௩௪)

அருச்சுனா-இந்தப்பிரகாரம் சேத்ரம், சேத்ரக்ஞன், பிரகிருதி, புருஷன், ஞானம், ஞேயமிவைகளுடையதருமங்களைச் சுருதிசம்மதமாக ஞானநேத்திரத்தினாற் சேத்ரதருமங்களாயிருக்கப்பட்ட விகாரங்கள்முழுவதும் பிரகிருதிசம்பந்தமாயிருக்கப்பட்ட சத்துவாதிகுணங்களே செய்கிறதென்றும் புருஷனானவரொருகன்மமுஞ்செய்கிறவரல்லவென்றும் அவர் நிர்விகாரியென்றும் சாட்சியென்றும் விபரமாகப்பிரித்து எந்தப்புருஷனறிவானோ அவன் சகலபூதங்களுக்குங்காரணமாயி

ருக்கிற மாயையைக்கடந்து நம்முடைய சொரூபமாகிய மோ
ட்சபதத்தையேயடைவன். (௩௫)

பிரகிருதிபுருஷன்முதலானவைகளினுடைய தருமங்க
ளை யாதொருபகவானாலே விபரமாகப்பிரித்துச்சொல்லப்ப
ட்டதோ அப்பேர்ப்பட்ட பகவானுக்கு நமஸ்காரஞ்செய்கி
றேன்.

பதின்மூன்றாவது

பிரகிருதிபுருஷவிபாகயோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௧௩-க்குச்சுலோகம்-௫௨௪.

ஸ்ரீ தாமோதரனே துணை.

௳

ஸ்ரீ யோகிராம்பதயேநம:

பதினான்காவது

குணத்திரயவிபாகயோக அத்தியாயம்.

அவதாரிகை-முந்தின அத்தியாயத்தின்முடிவிற் க்ஷேத்ர
கருமமாயிருக்கப்பட்ட விகாரங்கள்முழுவதும் பிரகிருதிசம்ப
ந்தமான சத்துவாதிகுணத்திரயங்களினாலேயே செய்யப்படுகி
றதென்றும் புருஷனானவர் நிர்விகாரியானதால் அவரொருக
ருமங்களுஞ்செய்கிறவரல்லவென்றுஞ் சொல்லியிருப்பதினால்
அவைகள்பெலப்படும்படியாக அந்தச்சத்துவாதிகுணத்திரய
ங்களு மவைகளினுடையலட்சணங்களு மிந்தஅத்தியாயத்தி
ற்சொல்லத் தொடங்குகின்றார். சுவாமி-பூருவஅத்தியாயத்
திற்பிரகிருதிசம்பந்தமாயிருக்கப்பட்ட சத்துவாதிகுணங்களா
லேயே சமஸ்தவிவகாரங்களும் நடக்கப்படுகிறதென்றும் புரு
டனானவர்நிர்விகாரியானதலால் அவரொருவிவகாரமுஞ்செய்கி
றவரல்லவென்றும் அப்படியிருக்கக் குணத்திரயங்களினாலே
செய்யப்படுகிறகாரியங்கள்முழுவதும் பிரமையினாற் புருஷனா

னவன் அன்னியோன்னியஅத்தியாசம்போலொப்புக்கொண்
டு சனனமரணமாகியதுக்கங்களையடைகிறானென்றும் அநு
க்ரகஞ்செய்தீர்கள். அந்தவிஷயத்தில் தேவரீருடையஉத்தர
வைநான்நம்பவேண்டுவது விகிதமாயிருந்தபோதிலும் புருஷ
னானவரோ சமஸ்தமுஞ்செய்விக்கிறதாக அநந்தஜென்மப்பழ
க்கத்தினால் இந்தச்சனனத்திலுமுறுதியாகத்தோன்றுகிற கிர
ந்தியானது எவ்விதமாய்நிவிர்த்தியாகி மோட்சத்தையடைய
ப்போகிறேனென்கிறதில் மிகவுங்கவலையுண்டானவனாயிருக்கி
றேன். ஆகையாலந்தக்கிரந்தியானதுசேதிக்கும்படியாக எவ்
விதமாயநுக்ரகஞ்செய்யவேண்டுமோ அவ்விதமாயநுக்ரகம்ப
ண்ணவேண்டுமென்றுகேட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்துப் பாா
தா-குணத்திரயங்களினாலேயே சமஸ்தமும் நடக்கப்படுகிற
தென்றும்புருஷனாலேயொன்றும்நடக்கப்படவில்லையென்றும்
அப்படியிருக்க அகங்கார கிரந்தியினாற் புருஷனானவன் சம
ஸ்தமுஞ் செய்கிறதுபோலத்தோற்றுகிறதென்றுதெரியத்தக்
கதா யெந்தஞானமுண்டோ அந்தஞானத்தினாலேஅந்தக்கிர
ந்தியைச்சேதிக்கவேண்டுமேயல்லாமல் மற்றொன்றாலுமாக
மாட்டாது. அதனால் அருச்சுனா- எந்தஞானத்தையறிந்தத
னாலே சகலமுனீந்திராளுங்கிரந்தியைச்சேதித்துச் சனனமர
ணமாகிய சங்சாரபந்தத்திலிருந்தும்விடுபட்டு முத்தாளாகிச்சி
ரேஷ்டமாகிய சித்தியையடைந்தார்களோ அப்பேர்ப்பட்டஉ
த்தமமாயுஞ்சிரேஷ்டமாயுமிருக்கிறதின்றஞானத்தை யின்ன
மும் உனக்குச்சொல்லுகிறேன்கேள். (௧)

அருச்சுனா-இன்னமுமந்தஞான மெப்பேர்ப்பட்டதென்
றால் அந்தஞானத்தையறிந்து அந்தப்படியனுஷ்டிப்பார்களே
யாகில் நம்முடையசொரூபமாகிய கைவல்யபதத்தையடை
வார்களே தவிரத் திரும்பச்சிருட்டிகாலத்திற்சனனமும் பிர
ளயகாலத்தில்நாசமு மடையமாட்டார்கள். ஆனாலந்தஞா
னமானதுஎந்தவிதமென்றுகேட்பாயேயாகில் நிட்காமகன்ம
ங்களினாலே சித்தசுத்தித்துவாரா குருவினுடைய சந்நிதான
த்துக்குப்போய்ச் சிசுருடைபூர்வகமாக உபதேசம்பெற்றுக்

கொண்டு சிரவணமனனநிதித்தியாசனமுதலானதுஞ்செய்துவருகிறபோது தேகாதிதிரிசியப்பிரபஞ்சங்களுக்கெல்லாந் தான் அசங்கனென்றும் சாட்சியென்றும் நிர்விகாரியென்றும் அப்பேர்ப்பட்டதன்னைத்தவிர அன்னியமேகிடையாதென்று தெரிந்துகொள்ளப்பட்டஞானமெதுவோ அதற்கேஞானமென்றுசொல்லப்படும். அந்தஞானத்தைக்கொண்டு அகங்கார கிரந்தியைச்சேதித்துச் சுககரமாயிருக்கக்கடவாயென்றுசொன்னபகவானைப்பார்த்து, (உ)

சுவாமி-தேவரீரனுக்ரகஞ்செய்கிறபோதுசத்தியமாகவேயென்புத்திக்குத்தோன்றினபோதிலும் அதைவிட்டுச் சித்தந்திரும்பினமாத்திரத்தில் நாநாவிதரூபங்களாகவுஞ் சத்தியமாகவுந்தோற்றுகிறதே. அருச்சுனா-தோற்றுகிறதுங்கூடநம்மைத்தவிர அன்னியமில்லையென்கிறதைச்சொல்லுகிறேனுங்கேள். பகவனாயிருக்கிறநம்மிடத்திற்சங்கற்பமாகியமாயையுண்டாம். அந்தமாயை பிரளயகாலத்திற் சகலசீவாளுடைய கருமவாசனைகளோடேகூடி நம்மிடத்திலேயேயடங்கியிருக்கும். சிருஷ்டிகாலத்திலந்தமாயைய யிடத்திலிருந்தே பிரமதேவர்முதலாகியசகலபூதங்களுடன்கூடியிருக்கிற பிரபஞ்சமுண்டாகும்.()

அருச்சுனா-இவ்விதமாய்த் தேவதைகள்முதலாய்த்தாவரசங்கமாத்மகமாயாதொருபூதங்களுண்டாகிறதோ அத்தனைக்கும் அந்தமாயை தாயார், அந்தமாயையினிடத்திலேநாம்வியாபித்திருப்பதனாலேயும் அந்தமாயைக்கு நம்முடையசத்தையேயன்றி வேறேசத்தையில்லாததனாலும் நாமேபிதா, இப்படிப்பகவானாதீனமாயிருக்கிற மாயையினாலே சகலபூதங்களுமுண்டாகி லயமாகிறபடியினாலே அவைகளும் நம்மைத்தவிர அன்னியமில்லையென்றுபார்ப்பாயேயானால் அப்போது நாநாவிதமாகத்தோன்றக்காரணமேயில்லை. அந்தப்படிபாராமல் அந்தமாயாவசத்தனாகி அதனாலுண்டான திரிவிதகுணகாரியங்களினாற் பற்றுதலடைவானேயாகில்அதனால்விசாரித்தால் வாஸ்தவமாயில்லாமலிருக்கிற அகங்காரகிரந்தி நீங்காமற் பிரமையினாலே சனனமரணமாகியசங்சாரத்தை யடைந்துகொண்டேயிருப்பன். (ச)

சுவாமி-இப்படி வாஸ்தவமாயில்லாமலிருக்கிறசங்சாரங்குணகாரியங்களினாலே யெவ்விதமாய்ச்சம்பவித்ததோ அவைகளின் விபரங்களையடியேனுக்கு அனுக்ரகம்பண்ணவேண்டுமென்றுகேட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்துப்பாரதா-பிரகிருதியினிடத்திலிருந்து சாத்துவித, ராசத, தாமதமென்று மூன்றுகுணங்களுண்டாயின. அந்தக்குணங்களானது அவ்வியனாயிருக்கப்பட்ட தேகியைப் பந்தனாகச்செய்துவைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. எதனாலென்றால்; மாயாகாரியமாயிருக்கிற தேககருமங்களை நானென்றுஅபிமானிக்குங்காலத்தில் அந்தத்தேகியானவனைத் திரிவிதகுணங்களானது சுகதுக்கமோகாதிகளிலே கூட்டிவைத்துப் பந்தத்தையுடையவனாகச்செய்துவைக்கும், இதுவேதவிரவாஸ்தவமாயவருக்குப்பந்தமோட்சங்கிடையாது. (ரு)

சுவாமி-இவ்வளவுவல்லமையுடைத்தான திரிவிதகுணங்களும் அதன் லட்சணங்களுந் தெரியும்படியனுக்ரகம்பண்ணவேண்டும். அருச்சுனா-சத்துவகுணமானது நிர்மலமானபடியினாலே சீவனானவனுக்கு ஆன்மா சுயம்பிரகாசனென்றும் நிர்மலனென்றும் பரிசுத்தனென்றும் ஒன்றிலும்பற்றின்றியிருக்கப்பட்டவனென்றுமிப்படிப்பட்டஞானத்தை விளங்கும்படியாகச்செய்வித்துச் சார்வதாசுகத்திலேயே கூட்டிவைத்துக்கொண்டிருக்கிறதுந்தவிர மோட்சத்துக்குச்சாதனமான கிரியைகளையே செய்வித்துக்கொண்டிருக்கும். (சு)

அருச்சுனா-ரசோகுணமானது இச்சையினாலேயுண்டானதாகையால் அது சீவனானவனையிராகாதிகளைவிட்டு நீங்காமலிருக்கும்படியாகவும் பிரவிர்த்தியானகன்மங்களிலே யிச்சையும் வாராதபொருளில்ஆசிக்கும்படிக்கும் வந்தபொருளிற்,திருப்தியடையாமலுஞ்செய்வித்துப் பந்தங்களைப்பண்ணிவைத்துக்கொண்டிருக்கும். (எ)

அருச்சுனா - தமோகுணமானது அஞ்ஞானத்திலேபிறந்ததாகையாற், சீவனானவனை மோகத்தினாலே பிரமாதமாயி

ருக்கப்படாகின்ற காரியங்களிலும் ஆலசியம், நித்திரைமுதலானதுகளிற்கூட்டிவைத்துத் தீராமலிருக்கும்படியான துக்கத்தையும், பந்தத்தையும், பண்ணிவைத்துக்கொண்டிருக்கும். (அ)

அருச்சுனா-இந்தப்பிரபஞ்சத்திலுள்ளசகலசீவாளு மிந்தத்திரிவிதகுணங்களினாலேயே பூரிக்கப்பட்டிருப்பார்களென்கிறவிபரத்தைச்சொல்லுகிறேன்கேள். சத்துவகுணத்தையாசரித்தவனாயிருந்தால் துக்கநிவிர்த்தியாகும்படியான விகிதமாயிருக்கப்பட்டபுண்ணியகருமங்களோடுங்கூடச் சுகத்திலேயேபற்றுதல்பண்ணிவைத்துக்கொண்டிருக்கும். இராசதகுணத்தையாசரித்தவனாயிருந்தால் பிரவிர்த்தியான கன்மங்களைச்செய்துகொண்டு சுகதுக்கத்தில் அபிமானிக்கும்படியாகப் பண்ணிவைத்துக்கொண்டிருக்கும். தாமதகுணத்தையாசரித்தவனாயிருந்தால் அஞ்ஞானகாரியங்களையடையும்படியாகசெய்வித்துச் சற்சாத்திரங்களினாலேயுண்டாகிற ஞானத்தையுமறைத்துப் பெரியவாள்வார்த்தையையுங்கேளாமலே பிரமாதமாயிருக்காநின்ற காரியங்களையுண்டாக்கிக்கொண்டு அவைகளால் வரப்பட்ட துக்கங்களையனுபவிக்கும்படியாகப் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும். (கூ)

அருச்சுனா-இப்படியே நிரந்தரமாயொருகுணமேயுண்டாயிருக்குமென்றும் எண்ணவேண்டாம். ஒருகாலத்தில் ரசோகுண தமோகுணங்களை நிராகரித்துச் சத்துவகுணமானது விர்த்தியடையும், ஒருவேளை சத்துவ தமோகுணங்களை நிராகரித்து ரசோகுணமானது அதிகமாயிருக்கும், ஒருவேளை சத்துவ ரசோகுணங்களை நிராகரித்துத் தமோகுணமானது அதிகமாய்மேலிட்டிருக்கும். (ய)

அருச்சுனா-இந்தமூன்றுகுணங்களுஞ் சீவாளுக்குண்டாயிருப்பதனாலே யிந்தவேளையிலிந்தக்குணம் மேலிட்டிருக்குமென்கிறவிபரமுனக்குத்தெரியவேண்டுமென்று கேட்பாயேயாகில் அதையுஞ்சொல்லுகிறேன்கேள். விஷயங்களிலிச்சையில்லாமலுந் தேகமுதலானசுரோத்திராதிசகல இந்திரியங்களையும் பகவானுடைய கைங்கிரியத்தில்வைத்து அவருடைய குணானுவாதங்கள்முதலானவைகளையுஞ் சிரவணாதிகள்செய்யும்படியான ஞானம் எப்போதுமேலிடுகிறதோ அந்தவேளைக்குச் சத்துவகுணமானது விருத்தியடைந்ததென்றறியவேண்டும். (யக)

அருச்சுனா-லோபகுணமும் பிரவிர்த்தியானகன்மங்களிலிச்சையும் பொறுமையில்லாமையும் விஷயங்களிலிச்சையும் எப்போதுண்டாகிறதோ அப்போது ரசோகுணமானதுவிருத்தியடைந்ததென்றறியவேண்டும். (யஉ)

அருச்சுனா-பரலோகசாதகமாயிருக்கப்பட்ட விவேகத்தோடுங்கூடினகாரியங்களி லெவ்வளவேனும்பிரவிர்த்தியின்றிப் பிரமாதமூடமாயும் இகலோகசாதகமாயிருக்கப்பட்ட விகிதமானகாரியங்களிலும்பிரவேசமின்றி மோகத்தினாலே அஞ்ஞானகாரியங்களிற்பிரவேசமும் அதனாலுச்சாகமும் இத்தியாதிகுணங்கள்விருத்தியடையும்போது தமோகுணமானதுமேலிட்டிருக்கிறதென்றெண்ணவேண்டும். (யங)

அருச்சுனா-இந்தமூன்றுகுணங்களிலும் மரித்தவர்களுக்குப் பலத்தைச்சொல்லுகிறேன்கேள். சத்துவகுணமானதுவிருத்தியடைந்திருக்கும்போது சரீரத்தைவிட்டவன் உத்தமபுருஷாளுக்குண்டாகப்பட்ட பிரமலோகமுதலாகிய புண்ணியலோகங்களையடைவன். (யச)

அருச்சுனா-ரசோகுணமானது விருத்தியடைந்திருக்கும்போதுமரித்தவர்கள் பிரவிர்த்திகன்மங்களிற் பிரியத்தையுடைத்தானமனிதர்களிடமாய்ப் பிறப்பார்கள். தமோகுணமேலிட்டிருக்கும்போதுமரித்தவர்கள் பசுவாதிமிருகயோனிகளினிடமாய்ப்பிறப்பார்கள். (யரு)

அருச்சுனா-இவ்விடத்திலிருக்கும்போது இந்தமூன்று குணங்களுக்குமுண்டாகிய பலன்களையுஞ் சொல்லுகிறேன்கேள்; சாத்விககுணத்துக்குச் சுகிர்தமாயிருக்கப்பட்ட புண்ணி

யகன்மங்களும் ஞானமும் சந்தோஷமும் பிராப்தி, இராசத குணத்துக்கு லோபகுணமுஞ் சுகதுக்கமும் பிராப்தி, தாமத குணத்துக்குப்பலம் அஞ்ஞானமுந் துக்கமும் பிராப்தியென்று மகான்கள்முதலானவர்களுஞ் சொல்லுவார்கள். (௰௬)

அருச்சுனா-சத்துவகுணத்தினாலே ஞானமுஞ்சந்தோஷமும், ரசோகுணத்தினாலே லோபமுஞ்சுகதுக்கமும், தமோகுணத்தினாலே பிரமாதமோகமுந் துக்கமும் பிறக்கிறதினாலே,

சத்துவகுணவந்தாள் மேலோகங்களையும், ரசோகுணவந்தாள் மத்தியமாகிய மனிதலோகத்தையும், நிகிருஷ்டமான தமோகுணவந்தாள் அதோகதியான நரகத்தையுமடைவார்கள். அருச்சுனா-இந்தமூன்றுகுணங்களினுடைய பற்றுதலினாலே சிவாளுக்குச்சங்சாரம்வந்திருக்கிறது. (௰௮)

ஆனதால் அருச்சுனா-தேகேந்திரியாதிரூபங்களாகப் பரிணமித்த திரிவிதகுணங்களாலேயே சகலகருமங்களும் பண்ணப்படுகிறதென்றும் அவைகளுக்கெல்லாந் தான் அசங்கனென்றுஞ் சாட்சியென்றும் அப்பேர்ப்பட்டநிசரூபத்தையாவனறிவானோ அவனே நம்முடைய சொரூபத்தை யடைவான். அந்தமகாபுருஷனைத்தான் மூன்றுகுணங்களையுங் கடந்தவனென்று சொல்லப்படும். ஆதலால் அவாளவாளுடைய சுதன்மங்களைச்செய்துவருவார்களேயாகில் அதனாற்சித்தசுத்திவந்து அச்சித்தசுத்தினுவாரா • இப்போது நாம்சொன்ன ஞானமுண்டாகி மோட்சத்தை யடையும்படியா யிருப்பதனாலே நீயு முனக்குச்சுதன்மமாயிருக்கிற யுத்தத்தைப் பண்ணவேண்டுமென்று சொன்ன பகவானைப்பார்த்து, (௰௯)

சுவாமி-சமஸ்தகன்மங்களுந் திரிவிதகுணங்களாலேயே செய்யப்படுகிறதென்று மதற்குத் தான்சாட்சியென்றுஞ்சொன்னமாத்திரத்தில் உம்முடையசொரூபத்தையெப்படியடையலாம்? அருச்சுனா-சீவனானவன் தேகத்துக்குக்காரணமாயிருக்கிறமூன்றுகுணங்களையு மதன்காரியங்களான சன்ம, மிருத்து, சரை, துக்க மிவைமுதலானவைகளிலும்நின்றுவிடு

பட்டு அவைகளுக்கெல்லாந் தான்சாட்சியென்றுந் தன்னைத் தவிர அவைகள்கிடையாதென்றுந் திடநிச்சயமான புத்தியினாலே சிவித்துக்கொண்டிருப்பதாலிந்தத்தேகமிருக்கும்போதே சீவன்முத்தனாகவேயிருக்கிறானென்றுஞ் சொன்னபகவானைப்பார்த்து, (௨௰)

அருச்சுனனானவன் விண்ணப்பஞ்செய்து சர்வலோகேசுவரா- திரிவிதகுணங்களையும் அதிக்கிரமித்ததேகியானவனுக்குச் சூட்சுமசரீரமாகிய ஆகாமியமுங் காரணசரீரமாகிய சஞ்சிதமும் நசித்துப்போனாலும் பிராரத்தமாகிய தூலசரீரமிருக்குமளவுந் திரிவிதகுணகாரியங்களில் எவ்விதமாகச்சம்பந்தமன்னியில் எந்தஆசாரத்தோடுங்கூடியிருப்பார்கள்! எவ்விதமானநடவடிக்கைகள்நடப்பார்கள்? அந்தலட்சணங்களையெல்லாங்கேட்கவேண்டுமென்று ஆசையுடைத்தானவனாயிருக்கிறேனென்றுசொன்ன, (௨௧)

அருச்சுனனைப்பார்த்துத் திரிகுணாதீதனான மகாபுருஷனானவன் சத்துவகுணத்தினாலுண்டாகிய புண்ணியகன்மங்களுஞ் சுகமும், ரசோகுணத்தினாலுண்டான பிரவிர்த்திகன்களுஞ் சுகமும், தமோகுணத்தினாலுண்டானமோகமங்களுஞ் சுகதுக்கமும், இத்தியாதிகளெல்லாம் பிராப்தமானபட்சத்முந், துக்கமும், இத்தியாதிகளெல்லாம் நிவிர்த்தியாதில் துக்கத்தையடையான்; இவைகளெல்லாம் நிவிர்த்தியானபட்சத்தில் சந்தோஷத்தையுமடையான். எதனாலென்றால், இவைகளெல்லாமாயாகாரியமாகிய திரிவிதகுணங்களுடைய சம்பந்தமென்று மவைகளுக்கெல்லாந் தான்சாட்சியென்றுந் திடநிச்சயமாயிருந்துகொண்டு எல்லாவற்றையுஞ்சமமாகப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பன். (௨௨)

அருச்சுனா-இன்னமுமெப்படியிருப்பார்களென்றால் ஆத்மானுபவத்திலேயே சதாசந்தோஷத்தையடைந்தவனாயும் அதைத்தவிர மற்றையகாரியங்களெல்லாவற்றிலும் உதாசீனமானபுத்தியுண்டானவனாயுங் குணகாரியங்களாகிய சுகதுக்காதிகளில் மனசுசென்றாலுஞ் சலிக்கப்படாதவனாயுமிருப்பன். எ

தனாலென்றால், திரிவிதகுணங்களே பிரவிர்த்தித்துக்கொண்டிருக்கின்றன, தான் நிர்விகாரி தனக்கிந்தக்குணதோஷங்கள் ஒன்றுமில்லையென்று மிவைகளுக்கெல்லாந் தான்சாட்சியென்று மிந்தத்திடநிச்சயத்தினாலே யாதொருசஞ்சலமுமடையாமலிருப்பன். (௨௩)

அருச்சுனா-இன்னமுஞ்சுகத்தினிடத்திலும், துக்கத்தினிடத்திலும், ஓடுங்கல்லும்பொன்னுமிவைகளிடத்திலும், பிரியாப்பிரியம் நிந்தைதுதி யிவைகளிடத்திலுஞ், சமமாயுஞ் சொஸ்தனாயும் இருக்கிறதுந் தவிர இந்தவிஷயங்களிலெப்போதுந் தீரனாயுமிருப்பன். (௨௪)

அருச்சுனா-இன்னமும் மானாவமானங்களிடத்திலுஞ் சத்துருமித்துருவிடத்திலுஞ் சமானனுமாயுஞ் சமஸ்தபிரயத்தனங்களையும் விட்டவனாயுமிருப்பன்; அவனையேகுணாதீதனென்றுசொல்லப்படும். (௨௫)

சுவாமி-இந்தலட்சணங்களைப்பார்க்கும்போது குணங்களைக்கடப்பது மிகவும் அருமையாக்காணப்படுகிறதினாலேஅதற்கேதாவதுஉபாயமுண்டானால் அநுக்ரகஞ்செய்யவேண்டுமென்றுகேட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்து சஞ்சயா-பகவானாயிருக்கிறநம்மைத்தவிர அன்னியமில்லையென்கிற அவிபசாரமாகியபத்தியோகத்தினாலே ஞானம்லப்தமாகி நம்மையேயிடைவிடாமற்பத்திசெய்கிறவனெவனோ அவனிந்தக்குணத்திரயங்களை யதிக்கிரமித்து மோட்சத்தையடைகிறதற்கு யோக்கியனாவான். (௨௬)

அருச்சுனா-இதனாலேநம்மை யெப்படியடையலாமென்றுகேட்பாயாகிற் சகலலோகங்கள்முதலாகிய சமஸ்தத்துக்கும் அவ்வியமானமோட்சத்துக்கும் அதையடைகிறதற்குச்சாதகமாயிருக்கப்பட்ட சாஸ்வதமான தன்மத்துக்கும் அகண்டிதமாகியசுகத்துக்கும் நாமேயாதாரமும், இருப்பிடமுமாகையால் நம்மையேயடைவன். (௨௭)

யாதொருகாரணத்தினாலே பிரமசொரூபத்தை வெளிப்படுத்திக் குணத்திரயங்களைநிவிர்த்திபண்ணி விஸ்தாரமாக அருச்சுனனுக்குப்போதித்த யாதொருபகவானுண்டோ அப்பேர்ப்பட்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியாகிய பரப்பிரமசொரூபத்துக்கு நமஸ்காரஞ்செய்கிறேன்.

பதினான்காவது

குணத்திரயவிபாகயோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் ௧௪-க்குச்சுலோகம் ௫௫௧.

ஸ்ரீசம்சாரவைரிணேநமஃ

உ

ஸ்ரீ அநுதிப்பிரமசாரிணேநமஃ

பதினைந்தாவது

புருஷோத்தம அத்தியாயம்.

அவதாரிகை-முந்தின அத்தியாயத்தின்முடிவில் தம்முடைய பத்தியினாலே ஞானம் லப்தமாகி அதனால் மோட்சத்தையடையலாமென்று சொல்லியிருப்பதினாலே அந்தப்பத்தியானது ஞானமும், வைராக்கியமும் வாராமற் சித்திக்கமாட்டாதென்றும் அது வாராமற்போகிறதற்குச் சகத்தைச்சத்தியமாநம்பிச் சகலவிவகாரங்களுஞ் செய்துகொண்டு வருகிறதேதடையாயிருப்பதனாலே அப்பேர்ப்பட்டசகத்தானது அசத்தியமென்றும் விசாரிக்காதவரையி லிருக்கிறதுபோலத்தோற்றிக்கொண்டிருக்குமென்றும் அப்பேர்ப்பட்ட மித்தையான சகத்தினுடையலட்சணங்களை நாளையுதையமாகிறபரியந்தமுஞ்சாஸ்வதமில்லாமலிருக்கப்பட்டதெதுவோ அதற்குஅசுவத்தமென்றுசொல்லப்படுகிறபடியால் அப்படிப்பட்டஅசுவத்தவிருட்சத்துக்குச் சமானமாகச்சொல்லுகிறதுந்தவிர எப்

போதும்நித்தியமாயுஞ் சாஸ்வதமாயும் வியாபகமாயுமிருக்கப்பட்ட பரமான்மாவாகியபுருஷோத்தமனுடைய லட்சணத்தையுமிந்த அத்தியாயத்திற்சொல்லத்தொடங்குகிறார்.

சுவாமி-பத்தியினாலேஞானம்லப்தமாகியெல்லாரும்மோட்சத்தையடையலாமே. அருச்சுனா-இந்தச்சகத்திற்சத்தியத்துவபுத்தியுண்டானவாளாவொருபோதுமடையவேகூட[..]து. ஏனென்றால் மித்தையாகக்காணப்பட்டசகத்தினுடையல[..]சணங்களை நாம்சொல்லுகிறோ[..]மதனாலேயேயறிந்துகொள்ளலாம். மேல்வேருங் கீழ்க்கொம்புகளுமாயிருக்கிற இந்தச்சகந்தாகியசங்சாரமென்னப்படாநின்ற விருட்சமானது பிரமாதிதம்பம்வரையில் எங்கும்வியாபித்திருக்கிறது; இதற்கேயசுவத்தமென்றுஞ்சொல்வார்கள். அதுமிகவும் பிரபலமாயும் பிரவாகரூபத்தோடுங்கூடிச் சத்தியம்போலவிளங்கினாலும் அநித்யமென்று சுருதிமுதலியமகான்களாற் சொல்லப்படுகிறபடியால் அப்படிப்பட்டஇந்தசங்சாரவிருட்சத்துக்குக் கருமபலங்கள்சொல்லுகிறவேதங்களெல்லாம் இலைகளென்றும், அப்படிப்பட்ட அசுவத்தவிருட்சத்தை யாதொருவன்விபரமாயறிவானோ அவனேவேதங்களினுடைய முடிவான அர்த்தத்தையறிந்தவனென்றும், சங்சாரசமுத்திரத்தைத் தாண்டினவனென்றுஞ்சொல்லப்படும். (க)

அருச்சுனா-அந்தவிருட்சத்துக்குச் சத்துவாதிகுணங்களென்னப்பட்டசலத்தினால் விருத்தியடைந்து பிரமதேவர் முதலானசமஸ்தபூதங்களாகியகொம்புகள் மேலுங்கீழுமாக வியாபித்திருக்கிறது. விஷயங்களென்னுங் கொழுந்துகளையிந்தமானிடலோகத்திலுள்ள சீவாளிச்சித்துப் புண்ணியம் பண்ணினபேர்களும் பாவம்பண்ணினபேர்களுமாகவுங் கருமானுபந்தங்களை யடைந்திருக்கிறார்கள். அப்படியடைந்தகன்மங்களுக்குக் காரணமானவாசனைகளாகிய அவாந்தரவேர்களானதுமேலோகங்களிலும் கீழ்லோகங்களிலும்வியாபித்தெங்கும்நிரம்பியிருக்கிறது. (உ)

அருச்சுனா-இந்தவுலகத்திலுள்ள சீவாளுக் கிந்தவிருட்சரூபமிப்பேர்ப்பட்டதென்று தெரியவேமாட்டாது. இந்தவிருட்சத்துக்கிவ்வளவுபிரமாணமென்று ஆதியும் அந்தமுந் தெரியப்பட்டதல்ல. ஒருவராலும் போக்கடிக்கப்படாததாயும் அனர்த்தத்தைக்கொடுக்கிறதாயும். ஆதியந்தஞ்சொலக்கூடாததாயுமிருக்கிற இந்தச்சங்சாரவிருட்சமாகிய அசுவத்[..]விருட்சத்தை யடையாமலிருக்கிறதற்குக்காரணமானவை[..]ராக்யத்தோடுங்கூடித் தான் அசங்கனென்கிற ஆயுதத்தினாலேசேதித்துத்தத்துவஞானத்தையடைய எத்தனம்பண்ணி[..]க்கடவாயென்று அனுக்ரகஞ்செய்த பகவானைப்பார்த்து,() [..]னவன் லோகேஸ்வரா- இதையெவ்விதமாகச்சேதிக்கிறதே[..] அந்தவுபாய[..]தையு மதற்குப்பலமு மனுக்ரகம்பண்ணவேண்டு[..] அருச்சுனா-சத்தியமாகவும் நன்றாகவுந்தோன்றிவியாபித்திருக்கிற சங்சாரவிருட்சத்தைத் தேகமேநானென்கிற அகந்தையும், புத்திரதாராதிகளிடத்திலெனதென்கிறமமதையும், பகுத்தறிகிறஞானமென்னப்படாநின்ற ஆயுதத்தினாலே சேஷமன்னியிற்சேதித்துத்தள்ளியதன்பின் யாதொன்றையடைகிறதனாலே திரும்பிவாரார்களோ அப்பேர்ப்பட்டபிரமபதத்தைத்தேடவேண்டும். எப்படித்தேடுகிறதென்றால் யாதொருத்தரிடத்திலேநின்றும் அனாதியாயிருக்கிற இந்தச்சகத்தாகிய சங்சாரம் விருத்தியடைந்திருக்கிறதோ அப்பேர்ப்பட்ட ஆதியானபுருஷனைத் தீவிரஇச்சையுடனறிந்துஅவனைச்சரணமாகஅடைந்துதேடவேண்டும். அந்தப்படியே யஞ்ஞானமில்லாத ஆத்மஞானிகட்டர்ளாரோ அவாளந்தப்படி நம்மைச்சரணமாக அடைந்து நம்முடைய சொரூபத்தையடைவார்கள். (௩)

அருச்சுனா-இன்னமும் அவர்களெப்படிப்பட்டவர்களென்றால் தேகமேயான்மாவென்றுஞ் செகத்துச் சத்தியமென்றும் நினைக்கப்படுகிற அஞ்ஞானத்தைச் சுத்தமாவிட்டவர்களாயும், புத்திரதாராதிகளிடத்தில் மமதையுமிந்தப்போகங்

களையனுபவிக்கவேண்டுமென்கிற இச்சையை விட்டவர்கள
யும், பிரகிருதிசங்க தோஷத்தைச்செயித்தவர்களாயும், ஆத்
ஞானமென்னும் வித்தையையுடையவர்களாயும், சமஸ்தகே
ரிக்கைகளையுஞ்சுத்தமாவிட்டுச் சுகதுக்கங்களென்னும் தெ
ந்தங்களிலேயிருந்தும்விடுபட்டவர்களாயும், ஆத்மஞானத்தை
மறவாமலிருக்கப்பட்டவர்கள் கேடில்லாத ஆத்மஸ்வரூப
த்தையடைவார்கள். அப்பேர்ப்பட்டவாள் திரும்பவேமாட
ர்கள்.

சுவாமி-இவர்கள்மாத்திரந் திரும்பாமற் போவதற்கெ
ன நிமித்தம்? அருச்சுனா-சூரியன், சந்திரன், அக்கினியிவை
களைவிடச் சகத்திற்பிரகாசவஸ்துக்கள் ஒன்றுமில்லை
அவ்விதவஸ்துக்களாலேயந்தச்சொரூபத்தைப் பிரகாசிக்கு
படி செய்துவைக்கமாட்டாது; எதனாலென்றால், அந்தச்செ
ரூபத்தினுடைய சத்தையினாலும் பிரகாசத்தினாலும் அந்த
சூரியாதிமூன்றும் பிரகாசிக்கவேண்டும். அத்தன்மையான
ஸ்வரூபத்தையடைந்தவர்கள் எப்படித்திரும்புவார்கள்? அ
வே நம்முடையசிரேஷ்டமான ஸ்வரூபமென்று மதுவேமோ
ட்சமிடென்று மறியவேண்டும். (சு

தேவரீரநுக்ரகஞ்செய்ததைப்பார்த்தால் எப்போதுமிரு
க்கிறதுபரமாத்மாவென்று மவரைத்தவிரத்தோற்றப்பட்ட
கத்துமித்தையென்றும் நிச்சயமாச்சுது, இப்படியிருக்கிறபட
சத்தில் ஆன்மாவாகியசீவனுக்குச் சம்சாரஞ்சம்பவித்தேற்ற
த்தாழ்ச்சிவருவானேன்? அருச்சுனா-அந்தஆன்மாவாகிய
வனானவன் நம்முடைய அம்சமாயும் அசங்கனாயும் புராதன
னாயும் நித்தியனாயுமிருக்கிறவனென்கிறதில் யாதொருசமுசய
முமில்லை. அப்பேர்ப்பட்டசீவனானவன் அஞ்ஞானத்தோ
ங்கூடியபிரகிருதிசம்பந்தமான சூட்சுமசரீரமாகிய மனமு
லாகியபதினேழுதத்துவங்களுடன்கூடிச் சுகதுக்கமாகிறபி
யாப்பிரியங்களிற் சத்தியத்துவபுத்தியுடனேகலந்து விவகா
ஞ்செய்கிறபடியால் சுழுத்திகாலத்திற்சமஸ்தமும்லயமாகி

100

சாக்கிரகாலத்திற்பகிர்முகப்படுகிறதைப்போற் சனனமரண
மென்னப்பட்டசம்சாரத்தையடைந்து ஏற்றத்தாழ்ச்சியாய்
ப்போகிறான். (எ)

சுவாமி-இந்தச்சீவனானவன் இந்தச்சூட்சுமஇந்திரியங்க
ளுடன்கூடினதனாலே யெவ்விதமாகச்சம்சாரத்தையடைகி
றான்? அருச்சுனா-மனமுதலியசூட்சுமஇந்திரியங்களுக்குமா
ஸ்வாமியாயிருக்கப்பட்டாநின்ற சீவனானவன் சரீரத்தைவிட்டுப்
போகும்போது வாயுவானது புஷ்பங்களுடையவாசனைகளை
கிரகித்துக்கொண்டுபோகிறதுபோல அவனவன்செய்தகன்
மவாசனைகளுடனே சூட்சுமஇந்திரியங்களானது மற்றொருச
ரீரத்தைக்கிரகித்து அனுபவிக்கும்படியாகச்செய்விக்கும்.(அ)

சுவாமி-எந்தக்காரணத்தினாலேமற்றொருசரீரத்தைக்கிர
கிக்கும்படிசம்பவித்தது? அருச்சுனா-விஷயங்களைக்கிரகிக்க
ப்பட்ட சுரோத்திராதிபஞ்சேந்திரியங்களுடன் சங்கற்பவிகற்
பாத்மகமான மனமுதலானவைகளுடனேயும் அசங்கனாயிரு
க்கப்பட்டசீவனானவன் அபிமானித்துவிஷயங்களையனுபவித்
துக்கொண்டு சமஸ்தசுகதுக்கங்களுந் தனக்குவந்ததுபோல
அனுபவிக்கிறபடியினாலே தப்பாமற்சம்சாரத்தையடைகிறதற்
குக்காரணமாச்சுது. (௯)

சுவாமி-இந்தவிதமாயிருக்கிறதென்பதைச் சிலாளாலே
யேனறியப்படவில்லை? அருச்சுனா-அஞ்ஞானத்தையுடைத்
தான மூடாளாயிருக்கப்பட்டவர்கள் தேகத்தைவிட்டுப்பிரிந்
துபோகும்போது இவ்விதமாய்ப்போகிறதென்றும் மற்றொரு
சரீரத்தையிவ்விதமாய்க் கிரகிக்கிறதென்றுந் தேகமிருக்கும்
போதுசூட்சுமஇந்திரியங்களுடைய வசத்தையடைந்தவனாய்
விஷயங்களை யனுபவிக்கப்படுகிறதென்று மிந்தவிபரங்களைத்
தெரியவேமாட்டார்கள். ஆனால்விவேகிகளாகிய ஞானநேத்
திரத்தையுடைத்தானமகாபுருஷாளாரோ அவர்களாலேயேய
றியப்படும். அவர்களேசமுசாரசமுத்திரத்திலிருந்துந் தாண்
டினவர்களென்றுஞ்சொல்லப்படும். (௰)

சுவாமி-அவர்களால்மாத்திரம் எவ்விதமாயறியக்கூடும்? அருச்சுனு-சாதனசதுட்டயசம்பத்தியையடைந்து குருமுகமாகவுபதேசம்பெற்றுக்கொண்டு சாத்திரங்களுடைய ரகசியங்களையும் பிரகிருதிசம்பந்தமான சடலட்சணங்களையும் அதற்கப்பாற்பட்ட பிரத்தேகான்மாவாகிய சீவனுனபுருஷலட்சணங்களையுமிவைகளுக்கப்பாற்பட்ட புருஷோத்தமனுடைய லட்சணங்களையும் நன்ருயறிந்தவர்களாயும் அந்த யெத்நனத்திலேயே சுகித்துக்கொண்டிருப்பார். இன்னமு பந்த மகாபுருஷாள் தேகேந்திரியங்களுடன்கூடி வாசஞ்செய்து கொண்டிருந்தாலுஞ் சதா அந்தர்முகத்தையுடைந்தாவராகியிடைவிடாமற்றன்னேயே பார்த்துக்கொண்டிருப்பதால் அந்தப்புருஷாளுக்குமாத்திரஞ் சகசமாயறியப்படலாம். அதுவன்னியில் அஞ்ஞானத்தோடுங்கூடிச் சித்தசுத்தியில்லாத மந்தபுத்திகளானசீவாள் எவ்வளவுசாத்திரங்களை வாசித்தாலும், அவைகளுடைய அர்த்தங்களைத்தெரிந்துகொண்டாலும், எவ்வளவு தானங்கள் எக்யங்கள்செய்தாலு, மின்னமும்பலவிதமான எத்தனங்களெவ்வளவுசெய்தாலும் பரமான்மாவாகிய புருஷோத்தமனைக்காணவேமாட்டார்கள். (௰௧)

அருச்சுனு-இப்போது நான்சொன்ன புருஷோத்தமனைக்காண ஒருவராலேயுமுடியாதுபோலத்தோற்றுகிறதேயென்றுகேட்பாயேயாகில் யாதொருவருத்தமுமின்றிச் சுளுவாயுங் காணலாமென்கிற அர்த்தத்தையுஞ் சொல்லுகிறேருங்கேள். அருச்சுனு-ஆதித்தன், சந்திரன், அக்கினியிவர்களிடத்தில் யாதொருதேஜசிருந்து லோகங்களையெல்லாம் விளங்கும்படி செய்விக்கிறதோ அவ்விதமான தேஜசுகளெல்லாம் நம்முடையதேஜசாகஅறி. (௰௨)

அருச்சுனு-இன்னமும் பிருதிவிரூபமாகஇருந்துகொண்டுசமஸ்தபூதங்களையுந் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறேரும். அமிர்தமயமான இரசசொரூபமாகிய சந்திரனயிருந்துசமஸ்தபயிர்களையும் விருத்தியடையும்படியாகவுஞ் செய்விக்கிறேரும். ()

இன்னமுஞ் சாடராக்கினி ரூபமாகச் சர்வபிராணிகளுடைய தேகங்களிலுமிருந்து சதுர்விதமாக அன்னங்களைப்புசிக்கிறேரும். சதுர்விதமாவது மென்றல், உறிஞ்சல், நக்கல், குடித்தல் இந்தவிதமாகப்புசிக்கப்பட்டவைகளைப் பிராணபானனேடுங்கூடினவனுய்ப் பக்குவமுஞ்செய்கிறேன். (௰௪)

அருச்சுனு-இன்னமுஞ் சகலபிராணிகளுடைய இருதயத்திலும் வாசஞ்செய்யப்பட்ட அந்தரியாமியும் நாமே, சகலபிராணிகளுக்குஞ்ஞாபகமுண்டாகிறது மில்லாமற் போகிறதுமிவைகளெல்லாவற்றிற்குங் காரணம்நாமே, சகலதேகங்களிலுமிருந்துகொண்டு நல்லது பொல்லாததென்றுதெறியத்தக்கதான ஞானமும்நாமே, சகலவேதங்களுஞ்சொல்லப்பட்டது நாமே, வேதாந்தத்தை யுண்டாக்கினவனும்நாமே, வேதங்களுடைய அர்த்தங்களை யறிந்தவனுநாமே. (௰௫)

சுவாமி-இவ்விதமாயெல்லாந்தேவரீரோயிருந்தாற் பற்றுதல்லையாதா! அருச்சுனு-நம்முடையதிட்டியாக நம்மைத்தவிர அன்னியமேகிடையாது; அப்படியிருக்கக்குருசிஷபோத்திபோதகதிசையையொப்புக்கொண்டு உன்னிமித்தமாகநாம் சொன்னபோதிலுங்கூட எப்போதும் நமக்குப்பற்றுதலேகிடையாதென்கிற அர்த்தத்தை மூன்றுசுலோகத்தினுற்சொல்லுகிறேருங்கேள்; லோகத்தில் சரமென்றும் அச்சரமென்றுமிரண்டுபுருஷாளுண்டு; இதிற்பிரகிருதிசம்பந்தமான இருபத்துநாலுதத்துவங்களுடன்கூடிய எல்லாச்சரீரங்களும் சரமென்றுசொல்லப்படும். அவ்விதசரீரங்கள்போனலு நித்தியனுயிருக்கப்பட்ட இருபத்தைந்தாவதுதத்துவமான கூடஸ்தராகிய சீவனுனவனை அட்சரமென்றுசொல்லப்படும். (௰௬)

அருச்சுனு-இன்னமும் அவ்வியயமாகிய எந்தயீஸ்வரன் லோகத்திரயங்களையும்வியாபித்துச் சகலத்தையுந்தரித்துக்கொண்டிருக்கிருரோ அவர்சரத்தோடுங்கூடிய தொம்பதவாச்சியார்த்தங்களாகிய இருபத்துநாலுதத்துவங்களுக்கும்அட்சரமாகியதொம்பதலட்சியார்த்தமான இருபத்தைந்தாவது

தத்துவமான பிரத்தேகான்மாவுக்கும் அப்பாற்பட்டவனென்றும் அவனே யுத்தமபுருஷனென்றும் அவனேபரமான்மாவென்று மவனேநாமென்றுஞ் சொல்லப்படும். இப்படியானநம்மை யெவ்விதமாகப் பற்றுதலடையப்போகிறது. (௰எ)

அருச்சுனா- நாமெப்போதும்நித்தியமாகையாற்சரமாகிய சகலசரீரங்களுக்குமப்பாற்பட்டிருக்கிறோம். சமஸ்தசரீரங்களிடத்திலுந் தனித்தனியேயட்சரமாயிருக்கப்பட்ட கூடஸ்தனாகிய புருஷனனவனுக்கப்பாற்பட்டவரா யுள்ளும்புறம்புமெங்கும்வியாபகமாயிருப்பதனாலே லோகங்களிலேயும்,வேதங்களிலேயும், உத்தமனுக்கெல்லாம்உத்தமனென்றும், புருஷாருக்கெல்லாஞ் சிரேஷ்டமாகிய புருஷோத்தமனென்னும் பிரசித்தமாகக் கீர்த்திமானானோம். (௰அ)

சுவாமி - இப்படிப்பட்டவும்மையறிந்தாற்பலனென்ன?
அருச்சுனா-சமஸ்தமும்நாமேயிருக்கிறோமென்றும் நம்மைத்தவிர அன்னியமேயில்லையென்னப்பட்ட அஞ்ஞானனனாயிருக்கப்படாநின்றபுருஷன் புருஷோத்தமனாகிய நம்மையறிவன். அவனேசகலத்தையுமறிந்தவனென்றுஞ் சர்வஞ்ஞனென்றுஞ்சொல்லப்படும். அந்தப்புருஷனனவன்சமஸ்தபிரகாரங்களினாலுஞ் சமமாகநம்மையேயுபாசித்துக்கொண்டிருந்து முடிவில்நம்முடைய சொரூபத்தையேயடைவன். (௰௯)

அருச்சுனா-இந்த அத்தியாயத்திலேயதிகரகசியமாயிருக்கிறசாரத்தை யநுக்ரகம்பண்ணினோம்; இதையாவனறிகிறானோ அவனேபுத்திமானுங்கிருதக்கிருத்தியனுமாவன். ஆனதால்நீயுஞ்சங்சாரமென்கிற அசுவத்தவிருட்சத்தைஞானமென்கிறவாளாற் சேதித்துப்போட்டுப் பிரஞ்ஞையானமோட்சசொரூபத்தையடையென்றுபகவானானவர் அருச்சுனனுக்குபதேசித்தஅர்த்தத்தைச் சஞ்சயரானவர் திரிதராட்டிரமகாராசனுக்குச்சொன்னார். (௨௰)

இவ்விதமாகப்புருஷோத்தமனை வெளிப்படுத்திவிபரமாயநுக்கிரகஞ்செய்தபகவானாகியகிருஷ்ணமூர்த்திக்கு நமஸ்காரஞ்செய்கிறேன்.

பதினைந்தாவது

புருஷோத்தம அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௰௫-க்குச் சுலோகம்-௫௭௧.

ஸ்ரீகோவர்த்தனசைலோத்திரதேநம:

௨

ஸ்ரீ புண்ணியசுலோகாயநம:

பதினாறுவது

தெய்வ அசுரசம்பத்துவிபாகயோக அத்தியாயம்.

அவதாரிகை-முன் அத்தியாயத்திலே சங்சாரமென்கிற அசுவத்தவிருட்சத்தை ஞானமென்கிறவாளினாலே சேதித்துப்போட்டு மோட்சஸ்வரூபத்தையடையலாமென்று சொல்லியிருப்பதனாலே அந்தப்பிரகாரந் தெய்வசம்பத்தையடைந்தபுருஷனாலே மாத்திரம் அடையப்படலாமென்றும் அசுரசம்பத்தையடைந்தபுருஷனாலே அடையக்கூடாமல் அநேகவிதமான துக்ககரமாகிய பாபசனனங்களையடையப்படுமென்று மிந்த அத்தியாயத்திற் சொல்லத்தொடங்குகின்றார்.

தேவரீரனுக்கிரகஞ்செய்தபிரகாரம் லோகத்திற் சிரேஷ்டாளென்றுகொண்டாடும்படியான புருஷாள்யாரோ அவாளுங்கூட அடையமாட்டார்கள்போலத்தோற்றும்போது மற்றவாளெவ்விதமாயடையப்போகிறார்களென்றுகேட்ட அருச்சுனனைப்பார்த்துப் பாரதா-நீசொன்னகாரியஞ்சரியே; அதற்குத் தெய்வசம்பத்தென்றும் அசுரசம்பத்தென்று மிரண்டுண்டு. அதிற்றெய்வசம்பத்தையடைந்த புருஷாளாரோ அவாளுலக

த்தில்அபுரூபமாயிருப்பார்கள். அவர்களாலேமட்டுஞ்சுலுவாயடையப்படலாமேதவிர அசுரசம்பத்தையடைந்தபுருஷாளுலகத்தில் அநேகருண்டு. அவர்கள்தான் நீசொன்னபடியடையவேமாட்டார்கள்; ஆனதாலந்த இரண்டுசெம்பத்துகளினுடைய லட்சணங்களையு முனக்குத்தெரியும்படியாக அனுக்ரகிக்கிறோம். அருச்சுனா-சத்துவகுணப்பிரதானத்தோடுங் கூடின புருஷனுக்குச் சித்தத்திற்பயமில்லாமலிருக்கும், பிரகிருதிபுருஷ விபாகஞ்செய்யப்பட்ட விவேகஞானமுண்டாயிருக்கும், சத்பாத்திரங்களில் தானங்கொடுக்கப்பட்டவனுமிருப்பன். இந்திரியங்கள்விஷயங்களிற்செல்லாமற்புண்ணியகருமங்களில் வைத்துக்கொண்டேவருவன், சகலஜீவாளுக்குமிதயாகப் பஞ்ச எக்யங்கள் முதலானதுஞ்செய்துவருவன். வேத அப்பியாசத்துடன் தபசுஞ்செய்துகொண்டிருப்பன். (௧)

அருச்சுனா-ஒருபிராணிக்குந் தன்னாலே யிம்சையுண்டாகும்படிசெய்யான். எப்போதுஞ்சத்தியமானநடவடிக்கையேயுண்டாயிருக்கும். எந்தவிஷயங்களைப்பற்றியுஞ் சோகத்தையடையான். தியாகபுத்தியுண்டானவனுஞ் சாந்த சித்தனாயுமிருப்பன். பிறருடையதோஷங்களை யெண்ணாமலுமிருப்பன். சர்வபூதங்களிடத்திலுந் தயவுண்டானவனும் விஷயங்களில்லயமாய்ப்போகாமற் சாவதானமாகவுமிருப்பன். மிருதுபாவமும் அனுசிதவிஷயங்களில் லச்சையும் எந்தவிஷயங்களிலுஞ்சபலத்துவமும் லோலத்துவமுமின்றியிருப்பன். (௨)

அருச்சுனா-தேஜசும், சமையும், தைரியமும், சுசித்துவமும், அக்குரோதமுமுடையவனாயிருப்பன். பராளுக்குத் துரோகஞ்செய்யாமலும் ஒருவிஷயத்திலும் அபிமானமுமில்லாமலிருப்பன். பாரதா! இப்படிப்பட்ட இருபத்தாறு குணங்களு நம்முடைய கிருபையினால் தெய்வசம்பத்தையடைந்த புருஷனைச் சார்ந்திருக்கும். (௩)

அருச்சுனா-இனியொருக்காலும் நன்மையடையாதவர்களுக்குண்டாகிய அசுரசம்பத்தையுங்கேள். டம்பம், தற்பம்,

அபிமானம், குரோதமிவைகள் நிரம்பியிருக்கும். சாதுக்களைத்துச்சமாய்வசனிக்கிறதும் பவுருஷவாக்கியங்களுமுண்டாயிருக்கும். இப்படிப்பட்ட அஞ்ஞானமுதலாகிய அவிவேகத்தோடுங்கூடியகுணங்கள் அசுரசம்பத்தையடைந்த புருஷனைச்சார்ந்திருக்கும். (௪)

அருச்சுனா-இந்த இரண்டு சம்பத்துகளுக்கும் பயனையுங்கேள். மோட்சத்தையடைகிறதற்குத்தெய்வசம்பத்துஞ் ஜனனமரணமாகிய பந்தத்துக்கு அசுரசம்பத்தும் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும். மகாபுஜா-இதில் அருச்சுனனுமம்வகித்த நானெந்தச்சம்பத்தையுடையவனென்றுகேட்கிறாயோ நீதெய்வசம்பத்தையடைந்தவனாகவேயிருக்கிறாய்; அதனாலேயொரு சோகத்தையுமடையத்தேவையில்லை, மோட்சத்தையேயடைவாய். (௫)

அருச்சுனா-ஜீவாளுக்குண்டாயிருக்கிற இரண்டுசெம்பத்தில் தெய்வசம்பத்தைமுன்விபரமாச்சொன்னோம். அசுரசம்பத்தை யின்னம் விபரமாச்சொல்லுகிறோங்கேள். (௬)

அசுரசம்பத்தையடைந்தவர்கள் தன்மங்களிடத்திற் பிரவிர்த்தியும் அதன்மங்களிடத்தில் நிவிர்த்தியுமறியமாட்டார்கள். சுசித்துவமும், ஆசாரமும், சத்தியமும், ஜீவாளிடத்திற்றயவும் அவர்களிடத்திலிருக்கவேமாட்டாது. (௭)

அருச்சுனா-இன்னமு மிந்தச்சகத்தில்விளங்கப்பட்டாநின்றவேதசாத்திரங்கள்அசத்தியமென்றுந், தன்மாதன்மங்களினாலுண்டாகிய புண்ணியபாவங்கிடையாதென்றும், இந்தச்சகத்துக்குக் கர்த்தாவாகியஈஸ்வரனொருவருண்டென்பதுகிடையாதென்றும், காமத்தினாலேஸ்திரீபுருஷாளுடைய அன்னியோன்னியக்கூட்டுறவே சிருஷ்டிக்கேதுவென்றும், இந்தப்பிரபஞ்சஞ்சுபாவமாகத்தனக்குத்தானே அனாதியாகநடந்துவருகிறதென்றும், இதைத்தவிரஒருவராலுண்டாக்கவில்லையென்றுஞ்சொல்வார்கள். (௮)

அருச்சுனா-இன்னமுமிப்பேர்ப்பட்ட சித்தாந்தத்தினாலே பரலோகசாதனத்துக்குத்தகுந்தஎத்தனங்களில்மனதைச்செலுத்தாமல் நாசமடைந்து புத்தியீனராகி லோகத்தில் எதாவதாகிஞ்சித்மாத்திரஞ்சற்கிருத்தியங்கள் செய்துவரப்படாமின்றசீவாளையுங்கெடுத்துத் தாமுங்கெட்டு நரகத்தையேயடைவார்கள். அருச்சுனா- எவ்வளவுபாக்கியங்கள்வந்தபோதிலுந் திருப்தியடையாமல் மேலுக்குமேல் தங்களுக்கடையக்கூடாதவஸ்துக்களைக்கோரி அதனாலநேகவிதமான துக்கங்களையடைந்துகொண்டு அஞ்ஞானத்தினாலேமோகத்தையடைந்து அநியாயமாகத் தனத்தைச்சம்பாதித்துச் சத்பாத்திரத்திற்கூடஅற்பமாயினுஞ்செலவுசெய்யாமலுஞ் சாத்திரோக்தமானவிரதங்களையும்விட்டு அபவித்திரமானவிரதங்களுடன் உக்ரங்களாகியஇம்சாகரமான கன்மங்களைச்செய்துகொண்டு ஜெகத்துக்குச்சத்துருவாய்ச்செனனத்தையு நாசத்தையுமடைந்துகொண்டிருப்பார்கள். (௯)

அருச்சுனா-இன்னமும் மரணபரியந்தம் ஒழியாததுஷ்டகருமத்தையாசரித்து டம்பம், அபிமானம், மதம், குரோதமிவைகளோடுங் கூடினவர்களாகி அஞ்ஞானத்தினாலே அந்தடம்பமாகிய விரதங்களையாசரித்து அதற்குத்தகுந்த சுத்திரதேவதைகளை யாராதனைசெய்துகொண்டிருப்பார்கள். (௰)

அருச்சுனா-இன்னமும் விஷயங்களினாலுண்டான காமபோகங்களையே பரமபுருஷார்த்தமென்று மிதையன்றிவேறேயாதொன்றுங்கிடையாதென்றும் நிச்சயித்துத் தேகமுள்ளவரையிலும் அந்தப்போகங்களுக்குச் சாதனமாகிய அர்த்தத்தினிடத்திலேயே கோரிக்கையுண்டானவர்களாயிருப்பார்கள்.(

அருச்சுனா-இன்னங்காமக்குரோதபராளாகி ஆசைகளென்னுமநேகமாகிய கயிறுகளாற் கட்டப்பட்டவர்களாகிக் காமபோகங்களையனுபவிக்கிற நிமித்தமா யநியாயமான தனங்களைச்சம்பாதித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். (௰௨)

அருச்சுனா-இன்னமுமவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைக்கேள். இன்றைக்கெனக்கிவ்வளவுதிரவியங்கிடைத்தது, இதற்குமுன்னிவ்வளவுதிரவியமெனக்கிருக்கிறது, இதைவருகிறவருடத்துக்குளித்தனையாகவர்த்திக்கப்பண்ணுவேன், இவைகளைப்பார்க்கிலுமதிகமான தனங்கள்சம்பாதிக்கிறேன், இதனாலே நம்மைத்திரவியஸ்தனென்றுஞ்சொல்வார்கள், இந்த ஏதுக்களினாலே நானிஷ்டமானபடியடைகிறேனென்றுஞ் சொல்லிக்கொண்டிருப்பார்கள். (௰௩)

அருச்சுனா - இன்னமுமிந்தச்சத்துருவானவன் என்னாலேநாசத்தையடைந்தான், மற்றைச்சத்துருக்களைச் சம்மாரஞ்செய்கிறேன், நானேயீஸ்வரன், எனக்குச்சரியாக உலகத்திலொருவருமில்லை, நானேசகலபோகங்களுமுண்டானவன். நானெதுநினைத்தாலும் அபுரூபமல்ல, நானேகிருதகிருத்தியன், நானேபலவந்தன், நானேயெல்லாவிதத்திலுஞ் சுகமுண்டானவன், (௰௪)

அருச்சுனா-இன்னமும் நானேதனமுண்டானவன், நானேகுலமுண்டானவன், பெண்சாதி பிள்ளை பேரப்பிள்ளைகளுண்டாயிருப்பதில் எனக்குச்சமானன் ஆர், நானெக்யங்கள்செய்வேன், *நடன், விடன்முதலியவர்களுக்குத்திரவியங்களையுங்கொடுப்பேன், இப்பேர்ப்பட்டவிதங்களினாலே சந்தோஷமு மகிழ்ச்சியுமடைகிறேனென்று அஞ்ஞானத்தினாலே மோகத்தையடைந்துகொண்டிருப்பார்கள். (௰௫)

அருச்சுனா - இப்படி நாநாவிதமாகி மனப்பிராந்தியடைந்து மோகசாலத்திலகப்பட்டுக் காமபோகங்களிடத்திலாசக்தியுண்டானவர்களாகிப் போகமென்கிறவலையிலேசுழலப்பட்டு விஷயங்களென்னும்போகங்களை யனுபவித்துக்கொண்டு சூசியென்னும் ரவுரவாதிநரகத்திலேயேவிழுவார்கள். (௰௬)

அருச்சுனா-இன்னமும் தான் திரவியவானென்கிற பெருமையினாலே மதம் கெருவம் மோகம் இத்தியாதிகளையடை

---

*நடன் = கூத்தாடுகிறவன்

ந்து எப்பேர்ப்பட்டவாளிடத்திலுந் தயவு தாட்சண்ணியமில்
லாமல் தான் எக்யங்கள் செய்வதினாலே தன்னைப் பெரியவ
னென்றுங் கீர்த்திமானென்றுஞ் சொல்லவேண்டுமென்பதா
யெக்யங்கள் செய்கிறோமென்கிற நாமமாத்திரமேயல்லாமல்
அவதிபூர்வகமாக டம்பத்தோடுங்கூடினவராய் எக்யங்கள்
செய்வார்கள். (௰௭)

அருச்சுனா-இன்னமும் அகந்தை மமதை கெருவம் பெ
லம் காமக்குரோதம் இத்தியாதிகளுடன் கூடினவர்களுமாய்த்
தன்தேகத்தினிடத்திலேயு மிதரமாகிய சமஸ்ததேகங்களிட
த்திலேயு நாம் அந்தரியாமியாக இருக்கிறவனென்கிறதையறி
யாமல் நம்மைமனுஷபாவமாகப்பாவித்துநேர்ந்தபடி தூஷித்து
க்கொண்டு நம்மை யதார்த்தமா யறிந்து பக்திசெய்யப்பட்ட
பெரியவாளுடைய வார்த்தைகளிலுஞ் சிரத்தையின்றி அசூ
யையோடேகிர்த்தையாகிய வார்த்தைகளை வசனித்துக்கொண்
டும் எக்யங்கள்முதலான இதரகன்மங்களையுஞ்செய்வார்கள்.
இப்பேர்ப்பட்ட மூடாள்ஒருக்காலும்நல்லகெதியடையவேமா
ட்டார்கள். (௰௮)

சுவாமி-இப்படிப்பட்டவர்களுக்கென்னதான்கதி? அரு
ச்சுனா-மோட்சமார்க்கத்துக்குத் தூராளாயும், பாவிகளாயுங்,
குரூராளாயும், பாபகருமங்களோடுங் கூடினவர்களாயும், நம்
மையும் நம்முடையபக்தர்களையுந் துவேஷிக்கப்பட்ட நர அ
தமர்களைச் சனனமரணத்தோடுங்கூடிய சம்சாரமாகிய அசுர
சம்பத்தையடைந்து பாபயோனிகளிடத்திற் பிறக்கும்படியா
கச்செய்விப்போம். (௰௯)

அருச்சுனா-அப்படிச்செய்விக்கிறதிலும்நம்மைப்பக்திசெ
ய்யும்படியான சனனமல்லாத அசுரயோனிகளாகிய மூடமா
னபுலி, பாம்பாதியாகப்பிறக்கும்படிசெய்வித்து அப்பாலும்
ஜென்மஜென்மங்கள்தோறு மவைகளைக்காட்டிலும் நிகிருஷ்
டமாகிய கிருமி கீடாதிஜென்மங்களை யடையும்படியாகவுஞ்
செய்விப்போம். (௨௰)

தேவரீரசுரசம்பத்தைக்குறித் தநேகவிதமாயனுக்ரகஞ்
செய்தீர்கள். அவ்வளவு மனனத்துக்குவருவதானால் வருத்
தமாயிருக்கிறது. ஆகையாற்சுலுவாயுமிருக்கவேண்டு மதை
விட்டமாத்திரத்தில்அசுரசம்பத்துநீங்கித் தெய்வசம்பத்துண்
டாகி மோட்சத்தையடையும்படியாகவுமிருக்கிறவுபாயத்தை
யனுக்ரகம்பண்ணவேண்டும். அருச்சுனா - ஆத்மாவைநாசம
டையும்படியாகச்செய்வித்து அசுரசம்பத்தையடைந்து நரக
த்துக்கேதுவாக்கிவைக்கப்பட்ட மூன்றுகுணங்களுண்டு. அ
வைகளைச்சுத்தமாவிட்டுவிடவேண்டும், அந்தப்படியேவிவே
கிகள்விட்டேயிருப்பார்கள். அப்பேர்ப்பட்டகுணங்கள் எவை
யென்றாற், காமமென்றுங்குரோதமென்றும்லோபமென்றுஞ்
சொல்லப்படும். (௨௧)

சுவாமி-இந்தமூன்றையும் விட்டதாற் பலனென்ன? அ
ருச்சுனா! நரகத்துக்கேதுவாயிருக்கிற இந்த மூன்றுகுணமாகி
ய தோஷங்களைச்செயித்தவாள் ஆன்மஞானத்தையுடையவ
ர்களாகிச் சிரேஷ்டமாகிய ஸ்வரூபத்தை யாசரிக்கிறதனாலே
ஜீவன்முத்தாளாகி யாதொருதோஷத்தையுமடையாமல்மோ
ட்சமேயடைவார்கள். (௨௨)

அருச்சுனா-எவனிந்தக்குணங்களை விடாமலுஞ்சாத்திர
ங்களிற்சொல்லப்பட்ட விதிகளையுந்தள்ளித் தன்னுடைய இ
ச்சைப்படிநடந்தால் அவன்அஞ்ஞானத்தினாலே ஞானம்நஷ்
டமடைந்துசிரேஷ்டமானமோட்சத்தையுஞ்சுகத்தையுமடை
யான். (௨௩)

அருச்சுனா - ஆனதா லின்னதுசெய்தாற்றருமமின்னது
செய்தால்அதர்மமென்று தெரியும்படியாகச்சொல்லப்பட்டி
ருக்கிற சுருதிஸ்மிருதிசாத்திரங்களைப் பிரமாணமாகக்கொண்
டுஅவைகளிற்சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடி யிராசத தாமதகுண
சிரத்தையைவிட்டுச் சத்துவகுணசிரத்தையினாலே விகிதமா
யிருக்கப்பட்ட சுதன்மங்களைச்செய்தால் அதனாற்சித்தசுத்தி
த்துவாரா தெய்வசம்பத்துண்டாய்த் தத்துவஞானமுதயமா
ய் மோட்சமேயடைவாய். (௨௪)

தெய்வசம்பத்தும் அசுரசம்பத்தும் விபரமாய்த்தெரிந்து அசுரசம்பத்தைவிட்டுத் தெய்வசம்பத்தையடைந்த சாத்விகசிரத்தாவந்தாளுக்குத் தத்துவஞானமுதையமாய் மோட்சமேயடைவார்களென்றுசொன்ன பகவானாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்திக்கு நமஸ்காரஞ்செய்கிறேன்.

பதினாறாவது

தெய்வ அசுரசம்பந்துவிபாகயோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் ௧௬-க்குச் சுலோகம்-௫௯௫.

ஸ்ரீ நந்தகோபப்பிரியாத்மஜாய நம:

உ

ஸ்ரீ ஆநந்தாய நம:

பதினேழாவது

சிரத்தாத்திரய விபாகயோக அத்தியாயம்.

அவதாரிகை-சாத்திரவிதிகளையறிந்து விகிதமான கன்மங்களைச் சாத்விகசிரத்தையோடுஞ்செய்தால் மோட்சத்தையடையலாமென்பதுசரிதானென்றும் அந்தப்படிக்குச்சாத்திரவிதிகளையறிந்து நடவாமல் தங்களுடைய பூர்வாசாரத்தையனுசரித்துச் சிரத்தையோடுங்கூடி யுபாசித்துவருவார்களேயாகில் அப்பேர்ப்பட்டசிரத்தையானது எத்தன்மையசிரத்தையைச்சேர்ந்ததென்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்கிறதாக அருச்சுனனானவன் அபிப்பிராயப்பட்டதற்கு மோட்சத்தைக்கொடுக்கத்தக்கதான சாத்விகசிரத்தையன்னியில் பூர்வாசாரத்தையநுசரித்துச் செய்யப்பட்ட சிரத்தையானது மூன்றுவிதமாயிருக்குமென்கிறவிபரத்தைப் பகவான் விவரிக்க அத்தியாயத்திற்சொல்லத்தொடங்குகின்றார்.

சுவாமி-முந்தின அத்தியாயத்தின் முடிவிற் சாத்திரவிதிகளையறிந்துகொள்ளாமலே அவரவருக்குவேண்டியபடிசெய்

கிறவர்களுக்கு ஞானம்வாராதென்றும் அதனாற்சாத்திரவிதிப்படியவனவனுடைய சுதன்மத்தையனுட்டித்து மோட்சத்தையடையவேண்டுமென்று மனுக்கிரகஞ்செய்தீர்கள். அதுசரியே; அப்படிப்பட்ட சாத்திரவிதிகளையறிந்துகொள்ளச் சிரமத்தினாலாவது ஆலசியாதிகளினாலாவது கூடாமலாராகிலுஞ் சிரத்தாவந்தாளாய்த் தங்களுடைய பூர்வாசாரத்தைக்கொண்டு தேவர்களைப்பூசித்துவருவார்களேயாகில் அவர்களுடைய சிரத்தையானது சாத்விகமோ, இராசதமோ, தாமதமோ அதன்விபரத்தையனுக்கிரகம்பண்ணவேண்டும். (௧)

அருச்சுனா-சாத்திரவிதிகளை யறிந்து பரமேஸ்வரனை யுபாசிப்பதெதுவோ அதுவே சாத்விகசிரத்தை, அதுதான்மோட்சத்தைக்கொடுக்கும். இதைவிட்டுவிட்டுத் தங்களுடைய பூர்வாசாரத்தைக்கொண்டாவது அல்லது லோகாசாரத்தையனுசரித்தாவது உபாசிக்கப்படுவதுஞ் சாத்விக மிராசதம் தாமதமென்று சிரத்தையானது மூன்றுவிதமாயிருக்கும். அவைகள் சீவர்களுக்குப் பூர்வவாசனையினாலே சுபாவிகமாயுண்டாயிருக்கும். அதன்விபரமுஞ்சொல்லுகிறேன்கேள். (௨)

அருச்சுனா-பிராணிகளுக்குப் பூர்வஜென்ம சமஸ்காரத்துக்கனுகூலமாய்ச் சத்துவாதிகுணானுசாரியாகச் சிரத்தையுண்டாயிருக்கும். அந்தப்புருஷனுக்குப்பூர்வஜென்மத்தி லெந்தச்சிரத்தை யதிகமாயுண்டாயிருக்குமோ அந்தச் சிரத்தையே வர்த்தமானத்திலுஞ் சுபாவிகமாயுண்டாயிருக்கும். (௩)

அருச்சுனா-அதெப்படியெனில், சிரத்தையானது சத்துவகுணத்தினாலேயுண்டாயிருந்தாலும் இரசசுந், தமசுமாகிய இந்தக்குணங்களுடனுங் கலந்திருக்கும். அதெப்படித்தெரியுமென்றால் பூசாபேதங்களினால் தெரியவேண்டும். அதையுஞ் சொல்லுகிறோம். பூர்வாசாரப்படிக்காவது லோகாசாரப்படிக்காவது பலனையிச்சித்து இந்திராதிதேவதைகளையுபாசிக்கப்பட்டசிரத்தையெதுவோ அதற்குச் சத்துவகுண சிரத்தையென்றுசொல்லப்படும். பலன்களுண்டாகவேண்டுமென்று

எட்ச, ராட்சசகணங்களையுபாசிக்கப்பட்ட சிரத்தையெதுவோ அதற்கு ரசோகுண சிரத்தையென்று சொல்லப்படும். துஷ்டக்கோரிக்கைகள் நிறைவேறவேண்டிப் பூதப்பிரேதபசாசுகளைப்பூசிக்கப்பட்ட சிரத்தையெதுவோ அதற்குத்தமோகுணசிரத்தையென்று சொல்லப்படும். இந்தத்திரிவிதமான சிரத்தைகளும் மோட்சத்தின்பொருட்டல்லவென்றுஞ் சாமானியமாயிருக்கப்பட்ட சிரத்தையென்றுஞ் சனனமரணத்தைக்கொடுக்கப்பட்டதென்றும் நிச்சயமாயறியவேண்டும்.

சுவாமி - இப்படி மோட்சத்தின்பொருட்டல்லாத சிரத்தைகள் விருதாவா யேன்செய்யவேண்டும்? அருச்சுன-இப்போது நாம்சொன்னதிரிவிதசிரத்தைக்கு மிகவுங்கனிஷ்டமாயிருக்காநின்றசிரத்தையோடுங்கூடி நடக்கப்பட்டசீவாளுண்டென்கிறவிபரத்தையுஞ் சொல்லுகிறோங்கேள். தன்னைப்பெரியவனென்று சொல்லவேண்டுமென்கிற இடம்பத்தினாலேயுந் தான்பிடித்தகாரியம்விடமாட்டேனென்கிற அகங்காரத்தினாலேயும் மேன்மேலும் விஷயங்கள்வரவேண்டுமென்கிற காமத்தினாலேயு மிருக்கிறவிஷயங்களில் மிகவுமாசக்தியாகிய இராகமும் பெலமுங்கூடின ஜனங்கள் சாத்திரத்திற்கு முழுவதும்விரோதமாயிருக்காநின்ற இம்சாகரமாகிய கோரதபசுகளை ஆசரிப்பார்கள். (௫)

அருச்சுன-இன்னமும் விருதாவாகிய உபவாசங்களினாலே பஞ்சபூதமாகிய சரீரங்*கிரிசமடையும்படியாகவும் நம்முடைய அம்சமாகிய சீவனையவனைச்சோகத்தையடையும்படியாகவுஞ் செய்துகொண்டு சமஸ்ததேகங்களிடத்திலும் அந்தரியாமியாக இருக்கிற நம்மையறிந்து நம்மையடைகிறதற்குச்சாதகமாய் நம்மாற்செய்யப்பட்டிருக்கிற வேதவாக்கியங்களாகிய நம்முடைய ஆக்கினைப்படிநடவாமற்போன ஆக்கினாபங்கமாகிற அபராதத்தினாலே மிகுந்தகிலேசங்களுடனே அசுரசம்பத்தை யடைந்துகொண்டிருப்பார்கள். (௬)

*கிரிசம்=இளைப்பு.

அருச்சுன-சீவாளுக்கு ஆகாரங்கள், எக்யங்கள், தபசுகள், தானங்களிவைகளெல்லா மொவ்வொன்று மூன்றுவிதங்களாயுமிருக்கும். இவைகளிலிராசத தாமதத்தைவிட்டுச் சத்துவத்தையவசியம்பிடிக்கவேண்டும். அவைகளின் பேதங்களையுஞ்சொல்லுகிறோங்கேள். (௭)

அருச்சுன-சாத்வீகனுடைய ஆகாரங்கள் ஆயிசும், உச்சாகமும், பெலமும், ஆரோக்கியமும், சுகமும், பிரியமுமாகிய இவைகளை விருத்திபண்ணத்தக்கதாயும் மதுரங்களோடுங்கூடினதாயும் மிருதுவாயும் ஸ்திரங்களாயும் கண்டமாத்திரத்திற் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கிறதாயு மிருக்கப்படாநின்ற [illegible]தசித்தநிர்வாம்சத்தோடுங்கூடிய க்ஷீராதிஆகாரங்கள் சாத்வீகனுக்குப்பிரியமாயிருக்கிறதுமல்லாமல் அவைகள் தனக்குக்கிடைத்தபோது பெரியவாள் முதலானவர்களுக்குஞ்சமர்ப்பித்துத் தனக்குவேண்டுவதைப்புசிக்கும்போது பகவானுக்கற்பணமாக நினைத்துப்புசிப்பன். (௮)

அருச்சுன - இரசோகுணவந்தனுடைய ஆகாரங்களைக்கேள். அதிகமான கசப்பும், புளிப்பும், உப்புங், காரமு, முஷ்டணமுமாகிய இவைகளுடன் தாகத்தையுஞ் சோகத்தையுங்கொடுக்கும்படியான கடுகுமுதலாகிய குரூரமாயிருக்கப்பட்டவஸ்துக்களில்மிகவுமிச்சையோடுங்கூடிநான் புசிக்கிறேனென்கிற கருத்துடனே புசிப்பன். அப்படிப்புசிக்கிறதிலுந் தாதன்மியமின்றிச் சுகமாகநினைத்து உபரியாகப் புசித்துப் பின்பு ஏனடா நிரம்பவும் புசித்துவிட்டோமென்கிற கிலேசத்தையடைந்து ரோகத்தினால் துக்கமேயடைவன். (௯)

அருச்சுன-தமோகுணவந்தனுடைய ஆகாரங்களைக்கேள். அதிகமான தாகத்தையுஞ், சோகத்தையும், ரோகத்தையும், துக்கத்தையுங்கொடுக்கப்பட்ட ரசங்களுடன் துர்க்கந்தத்தோடுங்கூடினதாயிருக்கிறதும் கொந்துபோனதும் பழையதும், சேஷப்பட்டதுங், குளிர்ந்துபோனதும், எச்சிலும், உள்ளிகளும் இத்தியாதிகுணங்களுடன்கூடியதும் பரிசுத்தமில்

லாதனவுமெவைகளோ அவைகளே தாமதாளுக்குப்பிரியமும் புசிப்புமாயிருக்கும். (௰)

அருச்சுனு-சாத்விகஎக்யத்தைக்கேள். யாதொருபலனு மிச்சியாமற் சாத்திரவிதியோடுங்கூட அவசியஞ்செய்யவே ண்டுமென்கிற அபேட்சையுடன் செய்யப்பட்ட எக்யமெது வோ அது சாத்விகஎக்யமென்று சொல்லப்படும். (௰௧)

அருச்சுனு-இராசத எக்யத்தைக்கேள். பலன்கள்வேண் டுமென்கிற அபேட்சையோடுங்கூடிப் பிறர் தன்னைப்பெரிய வனென்றுசொல்லவேண்டுமென்பதாக ஆங்காரமுதலான வைகளோடுங்கூடி டம்பார்த்தமா யாதோர் எக்யஞ்செய்யப் படுகிறதோ அது ராசதஎக்யமென்றுசொல்லப்படும். (௰௨)

அருச்சுனு-தாமசஎக்யத்தைக்கேள். பிராமணபோஜன மும் மந்திரமும் தெட்சணைகளும் அவாள்பேரிற்சிரத்தையு ஞ் சாத்திரவிதிகளுமின்றி அகங்காரமுதலானவைகளோடுங் கூடிப் பண்ணப்பட்டஎக்யத்துக்குத் தாமதஎக்யமென்றுசொ ல்லப்படும். (௰௩)

அருச்சுனு-சரீரதபசைக்கேள். தேவதைகள் பிராமணு ள் பெரியவாள் பிரக்ஞாவந்தாளிவர்களுக்கெல்லாம் விதிப்பி ரகாரம்வந்தனங்களுடன் ஆராதனைசெய்யப்படுகிறதுங் குரு சிசுருடையுஞ் சுசித்துவமும் பிரமசரியவிரதமு மொருபிரா ணிக்குந்தன்தேகத்தினுஹிம்சையுமின்றிச் சத்தியபாவத்துட னடப்பது சரீரதபசென்றுசொல்லப்படும். (௰௪)

அருச்சுனு-வாக்கினுடையதபசைக்கேள். ஒருவருக்குப் பயம்வாராததாயுங்கேட்டவர்களுக்குப்பிரியத்தையுஞ் சுகத் தையுங்கொடுக்கிறதாயுஞ் சத்தியமாயுமிருக்கப்படாகின்றவா க்கியங்களெவைகளோ அவைகளைவசனிக்கிறதும் வேதாப்பி யாசங்களும் மந்திரங்கள், செபங்கள்முதலாகிய இவைகளெல் லாம் வாக்கின்தபசென்றுசொல்லப்படும். (௰௫)

அருச்சுனு-மனசின்தபசைக்கேள். மனசானதுபிரசாத மாகிய சதாசந்தோஷத்தையடைந்திருக்கிறதுங் குரூரமின்றி

ச்சவுமியமாயிருப்பதும் மவுனமாகியகுருசொன்ன அர்த்தத் தைமனனஞ்செய்கிறதும் சித்தநிரோதமும் மனசுத்தியு மி வைகளெல்லாமனசினுடையதபசென்றுசொல்லப்படும். (௰௬)

அருச்சுனு-இப்பேர்ப்பட்ட திரிவிதகரணங்களுடன் செ ய்யப்பட்டதபசிலுங் குணபேதங்களினுல் மூன்றுவிதங்களாக இருக்கும். அதெப்படியெனில் மிகவுஞ்சமைமுதலானசிரத் தையோடுங்கூட ஏகாக்கிரசித்தமா யாதொரு பலாபேட்சை யுமின்றிச் செய்யப்பட்டதபசெதுவோ அது சாத்விக தபசெ ன்றுசொல்லப்படும். (௰௭)

அருச்சுனு-இராசததபசைக்கேள். தன்னை நல்லவனெ ன்று கொண்டாடவேண்டும், தன்னைக்கண்டவுடனே யெழு ந்திருந்து நமஸ்காரம்பண்ணவேண்டும், தன்னைப்பிறர் பூசிக்க வேண்டும், பிறரிடத்திலிருக்கிற நல்லபதார்த்தங்களைத்தான டையவேண்டுமென்றித்தியாதி குணங்களுடன் டம்பமாய்ப் பண்ணப்பட்ட தபசானது சலனமாயும் *அத்துருவமாயுமிரு க்கும். (௰௮)

அருச்சுனு-தாமததபசைக்கேள். அவிவேகத்தினுற் புத் தியீனனுய்த் துராக்கிரகத்தினுல் தன்சரீரத்தைப்பீடிக்கும்ப டியாகவுஞ் செய்வித்துக்கொண்டு பிறர்க்குவஞ்சகமும் உபத் திரவமுஞ்செய்கிறநிமித்தமாக விரதங்கள் ஓமங்கள்முதலான தும்பண்ணப்பட்டதபசு தாமததபசென்றுசொல்லப்படும். (௰௯)

அருச்சுனு-தானத்தில் சாத்விகதானத்தைக்கேள். புண ணியதேசங்களிற்புண்ணியகாலங்களில் பிரதியுபகாரஞ்செய்ய ச்சக்தியில்லாமல்வறுமையுடன்கூடினவனுயிருக்கப்பட்ட சத் பாத்திரங்களிற்கொடுத்தோமென்கிற மமதையின்றிப் பலத் தையுமிச்சியாமற் சிரத்தையோடுங்கூடக் கொடுக்கப்பட்ட தே விதியென்றுநிச்சயித்துப்பண்ணப்பட்ட தானமெதுவோ அது சாத்விகதானமென்று சொல்லப்படும். (௨௰)

* அத்துருவம்=நிலையில்லாதது.

அருச்சுனா-இராசததானத்தைக்கேள். பிரதியுபகாரார்
த்தமாகவும் சுவர்க்காதிபலத்தையும் நாமுபகாரஞ்செய்தோ
மென்கிறதையும் அபேட்சித்து மனசானது கிலேசத்தைய
டைந்துஎந்தத்தானம்பண்ணப்படுகிறதோ அதை யிராசததா
னமென்று சொல்லப்படும். (உக)

அருச்சுனா-தாமததானத்தைக்கேள். அசுத்ததேசத்தி
ல் அசுசியானகாலங்களில் அபாத்திரத்தில் அசிரத்தையுடன்
அவமானபூர்வமாகச்செய்ததானம் தாமததானமென்று சொ
ல்லப்படும். (உஉ)

இப்பேர்ப்பட்ட இராசத தாமதத்துக்குப் பிராயச்சித்த
முண்டா இல்லையா? அருச்சுனா-சேர்ந்தபடிநடக்காமல் ஆதியி
ற்றானே ஓர் ஏற்பாடுண்டாயிருக்கிறது; அதையுஞ்சொல்லு
கிறேன்கேள். ஓமென்றும் ததுவென்றும் சத்தென்றும் பிர
மஸ்வரூபத்துக்கு மூன்றுநாமங்களுண்டு. இவைகள் பிராம
ணாளிடத்திலும்வேதங்களிடத்திலும் எக்யங்களிடத்திலும்வி
ளங்கும்படி பிரமதேவரானவர்பூர்வத்திற்சிருஷ்டித்தார். அத
னுடைய விபரங்களைத்தெரிந்த பிரமஞானத்தையுடையஜீவ
ன்முத்தர்களும் மோட்ச இச்சையுண்டான முமூட்சுவானவ
ர்களுங் கிரகஸ்தாச்சிரமத்திலிருக்கப்பட்ட கிரகஸ்தாளும் அ
ந்தப்படியேவிபரமாய்நடப்பிவித்துக்கொண்டேவருகிறார்கள்.

அருச்சுனா- அவைகளாவது பிரமஞானத்தையுடைய
ஜீவன்முத்தர்கள் வேதோத்தமான எக்யம், தானம், தபசுமு
தலான சத்கருமங்களனுஷ்டிக்கும்போது ஓமென்கிறபிரண
வமந்திரத்தையுச்சரித்துக்கொண்டு சமஸ்தமும்பிரமஸ்வரூப
மென்றும் சர்வகருமங்களுஞ் செய்துவருவார்கள். (உ௩)

அருச்சுனா-மோட்சஇச்சையுண்டான முமூட்சுவானவ
ர்கள், ததுயென்கிறபதத்தையுச்சரித்துப் பலனையிச்சியாமல்
எக்யம், தானம், தபசுகள்முதலானவையுஞ்செய்து அந்தப்ப
லமும்பிரமஸ்வரூபத்திற்கே யற்பணஞ்செய்துவருவார்கள்.()

அருச்சுனா - கிரகஸ்தாச்சிரமத்திலிருக்கப்பட்ட புருஷா
ள் வேதோத்தமானவிவாகாதிமுதலான சற்கருமங்களனுட்டி
க்கிறபோது எந்தவஸ்துஉண்டென்றும் எதுநல்லதென்றுஞ்
சொல்லப்படுமோ அதற்குச் சத்என்கிற அர்த்தஞ்சொல்லப்ப
டுமானதால் அதையுச்சரித்துக்கொண் டெல்லாச்செய்கைக
ளும் அந்தச்சத்தையினாலேநடக்கிறதென்றும் நிட்காமராய் ந
டப்பித்துக்கொண்டுவருவார்கள். இதனால்லோகத்தார் நல்ல
காரியஞ் செய்வித்தானென்றும் நல்லகருமங்கள்பண்ணினா
னென்றுஞ் சொல்வார்கள். (உ௬)

அருச்சுனா-சத்என்கிறசத்தஞ் சிரேஷ்டமானதால் வே
தத்திலதிகாரமுண்டானபேர்கள்செய்கிற எக்யம், தானம், த
பசு, இவைகளிடத்திலுண்டான நிலைக்கிடையான சத்தென்
பித்துக்கொள்ளும்படியாகஇருப்பதனாலே நாமத்திரயத்துக்கு
லட்சியமானபிரமஸ்வரூபத்தை யுத்தேசித்துச்செய்யப்படா
நின்ற பூசையாதிகன்மங்கள்முழுவதுஞ் சத், சத்தம் உச்சார
ணபூர்வமாகச் செய்யப்படுகிறபடியினாலே மோட்சத்துக்கே
யேதுவாகும். (உஎ)

அருச்சுனா - இப்போது நாம்சொன்ன விபரத்தை
யறிந்து சிரத்தையோடேசெய்யாமற் செய்யப்படாநின்றஓம
மும் தானமும் தபசும் இன்னமுமெந்தக்கருமங்களுண்டோ
அவ்வளவுஞ் சாத்திரங்களிற்சொல்லியிருக்கிறபிரகார மிருந்
தாலும் பாரதா-அவைகள்அசத்தென்றுசொல்லப்படும். அப்
படிப்பட்டஅசத்கருமங்கள்இகலோகத்திலும் பரலோகத்திலு
ம் உபகரியாது; இப்படிச்சொல்வானேனென்றால், யதார்த்
தமாயிருக்காநின்ற ஸ்வரூபத்தைநினைத்துச்செய்யப்பட்டத
னாலே சத்என்றும் அதின்றிச்செய்வதனாலேஅசத்தென்றுஞ்
சொல்லப்பட்டது. ஆகையாலருச்சுனா-ராசததாமதசிரத்தை
யோடுங்கூடினகன்மங்களைச்சங்கிராசம்பண்ணி நாம்சொன்
னசாத்வீகசிரத்தையோடுங்கூடின கன்மங்களைச்செய்து அ
வைகளின்பலனையுந் தியாகஞ்செய்யப்பட்ட புருஷனுக்குத்

தத்துவஞானமுண்டாய்மோட்சமடைய யோக்கியமாகிறபடி யினலேயுமந்தப்படிநடந்துமோட்சத்தையடைவாயாக. உஅ

பதினேழாவது

சிரத்தாத்ரிய விபாகயோக அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௰எ-க்குச்சுலோகம் ௬௨௩.

ஸ்ரீ பரமாத்மனே நம:

௧.

ஸ்ரீ மஹேஸ்வராய கோசராய நம:

பதினெட்டாவது

சஞ்சேப அத்தியாயம்.

அவதாரிகை-மேற்சொல்லிய பதினேழத்தியாயங்களின துசாராம்சத்தையும், சகலவேதோபநிடதார்த்தங்களையுந் தெரிவித்தற்காக இவ்வத்தியாயங்கூறுவான்றொடங்கிக் கீதாசாஸ்திரத்தைய் முபசம்மரித்தற்பொருட்டுச் சந்நியாசத்தியாகங்களின துவிசேஷத்தைநன்றாயறியவேணுமென்றபேக்ஷித்த அருச்சுனனதுவினவைமுன்னிட்டுக்கூறத் தொடங்குகின்றார்.

சுவாமி-வேதாந்தவாக்கியங்களிற்சொல்லப்பட்ட சந்நியாசத்தின்லட்சணமும் தியாகத்தின்லட்சணமும் யதார்த்தமாயிருக்கப்படாநின்ற தத்துவத்தை வெவ்வேறாக அடியேனுக்குவிதிதமாக அநுக்ரகம்பண்ணவேண்டும். (க)

அருச்சுன-இஷ்டகாமியகன்மங்களைச்செய்யாமல் விடுகிறதே சந்நியாசமென்றும் நித்தியநைமித்திய பிராயச்சித்தமாகியசகலகன்மங்களையும் நாம்செய்கிறோமென்கிற அகங்காரமின்றிச்செய்வித்து யாதொருபலனையுங்கோராமல் ஈசுவரார்ப்பணமாகவிட்டுவிடுகிறதே தியாகமென்றுஞ்சொல்லப்படும், அப்படியேவித்வாம்சர்களாகியமகான்களுஞ்சொல்வார்கள். ()

இதையேயுன்புத்திக்குத்திடமாகவேண்டியின்னஞ்சொல்லுகிறேன்கேள். கபிலமதமாகியசாங்கியமதத்தாரும்இன்னமுமதற்குச்சமானமாயிருக்கப்பட்டமதஸ்தாளும் அவாளவாளுடையமதங்களையனுசரித்துக் கன்மங்கள்செய்வதனாலே சுவர்க்காதிபலன்களையனுபவித்துத்திரும்பச்சனனமரணத்தையுடைத்தான தோஷங்களைக்கொடுக்கிறதால், ஒருகன்மமுஞ்செய்யாமலே விட்டுவிடவேண்டுமென்றும்இன்னமுஞ்சிலமதஸ்தர்கள் எக்யம், தானம், தவமுதலானபுண்ணியகன்மங்கள் செய்தாற் புண்ணியலோகங்களையடையும்படியாயிருப்பதால் அவைகளையொருபோதும் விடவேண்டாதென்றும் அவசியஞ்செய்தேதீரவேண்டுமென்றுஞ்செய்துகொண்டுவருவார்கள். ()

அருச்சுன-தியாகமான்து [illegible]தங்களாயிருக்கும். அவாளவாளுடைய விபாகங்களையறியாமல் வீணன்வாதங்களைச்செய்துகொண்டு அவரவர்களுக்குத்தோற்றின பிரகாரம் சொல்வார்கள். அந்த அர்த்தத்தில் நம்முடைய சித்தாந்தத்தைக் கேள். நான்யாதொருகன்மங்களும் பண்ணவில்லையென்றும் அவைகளாலுண்டாகியபலனும் நான் அடையப்பட்டவனல்லவென்றுஞ் சர்வேஸ்வரனாலேயே சமஸ்தமும் உண்டாயிருக்கிறதென்றும் அவராலேயே சமஸ்தகன்மங்களுஞ் செய்விக்கப்படுகிறதென்றும் வேதயுக்தகன்மங்களைச்செய்து பலத்தைத்தியாகஞ்செய்யப்படுகிறதே நமக்குச்சம்மதம். (௪)

அருச்சுன-அதனாலென்னபிரயோசனமெனில், எக்யம் தானம் தபோரூபமாகிய வேதயுக்தகன்மங்களை யொருபோதும் செய்யாமல்விடலாகாது. அப்படிப்பட்டகன்மங்கள்பண்ணின்மாத்திரத்தில் விவேகிகளாயிருக்கப்பட்டவர்களுக்குச் சித்தத்தைப்பரிசுத்தம்பண்ணிவைத்து அதனால் ஞானஞ்சித்தித்து மோட்சத்தையடையும்படியாகச்செய்விக்கும். (௫)

அருச்சுன-வேதயுக்தகன்மங்களானது மோட்சங்கொடுப்பதாயிருப்பதனாலே அந்தக்கன்மங்களைநான்செய்கிறேனென்கிற கர்த்திருத்துவத்தையும் அந்தக்கன்மங்களினாலே யுண்

டாகப்பட்ட பலன்களையும்விட்டு அவசியஞ்செய்தேதீரவே
ண்டுமென்றுசெய்யப்பட்டதே உத்தமமாகியநம்முடையசித்
தாந்தம். (கூ)

அருச்சுனு-இவ்விதமாக அவாளவாளுடையசாதிவர்ணு
ச்சிரமதன்மத்துக்குத்தகுந்தநித்தியநைமித்தியமாகியகன்மங்
களைப்பரித்தியாகம்பண்ண ்கூடாது. அப்படியிருக்க அவை
களை யஞ்ஞானத்தினுலே ம ாகத்தைய ை ்து அப்படிப்பட்
டகன்மங்கள் பண்ணுமற்சு தமா விட்டுவிடுகிறதே தாமத
தியாகமென்று சொல்லப்படும். (எ)

அருச்சுனு-எவனுகிலும் ாயக்கிலேசபயத்தினுலே ன்
மங்கள்செய்வது துக்க ் ுபண்ணுமல்விடுவானே அவ
னிராசததியாகத்தை யடைந்தவனுகையாலே மோட்சமடை
யான். (அ)

அருச்சுனு-நித்யநைமித்யமாகிய கன்மங்கள் செய்யவே
ண்டுவது அவசியம் கர்த்தவ்வியமென்று திடபுத்தியுடனே ப
ற்றுதலின் றிப்பலமும் அபேட்சியாமலெவன்செய்வானே அ
ப்படிப்பட்டதியாகமான துசாத்விகதியாகமென்று சொல்லப்
படும். (கூ)

சுவாமி-இந்தச்சாத்விக தியாகத்துடன் கூடியிருக்கிறபு
ருஷனுடையலட்சணங்களை யநுக்ரகப்பண்ணவேண்டும். அ
ருச்சுனு-சகலகருமங்களினுடையபலத்தைவிட்ட அந்தப்பல
த்தியாகியானவன் சத்துவகுணத்தோடுங்கூடின செய்கைக
ளையே செய்யப்பட்டவனும் திடமானபுத்தியுண்டானவனு
யும் சகலசமுசயங்களையுங்கடந்தவனுயுங் குளிர்காலத்திற்பி
ராதஸ்நானமுதலாகியகன்மங்கள்செய்வதிற் கிலேசமென்று
நினைத்து அவைகளைத் துவேஷிக்காமலும்கோடைகாலத்தில்
மத்தியானஸ்நானமுதலாகியகன்மங்கள்செய்வதிற் சுககரமா
நினைத்து அவைகளிடத்திற் சந்தோஷிக்காமலும் சமமாயி
ருப்பன். (௰)

சுவாமி-கன்மங்கள்செய்து பலன்களைவிட்டுவிடுகிறதை
ப்பார்க்க விஷயங்களிற்பிரவிர்த்தியின் றியிருந்துகொண்டு க
ன்மங்கள்செய்யாமலேயிருந்துவிட்டால் ஞானமெளிதாகச்சி
த்திக்கலாமென்றெனக்குத்தோற்றுகிறது. பாரதா-தேகாபி
மானத்துடன் கூடியிருப்பவன் கன்மங்களைச்செய்யாமலிருப்
பானேயாகில் முதலாவதுசித்தசுத் ியாகமாட்டாது. சித்
தசுத்தியெதுவரையுமாகவில்லையோ அதுவரையும்ஞானமுண்
டாகவேமாட்டாது. ஞானம்வாரா தவரையு மவனுக்குமோட்
சஞ்சித்திக்கவேமாட்டாது. ஆ கயால் கன்மங்கள்செய்து ப
லத்தி ாகஞ்செய்பவனையே தியாகியென்றுசொல்லப்படும்.()

சுவாமிகள் அனுக்ரகப்படியே கன்மங்கள்செய்து பலத்
தியாகஞ்செய்தால் அவனுக்குப் ன்ன? அருச்சுனு-த
மோகுணமாகிய நிஷேதகன்மங்களை யாசரித்தால் நரகமும்
சத்துவகுணமாகிய வேதங்களிற்சொல்லப்பட்ட எக்யமுத
லானகாமியகன்மங்கள்செய்தாற் சுவர்க்கமும், இரசோகுண
மாகிய மிசிரகன்மங்களைச்செய்தால் மனிதலோகத்தையும
டைந்து சனனமரணமாகி சம்சாரசமுத்திரத் ருந்துங்
கரையேறவேமாட்டார்கள். நாம்சொன்னபிரகாரம் நித்திய
நைமித்தியபிராயச்சித்தமான புண்ணியகருமங்கள் விதியோ
டேசெய்து அதன்பலன்களைத் தியாகஞ்செய்யப்பட்டவன்
இந்தமூன்றுலோகமும் அடையாமலே சித்தசுத்திவந்து அந்
தச்சித்தசுத்தித்துவாரா எளிதாகஞானஞ்சித்தித்து மோட்ச
த்துக்கதிகாரியாய்க் கிருதார்த்தனுவன். (௰௨)
சுவாமி - கன்மம்பண்ணினுற்பலனெப்படிவாராமற்போ
ம்? அருச்சுனு-கன்மங்களில் ஆசக்தியைவிட்டுச்செய்கிறபடி
யினுலே பலன்கள்வரவேறுவில்லை. ஆசக்தியில்லாமற்போ
னது யாதுகாரணம்? கன்மங்களெல்லாஞ்செய்கிறது
நாதத்தே யதற்கேதுவென்றும். அவிவேகப்படியென்றால்? ஐந்
துவிதகாரணத்தினுலே சகல்கன்மங்களுஞ் செய்யப்படுகிற
தென்றும்ஆத்மா அசங்கனென்றும் அதனுல் அவ ரொருகன்ம

மும் பண்ணுகிறவரல்லவென்றுஞ் சாங்கியசாத்திரங்களிற் சொல்லியிருக்கிறதை விபரமாகச்சொல்லுகிறேன்கேள். ()

அருச்சுனா-தேகம்-௧ அகங்காரம்-௨ இந்திரியங்கள்பத்து-௩ பஞ்சப்பிராணனைந்தும்-௪ அதிட்டானதேவதைகள்-௫ ஆகியஇவ்வைந்துமே சகலகன்மங்களும்பண்ணுகிறதென்றறியவேண்டும். (௰௪)

அருச்சுனா-எந்தப்புருஷனுடையசரீரம் வாக்குமனதினாலேயாரம்பிக்கப்படாநின்ற தருமாதருமமாகிய சகலகருமங்களுக்கும் இந்தஐந்துங்காரணமாயிருந்து பண்ணுகிறதென்றும் ஆத்மா அசங்கனென்றும் அவனொருகன்மமும்பண்ணுகிறவனல்லவென்றும் நிச்சயமாயறியவேண்டும். (௰௫)

அருச்சுனா-சகலகன்மங்களும் இந்தஐந்தும்பண்ணுகிறதென்றறிந்துகொள்ளாமல் நிருபாதிகரான ஆத்மாவே கர்த்தாவாயிருந்துபண்ணுகிறதாக எவன்சொல்லுகிறானோ அவன் சாத்திரங்களையுங் குருவாக்கியங்களையும் நன்றாயறிந்தவனேயல்ல அசமஸ்காரமான துஷ்டப்புத்தியுடைத்தானவனுந் தர்க்கங்களைச்செய்யாநின்றவனென்றும் அஞ்ஞானியென்றுஞ்சொல்லவேண்டும். (௰௬)

அருச்சுனா-ஆனால் நல்லபுத்தியுடையவனாரெனில்? தேகாபிமானம்விட்டு இந்தக்கருமங்களை நான்பண்ணுகிறேனென்கிறஅபிமானமும் அகங்காரமும் பற்றுதலுமின்றி அவன்சுதன்மத்தினாலே லோகங்களிலுள்ளசீவாளையெல்லாஞ் சம்மாரஞ்செய்தாலும் அவனொருகன்மமுஞ்செய்தவனேயல்ல அதனால்அவனுக்கு யாதொருபாபமும்பற்றியும்விட்டமாட்டாது. ()

சுவாமி-அகங்காரமும் பற்றுதலுமின்றிச் சுதன்மத்தினால் எத்தனைபேர்களைச்சம்மாரஞ்செய்தாலும் அவனைமட்டும்பாவமொட்டாது? அருச்சுனா-சகலகன்மங்களுந் திரிவிதமாகியதிரிபுடியில்அடங்கியிருக்கையாலும் ஆத்மாவானவர் திரிபுடிக்கும்அதீதராயும் ஒன்றுமொட்டாதவராயும் அடையாமலும் இருப்பதால் நாம்சொன்னபடி யொருபோதும்பாபத்

தையடையவேமாட்டான். ஆனால் பிரபஞ்சமுதலாகியசமஸ்தகன்மங்களுந் திரிபுடிக்குள்ளேவ்விதமாய் அடங்கியிருக்கிறதெனில் சமஸ்தகன்மங்கள் பிரவிர்த்திக்கிறதற்குங்காரணமாயிருக்காநின்ற அறிவென்றும் அறிந்ததென்றும் அறிபொருளென்றும் மூன்றுவிதமாயிருக்கும்; இவையேகர்த்தாவென்றுங் கரணங்களென்றும் கன்மமென்றுங் கன்மசங்க்ரகம் மூன்றுவிதமாயிருக்கும். (௰௮)

அருச்சுனா-இந்தத்திரிபுடியின் சம்பந்தமாயிருக்கப்பட்ட ஞானம், கன்மம், கர்த்தா, இந்தமூன்றுங்குணபேதங்களினால் ஒவ்வொன்றுமூன்றுவிதங்களாயிருக்கும்; அவைகளின்விபரங்கள்முழுதும் சாங்கியசாஸ்திரங்களில் யதார்த்தமாய்ச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, அவைகளை நாமுஞ்சொல்லுகிறோம் கேள். (௰௯)

அருச்சுனா-பின்னபின்னமாயிருக்கிற தாபரசங்கமாத்மகமான சகலபூதங்களிடத்திலும்பூரணமாயும் அவ்யயமாயும் ஏகமாயுமிருக்கப்பட்ட பரமான்மாவே யிருக்கிறதென்று எந்தஞானத்தினாலே பார்க்கப்படுமோ அந்தஞானத்துக்குச் சாத்வீகஞானமென்றுசொல்லப்படும். (௨௰)

அருச்சுனா - இராசதஞானத்தைக்கேள். சகலபூதங்களிடத்திலேயும் ஏகமாயிருக்கப்பட்ட பரமான்மாவையறியாமற் பெரியவாளிடத்திலும் ஏகதேசமான தலங்களிடத்திலும் தனித்தனியேபார்க்கப்படுகிறஞானமெதுவோ அந்தஞானத்துக்கு ராசதஞானமென்றுசொல்லப்படும். (௨௧)

அருச்சுனா-தாமதஞானத்தைக்கேள். சமஸ்தத்திலும் ஆன்மா இல்லையென்னப்பட்ட அஞ்ஞானத்தையடைந்தவனாகி யொருதேசத்தில் ஒரு தானத்தில் ஒரு பிரதமையில்மாத்திரமுண்டென்று மிகவுந்துச்சமாய்ப்பார்க்கப்பட்ட ஞானமெதுவோ அதைத்தாமத ஞானமென்றுசொல்லப்படும். ()

அருச்சுனா-சாத்வீககன்மத்தைக்கேள். அவசியம்பண்ணவேண்டுமென்றும் பற்றுதலும் ராகத்துவேஷமின்றிப் பல

த்தையும் இச்சியாமல் அவாளவாளுடைய சுதன்மங்களுக்குத் தகுந்தகன்மங்களைப்பண்ணப்படுகிறதோ அது சாத்விககன்மமென்றுசொல்லப்படும். (௨௩)

அருச்சுனா-இராசதகன்மத்தைக்கேள். பலனைக்கோரிக் கன்மங்கள்செய்யவேண்டுமென்றும் அகங்காரத்தோடுங்கூடியிருக்கிறபுருஷனாலே வெகுபிரயாசையோடும் யாதொருகன்மம்பண்ணப்படுகிறதோ அது ராசதகன்மமென்றுசொல்லப்படும். (௨௪)

அருச்சுனா-தாமதகன்மத்தைக்கேள். தான்செய்யப்பட்ட கன்மங்களினால்வரப்பட்ட பலத்திலிச்சையும் திரவியச்செலவிலேலோபமும் பிறனாயிம்சையும் துவேஷமுஞ்செய்வித்துந் தனக்குச்சரியானபேர் ஒருவரும் இல்லையென்று அகங்காரத்தோடும் மோகத்தினாலே யாதொருகன்மம்பண்ணப்படுகிறதோ அதுதாமதகன்மமென்று சொல்லப்படும். (௨௫)

அருச்சுனா-கன்மங்கள்பண்ணுகிறகர்த்தாவிற் சத்துவகுணகர்த்தாவைக்கேள். இந்தக்கருமங்கள்நான்செய்கிறேனென்கிற கர்த்தத்துவமும் பற்றுதலுமின்றிக் கெர்வமில்லாதவனாய்த் தைரியமும் உச்சாகமுமுடையவனாய்த் தொடங்கினகாரியமுடிந்தாலும் முடியாவிட்டாலும் அவைகளாற் சந்தோஷமும் சலிப்புமின்றிக் கன்மங்கள்பண்ணப்படுகிறவன் நிர்விகாரனாகிய சாத்விககர்த்தாவென்றுசொல்லப்படும். (௨௬)

அருச்சுனா-இராசதகர்த்தாவைக்கேள். புத்திரதாராதிகளிடத்தில் மமதையும் கன்மபலத்திலிச்சையும் லோபகுணமும் பிறர்க்கு இம்சையும் பிறர்திரவியங்களிலிச்சையுமுடையவனாயும் அசுசியாயும் லாபாலாபங்களிடத்திற் சந்தோஷமும் சலிப்புடனேகூடக்கன்மங்கள் பண்ணுகிறவன் இராசதகர்த்தாவென்றுசொல்லப்படும். (௨௭)

அருச்சுனா-தாமதகர்த்தாவைக்கேள். சபலசித்தத்தோடுங்கூடிச் சாவதானமில்லாதவனாகவும் விவேகமில்லாதவனாகவும் ஆரிடத்திலும் வணக்கமில்லாதவனாகவும் வஞ்சகம்பண்ணுகிறவனாகவும் பிறனாயவமானம்பண்ணுகிறவனாகவும் எந்தக்காரியங்களிலுஞ்சோம்பலாயிருக்கிறவனாகவும் ஒருநாளிற்செய்யப்பட்டகாரியத்தை ஒருமாதமவரையுமாயினும் முடியாமற்செய்துகொண்டிருக்கிறவனுமிருப்பவன் தாமதகர்த்தாவென்றுசொல்லப்படும். (௨௮)

தனஞ்சயா-சாத்விகாதிகுணங்களினால் மூன்றுவிதமாய்வேறுபட்ட புத்திபேதங்களை விபரமாகச்சொல்லுகிறோங்கேள். (௨௯)

அருச்சுனா-சாத்விகபுத்தியைக்கேள். தன்மத்திலேயே பிரவிர்த்தியும் அதன்மத்திலநிவிர்த்தியும் இந்தக்காரியம்அவசியம் பண்ணவேண்டுவதென்றும் இந்தக்காரியம்பண்ணவேகூடாதென்றும் இதுசுபத்தைச்சேர்ந்ததென்றும் இது அசுபத்தைச்சேர்ந்ததென்றும் இதனாலின்னதுபிரயோசனமென்றும் இதனால்யாதொருபிரயோசனமில்லையென்றும் இன்னது பந்தமென்றும் இன்னதுமோட்சமென்றும் யாதொருபுத்தியினாலேயென்றுகவிசாரித்துநிச்சயிக்கப்படுகிறதோ அது சாத்விகபுத்தியென்றுசொல்லப்படும். (௩௰)

அருச்சுனா- இராசதபுத்தியைக்கேள். இதுதன்மமென்றும் இது அதன்மமென்றும் இந்தக்காரியம்நல்லதென்றும் இந்தக்காரியம்நல்லதல்லவென்றும் இதுசெய்யலாமென்றும் இது செய்யக்கூடாதென்றும் இன்னமுஞ்சமஸ்தவிஷயங்களையும் அஞ்ஞானத்தினாலேமூடப்பட்டு நன்றாகவியரப்படுத்தியறியாமல் நிச்சயித்திருக்கப்பட்டபுத்தியெதுவோ அதுராசதபுத்தியென்றுசொல்லப்படும். (௩௧)

அருச்சுனா-தாமதபுத்தியைக்கேள். அஞ்ஞானத்தினாலே மோகத்தையடைந்து அதர்மத்தைத்தருமமாகவும் தருமத்தையதர்மமாகவும் நல்லதைப்பொல்லாததாகவும் பொல்லாததைநல்லதாகவும் இன்னமுஞ்சகலவிஷயங்களையும் விபரீதமாகநிச்சயிக்கப்பட்டபுத்தியெதுவோ அது தாமதபுத்தியென்றுசொல்லப்படும். (௩௨)

அருச்சுனா-தைரியமானது மூன்றுவிதத்தில் சாத்விகதைரியத்தைக்கேள். விஷயங்களைத்தெரிக்கொடுக்கப்பட்டயோகத்தினாலே மனசு, பிராணன், இந்திரியங்கள், முதலானவைகளையும் எந்தத்தைரியத்தினாலேவிரோதிக்கப்படுமோ அந்தத்தைரியம் சாத்விகதைரியமென்றுசொல்லப்படும். (௩௩)

அருச்சுனா-இராசததைரியத்தைக்கேள். தன்மார்த்தகாமங்களினாலுண்டாகிய பலன்களையடையவேண்டுமென்றிச்சையுடையவனாகி அதற்குத்தகுந்தபிரயத்தினங்களும் பிரசங்கங்களும்பண்ணப்படுகிறதைரியமெதுவோ அது [illegible]சததைரியமென்றுசொல்லப்படும். (௩௪)

அருச்சுனா-தாமததைரியத்தைக்கேள். நித்திரை, பயம், சோகம், துக்கம், இவைகளைக்கொடுக்கிறவிஷயத்திலும் மதம்முதலானவைகளோடுங்கூடித் துஷ்டகிருத்தியங்களைத் துர்ப்புத்தியோடுஞ் செய்யப்படுகிறதைரியமெதுவோ அதுதாமததைரியமென்றுசொல்லப்படும். (௩௫)

அருச்சுனா-சுகமானது மூன்றுவிதமாயிருக்கும்; அதைவிபரமாகச்சொல்லுகிறேன்கேள். எவன்மிகுந்த அப்பியாசத்தினாலேபிரமசுகத்திலேயே ரமித்துக்கொண்டிருக்கிறானோ அவனுக்குத்துக்கமான துகாசமடைந்து சதாசுகத்தையே யடைந்துகொண்டிருப்பன். (௩௬)

அருச்சுனா-எந்தச்சுகமானது துவக்கும்போது லேசாயும் அனேகபிரயாசைகளோடுங்கூடி விஷத்தைப்போலத்துக்கமாய்த்தோற்றி முடிவாகியபரிணாமகாலத்தில் அமிர்தமயமாயுஞ் சுகமாயுந்தோற்றுமோ ஆத்மஞானப்பிரசாதமென்னப்படாநின்ற நிர்மலமானபுத்தியினாலே யெந்தச்சுகமானதுண்டாகுமோ அந்தச்சுகத்துக்குச்சாத்விகசுகமென்றுசொல்லப்படும்.

அருச்சுனா-எந்தச்சுகமானது ஆரம்பகாலத்தில் விஷயங்களும்இந்திரியங்களுஞ்சையோகமாகும்போது அமிர்தத்தைப்போலிருந்து பரிணாமகாலத்தில்விஷம்போலிருக்குமோ அந்தச்சுகமிராசதசுகமென்றுசொல்லப்படும். (௩௮)

அருச்சுனா-அஞ்ஞானத்தின[illegible]நித்திரை, ஆலசியாதி
ரமாதங்களினாலே [illegible]லும் முடிகிறபோதும் மோக
த்தினாலுண்டாகப்பட்டசுகமெதுவோ அதுதாமதசுகமென்று (௩௯)
சொல்லப்படும்.

அருச்சுனா-மாயாசம்பவமான இந்தச்சத்துவாதிகுணத்
யங்களினாலே உண்டாகப்பட்ட இவைகளைக் கடக்கப்பட
பேர்கள் சுவர்க்கலோகத்திலிருக்கப்பட்ட தேவர்களிலும் (௪௰)
ல்லை.

சுவாமி-எல்லாருந்திரிகுணங்களுக்குட்பட்டவர்களாயி
ருந்தால் இவர்களுக்குமோட்சம் எப்படியுண்டாகும்? அருச்சு
னா-பிரம, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திராகிய நான்குவருணத்
தாருக்குஞ் சம்பவமாகிய சத்துவாதிகுணங்களுக்கு அனுசா
ரியாகக் கன்மங்கள் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது; அவைகளைவிப
ரமாய்த்தெரிந்துகொண்டு பூர்வசென்மவாசனைகளினாலே பிர
கிருதத்திலுண்டாயிருக்கிற அவரவர்களுடைய சாதிவர்ணாச் சகலகன்மங்களினாலே பகவா
[illegible]
னைப்பூசித்தால் அவருடைய அனுக்கிரகத்தினாலே [illegible]
அந்தச்சித்தசுத்தித்துவாரானாலும் மோட்சத்தைய (௪௧)
டைவார்கள்.

சுவாமி-இந்நான்குவர்ணங்களுக்குஞ்சுபாவமாயிருக்க
ப்பட்ட கன்மங்களின் விபரங்களை யனுக்கிரகம்பண்ணவே
ண்டும். அருச்சுனா-மனோநிக்கிரகம் இந்திரியங்கள்நிக்கிரகம் தப
சு பாகியஆந்தரங்கசித்துவம் சாந்தி ருசுபாவம் சாத்திரசன்
ய ஞானம் அனுபவஞானம் பரலோகமுண்டென்றநிச்சத்தி
யபுத்தி இந்த ஒன்பதுகுணங்களும் பிராமணருக்குச் சுபாவ (௪௨)
மாயிருக்கப்பட்டகன்மங்கள்.

அருச்சுனா-பராக்கிரமத்தோடுங்கூடியசவுரியம் கீர்த்தியா
யதேயிசு தானம் தைரியம் எந்தக்காரியங்களிலுஞ்சத்திய
மாயும் விநயமாயும் நடப்பிவைக்கிறது யுத்தத்தில்பின்வாங்
காமலிருக்கிறது சற்சனரைரட்சிக்கிறதும் துஷ்டரைச்

சிட்சிக்கிறவிஷயத்தில் [illegible]ரனைப்போல் ஆக்கினைசெய்யப்படுகிறது இவைகள் க்ஷத்திரிய[illegible]கன்மம். (சங)

அருச்சுனா-உழவு கோக்களைரட்சிக்கிறதும் வியாபார முதலானவைகளும் வைசியனுக்குச்சுபாவகன்மம். இந்த மூன்று வருணத்தாருக்கும் ஊழியமுதலியவைசெய்வதே சூத்திரற்குச்சுபாவகன்மம். இப்படிப்பட்டகருமங்களை நிட்காமமாகச்செய்துவருவதனாலே சித்தசுத்தித்துவாரா ஞானமுண்டாய் மோட்சம் அடைவார்களேதவிரத் திரும்ப[illegible]ஜனனத்துக்குவரமாட்டார்கள். (சச)

அருச்சுனா-தங்கள்தங்கள்சுதன்மத்தினாலேயே சகலரும் எவ்விதமுங் கிருதார்த்தராவார்களேதவிர ஒருபோதுந்தவறிப்போகவேமாட்டார்கள். எதனாலெனில், தங்கள்தங்கள் கருமமநுட்டிப்பவைக்கும்போது என்னைநினைத்தும் என்னிடத்திலொருமைப்பட்டுக்கொண்டும் சத்தியமாயும் பிரியமாயும் நடந்துவரப்பட்டஏதுக்களால் என்னையேயாராதனைசெய்யப்படுகிறபடியால் அவர்கள்[illegible]கிருதார்த்தராவார்கள் அதிலே சந்தேகப்படாமல் உன்சுதன்மமாகியயுத்தத்தைநிட்காமமாச்செய்தால் நீயுங்கிருதார்த்தனையாவாய். (சரு)

மோட்சஇச்சையுண்டானவன் எப்படிப்பட்ட சுவாமியையுத்தேசித்துத் தன்னுடைய சுதன்மஞ்செய்யவேண்டுமோ அதையுங்கேள். எந்தச்சுவாமியாலேசகலபூதங்களுமுண்டாகித் திதியடைந்துலயமாகிறதோ எந்தமகாபுருஷன்சகலலோகங்களிலும் வியாபிக்கப்பட்டு ஏகஸ்வரூபமாயிருக்கிறாரோ எல்லாலோகங்களும் ஆரிடத்திலிருக்கிறதோ அப்படிப்பட்டபரமேஸ்வரனையுத்தேசித்து அவனவனுடையசுதன்மத்தினாலே ஆராதிக்கவேண்டும்; அப்படியாராதிக்கப்பட்டவனெவனோ அவன்தவறாமல் ஞானத்துவாராமோட்சமேயடைவன். (சசு)

சுவாமி-தன்மங்கள் செய்கிறபட்சத்தில் அவனவன்கன்மங்களிலுஞ் சிரேஷ்டகன்மஞ்செய்தால் மோட்சம்அடையா

ரோ? அருச்சுனா-பிராமணகன்மஞ்சிரேஷ்டமென்று இதராள் செய்யலாகாது. அவனவன் சுதன்மமெதுவோ அதையே செய்யவேண்டும். விசேடதன்மத்தைச்செய்வதைவிட ஈனத்தோடுங்கூடினதானாலும் அவனவன் வருணானுகுணங்களுக்குத்தகுந்த சுதன்மங்களையனுட்டிக்கிறவனே சிரேஷ்டனாவன். அவனையொருபோதும் பாபமடையாது. (சஎ)

அருச்சுனா-தன்னுடையசாதிவர்ணத்துக்குசகசமாயிருக்கப்பட்ட கன்மங்களில் தோஷமுண்டாயிருந்தபோதிலும் அதைவிடவேகூடாது. விட்டாற்புகையினால் அக்கினிமறைபட்டாற்போலப் பிறருடையகன்மங்களிலேயுந் தோஷங்களுண்டாயிருக்கும்; அதனால் அகந்தைமமதையுடனேகூடிக்கொண்டு காமியமாகக்கன்மங்களைச்செய்து அதனாற்சமஸ்ததோஷங்களுக்குஞ் சமஸ்தபாபங்களுக்கும் ஏதுவாகிச் சனனமரணத்தையடைவதைப்பார்க்க. (சஅ)

அருச்சுனா-புத்திரமித்திர களத்திராதிகளிடத்தில் ஆசக்தியில்லாதவனாயும் இந்திரியங்களையும் மனசையுஞ்செயித்துச்சகல இச்சைகளையும் விட்டவனாயிருந்துகொண்டு விகற்பமின்றியிருக்கப்பட்ட புத்தியோடுங்கூடி வர்ணாச்சிரமத்துக்குத் தகுந்தகன்மங்களானது ஈனமாயிருந்தபோதிலும் நிட்காமனாக அவைகளைமாத்திரம் விடாமற்செய்துவருவானாகில் அதனாற் சித்தசுத்தித்துவாரா சிரேஷ்டமானஞானநிட்டையாகிய பிரமஸ்வரூபத்தையேயடைவன். (சகூ)

சுவாமி-அவனவனுடைய சுதன்மமானது ஈனத்தோடுங்கூடினதாயிருக்கும்போது அதைச்செய்ததால் எவ்விதமாப்பிரமஸ்வரூபத்தையடைவார்கள்? அருச்சுனா-அந்தச்சுதன்மங்களை விதிபூர்வமாகச்செய்துவந்ததனாலே அந்தக்கரணசுத்தியானயோகி யெவ்விதமாய் ஞானநிட்டையாகிய பிரமஸ்வரூபத்தையடைவானோ அந்தவிபரத்தைச் சங்க்ரகமாகச்சொல்லுகிறேன்கேள். (ருய)

அருச்சுனா-சத்துவகுணப்பிரதானத்தோடுங்கூடினவனும் நிட்காமகன்மங்களினாலே சுத்தமானபுத்தியோடுந் தைரிய

தினாலே மனசை நிக்ரகஞ்செய்தவனாய்ச் சப்தாதிவிஷயங்களைப்பரிகரித்து ராகத்வேஷங்களைவிட்டவனாய் தனாலேயடைவன். (ருக)

ஏகாந்தத்தலத்திலிருந்துகொண்டு ஆகாரத்தைமட்டாக்ப்பண்ணி மனம்வாக்குக்காயமூன்றையுஞ் செயித்தவனாயும் வைராக்யத்தோடுகூட எப்போதும்பிரமத்தியானபரனாய், (ருஉ)

அகங்காரம், கெருவம், திரவியபரிக்கிரகம், காமக்குரோதம், மோகம், இவைகளைவிட்டியானெனதென்பதும்விட்டுசாந்தனாயிருக்கிறயோகி பிரமஸ்வரூபத்தையடைகிறதற்குச் சமர்த்தனாவான். (ருங)

அருச்சுனா-இப்படி யான்மசொரூபசிட்டையையடைந்தயோகியினுடையலட்சணமேதுவெனிற், போனபதார்த்தங்களைக்குறித்து எவ்வளவுஞ்சோகப்படான். வந்தபதார்த்தங்களைக்குறித்தும் மகிழான். வாராதபதார்த்தங்களைக்குறித்து இச்சியான். அகந்தைமமதைசுத்தமாவிட்டிருப்பன். சர்வபூதங்களிடத்திலுஞ்சமமாய்ப்பார்க்கப்பட்டவின்ற சிரேஷ்டமாகியநம்முடையபத்தியையடைவன். (ருச)

அருச்சுனா-அந்தப்பத்தியினாலே நம்மையிப்பேர்ப்பட்டஸ்வரூபத்தையுடைத்தானவனென்றும் இப்பேர்ப்பட்டஸ்வரூபமே சச்சிதானந்தஸ்வரூபமென்றும் யதார்த்தமாகநம்மையறிந்தஞானத்தினாற் பின்புநம்மையேயடைவன். (ருரு)

சுவாமி-தேவரீரையிவ்விதமாயறியவும் அடையவும் வெகுவில்முடிகிறதாகத்தோற்றவில்லையே! அருச்சுனா-எல்லாம்நிற்கும்நாமேசிரேஷ்டமென்றும் நம்மையேயாசரிக்கத்தக்கவனென்றும் இடமாயறிந்து நம்மையேயுத்தேசித்து நித்தியமும்சகலகன்மங்களும் பண்ணிக்கொண்டிருவார்களேயானால் நம்முடைய அனுக்கிரகத்தினாலே சித்தசுத்திக்துவாரா ஞானஞ்சித்தித்து அவ்யயமாயுஞ் சாஸ்வதமாயுமிருக்கிற மோட்சமேயடைவார்கள். (ருசு)

அருச்சுனா-ஆகையால்நீயும் சர்வகன்மங்களும் மனசாரநமக்கற்பணஞ்செய்வித்தும் நாமேபிரமபுருஷார்த்தமென்றும் நிச்சயித்தவனாகி நம்முடையதியானரூபமானபுத்தியோகத்தையாசரித்து சர்வகாலமும்நம்மிடத்திற்சித்தத்தையுடைத்தானவனாகக்கடவாய். (ருஎ)

அருச்சுனா-இவ்விதமாகமனதைநிறுத்தினையேயானால்நம்முடைய அனுக்ரகத்தினாலே அனந்ததுக்கங்களுக்கேதுவாயுங் கடக்கிறதற்குத்* துஸ்தரமாயுமிருக்கப்பட்ட சம்சாரசமுத்திரத்தைத்தாண்டுவாய். இப்படிநடவாமலும் இதுசெய்யலாம் இதுசெய்யக்கூடாதென்கிறவிஷயம் நமக்குத்தெரியாதோஎன்கிற அகங்காரத்தினாலே நம்முடையவார்த்தையில் விசுவசியாமலும்போவாயேயாகில் புருஷார்த்தத்திலிருந்தும் நாசத்தையேயடைவாய். (ருஅ)

அருச்சுனா-நீ யகங்காரத்தினாலேயுத்தஞ்செய்யமாட்டேனென்கிறதாக ஒருவேளைநினைப்பாயேயாகில் அந்தநினைப்பு விருதாவாய்முடியும். ஏதனாலெனில் க்ஷத்திரியதருமமானரசோகுணரூபமாய்ப்பரிணமித்த பிரகிருதியானது பலாத்காரமாக உன்கையினாலே யுத்தஞ்செய்யும்படியாகச்செய்விக்கப்போகிறது. அதனால்யுத்தம்பண்ணமாட்டேனென்கிற உத்தியோகம் ஒருபோதும் நிறைவேறமாட்டாது. (ருகூ)

அருச்சுனா-இன்னமும், க்ஷத்திரியதருமத்தினாலுண்டாயிருக்கிற சவுரியாதிகன்மங்களினாலே பெலமாக்கட்டுப்பட்டுக்கொண்டிருக்கப்பட்டநீ யுத்தமாய்ச்செய்யவேண்டியகன்மங்களை அஞ்ஞானத்தினாற்செய்யாதேபோனாலும் பரதந்திரனாக அடைந்தவனாகித் தப்பாமல்யுத்தஞ்செய்யப்போகிறாய் அதுநமக்குநன்றாகத்தெரியும். (சுய)

அருச்சுனா-பகவானாகியநாம் எல்லாருடைய இருதயத்திலுமிருந்துகொண்டு சரீரத்திலேயபிமானத்தோடுங்கூடியிருக்கிற சீவாளெல்லாரையும் நம்முடையமாயையினாலே யந்த

* துஸ்தரம்=தாண்டக்கூடாதது.

தக்கன்மங்களைச்செய்யும்படியாக ஏவப்பண்ணுகிறோமென்று நிச்சயமாயறிந்து சாங்கியத்தையனுசரித்தவனாகி இந்தவிவாதமானது பிரகிருதிவிசித்திரமென்றெண்ணி யுனக்குச்சுபாவமாயிருக்கப்பட்ட யுத்தத்தைப்பண்ணென்றுசொல்ல அருச்சுனனானவன் சுவாமி-எவ்விதமாகக்கன்மங்களைச்செய்யும்படியேவுகிறீர்கள்?. அந்தவிபரத்தையனுக்ரகம்பண்ணவேண்டுமென, (சுக)

அருச்சுனா-வித்தைகாட்டப்பட்டவன் பதுமைகளையாட்டுகிறதுபோலச் சமஸ்தசீவர்களையும் அவாளவாளுடைய கன்மங்களுக்குத்தகுந்தபடி நடக்கும்படியாகப் பகவானாகியநாமொருத்தனேயாட்டிவைக்கிறோம். அப்பேர்ப்பட்ட பகவானையேயறிந்து திரிகரணசுத்தியாக அவனைச்சரணமாயடைந்தாயாகில் அவருடைய அனுக்ரகத்தினால் உபசாந்தியுண்டாய்ச்சாஸ்வதமாயிருக்கப்பட்ட அவருடையஸ்வரூபத்தையடைவாய். (சுஉ)

அருச்சுனா-தயாளுவாயிருக்கிற நம்மாலே அத்தியந்த இரகசியங்களுக்குள்ளே ரகசியமாயிருக்கப்பட்ட கீதாசாஸ்திரமானதை யுனக்குபதேசிக்கப்பட்டது. இதைநன்றாய் விசாரித்துப்பார்த்துக்கொண்டு உனக்கெப்படியிச்சையுண்டாகிறதோ அப்படிச்செய். (சுங)

சுவாமி - இப்போதனுக்ரகஞ்செய்த கீதார்த்தங்களையாலோசித்துப்பார்த்தால் மோகரூபமானசகத்தில்லவேயில்லையென்று நிச்சயமடைந்து சுகஸ்வரூபமாகவேயிருக்கலாம். அதற்குயாதொருசந்தேகமுமில்லை;ஆனால் இப்பேர்ப்பட்ட அதிகெம்பீரமாயிருக்கப்பட்ட கீதாசாஸ்திரத்தை முழுதும் ஆலோசித்துப்பார்க்கச்சாமார்த்தியமில்லாதவனாயும் மோட்சத்தில்மாத்திரம் இச்சையுண்டானவனாயுமிருந்தால் அவன் எவ்விதமாய்நடக்கவேண்டுமென் அதையனுக்ரகம்பண்ணவேண்டும். அருச்சுனா-நீ நமக்குச்சிநேகமும் பிரியமுள்ளவனுமானபடியினாலேயும் நம்முடையவார்த்தையில் விசுவாசமுள்ள

னபடியினாலேயுந் தயவினாலேயின்னமும் உனக்கிதமாயுஞ் சுலுவாயுமிருக்கப்பட்ட அர்த்தத்தைச்சொல்லுகிறோம். அதெப்பேர்ப்பட்டதென்றால்உலகத்துக்குள் சர்வரகசியங்களைப்பார்க்கிலு மதிகரகசியமாயும் சிரேஷ்டமாயுமிருக்கிறதானதாற் சாவதானமாய்க்கேள். (சுச)

அருச்சுனா - நம்மிடத்திலே மனதைவை, நம்மையே பக்திபண்ணு, நம்மையேகுருவாயடை, நம்மையேபூசித்து நமஸ்காரம்பண்ணு இப்படிச்செய்துகொண்டுவருவாயாகில் நம்முடைய அனுக்ரகத்தினாலே ஞானமுண்டாய் நம்மைத்தானேயடைவாய் இதிற்சந்தேகம்வையாதே. நீ நமக்குப்பிரியனானபடியினாலே யுனக்குச்சத்தியமாகப் பிரதிக்ஞைபண்ணுகிறோம். (சுரு)

அருச்சுனா-இதைப்பார்க்கிலும் இரகசியமாயிருக்கிறதை யுனக்கனுக்ரகம்பண்ணுகிறோங்கேள். சமஸ்தகருமங்களையும் விட்டு நம்மையொருவனையே பத்திவிசுவாசத்துடன் சரணமாகஅடை. நானுனக்கினிச் சனனமரணத்துக்கேதுவாயிருக்கிறசகலபாபங்களிலிருந்தும்விடுபடுத்தி மோட்சத்தைக்கொடுக்கிறேன், ஆனதால் நீசெய்யப்பட்டகன்மங்களினாலே பாபம்வருமென்று விசாரத்தையடையாதே. (சுசு)

இத்தன்மைய ரகசியமாயிருக்கப்பட்ட கீதார்த்தத்தையுனக்குபதேசித்தோம். இந்த அர்த்தத்தை யின்னாருக்குபதேசிக்கலாமென்றும் இன்னாருக்குபதேசிக்கலாகாதென்பதையுஞ் சொல்லுகிறோங்கேள். தபசுகள் செய்யாதவனுக்கும் சுதன்மங்கள்பண்ணாதவனுக்கும் பகவானாயிருக்கிறநம்மை மனிதனென்றுநினைக்கிறவனுக்கும் நம்மிடத்தில் அசூயையெண்ணுகிறவனுக்கும் நம்மிடத்திற்பத்தியில்லாதவனுக்கும் குருபத்தியில்லாதவனுக்கும் அவருக்குச்சிசுருஷைபண்ணாதவனுக்கும் எவ்வளவேனுஞ்சொல்லாதே. (சுஎ)

அருச்சுனா - இந்தத்தோஷங்களில்லாமல் இருக்கிறவர்களுக்கு யாவனுபதேசிக்கிறானோ அவனுக்குப்பலனைச்சொல்

லுகிறோங்கேள். இந்தரகசியதன்மமாயிருக்கிற கீதார்த்தத்
தை நம்முடைய பக்தாளுக் குபதேசிக்கப்பட்டவன் நம்
மிடத்தில் சிரேஷ்டமாயிருக்கிற பத்தியைப் பண்ணி நம்மு
டையசொரூபத்தையெவ்விதமாக அடைவார்களோ அந்தச்
சொரூபத்தையேயடைவன் இதிற்சந்தேகமில்லை. (௬அ)

அருச்சுனா-எவன் நம்முடைய பக்தாளுக்குக் கீதார்த்த
த்தையுபதேசிக்கிறானோ அவனைவிட நமக்குப்பிரியம் வரும்ப
டிபண்ணினபேர்கள் இப்போது வர்த்தமானத்திலும் ஒருவரு
மில்லை; இதற்குமுன்போனபேர்களுக்குள்ளேயும் இனிமேலு
ண்டாகப்பட்டபேர்களுக்குள்ளேயுங் கிடையாது [illegible]
இந்த [illegible] கிடைக்கிறதுமில்லை [illegible] அவ
னே நமக்கத்யந்தமான பிரியனென்றுசொல்வோம். (௬௯)

அருச்சுனா-இந்தக்கீதையைப் பாராயணஞ்செய்தவனுக்
குப் பலனைச் சொல்லுகிறோங்கேள். உனக்கும் நமக்கும் ச
ங்கைரூபமாய்த் தன்மத்தோடேகூடியிருக்கிற கீதையை யெ
வன் பாடம்பண்ணுகிறானோ அவன் எல்லாயோகிகளுக்குஞ்
சிரேஷ்டமாயிருக்கிற ஞானயக்யத்தினாலே நம்மைப்பூசித்தவ
னென்கிறதாக நம்முடைய நிச்சயமாகும். இன்னமும் அவன்
வேறேயொருவரைப் பேர்சொல்லியழைத்தாலும் நம்மை
யேயழைக்கிறானென்று அவனிடத்தில் நாம் பிரத்தியட்சமா
ய்ப்போவோம். (௭௰)

அருச்சுனா-ஒருவர்வாசிக்கும்போது சிரத்தையோடேகூ
ட அன்னியசிந்தையில்லாமலும் அசூயையின்றிப் பிரமாண
மாக எண்ணிக்கொண்டு விசுவாசத்துடன் கேட்பானேயாகி
ல் அவன் சகலபாபங்களினுமிருந்துவிடுபட்டவனாகி அனேக
அசுவமேதயாகம்பண்ணினவாள் எந்தலோகங்களையடைவா
ர்களோ அந்தலோகங்களையேயடைவன். (௭௧)

அருச்சுனா - ஏகாக்ர சித்தத்தோடேகூடினவனாயிருந்து
நாமுபதேசித்த அர்த்தந்தை நன்றாகக்கேட்டதனாலே யிது
வரைக்கும் அஞ்ஞானத்தினாலே தோற்றப்பட்டதேகத்தை

நானென்றிருந்தபுத்தி நீங்கிற்றா, இல்லையா? இன்னமும் நீங்கா
திருந்தால் மீட்டுமுபதேசிக்கிறோமென்று பகவானனவர்தய
வுடன் கேட்டதற்கு, (௭௨)

அருச்சுனனனவன் மிகவும்பத்திவிசுவாசத்துடனேவ
ணங்கிச்சுவாமி! பக்தாளைநழுவவிடாமலிரட்சிக்கிறவரன்றோ
தேவரீருடையகடாக்ஷத்தினாலேயெனக்குண்டாயிருந்த அஞ்
ஞானமுழுதும்போய்விட்டது. நான் பிரமசொரூபமானேன்
இனியடியேனுக்கு ஒரு சந்தேகமுமில்லை யெவ்விதமாத்தேவ
ரீர் அநுக்ரகம்பண்ணுகிறீர்களோ அவ்விதமாயே நடக்கச்சி
த்தமாயிருக்கிறேனென்று பகவானைப்பார்த்துத் தோத்திரஞ்
செய்கிறானென்று திரிதராட்டிரருக்குச் சஞ்சயர் சொல்லு
கிறார். (௭௩)

மகாராசாவே அருச்சுனன் எவ்விதமாகத்தோத்திரஞ்
செய்கிறானென்றால், ஜெகத்துக்கெல்லாமீஸ்வரனாயிருக்கிற
வரோ என்னுடைய அஞ்ஞானத்தினாலே யிதுவரையிலுந்தங்
களுடைய மகிமைதெரியாதிருந்தேன் இப்போது தங்களுடை
ய கிருபாகடாட்சத்தினாலே தெரிந்தேனென்று ஆனந்தபர
வசனாய்த்தோத்திரம்பண்ணுகிறான். சகத்திலேயுண்டான அ
ந்தகாரத்தினாலே யொன்றுந்தெரியாதிருந்த சீவாளுக்குச் சூ
ரியப்பிரகாசத்தினாலே சகலபதார்த்தங்களுந் தெரிவதுபோல
த் தேவரீருடைய அனுக்ரகத்தினாலே யெனக்குண்டாகிய அ
ஞ்ஞானமெல்லாம் நிவிர்த்தியாகி என்னிசரூபத்தையறிந்தே
னென்றும் ஆகாயம் எல்லாத்துடனுங்கூடியிருந்தும் ஒன்றி
லுங்கூடாமல் எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாயிருக்கிறதுபோல்
இந்தப்பிரபஞ்சத்தையீன்றுங் காத்தும் அழித்தும் இவைகளு
டனுங்கலவாமல் எல்லாவற்றிற்குமாதாரமாயிருக்கிறதெந்த
விதமென்றறியேனென்றும் தோத்திரம்பண்ணுகிறான். (௭௪)
அக்கினிக்கும் உஷ்டணத்துக்கும் பேதமில்லாதிருப்பது
போல அந்தக்கரணங்களிடத்திலுங்கலந்து அந்த அந்தக்கர
ணங்களுக்குந்தெரியாமல் அவைகளுக்காதாரமாயும் அந்தரி

யாமியாயுமிருந்து இரட்சிக்கிறது எந்தவிதமென்றறியேனென்று தோத்திரம்பண்ணுகிறான். (௭௫)

தேவரீருக்கடிமைபூண்டவர்களை யெவ்விதமும் இரட்சிக்கிற சுவாமியென்று இதுவரையும் அறியாதிருந்தேனேயென்றும் தோத்திரம்பண்ணுகிறான். (௭௬)

நானாவிதமாயிருக்கிறஞானங்களினாலும் அறியப்படாதவுருவையுடையவரே புலன்களென்கிற காட்டாறுகளிலேயுமுழலும் அந்தக்கரணங்களுக்கெல்லாம் தனித்தனியே நின்றும் அதனுடனுங்கலவாதிருந்தீர் அப்படியும்மையொருவரும் அறியவேமாட்டார்கள் அப்பேர்ப்பட்டதேவரீர் என்னையிரட்சிக்கிறகிரித்தும் எழுந்தருளினசுவாமியென்று தோத்திரம்பண்ணுகிறான். (௭௭)

கண்ணாடியிற்பிரதிபலினமில்லாதபோது வேறொருவேற்றுமையுந்தோற்றாதிருப்பதுபோல யாதொருகரணங்களிலுங் கூடாமல்நின்றபோது அறிவாலும் அறிபொருளுமின்றியொன்றாயிருக்கிறது உன்னியற்கையன்றோ ஆதிவஸ்துவேயென்று தோத்திரம்பண்ணுகின்றான். (௭௮)

ஆதித்தன் ஒருவனாயிருக்கச் செலங்கள்தோறும்பேதமாய் அனேகரூபங்கள் காட்டினாற்போலத் தேவரீர் ஒருவராயிருந்தும் பேதபேதங்களாய் அந்தக்கரணங்கள்தோறும் அவையவையாகத்தோன்றுகின்ற மாயவனே யும்முடைய சொரூபத்தைவிசாரித்துப் பிரமாணமாகச்சொல்லுகிறதற்கு எல்லாவற்றிற்குமேற்பட்ட வேதங்களாலுங்கூடாது சொல்லிறந்தசோதியென்றுதோத்திரம்பண்ணுகிறான். (௭௯)

எப்போதும் நித்தியனாய் அசைவில்லாதபூரணமாய்ச்சேகச்சொரூபமாய் நின்றவனென்றாலும் ஆகாயமுஞ் சூரியனுந் தண்ணீரிலேதோன்றித் தண்ணீரசைவினாலே விம்பமுமசைகிறதென்று சொல்லுவதுபோல ஒவ்வொரு அந்தக்கரணங்களிலும்தோன்றி ஒவ்வொருபேதமாகக்காட்டினாலும் விம்பத்தைப்போலப்பேதப்படாமலிருக்கப்பட்ட உண்மைக் கலைஞா

னத்துடனே வேதங்கள் நன்றாய்த்தெரிந்தபெரியோர்களும் இப்பேர்ப்பட்டவரென்று காண்பதரிதாயிருக்குமென்றுந்தோத்திரம்பண்ணுகிறான். (௮௰)

பிரபஞ்சத்திலே பேதபேதமாய்த்தோன்றுகிற யாதொருபொருளையுஞ் சர்வசீவாளுக்குஞ் சூரியப்பிரகாசத்தினாலே தெரியப்படுகிறதுபோல எல்லாச்சீவாளுடைய செய்வினைகளெல்லாம் நீரொருவரேயறிந்து அவர்கள் சனனங்கள்தோறும் அவரவர்களுக்குத்தகுந்தபலன்களைக் கொடுக்கிறவராயிருக்கிறவும்மை யறிவாரொருவருமில்லை அப்பேர்ப்பட்ட உம்முடைய மகிமையை யெப்படியறிவேனென்று தோத்திரம்பண்ணுகிறான். (௮௧)

நேத்திரத்துக்குச் சூரியபிரகாசத்தினால் எந்தப்பதார்த்தங்களும் விளங்குவதுபோல சகலசீவகோடிகளிடத்திலுமிருந்து அந்தப்புலன்களுக்கு அதனதன் தொழில்களையுண்டாக்கிவைத்தாலும் உம்மைவிசாரிக்குமிடத்தில் அவைகளுக்கு அசங்கமாயும் மறைகளுக்கெட்டாதவரென்றும் சொல்லுகிறபடியால் அப்பேர்ப்பட்டதேவரீர் உல்கரட்சணார்த்தமாக அவதாரஞ்செய்ததுபோலத்தோன்றிப் பசுக்கள்மேய்த்தாரோல் நுமக்குக்குறையுண்டோவென்று தோத்திரம்பண்ணுகிறான். (௮௨)

ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கிற மேகமானது சூரியனைமறைக்கப் பார்க்கிறவனுக்குச் சூரியபிம்பம் மறைபட்டாற்போல அஞ்ஞானத்தையுடையசீவாளுக்குத் தேவரீர் சனனமானப்போலக்காணப்படுகிறீர். தேவரீருடைய தன்மையைப்பார்க்குமிடத்திற் பற்றுதலுண்டோ விடுதலுண்டோ பரமயோகியென்றுதோத்திரம்பண்ணுகிறான். (௮௩)

ஆகாயமானது மற்ற நான்கு பூதமுதற் சராசரங்கள்தோறுங் கலந்திருந்தாலும் அதொன்றிலும்பற்றாமல் நின்றதுபோல இந்தப்பலவிதமான உலகமெல்லாம் உம்மிடத்திலே கலந்து நின்றாலும் உம்மிடத்திற் பற்றாமலிருந்ததெப்படி

போ தெரியவில்லையே அப்படிப்பட்ட தேவரீர் கோபிகைக
ளுடனே கூடிப் பசுமேய்த்தாரென்றாலும். அவர்களுடன் கூ
டிவிளையாடினரென்றாலுங் குறையுண்டோ சுவாமியென்று
தோத்திரம்பண்ணுகின்றான். (அச)

யாதொருதொழிலுமின்றித் தனியே ஏகனாகவும் நிர்
விகாரியாகவும் இருக்கிறதேவரீர் பிரபஞ்சத்துடனுங்கூடி வி
காரிபோலவுந்தோற்றுகிறீர் எப்படித்தோன்றுகிறீரென்றால்
படிகக்கல்லிற் பஞ்சவர்ணம்பற்றினும்போலும் நீரிலேதோன்
றினசந்திரன் அலைகிறதென்றாற்போலும் மனமுதலானகா
ரணங்கள்தோறும் அவற்றின்தொழிலுக்கும் ஆதாரமாய்த்தோ
ன்றுகிறீர் சக்கரத்தைத்தரித்திருக்கிற கையையுடையவரே
உம்முடையசொரூபமான அகண்டபரிபூரணத்தைக் கண்ணி
னாலேகண்டோமென்கிறபேர் ஒருவருமில்லையே யென்று
தோத்திரம்பண்ணுகின்றான். (அரு)

என்னைப்பந்திக்கப்பட்ட கருமபந்தங்களெல்லாம் விடுப
டுத்தி அஞ்ஞானமென்கிறவியாதியை நிவிர்த்திசெய்வித்த பி
ரமஸ்வரூபமே யெனக்கு இனியொரு சுதந்தரமுமில்லை. த
குமென்பதையுந் தகாதென்பதையும் துணியும்படி உபதேசி
த்தவரே துரியோதனாதிகள்பேரில் போர்செய்கென்றருளி
ச்செய்த கட்டளைப்பிரகாரம் செய்யக்கடவேனென்று யுத்த
த்திலே பிரீதியுடையவனாய் அருச்சுனன்காண்டீபத்தைக்
கையிலெடுத்தவனாக போரிலொருமைப்பட்டு நின்றானென்
று திரிதராட்டிரருக்குச் சஞ்சயர்சொல்லுகிறார். (அசு)

சஞ்சயரைப்பார்த்து மாதவனுந்தனஞ்சயனும் ஏகாந்
தத்திலிருந்து மோட்சப்பிரதிபாதனமாக நடந்த விர்த்தாந்த
ங்களுனக்கெப்படித்தெரிந்ததென்று திரிதராட்டிரன்கேட்க
வேதவியாசருடைய கிருபாகடாட்சத்தினாலே யறிந்தேனெ
ன்றுசொல்லி யிவைகள் வேறொருவருக்குந்தெரியத்தக்கதில்
லையென்றுசொல்லிச் சஞ்சயரானவர் தனக்குண்டாகிய ஆ
னந்தத்தினாற்றானேதோத்திரம்பண்ணுகிறார். (அஎ)

வாருமையா திரிதராட்டிரரே! மகத்துவத்தோடுங்கூடி
யிருக்கிற அருச்சுனனுக்கும் பரமாத்மாவாகிய வாசுதேவருக்
குஞ் சம்வாதமாயிருந்ததெப்படிப்பட்டதென்றால் அந்த ஆச்
சரியத்தினாலே மயிர்க்கூச்செறிந்து அந்தச்சம்வாதத்தை நா
ன் கேட்டபிரகாரம் உமக்குச்சொன்னேன். (அஅ)

யோகிகளுக்கெல்லாம் பகவானாயிருக்கப்பட்ட பகவான்
றானே யனுக்கிரகம்பண்ணின அத்யந்தரகசியமாயுஞ் சிரேஷ்
டமாயுமிருக்கப்பட்ட கீதார்த்தத்தை வியாசருடைய அனுக்
ரகத்தினாலே நானுங்கேட்டேன். (அகூ)

வாருமையா மகாராஜாவே! புண்ணியங்கொடுக்கிறதாயு
ம் ஆச்சரியகரமாயுமிருக்கப்பட்ட சம்வாதமாய் சுவாமிக்கும்
அருச்சுனனுக்கும் நடந்த கீதையினுடைய அர்த்தத்தை நினை
ந்து நினைந்து திரும்பியுந் திரும்பியும் சந்தோஷத்தை யடைகி
றேன். (கூ௰)

வாருமையா திரிதராட்டிரரே! ஆச்சரியகரமாயிருக்கிற
பகவானுடைய விசுவரூபத்தை நினைந்து நினைந்து பார்க்கிற
போதெல்லாம் அடிக்கடி சந்தோஷம்வருகிறது என்று சஞ்ச
யர் சொல்ல, (கூக)

திரிதராட்டிரன்-இவ்விருவரில் யார்செயமடைவாரென்
று கேட்டதற்கு யாதொருவருடைய கூட்டத்திலே யோகிக
ளுக்கெல்லாம் யோகீஸ்வரனாயிருக்கப்பட்ட பகவான் எந்தப்
பக்கத்திலெழுந்தருளியிருக்கிறாரோ,யாதொருவர் கூட்டத்தி
லே காண்டீபமென்கிற தனுசைப்பிடித்துக்கொண்டு அருச்சு
னனிருக்கிறானோ,அவ்விடத்திலே ராசலெட்சுமியும், செயமு
ம், உத்தரோத்தரம் அபிவிர்த்தியும், நீதியும்,நிச்சயமாயிருக்கு
மென்று என்னுடைய நிச்சயம். ஆகையாலிப்போதாகிலுந்
துரியோதனாதிகளோடுங்கூட ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியைச் சர
ணமாக அடைந்து எல்லாருஞ் சுகமாயிருக்கலாமென்று சஞ்
சயரானவர் திரிதராட்டிரரைப் பார்த்துச்சொன்னார். (கூ௨)

பகவானிடத்திலே பத்தியோடேகூடியிருக்கிறவர்கள் பகவானுடைய அநுக்ரகத்தினாலே ஞானம்வந்து மோக்ஷத்தையடைவார்களென்று கீதையினுடைய சங்க்ரகார்த்தம். இப்படிப்பட்டபத்தியினால் என்னுடைய புத்திக்குத்தக்கதாகக் கீதையினுடைய அர்த்தத்தைத்தெரிந்தமாத்திரம்சொன்னேன் இதனாலே பரமானந்தரூபமாயிருக்கிற ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் சந்தோஷத்தையடையக்கடவர் இப்படி ஸ்ரீ சற்குருவினுடைய கிருபாகடாக்ஷமாகிற அமிர்தம்போலக் கீதையினுடைய அர்த்தஞ்சொல்லப்பட்டது. (௬௰௬)

பதினெட்டாவது

சஞ்சேப அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௧௮-க்குச் சுலோகம்-௭௱.

பகவற்கீதைவசனம்

சம்பூரணம்.

ஸ்ரீ கோவிந்தமகோசரயேநம:

வாசுதேவாயநம:

அட்டவணை.

இலக்கம்.	அத்தியாயத்தின் பெயர்.	பக்கம்.
௧	சோக அத்தியாயம். ...	௩.
௨	சாங்கியயோக அத்தியாயம். ...	௰
௩	கர்மபிரமயோக அத்தியாயம். ...	௩௧
௪	ஞானயோக அத்தியாயம். ...	௪௫
௫	சந்நியாசயோக அத்தியாயம். ...	௬௨
௬	அப்பியாசயோக அத்தியாயம். ...	௭௫
௭	விக்ஞானயோகமென்னப்பட்ட பத்தியோக அத்தியாயம். ...	௯௧
௮	அக்ஷரப்பிரமயோக அத்தியாயம். ...	௱௫
௯	இராசகுய்யயோக அத்தியாயம். ...	௱௧௩
௰	விபூதி அத்தியாயம் ...	௱௨௭
௰௧	விசுவரூப அத்தியாயம். ...	௱௩௮
௰௨	பத்தியோக அத்தியாயம். ...	௱௫௨
௰௩	பிரகிருதி புருஷவிபாகயோக அத்தியாயம்.	[illegible]
௰௪	குணத்திரயவிபாகயோக அத்தியாயம். ...	[illegible]
௰௫	புருஷோத்தம அத்தியாயம். ...	[illegible]
௰௬	தெய்வ அசுர சம்பத்து விபாகயோக அத்தியாயம். ...	[illegible]
௰௭	சிரத்தாத்திரயவிபாகயோக அத்தியாயம்.	௱௯௪
௰௮	சஞ்சேப அத்தியாயம். ...	௨௱௨

11௫௧9

விளம்பரம்.

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் தஞ்சாவூர் கருந்தட்டாங்குடி வடுகத்தெரு ந. வீரபத்திரபிள்ளையவர்களிடத்திலும், திருவையாறு சவுளிக்கடை ரா. முத்துசாமி மூப்பனாரவர்களிடத்திலும், பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இதன் விலை ரூ. ௧வ.

வெளியூருக்கு தபால்சார்சு அணா ௨.

1178